

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๕

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๑๐ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๖

ศูนย์ตัวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว

วันที่ ๑

เดือน

กุมภาพันธ์

พ.ศ.

๒๕๓๗

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑

วันที่ ๑/๒๕๓๗

วันที่ ๑

เดือน

กุมภาพันธ์

พ.ศ.

๒๕๓๗

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๑๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๓๖

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๘๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกลงชื่อเข้าประชุมครบ
องค์ประชุม ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุม เนื่องจาก
ได้รับความร่วมมือจากทางรัฐบาลได้จัดให้มีการถ่ายทอดการประชุมทางสถานี
โทรทัศน์ช่อง ๙ ช่อง ๑๑ และก็มีเคเบิล ทีวี ด้วย จึงขอแจ้งให้ที่ประชุม
เพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรอง
รายงานการประชุม ไม่มี คุณชัย เชิญ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัด
พรรคชาติไทย ด้วยความเคารพท่านประธาน ผมขอปรึกษาท่านประธาน
เนื่องจากมีข่าวที่ไม่ค่อยดี ก็อยากจะปรึกษาท่านประธานเพื่อแจ้งไปทาง
รัฐบาลทราบด้วย ว่าตอนนี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไปฝ่ายค้านจะจกตรงตรงไหน
ให้ตำรวจจรวจจับ อันนี้ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมปรารถนา
กราบเรียนท่านประธานขอปรึกษาว่า เนื่องจากว่ามีเสียงไม่ค่อยดีบอกว่า
จะมีการประท้วงกันในที่ประชุมนี้ถ้าฝ่ายค้านได้ดำเนินการซักถามในปัญหา
ต่าง ๆ กระผมขอให้ท่านประธานช่วยอนุเคราะห์เพื่อฟังข้อเท็จจริง เพื่อ
ให้ฝ่ายรัฐบาลได้รับรู้ปัญหา และประชาชนทั้งประเทศได้รับรู้ปัญหาด้วย
จึงปรารถนากราบเรียนท่านประธานให้ประธานช่วยอนุเคราะห์ด้วย เพื่อ
ประชาชนคนไทยทั้งประเทศเขาได้รับรู้ปัญหาเหล่านี้ กราบขอบพระคุณ
ท่านประธาน ผมปรึกษาแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมจะใช้ดุลพินิจพอสมควร
ทอ.เค. เข้าใจแล้วครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน กุติเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ
รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล โดยเป็นกุติของท่าน พลตำรวจเอก ประมาณ อดิเรกสาร
ผู้นำฝ่ายค้านกับคณะ ขอเชิญท่านเจ้าของกุติอภิปรายก่อน

(นายขุนทอง ภูผาเดือน ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณขุนทองมีอะไรจะพูดหรือเปล่า
เห็นลุกขึ้นยืน

นายขุนทอง ภูผาเดือน (ภาพสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ขุนทอง ภูผาเดือน จากจังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ขออนุญาต
หาหรือท่านประธานว่า ในการอภิปรายครั้งนี้เป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี
เป็นรายบุคคล คือมี ๒ รัฐมนตรีท่านหนึ่งที่ถูกอภิปราย ดังนั้นในการอภิปรายนั้น
ในข้อบังคับข้อ ๕๑ กำหนดไว้ว่า หลังจากเจ้าของญัตติอภิปรายเสร็จแล้วก็เป็น
หน้าที่ของทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายค้านจะอภิปรายสลับกัน ผมอยากทำความเข้าใจ
กับท่านประธานว่า ท่านประธานจะใช้ดุลพินิจอย่างไรว่าจะให้ฝ่ายสนับสนุน
รัฐบาลได้มีโอกาสได้พูดบ้าง ถ้าท่านประธานจะกรุณาหาหรือที่ประชุมนี้ว่าเอา
ฝ่ายค้าน ๓ คนต่อฝ่ายสนับสนุน ๑ คน หรืออะไรก็แล้วแต่ หรือถ้าท่านประธาน
จะใช้ดุลพินิจของท่านประธานเองว่ามีความเหมาะสมขนาดไหนอย่างไร ก็อนุมัติ
อนุญาตให้ฝ่ายสนับสนุนได้มีโอกาสได้อภิปรายด้วย จึงเรียนหาหรือต่อ
ที่ประชุมนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมทราบ ข้อบังคับกำหนดไว้
เช่นนั้นจริง แต่ตามประเพณีเราปฏิบัติกัน ถ้าเป็นญัตติไม่ไว้วางใจเราต้องให้
ฝ่ายค้านได้พูดมากหน่อย แล้วก็ฝ่ายรัฐบาลตามสมควร ตามโอกาสอันควร
ก็จะไม่ปิดบังฝ่ายรัฐบาล จะให้พูดได้ตามสมควร ผมทั้ง ๓ คนจะใช้ดุลพินิจ
อย่างดีที่สุด เชิญคุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง

(พันจ่าอากาศเอก เด็ดดวงตอกรัก คัมชนะ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวคุณพินิจ คุณเด็ดดวงตอกรัก
ประท้วง ประท้วงเรื่องอะไรบอกให้ชัด เชิญครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธาน
ท่านเชิญให้ผมพูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวแป๊บเดียวเขาประท้วง
จะถามว่า เขาประท้วงเรื่องอะไร เชิญคุณเด็ดดวงประท้วงเรื่องอะไร
ข้อบังคับข้อไหน

พินิจอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ (ชียนาก) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจอากาศเอก เต็ดดวงดอกรัก คุ่มชนะ

X ส.ส. ชียนาก พรรคประชาธิปัตย์^{๗๐} ประทานอภัยท่านผู้พูด ผมไม่ได้คัดค้านท่าน
ประท้วงท่าน ประท้วงเครื่องเสียงไม่ดัง ประชาชนฟังทั้งประเทศไม่ดังครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวจัดการให้เชิญนั่งได้

ใจเย็น ๆ เชิญคุณพินิจ/เจียบ ๆ หน่อย การประชุมจะเริ่มแล้ว ขอความร่วมมือ
เจียบหน่อยถ้าทอดก้เรียบร้อยหน่อยครับ เชิญคุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ล่าปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดล่าปาง
ท่านประธาน กระผมได้ฟังสมาชิกผู้มีเกียรติจากพรรคความหวังใหม่ได้เสนอว่า
สมควรที่จะให้มีการอภิปรายตามข้อบังคับข้อ ๕๑ นั้น อันนั้นเป็นการประชุม
ตามปกติท่านประธาน กุติตินี้เป็นกุติติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล
ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับกุติตินี้ หรือว่าเห็นชอบด้วย หรือเห็นว่ารัฐมนตรีนี้
ควรไว้วางใจก็ไม่ต้องมาพูด แต่ถ้าหากว่าผู้ใดที่เห็นว่ารัฐมนตรีทั้ง ๒ คน
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ทำความเลวร้าย ความเสื่อมเสียกับประชาชน
กับประเทศชาติ ก็ลุกขึ้นมาพูดได้ คุณอุทัย พิมพ์ใจชน คำขายไม่เป็นก็ลุกขึ้น
มาพูดได้ แต่บอกสนับสนุนก็คุณสนับสนุนอยู่แล้ว พูดกันในพรรคอยู่แล้ว จะต้อง
มาพูดทำไม ท่านประธาน แต่ถ้าอาศัยข้อบังคับก็ยอมทำได้ แต่ท่านประธาน
ต้องพิจารณาเวลา และให้โอกาสสอยากจะให้ประชาชนนี้ได้เห็น ว่า ความเสียหาย
ที่กล่าวหากันมา เสียหายแค่ไหนเพียงใด ไม่ใช่สอยากจะพูดเพื่อจะสนับสนุน
นั้นก็ไม่ต้องยกมือ ท่านเตรียมยกมืออยู่แล้วใช่ไหม ยังไม่ได้ลงมติกับยกยกมือ
กันหมดแล้วทุกพรรคแล้ว ก็ไม่ต้องมาพูดลิ้ครับท่านประธาน ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย
เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านอภิปรายได้

พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร (สระบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสระบุรี
พรรคชาติไทย ตามที่พวกกระผมพรรคฝ่ายค้านได้เสนอญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป
ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๒ ท่าน โดยเห็นว่ารัฐมนตรี ๒ ท่านนั้นบริหารราชการ
แผ่นดินมาโดยไร้ประสิทธิภาพ ขาดความรู้ความสามารถ และขาดความชอบธรรม
ทำให้เป็นผลเสียหายแก่ประเทศชาติ และอาณาประชาราษฎร์ ท่านประธานที่เคารพ
ในการเปิดอภิปรายในครั้งนี้ ฝ่ายรัฐบาลก็รู้สึกดูออกจะกระตือรือร้นกันอย่างมาก
ได้มีการวางกฎข้อห้ามแก่บรรดาสมาชิกในพรรคร่วมรัฐบาล ให้สมาชิกพรรค
ไม่เดินทางไปไหน จะต้องใช้แขนให้ครบถ้วน ห้ามคิด ห้ามใช้การใด ๆ ในร่างกาย
นอกจากใช้แขนให้พร้อมเพรียงกัน ผมขอเรียนว่า รัฐบาลไม่ควรจะตระหนก
ตกใจอะไรให้เกินเหตุ เพราะอย่างไรฝ่ายค้านก็มีเสียงเพียง ๑๖๗ เสียง

และความมุ่งหมายของฝ่ายค้านก็ต้องการเพียงแต่ว่าจะเล่าเรื่องต่าง ๆ
ให้เพื่อนสมาชิกในสภาได้รับทราบข้อเท็จจริงในบางประการ เพื่อจะได้
แก้ไขในทางที่ดีกว่า ทั้งนี้ก็เพื่อความผาสุกของประชาชน การไม่ยอมฟัง
เหตุผลใด ๆ และไตร่ตรองตามสภาพของผู้มีปัญญา คิดแต่จะเอาชนะกัน
อย่างทำเดี๋ยวนั้นในทุกวิถีทางนั้น ผมเห็นว่าเป็นการไม่สมควร-----

และโดยเฉพาะการอภิปรายไม่ไว้วางใจก็จะเป็นหน้าที่ของฝ่ายค้านที่จะต้อง
มีการตัดสินใจตามระบอบประชาธิปไตย ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะหาเรื่อง
อะไรต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพ ผมจะใคร่ขอพูดแต่เพียงสั้น ๆ เท่านั้น
ท่านประธานครับ ในทางส่วนตัวแล้วผมก็มีความเห็นใจท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ที่ต้องโอบอุ้มความมีรายได้ที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่
ของพี่น้องประชาชนไม่ให้ผิดเคียดและให้ดำรงชีพอยู่ได้อย่างมีความสุข
แต่ถึงแม้ผมจะเห็นใจเพียงใดก็ตามแต่เมื่อนึกถึงหน้าที่ของท่านแล้วก็จำเป็นต้อง
ตัดความเห็นใจนั้นออกไป ท่านมีภาระและหน้าที่ในเรื่องค่าครองชีพ
ของประชาชน ท่านจะปฏิเสธความรับผิดชอบนั้นหาได้ไม่ ท่านจะต้องทน
และต้องพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะให้ค่าครองชีพของประชาชนนั้นอยู่ใน
มาตรฐานที่ดีพอ การเรียกร้องของประชาชนในเรื่องค่าครองชีพนี้มีอยู่
ตลอดเวลา ๑ ปีที่แล้วมาที่ท่านยังได้ครองอำนาจอยู่ ซึ่งท่านก็ไม่สามารถ
จะแก้ไขอะไรได้เลย เช่น ราคาข้าวเปลือกจากครตกต่ำอย่างชนิดที่
ไม่เคยปรากฏ ข้าวเปลือกเป็น^{พืช}หลัก เมื่อราคาตกต่ำเศรษฐกิจของ
ประเทศก็ทรุดตัวลงอย่างหนัก นอกจากนี้ก็มีราคาพืชผลต่าง ๆ ขา
ไม่ได้ราคา เราก็ได้ร้องแล้วร้องอีกก็ไม่เป็นผล จนในที่สุดเมื่อ
๒ - ๓ วันมานี้เองก็เกิดม็อบ (Mob) ของชาวนา ชาวไร่ รวมกันหลายจังหวัด
เป็นคนเกือบร่วม ๑๐,๐๐๐ คนได้ร่วมกันเรียกร้องขอความช่วยเหลือ
จากรัฐบาลในค่าครองชีพต่าง ๆ ถึง ๘ ข้อ ท่านประธานที่เคารพ
แต่ถ้าถ้ามีเกิดม็อบกันขึ้นครั้งใดละก็สิ่งที่ติดปากรัฐบาลนั้นก็คือว่าพรรค
ฝ่ายค้านหนุนหลังทุกครั้งไป ท่านประธานครับ เมื่อวานนี้หนังสือพิมพ์
ผู้จัดการก็ได้ลงเรื่องมันสำปะหลัง ผมก็ต้องขอให้ท่านรัฐมนตรี
ท่านได้โปรดชี้แจงข้อกล่าวหาอันนั้นด้วย

ท่านประธานที่เคารพ สำหรับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยนั้นท่านมีหน้าที่ก็คือบำบัดทุกข์ บำรุงสุข แต่เท่าที่ท่านปฏิบัติ
ราชการมานั้นกลับเป็นการบำบัดสุข บำรุงทุกข์ มันกลับกันไป ผมไม่ได้
ใส่ร้ายท่าน แต่ขอให้พิจารณาผลงานที่แล้ว ๆ มาจะเห็นว่าเป็นอย่างนั้น
คือบำบัดสุข บำรุงทุกข์ ความสุขทั้งหลายนั้นบำบัดทิ้งไปเสีย มีความทุกข์
ที่จะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้นเอง การอาชญากรรม การประทุษร้ายต่อชีวิตและ
ทรัพย์สินยังคงมีอยู่ตลอดเวลา ^{๓๕๖}การไล่เบียด การเปิดบ่อนอย่างมากมาย
ท่านคงจะโยนกลองไปให้กรมตำรวจ กรมการปกครองและโยนไปให้

รัฐบาลเก่า แต่นั่นละครับ จะเป็นการสมควรหรือไม่ที่ท่านจะโอน
ความรับผิดชอบเหล่านี้ไปให้คนอื่นทั้ง ๆ ที่ท่านได้ขึ้น আসา เข้ามาทำหน้าที่
เป็นเวลา ๑ ปีแล้ว ท่านยังแก้ไขอะไรไม่ได้เลย จะทำแต่เฉพาะหน้าที่
การโอนกลองเท่านั้นแล้วหรืออาชญากรรมได้เกิดมาอย่างไม่มีวันจะหยุด
ภาคใต้ลุกขึ้นเป็นไฟทุกท่านก็คงทราบดี สถิติภายในรอบ ๔ เดือนที่แล้วมา
อาชญากรรมในกรุงเทพมหานครเพิ่มสูงขึ้นถึง ๔,๐๐๐ คดี เป็นคดีที่มี
ความถี่ขึ้นสูงมากก็คือคดีลักทรัพย์ในเคหสถาน -----

สูงขึ้นไป ๑,๒๓๐ ศติ และคติหลักทรัพย์นี้ก็ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะประชาชน
ที่หาเข้ากินค่าไม่ แม้แต่รัฐมนตรี องคมนตรี ภรรยานายตำรวจผู้ใหญ่
ก็ถูกโจรกรรมกันอย่างทั่วหน้า ท่านประธานครับ ตามที่กล่าวมาแล้วนี้
อาจจะกล่าวว่าเป็นการพูดซ้ำซาก พูดที่ไร อภิปรายที่ไรก็ไม่พ้น
เรื่องเหล่านี้ แต่นั่นแหละครับ จะไม่ให้พูดได้อย่างไร ในเมื่อเหตุต่าง ๆ
ยังแก้ไม่ได้ ยังลุกลามอยู่อย่างต่อเนื่อง นอกจากแก้ไม่ได้แล้วยังกลับ
เพิ่มขึ้นอีกด้วย และโดยเฉพาะงานในหน้าที่นี้เป็นงานในหน้าที่ของ
ท่านรัฐมนตรี ท่านต้องรับผิดชอบ ท่านอาสาเข้ามาแล้ว

ท่านประธานที่เคารพ การกล่าวอ้างของพรรคฝ่ายค้านนั้น
ตามที่ได้เรียนมาพรรคฝ่ายค้านได้เฝ้าดูมาเป็นเวลานานก็ได้ประจักษ์
ดังได้เรียนมานั้นทุกประการ ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน ต่างก็ถือนั่นใน
อำนาจของท่าน หลงในอำนาจที่ท่านคิดว่าเป็นของท่าน ใช้อำนาจนั้น
โดยขาดความเป็นธรรม เป็นการปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงเหตุผลอันควรมิควร
อำนาจนั้นถ้าอยู่กับใครนาน ๆ ก็จะกระทำให้ผู้นั้นหลงในอำนาจนั้นอย่าง
งมงาย ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอประทานโทษที่จะขอก้าวเตือนสติ
ท่านรัฐมนตรี ในฐานะที่ซบพอกัน ผมใคร่ขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า
การที่ท่านสั่งพักปลัดกระทรวงและอธิบดีกรมตำรวจนั้น ท่านได้กระทำโดย
การไตร่ตรองและให้ความเป็นธรรมดีแล้วหรือ ท่านก็จะตอบว่า
ได้กระทำตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่อย่างถูกต้อง แต่ผมก็ขอแย้งว่า
ท่านกระทำไปโดยโมหะจริต ท่านคงจะไม่คิดถึงหลักการปกครอง
ความเป็นผู้นำและความเป็นผู้บังคับบัญชา จึงทำให้ท่านขาด
ทศพิธราชธรรม ขาดธรรมะหลายประการในการปกครองคน
ผมอยากรู้ว่าเราลองเอาคำพระมากล่าวดูบ้างว่าท่านสอนเรา
ไว้ว่าอย่างไร พระท่านสอนเราไว้ว่า ให้ระวังเรื่องการใช้อำนาจ
ท่านห้ามไว้ว่า อย่าใช้อำนาจโดยปราศจากหิริโอตตปปะ เพราะจะ
กลายเป็นการทำลายความเสมอภาคของสังคม ท่านห้ามไว้ว่าอย่าใช้
อำนาจกลั่นแกล้งผู้อื่น เพราะท่านก็จะถูกอำนาจอื่น ๆ กลั่นแกล้งเอา
เหมือนกัน ท่านห้ามไว้ว่าอย่าให้อำนาจสร้างความทุกข์ ความเดือดร้อน
ให้กับผู้อื่น ท่านก็จะถูกอำนาจอื่นนั้นสร้างความทุกข์ เดือดร้อนให้
เหมือนกัน นี่เป็นคำที่ทางพระท่านสอนสำหรับผู้ที่จะเป็นผู้บังคับบัญชา
และปกครองคน ท่านประธานที่เคารพ นักปกครองที่ดีนั้นคือผู้ที่ใช้

สผ. ๑๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ประกาศลักษณะ ๘/๒

อำนาจประกอบด้วยธรรมชาติ จึงจะสามารถสนองความสมหวังให้กับ
 ทุกคนภายใต้การบังคับบัญชาของตนได้ ท่านประธาน ตามที่ผม
 ได้เรียนมาแต่ต้นว่า ท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านนั้นท่านได้ปฏิบัติโดย
 ไม่เหลียวซ้ายแลขวาว่าจะควรไม่ควรประการใด ท่านว่าท่าน
 ปฏิบัติชอบ เมื่อมีผิดท่านก็ต้องพักราชการ แต่ผมอยากจะเรียนว่า
 ก็ยังมีรัฐมนตรีอีกหลายท่านที่มีสภาพอย่างเดียวกันกับผู้ทำสิ่งผิด
 แต่ก็ยังไม่ได้ถูกให้พักราชการเลย หรือว่าท่านไม่ทราบ รัฐมนตรี
 บางท่านนั้นถูกฟ้องศาลในฐานะว่าฉ้อโกงก็ยังมีอยู่ รัฐมนตรีบางท่าน
 ถูกฟ้องว่าหมิ่นประมาทอีกหลายท่านก็ยังมีอยู่ นี่แหละครับก็เป็นสิ่ง
 ที่เรียกว่าท่านปฏิบัติโดยที่ไม่เป็นธรรม หรือว่าท่านรัฐมนตรีต่าง ๆ
 เหล่านั้นเป็นข้าราชการการเมือง แต่ ๒ ท่านที่ท่านสั่งพักราชการนั้น
 คือข้าราชการประจำ อย่างนี้ไม่เป็นการรังแกข้าราชการประจำไป
 หรือหรือ ผมถึงอยากจะเรียนถามว่าไม่ใช่เป็นการรังแกข้าราชการ
 ประจำไปหรือหรือ การที่ผมได้กล่าวว่าท่านขาดธรรมะนั้นก็พอจะ
 พูดได้ว่า อย่างน้อยท่านก็มีอคติต่อข้าราชการประจำ ท่านประธาน
 ที่เคารพ ในการบริหารราชการแผ่นดินนั้น ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายซึ่งเป็น
 ข้าราชการการเมืองก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้อำนาจการประจำ
 เป็นชน เป็นชา จะขาดเสียมิได้ -----

หลักการปกครองคนจึงเป็นของจำเป็นที่จะต้องรู้ที่จะต้องปฏิบัติ เราเป็นผู้ใหญ่ในกระทรวง การพูด การกระทำจะต้องเป็นตัวอย่างแก่ข้าราชการประจำและคนทั่วไป การพูดก็ต้องพูดให้เป็นแก่นสารเป็นสาระ ไม่ใช่สักแต่พูดแล้วทิ้ง เชื้อถือไม่ได้ เข้าพูดอย่าง เย็นพูดอย่าง เป็นผู้ใหญ่แล้วควรจะทำเช่นนั้นหรือไม่ ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยนั้นท่านชอบใช้ความเด็ดขาด คำกล่าวของท่านนั้นเป็นเส้นตายเสมอแต่ไม่เคยปรากฏผล เกิดคดีระเบิดรถเมล์ ท่านก็บอกว่า ๔ วันจับตัวได้ จนบัดนี้แม้แต่เงาก็ยังไม่เห็น คดีเผาโรงเรียนที่ภาคใต้ท่านก็บอก ๔๘ ชั่วโมงจับตัวได้ ก็ ๔๘ วันไปแล้ว ๔๘ เดือนละครับ หรือจะเป็น ๔๘ ปี ก็ยังไม่ทราบ นอกจากนี้ในกระทรวงแรงงานท่านก็บอกว่า ใน ๑๐๐ วันจะต้องเรียบร้อย ใครจะเชื่อก็แล้วแต่ แต่ผมว่า เรียบแน่ครับ แต่ไม่ร้อย นี่แหละครับก็เป็นสิ่งที่ผมอยากจะทราบ เรียบ หรืออย่างภาคใต้ที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ตำรวจจับคนมาได้แล้วแต่ท่านบอกไม่ได้จับ เป็นแต่เพียงเชิญเขามารับประทานอาหารร่วมกัน ระวังนะครับท่านรัฐมนตรีมหาดไทยเชิญใครไปร่วมรับประทานอาหารแล้วจะต้องใส่กุญแจมือไปด้วย อันนี้แหละครับเป็นสิ่งที่ต้องระมัดระวัง ท่านย้ายอธิบดีกรมตำรวจท่านบอกว่าเป็นคนดีมีความสามารถต้องเอาตัวมาไว้ข้าง ๆ เพื่อไว้ปรึกษาหารือ แต่พอมาอีกวันหนึ่งท่านบอกว่ายธิดิกรมตำรวจนี้ไม่สนองนโยบาย เพราะฉะนั้นต้องพิทักษ์การ แต่ต่อมาก็ตั้งข้อหาหนักขึ้นไปอีกก็คือหาว่าหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ นี่แหละครับผมก็ไม่ทราบว่าเราจะเชื่อได้อย่างไรว่าอะไรผิดอะไรถูกในการกระทำของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านประธานครับ การที่รัฐมนตรีกล่าวว่าอธิบดีกรมตำรวจกระทำระคายเคืองเบื้องยุคลบาทนั้น ซึ่งท่านอธิบดีกรมตำรวจท่านก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณทรงอภัยโทษให้แล้ว แต่ท่านรัฐมนตรีกลับบอกว่าท่านกระทำไปโดยที่ผิดขั้นตอน นี่แหละครับผมก็อยากจะขอกรุณาสักนิดหน่อยว่าใครเป็นผู้ที่ทำให้ระคายเคืองเบื้องยุคลบาท ใครควรจะได้รับโทษกันแน่ ผมขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้โปรดพิจารณาด้วย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ออกมาชี้แจงและตำราวจ หลังจากได้ปลดอธิบดีตำรวจไปแล้วตามหนังสือพิมพ์สยามรัฐวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ นี้ ท่านบอกว่า ได้เห็นเอกสารบันทึกแฉการที่ตำรวจส่งส่วยให้แก่ผู้บังคับบัญชาโดยบอกว่าในแต่ละเดือน เช่นวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๑๐ ตำรวจจะไม่รับเรื่องอื่นนอกจากบ่อน วันที่ ๑๐ ถึง ๒๐ ตำรวจจะไม่รับเรื่องอื่นนอกจากของหนีภาษี และวันที่ ๒๐ ถึง ๓๐ ตำรวจจะไม่รับเรื่องอื่นนอกจากช่องโสเภณี ผมเห็นว่าไม่ไหว ไม่เหมาะสมแล้ว และเพราะ

เห็นอยู่จึงจะแก้ไขตามที่ประชาชนต้องการ นี่เป็นคำพูดที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยได้กล่าวที่หนังสือพิมพ์ได้ลงมา ผมจึงอยากจะขอเรียนว่า
ถ้าเป็นจริงตามที่กล่าวมานี้ ท่านรัฐมนตรีจะอยู่ไปทำไม บังคับบัญชากรมตำรวจ
ไม่ได้ ปลอมให้ตำรวจเรียกร้องรีดไถจากประชาชนทั้งเดือน โดยไม่ทำงาน
ตั้งแต่วันที่ ๑ ถึงวันที่ ๓๐ มีแต่การนั่งคอยรับเงินรับส่วยแล้วไม่ทำงานเลย
อย่างนี้ประชาชนจะอยู่เป็นสุขได้อย่างไร และท่านรัฐมนตรีท่านจะอยู่ดูหน้า
ใครได้ เหตุการณ์เป็นเช่นนี้ ผมจึงคิดว่าท่านน่าจะกลัวที่จะต้องพิจารณาในเรื่องนี้
ว่าท่านสมควรอย่างไรหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้อย่าว่าแต่ผู้ใด
บังคับบัญชาจะปวดหัวเลยครับ ผมว่าคงอีกไม่ช้าที่ต้องปวดศีรษะเวียนเกล้า
กับคำพูดที่เขาเรื่องไม่ได้ ผมอยากเห็นว่าเรื่องที่เราทำก็ไม่ทำ คือการนำรุงขวัญ
ให้ผู้ใดบังคับบัญชานั้นมีใจทำงาน อันนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด แต่ผมยังมองไม่เห็นเลยว่า
ท่านได้บำรุงขวัญข้าราชการของท่านอย่างไรบ้าง การไปคอยจับผิดผู้ใดบังคับ
บัญชาเช่นว่าวันที่ ๑ ถึงวันที่ ๓๐ ตำรวจไม่ทำงานเพราะคอยรับเรื่องเครื่องเช่น
เพราะเขาก็มีผู้บังคับบัญชาที่คอยดูแลอยู่ที่จะต้องคอยกวาดขัน ท่านก็กวาดขันอธิบดี
กรมตำรวจลงไปสิดีรับว่าทำไมถึงไม่บังคับบัญชาลูกน้อง มีวแต่รับส่วยอยู่อย่างนี้
นี่แหละครับก็เป็นเรื่องผู้บังคับบัญชากับผู้ใดบังคับบัญชาที่จะดำเนินการกระทำ
ในเรื่องนี้ -----

ท่านประธานที่เคารพ การบริหารราชการแผ่นดินจะต้องมีความเป็นเอกภาพ โดยเฉพาะนายกรัฐมนตรีกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยนี้จะต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พูดจาภาษาเดียวกันและก็มีนโยบายอย่างเดียวกัน ไม่ใช่เรื่องเดียวกันแต่พูดขัดกันเองในสภาผู้แทนราษฎรอย่างกรณีการเผาโรงเรียนในภาคใต้ ท่านนายกรัฐมนตรียังบอกว่า เป็นเรื่องของ ชก. แต่ว่าท่านรัฐมนตรีมหาดไทยได้พูดในวันเดียวกัน กลับบอกว่าไม่ใช่ ชก. และอย่างนี้ ผมก็ไม่ทราบ ประชาชนก็ไม่ทราบว่าใครโกหกกันแน่ใน ๒ คนนี้ นี่ก็เป็นสิ่งซึ่งผมมีความวิตกอย่างมากในความจริงไม่เป็นเอกภาพของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านที่เคารพตามที่ผมได้เรียนมานี้ก็คงพอจะเห็นได้ว่า ตามที่พรรคฝ่ายค้านได้เสนอญัตติอภิปรายมานั้น ก็ล้วนแต่ความจริงที่จะต้องมากล่าวในสภานี้ให้ได้รับทราบและให้ท่านได้แก้ไข โดยเฉพาะอย่างเช่น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมอยากจะเรียนถามท่านนายกฯ ท่านได้บรรจุคนไว้เหมาะกับตำแหน่งนี้หรือไม่ อันนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะเรียนถาม เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้ ผมก็ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้ผมได้กล่าวในโอกาสนี้ด้วย ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเชาวริน

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) :

ประธานที่เคารพ กระผมได้รับมอบหมายจากเพื่อนสมาชิกที่นั่งอยู่ข้างหลัง ให้หาหรือท่านประธานว่า วันนี้เกิดอะไรขึ้นกับระบบเสียงเพราะด้านหลังไม่ได้ยินเลย เป็นความจริงอย่างที่ท่าน ส.ส. ฝ่ายรัฐบาล พรรคประชาธิปัตย์ ได้เรียนหาหรือท่านเมื่อสักครู่ ไม่เชื่อท่านลองถามท่าน พลเอก ชวติชัย ชูหะวีด นั่งอยู่ตรงนี้ก็ไม่ได้ยิน ท่านสมัคร สุนทรเวช ก็ไม่ได้ยิน ลองตรวจสอบระบบเสียงดูนิด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาธิการแจ้งว่ากำลังตรวจอยู่ ก็คงจะเรียบร้อยภายใน ๒ - ๓ นาทีนี้ เชิญท่านผู้ที่จะอภิปรายต่อไป เชิญท่านที่ยกมือ

นายกรณ์ศักดิ์ สภาวสุ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กรณ์ศักดิ์ สภาวสุ พรรคชาติพัฒนา จังหวัดนครราชสีมา ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไปครั้งนี้ ถ้าหากว่าท่านประธานจะมองอ่านใบประเด็นที่สำคัญ ๆ ก็จะเห็นว่าข้อกล่าวหาของฝ่ายค้านนั้นเป็นข้อกล่าวหาที่ค่อนข้าง

สพ. ๑๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ปริญญ์ ๖/๒

จะรุนแรง ฝ่ายค้านเองก็คงจะต้องมีข้อมูลมาประกอบในการกล่าวหา
 ครั้งนี้ พวกเรากล่าวหาว่าท่านรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านนั้น ไร้ประสิทธิภาพ
 ขาดความรู้ ความสามารถ และก็ขาดความชอบธรรม ส่งผลให้เกิด
 ความเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านประธาน มาตราฐาน
 การอภิปรายญัตติการไม่ไว้วางใจเดี๋ยวนี้ชักจะเปลี่ยนไปพอสมควร
 มีการพูดกันอยู่ว่า ถ้าหากพรรคการเมืองฝ่ายค้านอภิปรายกันแต่ละครั้ง
 แล้วก็ไม่มีข้อมูลในลักษณะที่เกี่ยวกับเรื่องธุรกิจทุจริตคอร์รัปชัน หรือ
 ไม่มีเอกสารในลักษณะใบเสร็จมาแล้ว อย่าเสียเวลามาอภิปรายกันเลย
 เพราะอย่างไรเสียก็คงจะไม่สามารถเรียกเสียงสนับสนุนจากท่านผู้แทนราษฎร
 ฝ่ายรัฐบาลได้ -----

กระผมเองเป็นผู้แทนราษฎรมาในครั้งนี้ครั้งที่ ๓ ก็ต้องถามตัวเองว่า จะเปลี่ยนอาชีพจากการเป็น ส.ส. ไปเป็นนักสืบกันหรืออย่างไร เพราะว่าจะต้องไปสืบหาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของการให้สินบาทคาดสินบนกัน พยายามหาใบเสร็จมาแสดงกัน ซึ่งกระผมเชื่อว่ในที่นี้รู้กันอยู่ทุกคนว่ามันทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นในวันนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า เรามารอดูกันในเรื่องของแนวความคิดใหม่ ๆ กัน ดีไหม เวลารัฐบาลตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นมา รัฐมนตรีเข้าไปรับผิดชอบ จะเก่งในเรื่องไหนก็แล้วแต่ แต่งานที่ตัวเองรับผิดชอบนั้นทำเป็น หรือเปล่า วันนี้กระผมขอกล่าวหาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระผมมีข้อกล่าวหาของผม ๒ ข้อ

ข้อที่ ๑ กระผมบอกว่า ท่านไม่มีความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการค้าการขายระหว่างประเทศ ไม่มีความสามารถอย่างเด็ดขาดพอ เป็นรัฐมนตรี เป็นผู้วางนโยบายอยู่ดี ๆ ก็เอาคนที่จ้างงานในเรื่องการค้าการขายกับต่างประเทศ อย่างเช่นปลัดพรออกไปเสีย สิ่งพิการาชการ วันนี้ผมจะมาเรียนให้เห็นว่า งานของกระทรวงพาณิชย์นั้นสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศอย่างไร แล้วเรามาคุยกันว่าเหตุผลในการสิ่งพิการาชการ ที่ท่านรัฐมนตรี สิ่งพิการาชการปลัดกระทรวงพาณิชย์นั้นเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ผมเป็นคนที่ยึดมั่นจะขี้สงสัย เพราะฉะนั้นเมื่อผมฟังเหตุผลเมื่อหลายอาทิตย์ที่ผ่านมา เลยไม่ค่อยแน่ใจว่าเหตุผลอันนั้นเป็นเหตุผลจริงหรือเปล่านั้น จึงได้เริ่มทำตัวเป็นนักสืบเข้าไปสืบเสาะหาข้อมูล ผมเลยมีข้อกล่าวหาข้อที่ ๒

ข้อกล่าวหาข้อนี้ของผม ผมกล่าวหาว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินนโยบายในเรื่องการจัดสรรโควตาส่งออก ไปขายยังประชาคมยุโรปนั้น มีลักษณะค่อนข้างที่จะน่าสงสัย ข้อสงสัยของผมตรงนี้ถ้าท่านรัฐมนตรีตอบได้คงจะไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าท่านรัฐมนตรีตอบไม่ได้ การลงคะแนนในเช้าของวันศุกร์คงเป็นไปตามที่ท่านคาดหมาย คือท่านคงได้คะแนนเต็มทีแน่ แต่ผมเชื่อว่าประชาธิปไตยสมัยนี้ไม่เหมือนสมัยก่อน ผมเชื่อว่าเสียงของพี่น้องประชาชนที่อาจกำลังดู ทิ/วิ/ อยู่ หรืออาจกำลังฟังอยู่ทางวิทยุ นั้น จะเป็นผู้ตัดสินเอง

ท่านประธาน ในข้อกล่าวหาของผมข้อแรก กระผมอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ เดิมนั้นการเมืองแต่ละประเทศ
คล้าย ๆ กัน โลกของเราแคบลงไปทุกวัน การสื่อสารคมนาคมสะดวก
เหลือเกิน เพราะฉะนั้นนักการเมืองของแต่ละประเทศมีแนวความคิด
ไม่ต่างกันเท่าไร ทุกคนอยากให้ประเทศของตัวเองมีความก้าวหน้า
ในทางเศรษฐกิจ ทุกคนอยากให้เห็นพี่น้องประชาชนของตัวเอง
มีการกินดีอยู่ดี สงครามเย็นเลิกพูดกันได้แล้ว ตอนนี้มันสงครามเศรษฐกิจ
กระทรวงกลาโหมของเราเฝ้าดูอยู่กับบ้านเฉย ๆ กระทรวงพาณิชย์
กลายเป็นกระทรวงกลาโหมไปแล้วท่านประธาน เพราะจะต้องออกไป
ต่อสู้กับสงครามเศรษฐกิจภายนอก ท่านประธาน ถ้าเราเป็นประเทศที่
เป็นประเทศอุตสาหกรรม เราก็อยากให้ผลผลิตทางการอุตสาหกรรม
ของเราส่งไปขายยังต่างประเทศได้ ขณะเดียวกันเราพยายามทุกวิถีทาง
ไม่ให้อุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายกับของเราเข้ามาค้าขายใน
ประเทศของเรา เป็นการปกป้องพวกของเราเอง ถ้าเราเป็นประเทศ
เกษตรกรรมเราก็บอกว่า ผลผลิตทางการเกษตรทั้งหมด ทำอย่างไร
ถึงจะมีราคาดี ถ้าหากจะให้เรามีราคาดี ก็ต้องส่งออกไปขายต่างประเทศ
ให้ได้มาก ๆ ระบายออกไปมาก บริษัทที่ทำการส่งออกก็จำเป็นจะต้อง
ซื้อผลผลิตภายในประเทศจากเกษตรกร ราคาที่สูงขึ้น ตรงนี้เป็น
หลักเกณฑ์ที่ทุกประเทศกำลังปฏิบัติกันอยู่ แต่ละประเทศมีแนววิธ
ียุทธวิธีที่จะกีดกันการค้า มีการตั้งกำแพงภาษีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นประเทศ
ยักษ์ใหญ่อย่างสหรัฐอเมริกา หรือประเทศเล็ก ๆ อย่างของเราแบบนี้

เวลานี้วิวัฒนาการก้าวไป ประเทศเดียวไปคุยกับประเทศอื่น ๆ นั้น
 ทำยาก ก็ต้องจับกลุ่มกัน รวมตัวกันเสียงจะได้แน่นขึ้น ประชาคมยุโรป
 ก็มีการรวมตัวกันในประเทศในกลุ่มนั้น เรียกกันว่า อี.อี.ซี. (EEC)
 สหรัฐอเมริกาก็มีนักการเมืองเหมือน ๆ พวกเรา วันนี้เขาก็มีการออก
 รายการกันระหว่างรองประธานาธิบดีกับผู้สมัครคนเก่าเถียงกันเรื่อง
 นาฟตา (NAFTA) นั่นก็คือการรวมประเทศสมาชิกในทวีปอเมริกาเหนือ
 มีประเทศแคนาดา ประเทศอเมริกา และประเทศเม็กซิโก ของเราเอง
 ก็ไม่ได้ยินยอมหน้ากับเขา ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีอานันท์ ปันยารชุน
 ท่านก็เป็นผู้ริเริ่ม เรามีอาฟตา ของเราจับกลุ่มกันอย่างนี้ไม่พอในเรื่อง
 การค้าการขาย กระโดดข้ามกลุ่มก็มี อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะไป
 สิ้นเดือนนี้ ถ้าผมจำไม่ผิดก็เป็นเรื่องของเอเปค (APEC) อันนั้นก็เส้นทาง
 ประเทศสหรัฐอเมริกา และกลุ่มประเทศในภาคพื้นแปซิฟิก จะให้ได้ชัดเจน
 ว่า เวลานี้วิ่งกันให้วุ่นหมด แต่ไม่ได้วิ่งกันไปเพื่อยุติสงคราม วิ่งไปเจรจา
 เรื่องการค้าการขาย ประเทศไทยของเราเป็นสมาชิกภาคีข้อตกลงทั่วไป
 ว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้าที่เรียกกันย่อ ๆ ว่าแกตต์ (GATT) มีด้วยกัน
 ทั้งหมด ๙๖ ประเทศภาคีของเราอันดับที่ ๔๘ โชคดีเป็นสมาชิกภาคีนี้
 เพราะเราได้มีการเจรจาการค้ากันหลาย ๆ อย่าง แต่เรื่องที่สำคัญที่สุด
 ก็คือการเจรจาการค้ารอบอุรุกวัย ซึ่งเจรจาดั้งแรกที่เมืองบูเอนาเอเรส
 ประเทศอุรุกวัย ประมาณเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๙ ในการเจรจานี้
 เริ่มกันมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๙ มีเรื่องที่ต้องพูดคุยกันมาก ส่วนใหญ่ก็เป็น
 เรื่องของกำแพงภาษี ไม่ใช่เฉพาะสินค้าเท่านั้น ทางด้านบริการก็มีครับ
 เวลานี้กำลังเริ่มพูดเริ่มคุยกันในเรื่องของการบริการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
 เส้นทางการบิน หรือไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของสถาบันการเงินที่ประเทศ
 ไทยเราพยายามปกป้อง เพราะว่ากลัวถ้าใครจะน้อยไม่อยากจะให้ใครมาเปิด
 เจรจากันอย่างนี้ เจรจากันมา ๗ ปีแล้วท่านประธาน เกือบจะสำเร็จอยู่แล้ว
 ประเทศไทยของเราก็มีแม่ทัพอยู่คนหนึ่ง ไม่ใช่ข้าราชการการเมืองหรอกครับ
 เพราะว่าท่านรัฐมนตรีทั้งหลายนั้น ๗ ปีนี้ไม่มีใครอยู่ครบทุกที่ เข้า ๆ ออก ๆ
 กันอยู่ตลอดเวลา แต่เรามีความจำเป็นที่จะต้องมีแม่ทัพของเราสักคนหนึ่ง
 ซึ่งจับเรื่องมาตั้งแต่ต้น เวลานี้ก็กำลังจะเสร็จอยู่แล้ว วันที่ ๑๕ ธันวาคมนี้
 เหลือเวลาอีกเพียงไม่นานเลย ก็จะมีการประชุมเพื่อคุยกันว่า ดราฟท์ ไฟแนนซ์
 แอกต์ (Draft finance Act) คือข้อตกลงขั้นสุดท้ายนี้ พอจะรับกันไหวหรือไม่

ผมเชื่อว่าตัวแทนฝ่ายเราก็คงจะต้องมีไป จะเป็นท่านรองนายกรัฐมนตรีหรือ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมไม่แน่ใจ แต่ผมอยากจะทราบว่า
นักการเมืองอย่างพวกเราไม่ว่าจะอยู่ข้างบน หรืออยู่ข้างล่าง ถ้าหากเรา
ไม่มีมือไม้ที่เขาทำงานเรื่องอย่างนี้มาตลอด มาช่วยเราแล้ว เราทำงานได้ดี
จริงหรือครับ ความจริงแล้วการทำงานในลักษณะอย่างนี้ ท่านประธาน พูดถึงว่า
ความสำคัญมีไหม ผมว่ามันมีมากเลยในการประชุมรอบอุรุกวัย ผมถือเป็นเรื่อง
หัวใจสำคัญของเศรษฐกิจของประเทศ คนอื่นคิดอย่างไรผมไม่ทราบ แต่ผม
อยากจะทราบว่าท่านประธานว่า ถ้าหากท่านปลัดคนนี้เกิดเสียชีวิตไปเพราะ
อุบัติเหตุ หรืออะไรก็แล้วแต่ เราก็จะบอกว่าเป็นเรื่องที่ช่วยไม่ได้ เสียหาย
หาคนใหม่มาแทน แต่ก็คงจะขาดคนดีที่มีมือไป แต่น้อยู่นิดเดียวก็บอกว่าต้องสั่งพัก
ราชการ พอเรามาดูเหตุผลกันนะครับ ท่านประธาน เหตุผลมีอยู่ชนิดหนึ่ง บอกว่า
ถูกฟ้องคดีอาญา ศาลประทับฟ้อง ตามกฎหมาย ตามกฎ ก.พ. หรืออะไรก็ว่ากันไป
เพราะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านเป็นนักกฎหมายท่านรู้ดี ท่านบอกต้องสั่ง
พักราชการ -----

ผมมีคำถามง่าย ๆ ว่าทำไม ก็คงจะตอบว่า ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรมกับเอกชนเขา เอกชนคนนั้นผมเห็นใจ แต่ผมยังเชื่อใจในศาลสถิตยุติธรรมของเราอยู่ แต่ผมมองไม่เห็นความจำเป็นใด ๆ ว่าถ้าหากท่านปลัดคนนี้อยู่แล้วคดีนี้จะเปลี่ยนไป ถ้าท่านผิดก็คงจะต้องผิด ถ้าท่านถูกก็ต้องถูก ท่านประธานคงจะจำได้ว่าไม่นานมานี้เอง ท่านอดีตผู้นำพรรค ๆ หนึ่ง ก็ไม่ใหญ่นักคือพรรคมวลชน ท่านเฉลิม อยู่บำรุง ขอภัยที่ต้องเอื่อนำท่าน ท่านก็ฟ้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง คดีอาญา ศาลก็ประทับรับฟ้อง มาถึงวันนี้กระผมไม่เคยได้ยินเสียงจากท่านเฉลิมพูดออกมาสักนิดเดียวว่าจะต้องให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกไป เพราะพวกเราเห็นว่าอันนั้นเป็นเรื่องส่วนตัว แล้วอย่างไร ๆ เสียศาลก็ให้ความเป็นธรรมกับเราอยู่แล้ว และเราก็รู้ว่าหน้าที่ที่กระทรวงการคลังเป็นเรื่องสำคัญ ผมเคยได้ยินท่านนายกรัฐมนตรีพูดว่า อันนี้แล้วแต่คำพิจารณาของรัฐมนตรีแต่ละท่านว่าจะคิดอย่างไร มาวันนี้ผมถึงบอกว่าผมไว้วางใจไม่ได้ เพราะผมไม่อยากจะให้ประเทศชาติของผมเสียเปรียบคนอื่นเขา ในการเจรจาต่อรองทุกขัย ท่านประธาน มีประเด็นสำคัญ ประเด็นที่สำคัญที่สุดก็หมายความว่าประเทศเล็ก ๆ อย่างเราจะได้มีโอกาส การที่เราจะเจรจาเป็นกลุ่มเราได้อีกโอกาส ก็เวลาเราไปเจรจากับสหรัฐอเมริกาอย่างเดี๋ยวนั้น ในเรื่องของสิทธิทางปัญญา มาตรา ๓๐๑ อะไรนั้น อย่าได้ภูมิใจเลยว่สิ่งที่ท่านได้ไปทำมาแล้วเป็นผลงานอันยิ่งใหญ่ อย่ามาเล่นการเมืองในเรื่องอย่างนี้เลย จะเดินทางไปทีหนึ่งก็ต้องให้พ่อค้าเอากะเขี้ออกไปมอบให้ พอกลับมาแล้วอดสูสำหรั้น แต่เข้าวังไปคอยรอรับโทรศัพท์จากทางโน้นเขา เพื่อให้เขาโทรศัพท์มาแจ้งข่าวดี เขาก็ไม่โทร. มา เมื่อไม่โทร. มาก็คต้องรอจดหมาย ผมเองก็มีสำเนาจดหมายอยู่ตรงนี้ มานั่งดูแล้วก็นึกขำ จดหมายถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มิใช่ก็บรรทัดหรือกรับท่านประธาน ก็ไม่พูดอะไรมาก รักษาธรรมเนียมกันไว้ แต่จดหมายถึงท่านรองนายกฯ สุขชัย พานิชภักดิ์ ยังได้เอ่ยถึงเอกสารต่าง ๆ ซึ่งท่านรองนายกฯ ก็ดี ท่านปลัดพชร เอ่ยชื่อท่านในจดหมายนั้นด้วย ก็ได้เห็นอย่างชัดเจนว่าทางโน้นเขาคิดอย่างไรกับเรา แล้วเวลานี้คณะรัฐบาลของท่านนายกฯ ของผมพร้อมแล้วหรือ ตัดแขนตัดขาไปอย่างนี้บางคนเขาพูดกับผมว่า

รัฐบาลชุดนี้ผลงานที่เด่นที่สุดก็คือการพยายามเชิญคนที่มีความรู้ความสามารถออกไป ถ้าจะไล่กันมาก็เริ่มตั้งแต่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เลย อธิบดีกรมป่าไม้ จากนั้นก็โยนมาที่กระทรวงอุตสาหกรรม ท่านปลัดศิววงศ์ ตอนนั้นไปได้ไม่นานก็ต้องเอาเขากลับมา ไม่รู้จะทำอย่างไร กระทรวงคมนาคมก็เอาเหมือนกัน คณะกรรมการการสื่อสารเชิญไปทั้งหมดเลย ท่านประธานคณะกรรมการการสื่อสาร อดีตผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย มีคนเคารพนับถือมากแค่ไหนไม่ต้องพูดกันตรงนี้ ไปหมดทั้งหมด มาถึงกระทรวงมหาดไทย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ อธิบดีกรมตำรวจไปแล้ว เหตุผลมีอย่างไร ตอนนั้นได้ขานนี้ไม่ใช่หน้าที่ของผม แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ยังไม่ได้หยุดแค่นี้ถึงกระทรวงพาณิชย์ ท่านปลัดกระทรวงพาณิชย์ถูกสั่งพักราชการ เวลานี้กระทรวงอุตสาหกรรมวางแผนอีกแล้ว จะต้องปลดคณะกรรมการของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยอีกครั้ง ผมไม่เข้าใจ ผมมานั่งนึกท่านประธาน ผมมานั่งนึกดูว่า พวกเราที่นั่งอยู่ชีกนี้ ๑๖๐ กว่าคน ถูกตั้งสมญานามว่าเป็นพวกพรรคมาร ทางโน้นก็เทพด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครคอยดูกันหรอกว่าที่นั่งอยู่ตรงนี้อิตคือเคยเป็นเทพมานั่งอยู่ตรงนี้มีหรือเปล่า แล้วก็ไม่ได้ดูกันหรอกว่าที่นั่งอยู่ตรงนั้นอดีตเป็นมารไปนั่งอยู่ข้างหรือเปล่า เอาเป็นว่าชีกนี้คือมาร ชิกโน้นคือเทพ ผมมานั่งคิดว่าถ้าพวกมารพวกผมไปนั่งอยู่ข้างบนแล้วประพฤติตัวอย่างนี้ ก็กระทรวงทำอย่างนี้ ป่านนี้ไม่ตายไปแล้วหรือ ผมดีใจแทนท่านนายกรัฐมนตรีว่ากระดสประชาธิปไตยของเรายังคืออยู่ช่วยเหลือท่านอยู่ แต่ผมเป็นห่วงท่าน ผมเป็นห่วงท่าน เพราะว่าผมไม่รู้การบริหารราชการแผ่นดินอย่างไร ท่านประธาน เขาเปลี่ยนตัวปลัดกระทรวงยัง 모르เลย ต้องบอกว่าทีหลังจะเปลี่ยนบอกผมหน่อยนะ ตรงนี้ผมไม่เข้าใจ ผมไม่เข้าใจจริง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการไปแล้วนั้น ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และไม่สามารถจะไว้วางใจได้ ผมได้เคยกราบเรียนท่านประธานไว้ เมื่อสักครู่นี้เองว่าผมเป็นคนขี้สงสัย กระผมขี้สงสัยกระผมก็ไปตรวจดู เพราะผมเคยนั่งอยู่ในกระทรวง ตัวเองไม่ได้เป็นอะไรหรอกครับ เป็นเพียงผู้แทนราษฎรสอบตกด้วย สอบได้ด้วย แต่เคยเป็นที่ปรึกษากระทรวง ๒ กระทรวง กระทรวงใหญ่กระทรวงหนึ่งและก็กระทรวงเล็กกระทรวงหนึ่ง ก็คือกระทรวงอุตสาหกรรม แล้วก็กระทรวงการคลัง ก็เคยได้สังเกตการทำงาน ท่านประธาน ของรัฐมนตรีกับปลัดกระทรวง เป็นนิสัยชอบ

สผ. ๑๔/๒๔๓๖ (ส. ๑)

สตีมา ๘/๓

สังเกตอยู่ และก็จะได้มีโอกาสไปดูกระทรงอื่นเหมือนกัน ก็เลยตั้งสมมุติฐาน
ให้กับตัวเองว่ามีอยู่ ๔ หัวข้อ ๔ หลักใหญ่ ๆ ด้วยกัน -----

- ๑๐/๑

ประเด็นที่ ๑ ถ้าหากรัฐมนตรีว่าการอยู่กับปลัดกระทรวงได้ให้ตั้งข้อสงสัยไว้ได้ว่า ๑. ร่วมกันโกง หรือไม่ ๒. ก็ทำงานดีด้วยกันทั้งคู่ อันนี้ตั้งไว้ได้เลย แต่ถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกับปลัดกระทรวงจะต้องออกก็จะมีประเด็นที่ต้องถามกันคือ ๑. ข้อผลประโยชน์ รัฐมนตรีจะโกงปลัดไม่ยอมเสนอเรื่อง หรือว่าปลัดอยากจะเป็นรัฐมนตรีไม่ยอม ประเด็นสุดท้ายก็จะมีอยู่ว่า ทำงานไม่เป็นสักคนหนึ่ง อาจจะเป็นคนข้างบนหรืออาจจะเป็นคนข้างล่างนี้จะครบมันมีปัญหาอย่างนี้ แต่ว่าให้สังเกตดูวิธีการปลัดอีก เขาบอกเวลาปลัดไปถ้ามีคนอื่นมาแทนทันที เขาบอกว่า อันนี้โดยปกติแล้วแสดงว่ามีฝีมือ หมายถึงรัฐมนตรีมีฝีมืออยู่แล้วคนนี้ใช้ไม่ได้มีคนใหม่แทน ประชาชนบอกว่า เออคนใหม่ดีกว่าคนเก่า ท่านไม่ได้ผิดอะไรแต่ว่าคงจะทำงานไม่เป็น แต่อย่างชนิดปลัดก็ไม่ค่อยจะกล้า ย้ายไปโน้นบ้าง ย้ายไปนี้บ้าง เพราะหาเหตุผลไม่ได้ หรือสั่งพิจารณาการ จะหาคนมาแทนมองซ้ายมองขวาไม่มีอีก ตรงนี้ผมเลยสงสัยท่านประธาน ความสงสัยของผมตรงนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าผมไม่ใช่ว่าเฉพาะแต่เพียงว่ามันเกิดความเสียหายให้กับชาติบ้านเมือง แต่มันอาจจะมีลักษณะในอะไรบ้าง ท่านประธาน ผมเป็น ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา นครราชสีมาทำไร่มันก็เออะ ผมเองตลอดระยะเวลาปีเศษ ๆ ไม่ค่อยได้มีโอกาสลุกขึ้นยืนพูดในเรื่องที่เกี่ยวกับผลผลิตทางการเกษตร เพราะผมไปห่วงในเรื่องนโยบายการเงิน การคลังระยะหนึ่ง แต่ได้ศึกษาเรื่องนี้มาพอสมควร แล้วก็ติดตามอยู่ห่าง ๆ ไม่อย่างนั้นเวลาออกไปเยี่ยมพี่น้องอย่างที่เราถามทะเลสาบอย่างนี้จะแย่เลย เพราะปลูกมันกันเต็มหมด ราคามันดิ่งลงมามากจนน่ากลัวที่สุดเราเองก็พยายามทำใจว่า ท่านรัฐมนตรีคงจะพยายามแก้ไขอยู่ ท่านประธานนโยบายการแก้ไขปัญหา อย่างที่ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นมันก็หนีไม่พ้น เรื่องการค้าการขายต่างประเทศ ปริมาณมันที่เราผลิตในนั้นเกินกว่าที่เราจะใช้ภายในประเทศหลายล้านตัน เราต้องส่งออก พอมาดูว่าเราจะส่งออกตรงไหนเราก็บอกว่า มันก็หนีไม่พ้นเรื่องที่พักเมื่อสักครู่นี้ กลุ่มโน้น กลุ่มนี้ ตอนนี้เราก็ต้องส่งไปขายที่กลุ่มประชาคมยุโรป ประเทศในกลุ่มประชาคมยุโรปนั้น เขามีความเห็นใจประเทศที่กำลังด้อยพัฒนา เขาได้มีการวางนโยบายเขาว่า เขาอยากจะสนับสนุนทรัพยากรในประเทศของเขาให้มีราคาสูง พี่น้องที่เลี้ยงสัตว์พวกปศุสัตว์ทั้งหลายในประเทศต่าง ๆ เหล่านั้น ก็จำเป็นที่จะต้องซื้อผลผลิตการเกษตร คือผลผลิตมันสำปะหลังจากเรา ปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก ความเอื้ออารีของประชาชนในประเทศในประชาคมยุโรปก็มีขีดจำกัด ปีหนึ่งจะมีโควตาอยู่เท่าไรกันแล้วแต่

สผ. ๑๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

พทชชาติ ๑๐/๒

เขาก็แบ่งไปแต่ละประเทศ ๆ รัฐบาลไทยเราส่งท่านอดีตรัฐมนตรี ตามใจ ข้าพเจ้า
ไปเป็นคนเจรจาแบ่งกันอย่างนี้ ๘ ปีครึ่ง ได้ ๒๐ ล้านตันบ้าง ๒๑ ล้านตันบ้าง
แล้วแต่ตลาด ผมไม่จำเป็นจะต้องพูดว่า ขึ้นตอนมันเป็นไปอย่างไร เพราะไม่อยากจะ
ขยายความตรงนี้ แต่อยากจะมาวกถึงปัจจุบันปี พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นปีที่ ๓
ของสัญญาที่เราทำไว้ ๒๑ ล้านตัน ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ คือปีหน้าก็จะครบสัญญาแล้ว
แล้วต่อไปทำอย่างไร ท่านประธาน -----

- ๑๑/๑

ก็ต้องไปเจรจา ใครจะไปครับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ภายใน
สิ้นเดือนธันวาคมนี้คาดว่าจะต้องไปเจรจาทันทีอีก ๔ ปีข้างหน้า
จะให้หรือเปล่า แล้วถ้าจะให้ จะให้อีกกี่ล้านตัน ท่านประธาน ปีนี้ ๔ ปี
ในช่วง ๒๕๓๕ ถึง ๒๕๓๗ ๒๐ ล้านตัน เอา ๔ หารออกมาชัดเจน
๕.๒ ล้านตันเศษ ๆ หมายความว่า ๒๕๓๕ ก็มีโควตาเท่านั้น ๒๕๓๕ เท่านั้น
๒๕๓๖ เท่านั้น ๒๕๓๗ เท่านั้น แต่ยังให้ความยืดหยุ่นมีการยืมกันได้อีกระหว่างปี
ท่านประธานที่เคารพ การค้าขายในเรื่องมันสำปะหลังจะมากับปรายกัน
ใช้เวลาเพียง ๕ นาที ๑๐ นาที หรือ ๒๐ นาทีให้เข้าใจมันก็คงจะไม่ใช่ว่า
ง่าย ๆ แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่อยากจะเน้นในประเด็นนี้ก็หมายความว่า
ทุกคนอยากขายในโควตาของประชาคมยุโรปหมด เพราะราคามันดี
ภาษีก็เก็บเพียง ๖ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ถ้าขายนอกตลาด อี.อี.ซี.
แล้วราคามันไม่ไหว กระทรวงพาณิชย์เองก็ต้องมีระเบียบของตนเอง
เพราะถ้าหากไม่มีระเบียบแล้วเราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราจะให้ใครเท่าไรบ้าง
เราสร้างระเบียบขึ้นมาทุกปีก็จะมีระเบียบประกาศออกไปว่าในปีนี้จะทำ
อย่างนั้น จะทำอย่างนี้ เรามียอดรวมอยู่ยอดหนึ่ง ๕.๒ ล้านตัน ปี ๒๕๓๗
แต่ปรากฏว่ามีการหยิบยืมกันไปแบบที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่ากระโดด
ข้ามปีได้ เวลานั้นก็เหลือเพียง ๔.๓ ล้านตันสำหรับปี ๒๕๓๗ ความสงสัย
ของผมก็ต้องไปเปิดดูก็เลยขอเรื่องราวมาว่า ระเบียบกระทรวงพาณิชย์
ที่ประกาศไปสมัยรัฐมนตรีอุทัยของผม ต่างจากระเบียบของกระทรวงพาณิชย์
ที่ท่านอมเรศทำไว้เมื่อปีที่แล้วหรือเปล่า ผมเองเห็นใจท่านประธาน
ถ้าหากจะชูเอกสารระเบียบเล็ก ๆ อย่างนี้ก็กลัวท่านประธานจะมองไม่เห็น
ก็เลยขยายให้มันใหญ่หน่อยเพื่อท่านประธานจะได้เห็นได้ ก็จะต้องขออนุญาต
ท่านประธานชี้ให้เห็นว่าระเบียบของกระทรวงพาณิชย์อันนี้เป็นระเบียบ
ของสมัยท่านอุทัย ส่วนอีกแผ่นหนึ่งเป็นของท่านอมเรศ ผมเองผมอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่ได้สนใจในรายละเอียดเท่าไร แต่มี
จุดอยู่จุดหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่ดีแล้วก็ เป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะแปลกพอสมควร
ก่อนที่ผมจะเข้าไปในประเด็นนี้ กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธาน
ใช้เวลาอีกนิดหนึ่งบอกท่านประธานเพื่อท่านประธานจะได้เข้าใจ
เพราะเขตของท่านประธานไม่มีชาวโรมันสักคนหนึ่ง เพราะฉะนั้น
ท่านประธานอาจจะไม่ค่อยรู้เรื่องก็ได้ คืออย่างนี้ท่านประธาน

๔.๓ ล้านตันนั้นจะครบถ้วนประชาชนต้องแบ่งกัน มาตรการของกระทรวงพาณิชย์บอกว่าออกมา ๒ มาตรการที่ประชาชน มาตรการแรกก็คือ ส่วนหนึ่งใครเก็บโควตาสต็อกไว้ เขาก็ให้กันตามอัตราส่วน ส่วนที่เหลือ เขาก็บอกว่าต้องพยายามจูงใจให้พ่อค้าไปขายนอก อี.อี.ซี. ให้มาก ๆ ขายได้มากเท่าไรเงินก็จะให้โควตาส่วนนี้ เพื่อจะเอาราคามาเฉลี่ยให้มันพอไปได้ นอก อี.อี.ซี. ราคาขั้นต่ำ ใน อี.อี.ซี. ราคาขั้นสูง ต้องมาเฉลี่ยกันครบถ้วนประชาชน สิ่งที่ผมอยากจะเน้นในประเด็นนี้ก็คือว่า

ปี ๒๕๓๗ โควตามีอยู่ ๔.๓ ล้านตัน มาตรการสต็อกใช้เท่าไร มาตรการจูงใจใช้เท่าไร มาถึงตรงนี้ก็กลับมาดูชาร์ต (Chart) อีกครั้งหนึ่ง ที่ท่านประธาน ท่านประธานจะเห็นว่าของท่านอเมริกายุโรป ๖๐ เอามาใช้เป็นมาตรการจูงใจ เห็นไหมครบร้อยละ ๖๐ เพราะอะไรครับ ท่านประธาน เพราะท่านอเมริกาบอกว่าอยากจะให้ขายนอก อี.อี.ซี. มาก ๆ ก็เลยเก็บจำนวนนี้ไว้ให้มาก ๆ เป็นรางวัลจูงใจ ตรงนี้มีข้อสังเกต ที่อยากจะให้ท่านประธานสังเกตดู เขียนไว้ว่า มาตรการที่ ๑ มาตรการจูงใจ เพื่อผลักดันให้มีการส่งผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังออกไปยังตลาดนอกประชาคมยุโรป อีกส่วนหนึ่งให้กรมการค้าต่างประเทศนำปริมาณส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังชนิดอัดเม็ดที่จะส่งไปประเทศในประชาคมยุโรปร้อยละ ๖๐ -----

ร้อยละ ๖๐ นี้ มาจัดสรรเป็นงวด ๆ ในช่วงเวลาที่เราเห็นสมควร กระผม
 ย้ำสัณนิทหนึ่งท่านประธาน ย้ำสัณนิทหนึ่งว่ามาจัดสรรเป็นงวด ๆ ใน
 ช่วงเวลาที่เราเห็นสมควร หมายความว่าในปีนั้นคือปี ๒๕๓๖ มีจำนวน
 อยู่เท่าไรก็แล้วแต่ แต่โควตา ๖๐ เปอร์เซ็นต์คุณเข้าไป ได้ ๒ ล้านกว่าตัน
 ๒ ล้านกว่าตันนี้ ก็ค่อย ๆ มาทยอยจัดสรรเป็นงวด ๆ ท่านประธาน
 เวลาของท่านอยู่ที่ของผมเหมือนกันทุกคำพูด แต่มีการเปลี่ยนแปลง
 นิดหนึ่ง แล้วก็มีการเพิ่มตัวเลขเข้าไปด้วยท่านประธาน ร้อยละ ๕๐
 น้อยลงมาน้อย ให้สต็อก (Stock) มากหน่อย ให้มาตรการจูงใจ
 น้อยลงไปในนิดหนึ่ง คือเพียงร้อยละ ๕๐ ประมาณ ๑.๗๕๖ ล้านตัน
 ตรงนี้บอกมาเลขท่านประธาน ตัวเลข ๑.๗๕๖ ล้านตัน มาจากไหน
 ก็มาจาก ๕.๓ ล้านตัน ที่ผมเรียนเมื่อสักครู่นี้คุณเข้าไป ๕๐ มันก็ออกมา
 ประมาณนี้ มาจัดสรรเป็นงวด ๆ ในช่วงเวลาที่เราเห็นสมควร เห็นไหม
 เมื่อระเบียบออกมาอย่างนั้นแล้ว ทุกคน ถ้าผมเป็นพ่อค้าส่งออก ผมอ่าน
 ระเบียบปั๊บ ผมก็จะรู้ทันทีว่าคงจะเอาจำนวนโควตา ๑.๗ ล้านตัน
 มาแบ่งเป็นงวด ๆ คงไม่ต่างกับท่านอมเรศเท่าไร ที่นี้เรามาดูว่า
 ของท่านอมเรศ พอประกาศระเบียบกระทรวงพาณิชย์ออกไปอย่างนั้นแล้ว
 ประกาศฉบับที่ ๒ มีออกมาอย่างไรบ้าง ในส่วนของท่านอมเรศนั้น
 ก็ปรากฏว่าทำตามทีพูดไว้ นั่นก็หมายความว่าแต่ละงวดจะมีออกมา
 ตลอดทั้งปี ซึ่งพอที่ผมเองก็ไม่ได้เอาข้อมูลมาทั้งหมดในเรื่องประกาศ
 กรรมการค้าต่างประเทศนี้ แต่จะเห็นได้ชัดเจนว่าเอกสารอันนี้จะบอกว่า
 เป็นประกาศกรรมการค้าต่างประเทศ งวดที่ ๕ ปี ๒๕๓๕ ก็หมายความว่า
 มีแล้ว ๕ งวด ปี ๒๕๓๖ ก็มี เป็นงวดเหมือนกันท่านประธาน เดี่ยวผม
 จะเอาตัวเลขให้ท่านประธานดู ที่นี้ประเด็นมันอยู่ที่ตรงนี้ มีเขียนไว้ด้วย
 ว่ามีมาตรการจูงใจด้วยว่าจะให้อย่างไร ตรงนี้ค่อนข้างจะสับสนสักนิดหนึ่ง
 ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า เวลาเราขายนอกตลาดกับในตลาด
 ราคามันต่างกัน เพราะฉะนั้นกระทรวงพาณิชย์เขาก็บอกว่า ถ้าขาย
 นอกตลาดได้ ๑ ตัน ก็จะเอาโควตาจากในตลาดให้ อาจจะเป็น ๑.๒ ตัน
 ๑.๓ ตัน ๑.๔ ตัน ๑.๕ ตัน ตรงนี้เขาคำนวณจากราคา ณ วันนั้นด้วย
 คือสังเกตตลาดทั่วไป เพื่อให้ราคามันถ่วงกันแล้วก็คนส่งออกก็ส่งออกได้
 ข้อมันจากเกษตรกรก็ซื้อได้ สมจะไม่เข้าไปในรายละเอียด แต่หมายความว่า
 การแบ่งในเรื่องของมาตรการจูงใจนั้น นอกจากจะกำหนดเป็นงวด ๆ ไปแล้ว

ว่างวดหนึ่งก็คืนแล้ว ยังจะต้องบอกด้วยว่าในอัตราส่วนที่เท่าไร พอมาถึง
ตรงนี้ก็มาดูของท่านอุทัยของผม หลังจากประกาศไปแล้วก็มีการประกาศ
ของกรมการค้าต่างประเทศออกมาอีกฉบับหนึ่ง เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖
ก็ไม่กี่วันมานี้เองท่านประธาน ประกาศอันนี้บอกมาเลยว่ามีมาตรการเร่งใจ
เป็นงวดที่ ๑ ของปี ๒๕๓๗ คำว่า เป็นงวดที่ ๑ พวกเราก็คงจะตั้งใจว่า
ต้องมี ๒ - ๓ - ๔ - ๕ อีกมานั่นนอน แต่พอมาดูจำนวนท่านประธาน
เป็นจำนวน ๑.๗๔๖ ล้านตัน ท่านประธานเห็นไหม เมื่อสักครู่นี้ผม
ได้ให้ท่านประธานดูเรื่องระเบียบแล้ว ในระเบียบกระทรวงพาณิชย์บอกว่า
มาตรการที่ ๑ นั้นมีอยู่ทั้งหมด ๑.๗ ล้านตัน ตอนนี้ออกมาเป็นประกาศ
ของกรมการค้าต่างประเทศบอกทั้งหมดนี้จัดเลย ระเบียบกระทรวงพาณิชย์
บอกจะจัดเป็นงวด ๆ ประกาศอันนี้บอกจัดงวดเดียวจบหมดเรื่อง
กันไปเลย ทำงานคนเดียวเสร็จ ก็คือหมายความว่า จะให้พ่อค้าส่งออก
ใครก็ตามที่ขายมันนอกยุโรปได้ ฉันจะจัดให้ในจำนวนนี้ ๑.๗๔๖ ล้านตัน

อัตราส่วนละครับท่านประธาน อัตราส่วนตรงนี้ไม่ใช่ ๑.๑ หรือ ๑.๒ แต่เป็น ๑.๓๘ นั่นก็หมายความว่าขายนอกยุโรปได้ ๑ ตัน นอกตลาด อี.อี.ซี ได้ ๑ ตัน ขายในตลาด อี.อี.ซี. ๓.๘ ตัน จุดตรงนี้แล้วก็เลยแปลกใจว่า โอโฮ ทำไมให้เยอะขนาดนี้ แต่ถ้าไปดูในเรื่องของราคา แล้วก็พอจะเห็นใจกัน เพราะว่าถ้าหากอัตราส่วนไม่ใช่อย่างนี้แล้วก็คงทำไมค่อยได้เหมือนกัน เพราะว่าราคากลางนอก อี.อี.ซี. ก็ประมาณ ๖๐ เหรียญสหรัฐ แต่ราคาในตลาด อี.อี.ซี. ประมาณ ๘๒ เหรียญสหรัฐ เมื่อถัวกันไปแล้วก็ไม่เท่าไร แต่ประเด็นสำคัญในประกาศฉบับเมื่อสักครูนี้น่าจะบอกไว้ด้วยท่านประธาน วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ เป็นต้นมา ประกาศวันที่ ๓ พฤศจิกายน ย้อนหลังไป ๕ เดือนกว่า นั่นก็หมายความว่าประกาศฉบับนี้ออกไป ๕ เดือนที่แล้วใครส่งมันไปขายนอกเขต อี.อี.ซี. ได้เท่าไร คุณให้เลข ๓.๘ เป็นโควตาใน อี.อี.ซี. แล้วก็เกลี้ยงจริง ๆ เสียด้วย พอไปดูตัวเลขแล้วเดี๋ยวผมจะเรียนให้ท่านประธาน เอาตัวเลขให้ท่านประธานดูอีกครั้งหนึ่ง แต่ทุกครั้งที่ผมมีตัวเลขผมอยากจะเปรียบเทียบให้เห็นว่าสมัยก่อนคนเก่าเขาทำไว้อย่างไร แล้วคนใหม่ทำอย่างไร ไม่ได้หมายความว่าคนเก่าทำไว้แล้วคนใหม่จะต้องทำตามเสมอไป มันมีเหตุและมีผลของมันอยู่ในตัว ท่านประธาน ถ้าเราอยากจะรู้กันตรงนี้เดี๋ยวนี้ว่าพอค้าส่งออกสมัยท่านอมเรศ โควตามาตรการจูงใจเขาได้กันอย่างไร เขาได้กันอย่างไรท่านประธาน ผมมีตัวเลขมาตั้งแต่ของปี ๒๕๓๖ ด้วย ซึ่งตอนนั้นแบ่งเป็น ๕ งวดด้วยกัน ท่านประธานดูตัวเลขแล้วอาจจะมองลำบากหน่อยนะครับท่านประธาน แต่ถ้าหากว่าดูแล้วจะเห็นได้เลยว่าทั้งหมดทุกรายได้กันมาหมดละครับ เผลอกันไปไกลเคียงกันไปอย่าง เกษตรรุ่งเรืองนอก อี.อี.ซี. ของปี ๒๕๓๖ ๓๘๓,๕๖๐ ตัน ใน อี.อี.ซี. ๕๑๘,๘๐๓ ตัน อันนี้เขาได้กันครบหมด ส่วนอัตราส่วนของงวดที่ ๑ ของงวดที่ ๕ เดียวจะต้องมาดูกัน เพราะเป็นประเด็นสำคัญมาก แต่อยากจะกราบเรียนตรงนี้ไว้ก่อนว่า นอก อี.อี.ซี. กับใน อี.อี.ซี. ในมาตรการพิเศษนั้นสมัยท่านอมเรศได้กันถ้วนหน้า สมัยท่านอุทัยเปลี่ยนนโยบายท่านประธานเห็นไหม เลข ๐ เต็มไปหมดเลย ก็หมายความว่าพวกนี้ไม่มีใครได้แล้ว แล้วจะได้อีกไหมเพราะเป็นงวดที่ ๑ จะได้อีกเหมือนกัน แต่ต้องขอให้ท่านไปเจรจาของ ๕ ปีหน้าเสียก่อน ซึ่งยังไม่รู้ว่าเจรจาได้เท่าไร พอเจรจาได้แล้วอาจจะขอขึ้นมาได้สัก ๕๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ ตัน

ประเด็นอยู่ที่ว่าทั้งหมด ๑.๗ ล้านตัน ถึง ณ วันนี้ได้ข่าวว่าหมดเกลี้ยง
 ไปแล้ว ขายไปหมดแล้ว แล้วก็ผู้ส่งออกถ้าหากดูตามเอกสารที่ผมมีอยู่ ๙ ราย
 แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่ จริง ๆ แล้วไม่ถึง เพราะว่าบางรายพวกเดียวกัน
 แต่เขาใช้ ๒ ชื่อ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นประเด็นที่ผมจำเป็นที่จะต้องเรียน
 ให้ทราบ แล้วผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานว่าให้ดูตัวเลขกัน เดี่ยวเดี๋ยว
 ครบท่านประธานพอดีเอกสารเยอะเหลือเกิน โดยสรุปแล้วไตรมาสปี ๒๕๓๗
 ปี ๒๕๓๖ ผมทราบเรียบร้อยแล้วกันถ้วนหน้าทุกคน แต่ ปี ๒๕๓๗ ปรากฏว่า
 ได้กันจริง ๆ ทั้งหมด ๖ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ เป็นตัวเลขประมาณการ กลุ่มที่ ๑
 ขายนอก อี.อี.ซี. ๒๙,๐๐๐ กว่าตัน ขายใน อี.อี.ซี. เพราะว่า ๓.๘ เท่า
 ท่านประธาน ก็เป็น ๑๑๒,๐๐๐ ตัน กลุ่มที่ ๒ ขายได้ ๑๒๖,๐๐๐ กว่าตัน
 ส่วนใน อี.อี.ซี. พาดเข้าไป ๕๘๑,๐๐๐ ตัน กลุ่มที่ ๓ ขายได้ ๓๘,๐๐๐ กว่าตัน
 ใน อี.อี.ซี. ก็ ๑๐๐,๐๐๐ กว่า กลุ่มที่ ๔ กลุ่มนี้มหาศาลขายนอก อี.อี.ซี.
 ไปแล้ว ๕ เดือน ๑๘๐,๐๐๐ กว่าตัน เทียบนี้พาดคุณ ๓.๘ เข้าไปได้ไปอีก
 ๗๐๐,๐๐๐ กว่าตัน กลุ่มที่ ๕ ๒๔,๐๐๐ ตัน อี.อี.ซี. ก็ได้ไป ๙๘,๐๐๐ กว่าตัน
 และกลุ่มสุดท้ายหรือบริษัทสุดท้ายขายได้เพียงไม่กี่พันตัน ได้ อี.อี.ซี. ไป
 ๒๐,๐๐๐ กว่าตัน-----

ถ้าดูตัวเลขอย่างนี้แล้ว ก็จะเห็นว่าไตรมาสปี ๒๕๓๓ ๔.๓ ล้านตัน ส่วนที่มาจัดสรรเป็นมาตรการพิเศษประมาณ ๑.๓ ล้านตันนั้น ตกอยู่ในมือของบุคคล ๒ กลุ่มด้วยกัน ที่มีจำนวนสูงมาก ๆ กลุ่มที่ ๑ ได้ทั้งหมดประมาณทั้งในทั้งนอกด้วย ท่านประธาน ตัวเลขก็มหาศาลพอสมควร ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ กว่าตัน ผมไม่มีเครื่องคิดเลขตรงนี้ พอได้ไม่ได้รวมมา และกลุ่มที่ ๒ ก็ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าตัน ซึ่งตรงนี้เป็นคำถาม เป็นข้อสงสัย ว่าเพราะอะไร ผมไม่รู้จักหรือพวกนี้ ก็กลุ่ม ๆ กับบริษัท ผมไม่ได้คำนึง ผมไม่ค่อยรู้เรื่อง ผมรู้จักแต่เกษตรกรชาวโรมันของผม ผมเป็นห่วงแต่ว่า ถ้าหากการค้า การขายอย่างนี้ แล้วเราปล่อยให้ไปอยู่ในมือของคนเพียง ๒ คน ๒ กลุ่ม ตลอดทั้งปีเขาจะทำอย่างไร มีโควตาอยู่ในมือแล้วทำอะไรก็ได้ ท่านประธาน ข้อสำคัญที่สุดมีมันตลอดทั้งปีเลย ปี ๒๕๓๓ ไม่ต้องไปยุ่งแล้วมาตรการจริงจัง ยกเว้นว่าจะมีความสามารถไปเซ็นสัญญามาอีก ๔ ปี แล้วได้มาก็อีกล้านตันก็แล้วแต่ แล้วก็ลืมเอามา แล้วก็มาปล่อยอย่างนี้อีก แต่ไม่รู้ว่าจะปล่อยไปแล้วจะเหมือนสมัยท่านอมเรศหรือเปล่า ท่านอมเรศได้จนครบหมดการค้า การขายก็ทำกันไปปกติ รายกวรนี้เป็นกรณีพิเศษ ตรงนี้ถ้าหากจะมาบอกว่าพวกนี้เขาเก่ง ตอนที่ท่านเซ็นเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ถ้ามาบอกผมว่าไม่รู้ใครขายไปแล้วเท่าไรในรอบ ๕ เดือน ผมว่าท่านไม่เอาไหนเลยทำงาน ไปอยู่กระทรวงพาณิชย์ต้องรู้อยู่แล้ว ว่าใครขายนอก อี.อี.ซี. ไปบ้างตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน เวลาจะเซ็นระเบียบอันนี้ออกมามีข้อสงสัย ผมเองหลายคนบอกว่า ๑ ต่อ ๓.๔ เป็นตัวเลขที่สูง สูงครับ ท่านประธาน แต่ที่เลวร้ายกว่านั้นก็คือว่าปกติของท่านอมเรศ ท่านจะทำเป็นงวด ๆ แบ่งเป็น ๔ - ๕ งวด เพราะไม่รู้ที่ ท่านประธาน ว่าเดือนที่ ๑ ราคานอก อี.อี.ซี. กับใน อี.อี.ซี. จะต่างกันเท่าไร เดือนที่ ๔ จะต่างกันเท่าไร เดือนที่ ๗ จะต่างกันเท่าไร ไม่รู้หรือ ท่านประธาน เมื่อไม่รู้อย่างนี้ จะไปกำหนดอัตราส่วนได้อย่างไร แต่เวลานี้ท่านรัฐมนตรีของผมรู้แล้วตลอดทั้งปีนอก อี.อี.ซี. จะเท่าไร ใน อี.อี.ซี. จะเท่าไร คงเท่านั้นละ ๖๐/๔๐ ก็ให้ไปเลย ๑ ต่อ ๓.๔ มีเวลา ๒๔๐ วัน ท่านประธาน จากนั้นไปอีก ๓ เดือน ๖ เดือน ราคาเปลี่ยน เป็นอย่างไร ก็ให้เสี่ยงกันเอง แต่ก็รู้กันอยู่ อัตราส่วนอย่างนี้ไม่มีข้อเสีย เหมือนกับเวลาซื้อหุ้นตลาดหลักทรัพย์ตกมาอยู่

๕๐๐ - ๕๐๐ จุด. ชื่ออย่างไรมีแต่จะบอกอย่างเดียว ประเด็นนั้นก็เป็นอย่าง
ประเด็นหนึ่งซึ่งผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจง ทั้ง ๒ ประเด็นนี้
เป็นประเด็นที่หลายคนอาจจะบอกว่า เป็นเรื่องที่ทำได้ เป็นเรื่อง
ของการที่พยายามผลักดันให้ราคามันสูงขึ้น ท่านทำมาตั้งแต่ต้นปีแล้ว
ยืมโควตามาแจกกันไปแจกกันมา ทำมาเรื่อย แล้วราคามันเป็นอย่างไร
ท่านประธานตุลิต ประทับใจแค่ไหนราคามัน ตั้งแต่เดือนมกราคมลงมา
จาก ๗๐ สตางค์ เหลือ ๕๓ - ๕๔ สตางค์ อันนี้เป็นข้อมูลที่มาจาก
สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ตอนนี้ได้ข่าวขยับไปนิดหนึ่ง เพราะใกล้
อภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมไม่สามารถที่จะให้ความไว้วางใจกับท่านรัฐมนตรี
พาณิชย์ได้ เพราะเห็นแล้วว่าทำงานมาปีหนึ่งมีปัญหา ผมไม่มีใบเสร็จ
ผมไม่รู้ว่าจะรับเงิน ได้เงินกันหรือเปล่าอย่างไร แต่ผมพยายามจะดู
ในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรทำหน้าที่ พยายามมาเปรียบเทียบดูว่าคนเก่า
ประวัติเป็นอย่างไร ทำงานดีหรือไม่ ที่คุณอมเรศ คีลาอ่อน แล้วก็มาดู
คนใหม่ แล้วก็มาดูความประพฤติ แล้วก็เปรียบเทียบวิธีการทำงาน
ผมได้นำข้อเปรียบเทียบมาเรียงชี้แจงท่านประธานในวันนี้ ก็เพราะว่า
อยากจะให้ท่านประธานได้เห็นว่ามันต่างกันเยอะ ซึ่งก็คงจะมีเหตุผล
ท่านประธาน นั่นก็คือเรื่องที่เราคุยกันตรงนี้ในระบอบประชาธิปไตย
ด้วยเหตุผลด้วยผล เสียอย่างเดียวนิดเดียวท่านสมาชิกทางภาครัฐบาล
ท่านบอกว่าท่านขมมือให้แน่นอน ข้อมูลของผมก็คงจะไม่มีความหมายอะไร
เท่าไรนัก ผมอยากจะรบกวนเวลาของท่านประธานแต่เพียงเท่านี้
โดยอยากจะสรุปสั้น ๆ ว่า -----

สิ่งที่กระทรวงพาณิชย์ได้ทำไปนั้น ผมถือว่าการสั่งพักราชการของท่านปลัด
ไม่มีเหตุผลเพียงพอ ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวท่านปลัด แต่ผมถือว่า
ทำให้ประเทศไทยที่เป็นที่รักของผมนั้นเสียโอกาส เสียคนดีที่มีมือไปคนหนึ่ง
โดยเฉพาะกำลังจะไปเจรจาความ งานที่ท่านมา ๖ ปีกว่า ๆ จะไปเจรจา
ให้เสร็จสิ้นวันที่ ๑๕ ธันวาคมนี้ ตรงนี้ผมคิดว่ามันไม่คุ้ม ถ้าจะทำอะไร
ไปทำกันปีหน้า แต่ที่ไปไปแล้วก็ทำไปแล้ว ผมเป็นห่วงท่านนายกรัฐมนตรี
จะต้องไปพบกับท่านคลินตัน เรื่องของเอเปค ท่านก็จะขาดมือสำคัญคนหนึ่ง
สิ่งที่ผมได้กราบเรียนมานี้ ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องที่สำคัญ ใครจะมาบอกว่า
มันเป็นเรื่องส่วนตัวนั้น ผมว่าไม่ใช่เด็ดขาด ผมมีข้อสงสัยในเรื่อง
นโยบายของมัน เพราะว่าผมมาเปรียบเทียบกับแล้ว ตามประสานคน
ที่ไม่เคยได้เข้าไปนั่งอยู่ในกระทรวงพาณิชย์ก็ต้องอาศัยข้อมูล แล้วก็มา
เปรียบเทียบ เห็นได้ชัดเจนว่า การดำเนินนโยบาย โดยเฉพาะในเรื่อง
การจัดสรรโควตา ๑.๓ ล้านตัน แทนที่จะทำตามระเบียบที่ได้วางไว้
คือจัดเป็นงวด ๆ กลับมาทำที่เดียวจบ เมื่อ ๓ พฤศจิกายน แถลงประกาศ
ย้อนหลังไปอีก ๕ เดือน ผมว่าตรงนี้ไม่ถูกต้อง ผมเองผมเสียใจ เพราะผม
ได้ติดตามงานของท่านมาโดยตลอด ได้เห็นท่านอภิปรายอื่นแถม ๆ นี้
มีแต่เรื่องมัน เรื่องสต็อคลัมทั้งนั้น วันนี้ผมไม่พูดเลยสักนิดหนึ่งเรื่อง
สต็อคลัม เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า เราเองเป็นนักการเมือง
ที่เพิ่งเข้ามาได้ไม่นาน ๕ - ๖ ปี ก็ได้แต่นั่งมองซ้ายมองขวา ท่านประธาน
ใครดีเราก็ชื่นชม แต่เวลาขึ้นไปข้างบน พอต่างานอย่างนั้นแล้วมันเสียใจ
พูดไม่ออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความใกล้ชิดก็ไม่ใช่ว่าไม่มี มันมี แต่ผมถือว่า
หน้าที่เป็นหน้าที่ ถ้าทำอะไรก็จำเป็นจะต้องทำ สิ่งที่ผมกราบเรียนมานี้
ผมเชื่อว่าจะต้องอยู่ในใจของท่านผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลเหมือนกัน
ส่วนท่านจำเป็นจะต้องมีสปิริต (Spirit) ยกมือให้พวกของท่าน
ไม่ว่าจะผิด หรือจะถูกอย่างไร ผมเข้าใจ ไม่มีปัญหา ขอขอบคุณ
ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณโสภณครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์
พรรคชาติพัฒนา

สผ. ๑๘/๒๕๓๖ (ส. ๑)

จงถนอม ๑๘/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตือนท่านรัฐมนตรีจะพูด
หรือเปล่า ไม่พูด เชิญครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านรัฐมนตรี
ตอบก่อนก็ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไร อภิปรายเลย

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ผมขอประธาน
กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในการที่ผมเป็นผู้หนึ่ง
ได้ลงชื่อยื่นญัตติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ผมขอประธานกราบเรียน ท่านประธาน
ในเบื้องต้นว่า ด้วยความเคารพส่วนตัวนั้นผมมี แต่เรื่องของหน้าที่
การงานแล้วเราต้องแยกกัน วันนี้จำเป็นต้องกล่าวโทษรัฐมนตรี
ทั้ง ๒ ท่าน ท่านประธานเราได้รับเลือกตั้งจากประชาชนมา ความหวัง
ก็คือว่า ประชาชนหวังว่าจะให้ ส.ส. นั้นมาแก้ปัญหา พวกเราทราบดีว่า
เขาฝากเป็นความอยู่ ฝากชีวิตอนาคตที่ติดันให้กับพวกเรา หลังจาก
เลือกตั้งมาแล้ว ๑๓ กันยายน ๒๕๓๕ ผลปรากฏว่า พรรคประชาธิปัตย์
ได้เสียงข้างมาก ท่านชวน หลีกภัย หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์
ก็ได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง แล้วท่าน
ชวน หลีกภัย นั้นก็มาแต่งตั้งรัฐมนตรีร่วมมาบริหารประเทศชาติ และ
ได้แถลงนโยบายต่อสภาไว้อย่างชัดเจน คำแถลงนั้นท่านก็บอกว่า
จะแก้ปัญหาทุกสิ่งทุกอย่างให้ดีขึ้น ท่านประธาน ๑ ปีที่ผ่านมา กระผม
เฝ้าติดตามมาตลอด ท่านนายกฯ ชวน นั้นได้มอบความรับผิดชอบในเรื่อง
ของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเป็นกระทรวงสำคัญเรื่องการค้าการขาย
ให้กับท่านอุทัย พิมพ์ใจชน รับผิดชอบไป ท่านได้มอบความไว้วางใจให้
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รับผิดชอบในเรื่องของความปลอดภัยในชีวิต
ทรัพย์สินของประชาชนทั้งประเทศ-----

ท่านประธาน หลังจากที่มีการเลือกตั้งแถลงนโยบายแล้ว ก็มีการปรับเปลี่ยนรัฐมนตรี โดยท่านนายกฯ ชวนนั้นได้ปรับเปลี่ยนพรรคกิจสังคมออก แล้วก็เอาพรรคเสรีธรรมเข้ามาบริหารประเทศชาติ เพราะฉะนั้นในขณะนี้ผมขอกราบเรียนว่า เราอภิปรายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่ท่านนายกฯ ชวนนั้นต้องรับผิดชอบวันนี้ถือว่าฝ่ายค้านทั้งหมดนั้นได้มาฟ้องต่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศที่เลือกพวกเรามาเป็นตัวแทน ว่าความเป็นอยู่เขาเป็นอย่างไรบ้าง รายได้เขาเป็นอย่างไรบ้าง ชีวิตของเขาเป็นอย่างไรบ้าง ดีขึ้นหรือไม่ ภายใต้การนำของท่านนายกฯ ชวน หลักๆ นี่คือการฟ้องท่านนายกฯ ประการที่ ๒ ถ้าท่านพิจารณาเห็นว่าพรรคฝ่ายค้านอภิปรายไปแล้ว เรามีเหตุผลที่ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่านก็โปรดพิจารณาว่าจะให้อยู่ต่อไปหรือไม่ ถ้าดีท่านเอาไว้ไว้ใช้จะเกิดประโยชน์แก่ท่าน เกิดประโยชน์แก่พรรคประชาธิปัตย์และพรรคร่วมรัฐบาล แต่ถ้าไม่ดีแล้วถ้าท่านเอาไว้ก็จะเกิดการเสียหายต่อท่านและพี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ พวกเราอยู่กันไม่นาน รัฐบาลนี้อยู่ไม่เกิน ๔ ปีตามรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านทำดีแน่นอนครับ เขาอาจจะลืมได้ง่ายตามนิสัยคนไทย แต่ถ้าทำชั่วประพฤติดูไว้มันลืมยาก ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนว่าในวันนี้ก็ต้องอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น ก็มีเหตุผลหลายประการ ประการแรกที่ผมขอกราบเรียนก็คือว่า ท่านรับผิดชอบในเรื่องของการประกันภัย ในเรื่องของราคาทรัพย์สิน ราคาพืชผลทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นมันสำปะหลัง ไม่ว่าจะเป็นข้าว ไม่ว่าจะเป็นสุกร ไม่ว่าจะเป็นพืชไร่อื่น ๆ นั้น ท่านเป็นคนเดียวที่จะต้องรับผิดชอบว่า ข้าวจะมีราคาหรือไม่ มันจะมีราคาหรือไม่ สุกรจะมีราคาหรือไม่อยู่ที่ท่าน ท่านเป็นคนกำหนดนโยบายให้ข้าราชการประจำเขาต้องปฏิบัติตาม ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนว่าท่านอุทัย พิมพ์ใจชน นั้นได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พวกเราฝ่ายค้านรัฐบาลได้ติงกัน ขอประทานโทษ ท่านประธานผมต้องเอ่ยนาม ท่าน ส.ส. สวัสดิ์ คำประกอบ เป็น ส.ส. อารุโธ ท่านไม่เห็นด้วย ซึ่งผมก็ไม่เห็นด้วยที่รัฐบาลจะออกกฎหมายมาในการที่จะบังคับให้มอเตอร์ไซด์ รถอีแต๋น รถเก๋งตร ต้องมาประกันต้องเสียเงิน พวกเราเห็นว่าควรจะให้กรรมการประกันภัยนั้นเป็นผู้รับผิดชอบแทนเอาเงินภาษีรถที่เขาเสียขึ้นมาเป็นค่าประกัน ท่านประธานครับ

ท่านรัฐมนตรีหรือทนายท่านก็ไม่ยอม สภาภิผ่าน ผมทักท้วงว่าไม่ควรจะมาเก็บ
 พวกรถอีแต่น รถมอเตอร์ อภิปรายแล้วท่านไม่เชื่อท่านประธาน ตัวเลข
 ที่เราพูดกันก็คือเบี้ยประกันภัยนั้นประมาณ ๘,๐๐๐ ล้านบาท ผมไป
 ตรวจสอบจากอุบัติเหตุของกรมตำรวจ ทั้งเสียชีวิตทั้งอุบัติเหตุต่าง ๆ
 คิดค่าเสียหายแล้วไม่เกิน ๘,๐๐๐ ล้านบาท ไม่เกินนะครับ ส่วนกำไร
 ที่บริษัทประกันภัยจะได้นั้นประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธาน
 ผมขอกราบเรียนว่า ท่านอาจจะมองว่าตัวเลขเงินมันเล็กน้อย แต่เรา
 ตั้งแล้วบอกแล้วว่ามันจะเกิดความเดือดร้อนเสียหาย พอมีประกาศเข้ามา
 เสร็จท่านประธานทราบไหมครับ รถมอเตอร์ใช้ไปขอจดทะเบียน
 บริษัทไม่เอาเพราะว่ามันเสียเงิน บริษัทประกันภัยได้เงินน้อย ปัญหา
 ก็เกิดขึ้นต่าง ๆ นานา พวกเราได้ท้วงตั้งท่านรัฐมนตรีหรือทนายไม่รับฟัง
 ท่านประธาน พอสมาคมประกันวินาศภัยไปยื่นคำร้องท่านบอกเห็นด้วย
 ผ่อนผันครับตอนนี้ยังไม่เรียกเก็บมอเตอรืไซค์ พวกอีแต่นต่าง ๆ เห็นด้วย
 ท่านเห็นไหมครับ ส.ส. พวกเราทุกคนต่างที่จะอภิปรายบอกว่า ขอให้
 ท่านระงับยับยั้งมันจะเดือดร้อนแก่ประชาชนท่านไม่ฟังครับ แต่บริษัท
 ประกันภัยบอกว่า มันไม่ไหวแล้ว มันไม่คุ้มค่ารถมอเตอรืไซค์ ๒๕๐ บาท
 อีแต่น ๑๐๐ บาท มันไม่คุ้มค่ากับบริษัท มันไม่กำไร ถ้ารถยนต์พอไหวพอ
 กำไร ท่านประธานจะเห็นว่าประการแรกผมกล่าวโทษท่านแล้วว่า ท่าน
 ไม่ได้ฟังประชาชน ท่านฟังแต่บริษัทประกันภัย ท่านจะมีประโยชน์หรือไม่
 ผมไม่ทราบ แต่ข้อเท็จจริงก็คือว่าประชาชนเดือดร้อน ท่านไม่ฟัง ท่านฟัง
 บริษัทประกันภัยนี้ประการแรก

ท่านประธานครับ ประการต่อมาที่อยากจะกราบเรียนก็คือ
 ในเรื่องของมันสำปะหลังนั้น จังหวัดบุรีรัมย์นั้นเป็นจังหวัดอันดับ ๒
 ในการปลูกมันสำปะหลังมากรองจากนครราชสีมา รองจากขอนแก่น
 ท่านประธานครับ ท่านจะเห็นว่าพี่น้องมันสำปะหลังนั้นไปรวมตัวกันที่
 อำเภอภูฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เขาเดือดร้อนเพราะมันราคา
 มันต่ำลง ๆ มาเรื่อย ๆ -----

แต่ก่อนมันหัวกิโลกกรัมหนึ่งได้บาทกว่า ๕๐ - ๕๐ สตางค์ ก็ยังพอทนอยู่ได้
 แต่มันลดลงมาเหลือ ๕๐ - ๕๐ สตางค์ ท่านประธาน เขาทนนไม่ไหว
 ผมกราบเรียนผมเป็นฝ่ายค้านไม่ใช่ว่าเราจะมาตะแบงรัฐบาล ไม่ใช่
 จะมาโจมตีอย่างเดียว ไม่ใช่ไปสนับสนุนพวกเขา แต่เราเป็น ส.ส.
 ที่มาจากประชาชน กุณินารายณ์ พรรคพวกมาหาผม ขอร้อง เขาบอกว่า
 ผู้แทนฝ่ายค้านอย่าไปยุ่ง รัฐบาลจะหาว่าฝ่ายค้านหนุนหลัง แต่เขามารขอ
 น้ำใจ ผมให้ไป ๓,๐๐๐ บาท ผมพูดไม่อาย ไม่ต้องไปปกปิดกันหรอก
 ให้ไป ๓,๐๐๐ บาท เป็นค่าน้ำมันรถ ท่านประธาน ผมเคยขึ้นชมท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านเป็นคนพูดและผมจำได้ว่า โสภณ มันสำปะหลัง
 นั้นเป็นพืชคู่บุญของคนจน ท่านอยู่จังหวัดชลบุรีปลูกมันสำปะหลังมากที่สุด
 ผมก็ตั้งใจว่า ท่านนายกฯ ชวนแต่งตั้งรัฐมนตรีก็ยกเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พาณิชย์คงจะมาแก้ปัญหานี้ได้ เพราะท่านต้องมองเห็นว่า คนชลบุรีปลูก
 มันสำปะหลังเลือกท่านส่วนหนึ่ง ท่านต้องแก้ราคาให้สูงขึ้น ท่านประธาน
 กลับไปตรงกันข้าม กระผมก็ไปตรวจสอบข้อมูลเช่นเดียวกับท่านกอร์ปศักดิ์
 สภาวสุ ตรวจสอบมาจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ของกระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์ จะไปหากระทรวงพาณิชย์ยากครับท่าน เอากระทรวง
 เกษตร ท่านประธานที่เคารพ จากข้อมูลดังกล่าวที่เขากล่าวหาว่ามีเงินตก
 แถวทำเทียม ๕๐๐ ล้าน ๖๐๐ ล้านนั้น ท่านประธาน จริงเท็จเราไม่ทราบ
 แต่ขอกราบเรียนว่า ที่เขาพูดอย่างนั้นเขาหมายถึงว่ารัฐมนตรีในกระทรวง
 พาณิชย์มีส่วนได้ประโยชน์ จะเป็นใครนั้น ท่านประธานครับฟังเหตุผล
 ท่านประธานก็เป็นนักกฎหมาย กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา พฤติการณ์ของ
 โจรนั้นจะแสดงออกมา ท่านประธานที่เคารพ ในอดีตที่ผ่านมาั้น อย่างที่
 ท่านกอร์ปศักดิ์ยกตัวอย่างมาแล้ว ผมก็มีข้อมูลตรงกัน มันสำปะหลังที่จะ
 ไปขายนั้นต้องอาศัยกลุ่มประชาคมยุโรป หรือเรียกว่า อี.อี.ซี. ขาย
 อี.อี.ซี. นั้นจะได้ราคา ๒ เท่าของนอก อี.อี.ซี. ท่านประธาน พ่อค้า
 เขาก็อยากได้โควตาที่ไปขายในกลุ่ม อี.อี.ซี. ในขณะนี้ อี.อี.ซี. ได้
 ประมาณต้นหนึ่ง ๑๐๐ เหรียญสหรัฐอเมริกา ถ้าขายนอกกลุ่ม อี.อี.ซี. นั้น
 ได้เพียง ๕๐ เหรียญ ข้อแตกต่างเหล่านี้เป็นโบนัสที่พวกค้ามันทั้งหลาย
 อยากจะได้ ท่านประธานที่เคารพ ในอดีตที่ผ่านมาั้นท่านจะเห็นว่าราคามัน
 ไม่เคยตกต่ำอย่างนี้ มันจะอยู่ในระหว่าง ๑ บาท ๕๐ - ๕๐ - ๗๐ สตางค์
 ซึ่งราคาเหล่านี้ถ้าต่ำกว่า ๕๐ สตางค์ แล้วอยู่ไม่ได้เพราะอะไร ท่านประธาน

อย่างที่ท่านอุทัยท่านบอกแล้วเป็นพืชคู่บุญ การปลูกมันสำปะหลังนั้น ชาวไร่
 ต้องลงทุนลงแรง ค่ารถไถก็ไร่ละ ๑๐๐ บาทไปแล้ว ต้องจ้างคนงานมา
 ทำร่นมัน จ้างคนงานปลูก ทำร่นมันคือดาหย้า ๓ ครั้ง จะต้องจ้างคน
 มาชุดอีก ค่าแรงงานเพิ่มขึ้น เดียวนี้วันละ ๕๐ - ๖๐ บาท ตรงนี้
 ท่านนายกฯ ครับ เป็นการช่วยคนจนให้มั่งคั่ง ทำให้คนมีรายได้อีก แต่เดี๋ยวนี้
 ปรากฏว่ามันก็โลกวิสัยละ ๔๔ สดางค์ ๔๓ สดางค์ ที่จังหวัดบุรีรัมย์
 ของกระผมมันไม่ชุดแล้ว มันไม่คุ้มทุน สาเหตุก็คือว่า ที่ท่านกอร์ปศักดิ์
 ได้อภิปรายไปแล้ว ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนว่า ไควดามันอยู่ที่
 กลุ่ม อ.อ.ช. ปี ๒๕๓๓ ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านอุทัย ประกาศมาเลย
 ว่าจะให้ไควดา ๑ ต่อ ๓.๘ ท่านประกาศเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน
 แต่ก่อนรู้ไหม ไม่มีใครรู้ คนที่ได้มาคือ ๔ กลุ่ม ๔ กลุ่มเหล่านี้ได้ประโยชน์
 จากการที่ได้โบนัสไปขาย อ.อ.ช. และเขาบอก ๔ กลุ่มเหล่านี้ที่
 ทำเงินตกที่ท่าเตียน ท่านประธาน ผมไม่อยากจะเชื่ออย่างนั้น แต่
 พฤติการณ์มันแสดงให้เห็น มันมีพิกฐ ทำไมท่านไม่ประกาศก่อนว่า ใคร
 ส่งมันสำปะหลังไปนอก อ.อ.ช. นั้น มากเท่าไรจะมีไควดาให้
 ๑ ต่อ ๓.๘ ถ้าท่านมีวิสัยที่ท่านต้องประกาศก่อนสิครับ ให้รู้เลยว่า
 ใครจะส่งมันไปขายนอก อ.อ.ช. นั้นจะได้ไควดาในกลุ่ม อ.อ.ช.

ซึ่งหมายความว่า เขาจะได้ส่งไปมากเท่าไร ท่านประธานครับ พ่อค้า
มันเมื่อกี้จะไปซื้อหัวมันสำปะหลัง ชาวบ้านก็จะมีราคา จะมีรายได้เพิ่มขึ้น
แต่ท่านประธานครับ มาประกาศเอาหลังจากวันที่ ๓ พฤศจิกายนนี้เอง
เพราะฉะนั้นกลุ่มที่รู้จักมี ๕ กลุ่ม ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนว่า
พฤติการณ์ดังกล่าวนี้ มันเป็นเรื่องที่น่าคิดระแวง น่าสงสัย และน่าที่จะ
เชื่อว่าเป็นความจริง ท่านประธาน ผมขอกราบเรียน ผลที่ตามมาก็คือว่า
ราคามันตกต่ำ ชาวบ้านเดือดร้อน รัฐบาลก็บอกว่า ส.ส. ฝ่ายค้าน
สร้างม็อบหนุนหลัง ท่านประธานครับ ถ้าเขาไม่เดือดร้อน เขาไม่มา
หรือครับ แล้วเขามาเจรจากี่ครั้งแล้วครับ รัฐบาลก็ครั้ง ที่ทำเช่นนั้น
มาก็ครั้งแล้ว ครั้ง ๒ ครั้ง ๓ ครั้ง ได้ผลไหม ไม่ได้ผลครับท่านประธาน
นี้หมายความว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น ไม่มีฝีมือในการบริหาร
แก้ปัญหาราคามันไม่ได้ ที่แก้ไม่ได้เพราะความไม่มีความรู้ ยังพอภัย
แต่แก้ไม่ได้เพราะมีพฤติการณ์สงสัยอย่างนี้ ท่านประธานครับ อย่างนี้
ผมจึงไม่ไว้วางใจ ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า
บริษัทที่ได้ไปควตากันไปมากนั้น ท่านกอร์ปศักดิ์ ท่านไม่กล้า
เอ่ยชื่อ ผมขออนุญาตอ่านที่ผมคิดตัวเลขมา กลุ่มเกษตรรุ่งเรือง
ขุนฮิวเซ้ง ได้โควตาใน อี.อี.ซี. ๗๑๑,๘๑๖ ตัน กลุ่ม ที.เอส. แสงตะวัน
ได้ ๘๗๒,๑๓๑ ตัน กลุ่มจึงเก็งเสียงได้ ๑๕๘,๖๕๗ ตัน กลุ่มแสงชัยบางปะกง
เอส.ที.ซี. ได้ ๑๐๘,๐๘๘ ตัน กลุ่มชัยเจริญได้ ๙๘,๖๙๗ ตัน
ท่านประธานครับ กลุ่มเหล่านี้เป็นบริษัทที่อยู่ชลบุรี จังหวัดเดียวกับท่านอุทัย
๒ บริษัท ท่านประธานที่เคารพ ท่านจะช่วยใครอย่างไรรัน กระผมไม่ว่า
ท่านจะให้ใคร ผมไม่ว่า แต่ขอให้ท่านทำมันสำปะหลังให้ราคา ๘๐ สตางค์
กิโลกรัมละบาท กิโลกรัมละ ๙๐ สตางค์เถอะครับ ผมจะกราบไหว้
จะบูชาท่าน จะกราบไหว้นายกฯ ด้วย ถ้าแก้ปัญหาได้ ถ้าแก้ปัญหาไม่ได้อย่างนี้
พอฝ่ายค้านยื่นญัตติไม่ไว้วางใจก็บอกว่า ไม่มีข้อมูล ท่านประธานครับ
อันนี้เป็นข้อมูลหรือไม่ มันชัดเจนที่สุดก็คือว่า จากผลนโยบายของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นี้ ทำให้ราคามันสำปะหลังตกต่ำ
สมาคมส่งมันสำปะหลังนั้นมีการวิเคราะห์วิจัยแล้ว ถ้าเป็นอย่างนี้
ท่านประธานครับ กลุ่มยุโรปที่จะได้ อี.อี.ซี. หหมดไปแล้ว
ใครจะไปซื้อมันสำปะหลัง ราคามันก็จะเหลือกิโลกรัมละประมาณ
๓๘ สตางค์ ท่านประธาน ตรงนี้ที่ผมเป็นห่วง สมมุติว่าท่านอุทัยจะได้เงิน

ได้ทองสัก ๕๐๐ ล้านบาท ๑,๐๐๐ ล้านบาท กระผมไม่ว่า แต่ขอให้ทำราคามัน
ขึ้นก็โลกริมละบาท ก็โลกริมละ ๙๐ สตางค์ ให้เขาอยู่ได้ ท่านประธานครับ
ผมขอกราบเรียนว่า ในขณะนี้เราจะแสดงออกมาอย่างไรก็ได้ พฤติกรรม
ออกมาต่าง ๆ นั้นแสดงมาได้ แต่การกระทำนั้นจะเป็นเครื่องชี้ว่าท่านบริสุทธิ์
หรือไม่ ผมเป็น ส.ส. ฝ่ายค้าน ผมต้องนำเรื่องนี้มากราบเรียนพี่น้องประชาชน
กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกฯ ให้ทราบ ว่าคนอย่างนี้เข้ามา
บริหารประเทศชาติไร้สมรรถภาพ ไม่มีฝีมือ แล้วพฤติกรรมส่อไปในทางที่ไม่สุจริตนัก
อย่างนี้จะไว้วางใจหรือไม่ แล้วแต่ท่านนายกฯ จะพิจารณา กระผมไม่ว่า
ผมเป็นฝ่ายค้านได้ตลอด ท่านประธานครับ แต่เราอยากให้เห็นว่าในการทำงานนั้น
ให้สมกับที่ประชาชนเลือกมา ให้สมกับที่ประชาชนไว้วางใจให้ท่านเข้ามา
บริหารประเทศชาติ ท่านประธาน มีข้อสงสัยอันหนึ่งที่ผมขอกราบเรียนว่า
รัฐมนตรีอุทัย พิมพ์ใจชน นั้นท่านได้ขออนุมัติ ค/ร/ม. ขอเงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาท
อ้างว่าจะช่วยเหลือผู้ส่งออก เพื่อจะดึงราคามันสำปะหลังให้สูงขึ้น โดยจ่ายค่าชดเชย
ให้แก่ผู้ส่งออกมันสำปะหลังนอก อี.อี.ซี. ต้นละ ๖๒๕ บาท ถึง ๗๕๐ บาท
เงิน ๑,๕๐๐ ล้านบาท เป็นเงินภาษีของพี่น้องผู้ที่ปลูกมันสำปะหลังด้วยส่วนหนึ่ง
นี้จ่ายขาด ๑,๕๐๐ ล้านบาท ท่านประธานครับ ช่วยผู้ส่งออก ท่านประธาน
จำคำนี้ไว้ นะครับ ช่วยผู้ส่งออก ที่ส่งออกกลุ่ม อี.อี.ซี. ส่งออกที่มากที่สุดก็คือ
บริษัทกลุ่ม ๕ กลุ่มที่ผมกราบเรียนที่ได้โควตานี้เท่ากับว่าไปช่วยเหลือพวกเขาอีก
โควตาได้แล้วใน อี.อี.ซี. ได้ไปแล้ว ถ้าไรไปแล้ว ๑,๕๐๐ ล้านบาท
เอาไปให้เขาอีก เป็นนโยบายที่ท่านรัฐมนตรีอุทัย ได้เสนอต่อ ค/ร/ม.
และ ค/ร/ม. อนุมัติ ท่านประธานครับเสียหายไหม -----

ทำไมต้องไปห่วงพวกกลุ่มของที่ส่งมันนั้น โควตาโบนัสก็มีให้แล้ว
ได้กำไรไปแล้วยังห่วงอีก กลัวพ่อค้าจะรวบไม่พอหรืออย่างไร กลัว
นายทุนจะรวบไม่พอหรืออย่างไร ผลปรากฏว่าอย่างไรท่านประธาน
พ่อค้าได้ แต่เกษตรกรชาวไร่ได้ไหม ไม่ได้ครับเหมือนเดิม ผิดพลาดไหม
นโยบายอย่างนี้ทำไปแล้วไม่ได้ผลเป็นอย่างไร ท่านประธานครับ ถ้า
ท่านประธานเป็นผู้จัดการบริษัท ผมไปทำงานกับท่าน ทำงานเสียหาย
ท่านจะจ้างโสภณใหม่ ท่านก็ไม่จ้าง มีเหตุหนึ่งที่ผมกราบเรียนว่า
ผมไม่ไว้วางใจ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าตอนนี้ออกมาอีกแล้ว
จะแก้อีกแล้ว จะช่วยพ่อค้ามันล่าปะหลังอีกแล้ว จะช่วยผู้ส่งออกอีกแล้ว
จะช่วยเหลือมันอีกแล้ว อีก ๗,๐๐๐ ล้านบาท ขอมานี้ ค/ร/ม. ก็ในเมื่อ
๘,๐๐๐ ล้านบาทให้ไปแล้ว ได้พ่อค้าส่งออกไปแล้ว หดไปแล้ว ๘,๐๐๐ ล้านบาท
ภาษีประชาชน อย่าลืมหาชาวนา พวกเกษตรกรเขาก็เสียด้วย รัฐบาล
เก็บภาษีมูลค่าเพิ่มไปแล้วเขาเดือดร้อนแต่เสียของแพง แต่เงิน
๑,๕๐๐ ล้านบาทนี้สัญญาเปล่า ให้พ่อค้า มันขึ้นราคาใหม่ ไม่ได้ขึ้น ถ้าหาก
ท่านนายกฯ ชวน จะใช้เงินสัก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านเป็นรัฐมนตรีพาณิชย์
มาแล้ว ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทให้ราคามันขึ้นก็โลกวิบัติบาท ผมคิดว่าเราไม่น่า
เสียตายเป็นอันขาด แต่สัญญาไปเฉย ๆ จะขออีก ๗,๐๐๐ ล้านบาทนี้ จะไว้วางใจให้ไปหรือ

ท่านประธานที่เคารพ ประการต่อมาที่กระผมขอกราบเรียน
ก็คือว่าในเรื่องของมันล่าปะหลังนั้นเป็นเรื่องที่สร้างความยากจนให้แก่
ประชาชน ข้าเดิมเข้ามาอีก จนแล้วจนไปอีก แทนที่ได้รัฐบาลมาชุดนี้
รัฐมนตรีมาจากชาวไร่มันล่าปะหลัง มาจากชลบุรี ราคามันควรจะดีขึ้น
เปล่าเลยครับ ผมขอกราบเรียนว่าในความเห็นของผมมันน่าจะเปลี่ยน
ได้แล้ว อย่าอ้างประชาชนยังหน้าแต่เพื่อช่วยพ่อค้านายทุน

กระผมขอกราบเรียนว่าในประการต่อมาในเรื่องของข้าว
ข้าวนี้รัฐบาลกำลังขึ้นชมว่าราคาข้าวตรงนี้ได้ในรอบ ๑๖ ปี ดีกว่า
ทุกรัฐบาลที่ผ่านมา ผมยอมรับว่าตอนนี้ใช้ครับท่านประธาน แต่ข้าวอยู่
ในมือชาวนาหรือเปล่า มันอยู่ในมือพ่อค้าหมดแล้ว นโยบายรัฐบาล
ออกมานั้น ช่วยพ่อค้า ช่วยโรงสี ให้ทุกกระทรวง กระทรวงเกษตร
กระทรวงมหาดไทย ให้ทางกระทรวงพาณิชย์ช่วยไปเป็นเงินตั้งหมื่นกว่า
ล้านบาท แล้วผลเป็นอย่างไร ที่ช่วยมาแล้ว ที่ผ่านมามาจนถึงเดี๋ยวนี้เป็นอย่างไร

ราคาข้าวกระต้อมขึ้นหรือไม่ ไม่กระต้อมขึ้น ที่ขึ้นตรงนี้เพราะอะไร
 พระสยามเทวาธิราชครับช่วย ญี่ปุ่นมีปัญหา ฟิลิปปินส์มีปัญหา อินเดีย
 มีปัญหา ท่านประธานครับ ท่านอย่าขึ้นชม ท่านเตรียมเอาไว้ ขณะนี้
 ก็ยังลังครีบ ท่านนายกฯ คงทราบดีว่าทุกจังหวัดเกิดปัญหาภัยแล้ง
 กรมจะตามมาก็คือว่าผมส่งสารพี่น้องชาวนา จังหวัดผมนั้นมีคนทำนา
 มันแห้งมันแล้ง ข้าวที่ออกมาไม่ออก ที่ผมเรียกร้องอภิปรายขอฝนนั้น
 ก็ช่วยอะไรไม่ได้ ปีนี้ข้าวจะน้อย เพราะฉะนั้นขอทราบฝากพี่น้องว่า
 ชาวนาอย่าขายข้าว เก็บไว้ก่อน รัฐบาลไม่ต้องทำอะไรข้าวจะขึ้นเอง
 เพราะว่าความต้องการมาก ต่างประเทศต้องการมาก ขอทราบเรียน
 ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นเราต้องรอคนแก่ ใครครับเรื่องข้าว ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ที่ผมเคารพ ท่านประธานครับ
 อยากจะทราบเรียนต่อไปว่าผมเองนั้นขึ้นชมท่านรัฐมนตรีพาณิชย์มาก
 ผมต้องผิดหวังมาก ผมนั้นพูดไม่ใช่พูดแต่ปาก เคารพจริง ๆ เพราะ
 เชื่อมมือท่านติดตามการเมืองมาตลอด-----

แต่เดี๋ยวนี้ความเคารพยังมีอยู่ แต่ความเชื่อถือนั้นน้อยมาก ท่านประธานก็ทราบ
 ท่านประธานพาผมไปในกลุ่มอาเซียไปดูงานสภาเขา ไปที่ประเทศฟิลิปปินส์
 ท่านประธานคงจะจำได้ ท่านประธานมารุต บุญนาค เป็นคนเจรจากับ
 ประธานสภาฟิลิปปินส์ ขอร้องให้เขาช่วยซื้อข้าวสารจากประเทศไทย
 ในขณะนั้นฟิลิปปินส์เกิดอุทกภัยท่านประธานมารุตเสนอ เขาบอกว่ามัน
 ขัดต่อกฎหมายเขาจะซื้อไม่ได้ แต่ถ้าแลกเปลี่ยนสินค้าได้ ท่านประธาน
 เป็นคนเสนอเอง ผมได้ยินนั่งกินข้าวด้วยกัน ท่านบอกว่าขอแลกปุ๋ย
 ฟิลิปปินส์เขามีปุ๋ย ท่านประธานครับ ก็ตกลงประธานาธิบดีก็บอกว่า
 เขาจะไปคุยกับ ส.ส. ของเขา กับรัฐบาลของเขา ท่านประธานมารุต
 บอกว่าจะมาคุยกับท่านนายกฯ ท่านประธานครับ แล้วตกลงเขาต้องการข้าว
 เรา ๑๑๕,๐๐๐ ตัน แล้วมีการเพิ่มเติมอีก ในสัญญาตกลงเรียบร้อยมีการ
 แลกปุ๋ย แต่ท่านประธานครับ สัญญาตอนแรกที่เขาตกลงนั้น ขอประทานโทษ
 ต้องเอ่ยนามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านชยัน ท่านไชยยศ
 สะสมทรัพย์ แต่ตอนลงนามท่านอุทัย พิมพ์ใจชนไปเซ็นชื่อลงนาม เป็นคนสัญญา
 กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ท่านประธาน ถ้าถามว่า
 ท่านไปทำนั้นถูกต้องไหมไปขายไปแลกเปลี่ยนข้าว ดีครับ เพื่อจะให้ข้าวจีเบลีอก
 ในราคาภายในประเทศสูงขึ้น แต่ปรากฏว่าเดี๋ยวนี้ฟิลิปปินส์เอาข้าวไปหมดแล้ว
 ครับท่านประธาน ปุ๋ยยังไม่มา ปุ๋ยยังไม่ได้เลย เพราะอะไร เพราะท่านอุทัย
 ลืมไปในสัญญาไม่ได้ดูว่าไม่มีการตกลงเรื่องราคาปุ๋ยไว้ว่าราคาเท่าไร
 พ่อค้าฟิลิปปินส์เขาเสนอปุ๋ยขายมา ท่านประธานครับ ตันหนึ่ง ๔,๒๐๐ กว่าบาท
 เราต้องออกค่าบรรทุก ค่าทุกอย่าง ค่าเช่าโกดังตักไปราคา ๔,๐๐๐ กว่าบาท
 ขณะเดียวกันกระทรวงเกษตรประมูลราคาปุ๋ย ๓,๘๐๐ กว่าบาท ท่านประธานครับ
 เพราะฉะนั้นเดี๋ยวนี้ปุ๋ยจากฟิลิปปินส์ที่จะมาช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรนั้นไม่ได้เลย
 อันนี้หมายความว่าอย่างไร ท่านจะบอกว่าท่านเซ็นไม่ได้ท่านนั้น ท่านประธานครับ
 มันเป็นข้อบกพร่องที่ไม่น่าจะรับฟัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เซ็นสัญญา
 นั้นต้องตรวจดูก่อน ว่าข้อมูลเป็นอย่างไร ประเทศไทยจะเสียเปรียบหรือไม่
 ท่านประธานครับ ท่านเป็นนักกฎหมายเป็นเนติบัณฑิต แต่ปรากฏว่าท่านเซ็น
 โดยไม่ได้อ่านหรือเปล่าผมไม่ทราบ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียน
 อย่างนี้แล้วเกิดการเสียหายใครเสียหาย รัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกฯ
 ชวน หลีกภัย ต้องรับผิดชอบเสียหายด้วย ท่านประธานครับ กระทรวงเกษตร
 อ.ต.ก. เอาข้าวไปแล้ว ทำอย่างไร ปุ๋ยยังไม่ได้ อ/ค/ส. เอาข้าวไปแล้ว

ยังไม่ได้ เดี๋ยวนี้เป็นหนี้อยู่กระทรวงการคลังก็ทวงอยู่ เพราะฉะนั้น
ผมกราบเรียนว่า ไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีเข้ามาแล้วจะมาโกงมากินเราถึงจะไล่ออก
ถึงจะไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีเข้ามาบริหารไม่ตั้นนั้น เราก็ไม่ไว้วางใจเหมือนกัน
ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนว่า การกระทำของท่านนั้นเกิดการเสียหาย
ต่อประเทศชาติ ต่อส่วนรวม ต่อประชาชน ต่อพี่น้องที่เลือกพวกเรามาเป็นผู้แทน
เพราะฉะนั้นผมขอมิได้ ท่านอาจจะโกรธเกลียดผมนั้น ผมไม่ว่า ผมยอมรับ
ที่จะให้ท่านโกรธท่านเกลียดผม แต่เพื่อประโยชน์ของประชาชนแล้ว ผมจำเป็นต้อง
ต้องนำเรื่องนี้มาฟ้องท่านประธาน ต้องฟ้องท่านนายกฯ ผู้ที่แต่งตั้งรัฐมนตรีหรือ
ขึ้นมารับผิดชอบในกระทรวงพาณิชย์ ท่านประธานที่เคารพ เวลาข้าวราคาตกต่ำ
รัฐบาลเอาเงินงบประมาณไปใช้จ่ายไม่เกิดผลก็โทษราคาตลาดโลก เดี๋ยวนี้
ราคาข้าวดีขึ้น มันก็เพราะเหตุการณ์ของตลาดโลกทำไมไม่พูดกันบ้าง
เพราะว่าต่างประเทศเขาไม่มีข้าวจะกินเขาต้องซื้อ ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอกราบเรียนว่า ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่า เหตุที่ไม่ไว้วางใจนั้น ท่านประธานผมกราบเรียน
ฝากท่านประธานไปถึงนายกรัฐมนตรี ว่าที่นโยบายออกมานั้นไม่ได้ประโยชน์
ช่วยโรงสี ช่วยพ่อค้าส่งออกทั้งนั้นเลย ผมเสียตางบประมาณ กระทรวงพาณิชย์
ก็เอามาช่วยโรงสี ช่วยพ่อค้าส่งออก เพื่อจะให้ผลมันเกิดขึ้น ราคามันไม่ขึ้นอย่างนี้
หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าไม่มีฝีมือในการบริหารประเทศชาติ
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ราคาข้าวเปลือกกับข้าวสาร
มันต่างกัน ชาวนาเขาบอกว่าท่านผู้แทนไปพูดหน่อย ทำไมข้าวเปลือกมันถูก
แต่ข้าวสารซื้อกินมันแพง อย่างตัวเลขของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
อย่างข้าวเปลือก ๕ เพอร์เซ็นต์ขายได้เกวียนละ ๓,๕๒๓ บาท แต่จะเดียวกัน
ข้าวสาร ๕ เพอร์เซ็นต์ ๕,๙๖๖ บาท ท่านประธานครับ มันเกินกว่าเท่าตัว
ตรงนี้ที่ผมอยากจะเห็นรัฐมนตรีพาณิชย์มีปัญหาก็ปัญหาเหมือนกันที่ท่านจะอยู่ดีมีสุข
จะร่ำรวยเท่าไร ผมไม่ว่า ถ้าข้าวมันขายได้เกวียนละ ๕,๐๐๐ บาทตลอดไป
ท่านทำเถอะครับ อย่าไปเสียตางบประมาณ ท่านหาวิธีทำให้มันได้เถอะ
แต่ข้อสำคัญนโยบายท่านทำไปเสร็จแล้ว มันไม่ถึงมือชาวนา เหมือนกับมันสำปะหลัง
ไม่ถึงมือชาวไร่ ท่านประธานครับ อย่างนี้เราจะให้ความไว้วางใจได้อย่างไร

กระผมขอประทานกราบเรียนต่อไป ท่านประธานที่เคารพ
ในเรื่องของสิ่งทอ กระผมเคยกราบเรียนท่านประธานตรงนี้แล้วว่า
รัฐมนตรีอุทัย พิมพ์ใจชน ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ออกไปเลยว่า ท่านรู้ว่า
พวกโรงงานสิ่งทอนั้นที่เขาผลิตผ้า เขาถักไหมพรมไปขายต่างประเทศ
เอาเงินเข้ามาในประเทศนั้น จำนวนมากที่ไม่มีใครควาส่วนตัว คนไม่มีใครควา
คนได้ใครตากลึงไม้ใช้เจ้าของโรงงาน ไม่ได้ผลิตเอง คนกินหัวคิว
แล้วใครตานั้นก็มี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เหมือนอย่างมันสำปะหลังท่านประธาน
ที่เขาแบ่งไว้ที่ท่านกอร์ปศักดิ์ไม่ได้พูดถึง ท่านอุทัยเขามีใครควา แต่ก่อนมีใครควา
สต็อคลม ใครควาสต็อค แล้วก็มีใครควาโบนัส เดือนนี้ใครควา ๑๐ เปอร์เซ็นต์
ของมันสำปะหลังก็มี ให้อำนาจเพื่อแก้ไขปัญหา สิ่งทอท่านประธาน ท่านอุทัย
ตอบผมอย่างตรงไปตรงมาบอกว่า รู้ว่ามีการขายใครควาที่ส่งไปนอก
เสื้อผ้าโหลละ ๑๐ เหรียญอเมริกา ถึง ๑๕ เหรียญ ท่านก็บอกว่าจะ
แก้ปัญหาเหล่านี้ ผมก็ดูมาตลอด ท่านประธาน แก้ได้ไหม ไม่ได้แก้
ไม่ได้แก้เลย ปัญหามันจะเกิดขึ้น โรงงานต่างจังหวัดท่านประธาน
มันควรจะส่งใครควาเหล่านี้ให้โรงงานจริง ๆ มาสังคายนาใหม่
มันคิดอะไรท่านประธาน มันคิดใครควาละ ๑๐ เหรียญ ๑๕ เหรียญ
อย่างนั้นหรือ หรืออย่างไรผมไม่เข้าใจ รัฐมนตรีพาณิชย์ต้องกล้าสัตรีบ
เอามาสังคายนาใหม่ เรามีสมาคมสิ่งทอเอามาเลย ให้มันเฉลี่ยกันได้
ต่างจังหวัดมีสิ่งทอ บุรีรัมย์มี ขอนแก่นมี ที่อื่นมี ให้เขาส่งออก เพื่อที่
เขาจะได้มีรายได้ เขามีกำไรมากขึ้น เขาจะจ้างคนงานเพิ่มขึ้น คนก็ไม่ได้
เข้ากรุงเทพฯ แต่ไม่มีเลยท่านประธาน สิ่งทอก็ยังเหมือนเดิม คนได้
ใครควาเอามาขาย ไม่มีโรงงาน ไม่ใช่คนผลิต แต่คนที่ผลิตไม่ได้ใครควา
ท่านก็แก้ไม่ได้ท่านประธาน ปีหนึ่งแล้วก็แก้ไม่ได้ อย่างนี้ผมจำเป็นต้อง
กราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่ไว้วางใจเด็ดขาด ให้อยู่ต่อไปมันก็
เหมือนเดิม ไม่มีอะไรแปลกใหม่ที่จะแก้ปัญหาช่วยเหลือพี่น้อง ผมรู้
ท่านประธาน กระทรวงพาณิชย์เป็นกระทรวงหนัก ท่านอาสาเข้ามาแล้ว
ต้องแก้ให้ได้ ถ้าแก้ไม่ได้ท่านประธานถ้าเป็นต่างประเทศ เขาไม่ต้อง
ให้มาอธิบรายหรือก เขาไปเองแล้ว เขาไปเองแล้ว แต่หากท่านไม่ไป
เราจำเป็นต้องนำเรื่องนี้มากราบเรียน มาพูดให้ท่านประธานได้รับฟัง

ท่านประธานครับ นอกจากนี้ในเรื่องของราคาสุกร เรื่องหมู ๆ
ท่านประธาน ตอนแวกเข้ามาเสร็จ กระทรวงพาณิชย์บอกว่าที่หมูราคาต่ำ

นั่นเพราะว่านโยบายชุดเก่าเอาหมูจากมาเลเซียเข้ามา จากจีนแดงเข้ามา
ตอนนั้นหมูไม่มีแล้วต่างประเทศ มีแต่หมูไทยแล้ว ราคาเป็นอย่างไร
ท่านประธาน ความจริงเรื่องนี้ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลก็อึดอัด แต่เขาให้ผม
กราบเรียนว่าเขาไม่กลัวพูด ต้องให้ผมนั้นมากราบเรียนขึ้นแจ้งให้ท่านฟัง
ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนว่า ผมได้ติดตามมาตลอดผมก็เคยเลี้ยงหมูมา
แล้วก็แจ้งเพราะหมูมาแล้วท่านประธาน ก็ขอกราบเรียนว่า ราคาหมูเป็น
ในขณะนี้ท่านประธานที่เลี้ยงกันมาขายได้ก็โลกริมเท่าไร ๑๗ บาท ต้นทุน
โดยที่กระทรวงพาณิชย์เป็นคนวางเป้าหมายนั่นคือ ๒๗ บาท ๔๘ สตางค์
ก็ทำไม่ได้ กระทรวงพาณิชย์ไปศึกษาแก่เรื่องหมู ท่านประธานทราบไหมไปไหน
ไปที่ฮ่องกงท่านประธานก็ทราบ จากฮ่องกงข้ามไปมา ก็คือบ่อนการพนัน
ท่านจะไปศึกษาเรื่องหมูที่มาเก๊าหรือเปล่า ผมไม่ทราบ ผมไม่เห็น แต่ไปศึกษา
เรื่องหมู ราคาหมูตกต่ำที่ฮ่องกง ทำไมไม่ไปศึกษาเรื่องหมูตกต่ำที่
เจ้าของฟาร์มเขาละ ท่านประธาน จุดเหล่านี้ที่มันทำไม่ได้ ไม่ใช่ว่า
ฝ่ายค้านไม่มีเหตุผลที่จะมาอภิปรายไม่ไว้วางใจ เข้ามาปีหนึ่งแล้ว
ไม่ใช่ ๓ เดือน บริษัทนั้นทำงาน ๓ เดือน ๖ เดือน ปีหนึ่งเขาก็
ต้องมาคิดกันทีหนึ่ง คิดบัญชีว่ามันมีกำไรขาดทุน ถ้าเป็นการค้าผมถือว่า
รัฐมนตรีอุตฯ เข้ามาบริหารกระทรวงพาณิชย์นั้นขาดทุนและล้มเหลว

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ท่านประธานคง
ได้ขึ้นสืบประวัติ ก็เกิดปัญหาอีกปีทีแล้วรัฐบาลเข้าไปช่วย ๑ บาท ๕๐ สตางค์
เดี๋ยวนี้เหลือ ๕๐ สตางค์ ท่านประธาน อย่างนี้ท่านประธาน กระผม
กราบเรียนว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้น พี่น้องประชาชนที่เขาเลือก
เราเข้ามา เขาก็หวังพึ่งรัฐบาล รัฐบาลก็เข้ามาบริหารโดยเงินภาษี
ประชาชน ปี ๒๕๓๖ นั้น ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาทเก็บไปแล้ว มาใช้แล้ว
ปี ๒๕๓๗ ๖๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปี ๒๕๓๘ งบประมาณจะตั้งไว้อีก
รัฐบาลจะเอา ๗๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท นั้นหมายความว่าท่านประธาน
ประชาชนต้องซื้อของแพงขึ้น ๆ เพราะต้องเสียภาษี ท่านประธาน
ขณะเดียวกันเป็นหน้าที่ของรัฐบาล ท่านนายกฯ ชวนแต่งตั้ง และกระทรวง
พาณิชย์คนนั้นรับไป กระทรวงสาธารณสุขคนนั้นรับไป รับหมดแล้ว
ให้ท่านเหล่านี้บริหารเงินภาษีให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนผู้เสียภาษี
รัฐมนตรีอุตฯ ขอประทานโทษท่านคงจะเกลียดผม คงฟังผมไม่ได้ท่าน

สผ. ๑๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

วิภาวรรณ ๒๑/๓

ออกไปแล้ว ก็ไม่เป็นไร ท่านคงได้ยินข้างหลัง ผมต้องกราบเรียนว่า
อย่างน้อยที่สุดเราหวัง เมื่อผมหวังกับท่านอุทัยมาก ผมก็ผิดหวังมาก
ผมต้องกราบเรียนให้ทราบครับท่านประธาน -----

- ๒๒/๑

เพราะฉะนั้นผมขอเรียนว่า ที่ผมไม่ไว้วางใจนั้นด้วยเหตุหลายประการ ซึ่งผมเชื่อว่า ท่านประธาน ถ้าสมมุติท่านนายกรัฐมนตรีจะตั้งบริษัทชื่อว่า ชวนพาณิชย์ ท่านมีผู้จัดการฝ่ายต่าง ๆ ไว้ ถ้าผู้จัดการบริหารนี้ไม่เกิดประโยชน์แก่บริษัทและพฤติกรรมเป็นการช่วยเหลือแก่ผู้อื่นอย่างนี้ แล้ว เกิดการเสียหาย ผมถามท่านประธานกรรมการบริษัทท่านชวน หลีกภัย ท่านจะจ้างต่อไปหรือไม่ ถ้าเป็นผมไม่จ้าง ท่านประธานที่เคารพ กระผม ขอกราบเรียนว่า ในข้อตกลงของฝ่ายค้านนั้นวันนี้จะอภิปรายกระทรวงพาณิชย์ให้พูดเน้นหนักกระทรวงพาณิชย์ แต่ก็ให้โอกาสที่จะพาดพิงไปถึง กระทรวงมหาดไทยได้

ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนว่า ผมขออภิปราย ที่ไม่เข้ากับคนอื่นสำหรับกระทรวงมหาดไทย เพราะผมยื่นญัตติอภิปราย ทั้ง ๒ ท่าน ถ้าโศกณไม่พูดเดี่ยว เขาจะบอกโศกณไปรับเงินจากพรรค ความหวังใหม่ โดยเฉพาะประธานกรรมการการปกครองก็เป็นประธาน ผมเห็นรองประธานอยู่ ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนสักเล็กน้อยใน ปัญหาที่กราบเรียนนั้นก็คือ เพื่อที่ประธานจะได้รับทราบ พี่น้องจะได้รับทราบ ปัญหาความเดือดร้อนว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเข้ามาบริหาร ประเทศนั้นไม่เกิดประโยชน์และทำให้เกิดการเสียหาย ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนว่า ในเรื่องของตัวอย่างที่สร้างความเดือดร้อนและแก้ไม่ได้ ผมรับรองไม่เข้ากับเพื่อนสมาชิกที่จะอภิปรายในวันพรุ่งนี้ อย่างเช่น กรรมที่ดิน การออกโฉนด ท่านประธาน เดียวนี้ ๖ เดือนก็ออกไม่ได้ ใครรับผิดชอบ พลเอก ชวลิตต้องรับผิดชอบเป็นรัฐมนตรีว่าการอยู่ ออกไปแล้ว ๖ เดือน ๘ เดือน จะไปเจตโฉนด จะไปแบ่งแยกไม่ได้ ใครเดือดร้อน ประชาชน นอกจากนั้นท่านประธาน อยู่วง น.ส. ๓ ก กรรมที่ดินเป็นคนออก แต่กรมป่าไม้ บอกอยู่ในเขตป่าไม้ถาวร ท่านประธาน เดียวนี้ก็ยังออกไม่ได้ กระทรวง มหาดไทยแก้หรือเปล่า ท่านปลัดกระทรวงมหาดไทย ท่านอารีย์ วงศ์อารยะ ท่านเป็นอธิบดีกรมที่ดิน ท่านบอกว่า น.ส. ๓ ก ออกโดยชอบ แต่กรมป่าไม้ บอกอยู่ในเขตป่าไม้ถาวร ท่านประธาน กรมที่ดินก็อยู่กับประชาชนก็หวังจะแก้ รัฐบาลประกาศนโยบายจะออกเอกสารสิทธิ์ให้แก่พี่น้องประชาชน ที่ออก น.ส. ๓ ก นั้น ไปอยู่ในเขตป่าสงวน แต่ปรากฏว่ากระทรวงมหาดไทย ไม่ทำอะไรเลย แล้วอย่างนี้จะไม่ให้ผมมาฟ้องอย่างไร จะให้ผมไว้วางใจ อย่างไร ท่านประธาน พรุ่งนี้จะมีเพื่อนสมาชิกที่มาอภิปรายให้ลึกซึ้งกว่านี้อีก

หรืออย่างกรณี ท่านประธาน อย่างนิคมสร้างตนเอง กรมประมง^{๖๗} เคราะห์
 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบอยู่นั้น นิคมสร้างตนเอง
 ต่าง ๆ ไปออก น.ส. ๓^{๖๘} ไร่หรือเปล่า ไม่ได้ออก เขาครอบครองมาเป็น
 ๑๐ - ๒๐ ปีแล้ว เจ้าหน้าที่จะออก น.ส. ๓^{๖๙} ก็ไม่ออกให้เขา ท่านประธาน
 เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า ที่ผมไม่ไว้วางใจนั้นก็เพราะเหตุนี้ ผมขอ
 กราบเรียนในกรมการปกครองที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่พี่น้องประชาชน
 ผมอยากจะเห็นว่า ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยนั้นได้ทำงานหรือเปล่า ทะเบียนราษฎร
 ไปดูทุกอำเภอเดือดร้อนไหม บัตรประชาชนเดือดร้อนไหม ทุกอำเภอแก้ไขได้
 หรือเปล่า ไม่มีอะไรใหม่ที่แก้ไข ถ้าท่านรัฐมนตรีนั่งอยู่ที่นี้ ที่อยู่ต่างจังหวัด
 ไปดูสิว่าจริงไหม ทะเบียนราษฎรมีปัญหาเดือดร้อนตลอดมา บัตรประชาชน
 ต้องมาอำเภอแล้วก็แก้กันไม่ได้ อย่างนี้เป็นส่วนหนึ่งที่ผมไม่ไว้วางใจ ท่าน
 ประธานที่เคารพ สำหรับกระทรวงมหาดไทยนั้นพ่วงนี้เพื่อนสมาชิกจะอภิปราย
 กันอีกหลายท่าน ซึ่งกระผมคิดว่าประเด็นดังกล่าวนั้นจะเป็นประเด็นหนึ่งส่วน
 ลึก ๆ นั้นมีกันว่า กระผมขอกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ กระผม
 อภิปรายนี้ไม่ได้หวังที่จะชนะ ไม่ได้หวังให้ท่านนายกฯ นั้นไปปรับเปลี่ยนพรรค
 ความหวังใหม่ออก ไปปรับเปลี่ยนรัฐมนตรีพาณิชย์ออก ผมไม่ได้หวัง แต่ผมทำ
 หน้าที่ของผม ชาวบ้านเดือดร้อนอย่างไร ผมก็เอาความเดือดร้อนนั้นมาบอกกล่าว
 ท่านประธาน บอกกับนายกฯ ให้ทราบว่ารัฐมนตรีพาณิชย์นั้นแก้ปัญหาไม่ได้
 และพฤติกรรมส่อไปในทางที่ผมไม่ไว้วางใจ ท่านประธาน ผมเห็นใจ ส.ส.
 ฝ่ายรัฐบาลหลายท่านก็เพื่อนฝูงกัน เขาบอกเขาก็เห็นด้วยบางครั้งมันแก้ไม่ได้
 ปัญหาราคามันสาหัสหลัง ปัญหาราคาข้าว ปัญหาเรื่องสุกร ปัญหาเรื่องสืบปะรด
 ปัญหาเรื่องสิ่งทอเขาเห็นด้วย -----

แต่เขาถูกจำกัดว่าเป็นฝ่ายรัฐบาล มติพรรคออกมาต้องยกให้หมด
 ท่านประธาน ผมเคยอยู่พรรคประชาธิปัตย์ อดีตอัดเหมือนกันในบางครั้งก็
 เข้าไปบริหาร รัฐมนตรีบางคนนอกพรรคที่บริหารไม่ดีนั้น บริหารลักษณะ
 ที่ไม่สุจริตไม่น่าไว้วางใจ ท่านพิชัย รัตตกุล หัวหน้าพรรคที่ผมเคารพ
 ท่านบอกว่า โสภณ ถ้าหากว่าอดีตก็อย่าอยู่ในห้องประชุม ท่านประธาน
 นั้นเป็นแนวทางของประชาธิปัตย์ที่ท่านมา ผมกราบเรียนว่าผมเห็นใจเพื่อน
 สมาชิกฝ่ายรัฐบาล แต่ไม่เป็นไรท่านครับ ท่านอยู่ต่อไปเถอะครับ ไป
 บริหารต่อไปเถอะครับ ผมจะทำหน้าที่ฝ่ายค้าน ท่านเป็นรัฐบาลท่านเอา
 เงินภาษีพี่น้องมาบริหาร ผมเป็นฝ่ายค้านผมต้องดูแลว่า ท่านนั้นบริหารให้เกิด
 ประโยชน์แก่ประชาชนหรือไม่ แน่แน่นอนครับ ท่านเข้ามาบริหารประเทศชาติ
 รัฐมนตรีเงินเดือนเท่าไร ประมาณแสนเศษ ๆ ไม่ได้มากมายเลยครับ
 ถ้าทำงานส่วนตัวได้มากกว่านี้ ท่านต้องเห็นต้อเห็น้อย ไข่ แต่ท่านประธาน
 ท่านอาสาเข้ามาเพื่อวงศ์ตระกูล เพื่อชื่อเสียงของท่าน เพราะฉะนั้นถ้าหาก
 ว่าท่านเข้ามาบริหารประเทศชาติล้มเหลวแล้ว ผมขอกราบเรียนว่า ผมให้
 ความไว้วางใจไม่ได้ ท่านประธาน กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธาน
 ว่า กระผมนั้นเชื่อกฎแห่งกรรม กระผมเชื่อว่ากรรมนั้น คนไหนก่อดีก็จะได้
 รับกรรมดี รัฐมนตรีเข้ามาบริหารประเทศชาติ ถ้าสร้างกรรมดีท่านจะ
 ร่ำรวยผมไม่ว่า แต่อย่าลืมประชาชนเขาเลือกเรามา ท่านต้องแก้ปัญหา
 ให้ได้ ให้สมกับที่เขาไว้วางใจท่านเข้ามา ให้สมกับที่เขาเลือกเรามา
 เขาหวังพึ่งสภาผู้แทนราษฎร เขาไม่ได้หวังพึ่งเผด็จการ เขาหวังพึ่ง
 สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นท่านประธาน ในการบริหารประเทศชาติ
 กระผมขอกราบเรียนว่า ท่านประธานครับ กฎแห่งกรรมมันมีจริง คน
 อาจจะไม่รู้ไม่เห็น แต่ผีเห็น ผมเชื่อเทวดา ผมเชื่อพระสยามเทวาธิราช
 ถ้าท่านรัฐมนตรีอุทิศปฏิบัติหน้าที่ด้วยสุจริต ท่านจะได้รับกรรมดี แต่ที่
 อภิปรายมาทั้งหมดนั้น ผมไม่เชื่อว่าท่านทำดี ที่ทำไม่ดีอาจจะเพราะ
 ความไม่เข้าใจ ความไม่รู้ ความไม่มีความสามารถ ความบกพร่อง
 ไปเชื่อลูกน้องคนสนิทมากเกินไป ตรงนี้ก็ถือว่าท่านต้องรับผิดชอบ ท่าน
 ต้องยอมรับว่า ออกมาแล้วผลเกิดเสียหายแก่ประชาชน ท่านประธาน
 ซึ่งอันนี้ก็ขอกราบเรียนว่า ผมอยากจะกราบเรียนว่า เราต้องยึดถือบูชา
 คุณธรรม คนที่มีความรู้ความสามารถที่บริสุทธิ์ อย่าไปบูชาคนที่มั่งเงิน
 ร่ำรวย ผากผ่านไปยังพ่อค้าธุรกิจที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับเรื่องมันสำปะหลัง

ในเรื่องข้าว เรื่องข้าวโพด เรื่องปอนั้น อย่าไปสร้างควมว่าร้ายของ
ตัวเองเลยครับ อย่าไปอยู่มีความสุขของตัวเองบนความทุกข์ของชาวนา
ของชาวไร่ มันเป็นบาปเป็นกรรม ตายแล้วเอาไปไม่ได้

ท่านประธานเพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า ประเด็นสุดท้าย
ก็คือว่าผมไม่หวังอภิปรายครั้งนี้ ท่านนายกฯ ชวน จะไปให้ท่านอยู่ ออก
ผมไม่หวัง อภิปรายครั้งนี้ฝ่ายค้านจะให้ท่านชวลิตออกไปผมไม่ได้หวัง และ
ขอกราบเรียน เราอภิปรายไม่ได้หวังว่าพรรคชาติพัฒนาจะมา เป็นรัฐบาล
จะเป็น ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลเท่าเทียมกัน ไม่ได้มีอะไรดีกว่ากัน หรือจะมีดีกว่า
ผมก็ไม่ทราบ แต่เท่าที่ผมเป็นมาฉันมีอะไรดีกว่า ท่านประธาน ผมขอกราบเรียนว่า
ที่จำเป็นต้องเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีอยู่ ก็ด้วยเหตุผลดังกราบเรียน
มาแล้ว ขอขอบคุณท่านประธาน

(นายกฤษ กงเพชร ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณกฤษมีอะไร

นายกฤษ กงเพชร (มหาสารคาม) : ขอใช้สิทธิ

พาดพิงนิดหนึ่งนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิดเดียวครับ

นายกฤษ กงเพชร (มหาสารคาม) : นิดเดียวประมาณ

สัก ๒ นาทีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุรินทร์ รอเดี๋ยวครับ

นายกฤษ กงเพชร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายกฤษ กงเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม
จากพรรคความหวังใหม่ ในฐานะประธานกรรมาธิการการปกครอง
ท่านรองโฆษก ท่านเป็นคนที่มีความสามารถมากในการทำงานในฐานะ
รองประธานกรรมาธิการการปกครอง ทุกอย่างเราช่วยกันแก้ไขปัญห
แก้บ้านแก้เมือง ที่ท่านพาดพิงเมื่อคืนนี้ว่า ผมกับท่านโฆษกนั้นมื่ออะไรกันอยู่
ในการอภิปรายครั้งนี้ ผมยอมรับว่า ท่านมีความจริงใจที่จะทำงานเพื่อ
ประเทศชาติบ้านเมืองจริง ๆ เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่านกล่าวอ้างว่า
ผมกับท่านโฆษก ในฐานะเป็นเพื่อนกันและเป็นกรรมาธิการการปกครอง
ด้วยกัน เรายอมรับว่าคณะกรรมาธิการการปกครองได้ทำหน้าที่เพื่อพิทักษ์
ผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองและเพื่อความปลอดภัยของชาติบ้านเมือง
เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านพูดไปนั้นก็คงจะไม่เกิดความเสียหายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณบุรินทร์

นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ (ปราจีนบุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านเพื่อนสมาชิก กระผม นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปราจีนบุรี สังกัดพรรคชาติไทย กระผม ต้องขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมขึ้นมาอภิปรายในญัตติ ที่ฝ่ายค้านได้ยื่นไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี ๒ ท่านด้วยกัน ความจริงแล้ว เมื่อครั้งที่แล้วที่ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ถูกญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมเอง ก็ได้ขึ้นมาพูดในเรื่องข้าว เพราะฉะนั้นในวันนี้ยังเอิญก็เกิดมีเหตุการณ์ แปลกประหลาดเกิดขึ้น เมื่อวันที่ ๓ เดือนพฤศจิกายน คือเรื่องเกี่ยวกับ โควตามันสำปะหลัง กระผมเองนั้นต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเองก็ไม่เคยค้ามันสำปะหลัง แต่เนื่องจากว่ามองดูแล้วเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น มันไม่เป็นธรรมกับบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน ที่ผมขึ้นมาอภิปราย ในวันนี้ ความจริงแล้วผมคิดถึงประโยชน์ของเกษตรกรผู้ปลูกมัน มากกว่าสิ่งอื่นใด เพราะว่าในความเป็นจริงแล้วมีเกษตรกรจำนวน หลายล้านคนที่ได้หากินในการปลูกมันสำปะหลังทั่วประเทศ และก็ได้รับ ความเดือดร้อนขึ้นทุกวัน ๆ ซึ่งเมื่อเดือนที่แล้วนี้ราคามันสำปะหลัง ก็เหลือเพียงแค่กิโลกรัมหนึ่งเพียงแค่ ๕๓ สตางค์เท่านั้นเอง ซึ่งในเวลานี้ เกษตรกรไม่สามารถที่จะทำมาหาเลี้ยงชีพอยู่ได้ แม้กระทั่งราคาที่จะ ไปซดมันสำปะหลังก็เกือบจะไม่พอแล้ว เพราะฉะนั้นในวันนี้ผมก็อยากจะ ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ความสำคัญก็คือผมเห็นว่าการ ที่จะปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้น ผู้แทนราษฎรไม่มีทางอื่นที่จะ เข้าไปพบ ฯพณฯ รัฐมนตรี เพราะว่าเป็นผู้แทนฝ่ายค้าน ท่านก็ไม่ ใครมีเวลาที่จะพบ หนทางออกก็มีอยู่ทางเดียวเท่านั้นเองคือจะต้อง ใช้ระบบรัฐสภา ที่จะอธิบายให้กับเกษตรกรทั่วประเทศเข้าใจว่า เรามีความเดือดร้อนเกิดจากอะไร และใครเป็นผู้กำหนดชะตากรรม ให้เขาได้รับความเดือดร้อนเหล่านั้น เพราะฉะนั้นในวันนี้กระผมก็ อยากจะขออภิปรายเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องมันสำปะหลังเท่านั้น เพราะว่า เกี่ยวกับบุคคลหลายคนที่อยู่ในภาคพื้นต่างจังหวัดของประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ จากผลของการปฏิบัติราชการของท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๓ เดือนพฤศจิกายนนี้ คือท่านได้

จัดสรรโควตามันสำปะหลังขึ้นอยู่ด้วยกันออกมาเป็น ๒ ระบบด้วยกัน
คือจำนวนของเรื่องมันสำปะหลังนั้น ผมอยากจะขอกล่าวตั้งแต่
เริ่มแรกมาเลย่ว่าประเทศไทยนั้นได้ปลูกมันสำปะหลัง ส่วนใหญ่
ของมันสำปะหลังแล้วได้ส่งออกไปยังประชาคมเศรษฐกิจยุโรป
ประมาณถึงเกือบ ๗ ๘๐ เปอร์เซนต์ ส่วนที่เหลืออีกประมาณ
๑๐ เปอร์เซนต์นั้น ก็เอามาใช้ภายในประเทศ คือใช้เกี่ยวกับทำ
มันอัดเม็ดเลี้ยงอาหารสัตว์ภายในประเทศ แล้วก็ใช้เกี่ยวกับผลผลิต
เป็นแป้งมันสำปะหลัง ในการที่ประเทศไทยได้ไปเซ็นสัญญากับ
ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปนั้นก็ได้ เซ็นสัญญากันครั้งหนึ่งประมาณ
๔ ปี ยอดที่เซ็นสัญญานั้นจะมียอดรวมทั้งสิ้นประมาณ ๒๑ ล้านตัน
ใน ๒๑ ล้านตันนี้ถ้าหากว่าส่ง ๔ ปีแล้ว ๑ ปี ก็จะมียอดที่จะต้อง
ส่งออกไปยังประชาคมเศรษฐกิจยุโรปประมาณ ๔.๒๕ ล้านตัน
กระทรวงพาณิชย์โดยอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นี้
เป็นผู้ที่จะดำเนินการจัดสรรมันทั้งหมดนี้ พุดง่าย ๆ ก็คือมีอำนาจ
แต่ผู้เดียวในการที่จะแบ่งสรรปันส่วนยอด ๔.๒๕ ล้านตันนี้ ไปให้
บรรดาผู้ค้ามันสำปะหลังทั่วประเทศ วิธีการแบ่งมันสำปะหลังนั้น
กระทรวงพาณิชย์ก็ใช้วิธีการแบ่งมันสำปะหลัง ๒ วิธีด้วยกัน
คือวิธีที่ ๑ แบ่งจำนวนโควตาที่ได้มาจากประชาคมเศรษฐกิจยุโรปนี้
ให้กับผู้ที่ค้ามันแล้วก็มีสต็อกมันเก็บเอาไว้พุดง่าย ๆ ก็คือว่าถ้าหาก
ผู้ค้ามันรายใด สามารถเก็บสต็อกมันได้มากก็จะได้โควตาจาก
ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปมาก -----

อีกส่วนหนึ่งนั้นก็มีความจำเป็นจะต้องเอาไปจัดให้กับผู้ที่สามารถที่จะส่งมัน
ออกนอกประเทศ โดยที่ไม่ไปตลาดที่ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ถ้าหากว่า
ใครหาตลาดนอกประชาคมเศรษฐกิจยุโรปได้เท่าใด ก็มีการจัดสรรโควตา
ส่วนหนึ่งให้มีสิทธิที่จะส่งมันจำนวนนี้เข้าไปในประชาคมเศรษฐกิจยุโรปได้
ตรงนั้นนโยบายก็มีอยู่ ๒ ข้อด้วยกัน ทั้งนี้จากผลที่ประเทศไทยได้ส่งมัน
มาตลอดเรื่อยมานั้นก็ไม่ค่อยจะมีปัญหาอะไร ซึ่งเมื่อถึงทางท่านกอร์บัสก็
ก็ได้อธิบายไปแล้วว่า ในปี ๒๕๓๖ นั้นก็ได้มีการส่งมันออกไป โดยใช้โควตา
ซึ่งเขาเรียกว่าเป็นโควตาโบนัสนี้เฉลี่ยกันถึง ๕ ครั้งด้วยกัน การจัดสรร
โควตานี้ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านทราบดีครับว่า สำหรับ
โควตาประจำปี ๒๕๓๗ นั้นมีทั้งหมด ๕.๒๕ ล้านตัน ก็เมื่อไม่กี่เดือนมานี้
ท่านก็ได้ช่วยเหลือผู้ที่มีโควตาที่เก็บไว้ในสต็อกจำนวนหนึ่ง โดยขออิม
โควตาล่วงหน้ามาก่อน ๕๐๐,๐๐๐ ตัน และก็เอาไปให้ผู้ที่มีมันอยู่
ในสต็อกส่งออกไปยังประชาคมเศรษฐกิจยุโรป เพราะฉะนั้นเมื่อ
วันที่ ๓ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๖ นั้น จะมีโควตาที่ประเทศไทยมีสิทธิ
ที่จะส่งไปยังตลาดประชาคมเศรษฐกิจยุโรปได้จำนวน ๕.๓ ล้านตัน
ตรงนี้จะครับเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความไม่ชอบมาพากลขึ้นในกระทรวงพาณิชย์
ประมาณกลางเดือนตุลาคม ผมได้ทราบว่า ได้มีคำสั่งอาจจะด้วยว่าจา
จากห้องรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นี้ไปยังกรมการค้าต่างประเทศ
แล้วก็ขอยอดส่งออกของผู้ที่ส่งมันสำปะหลังออกไปนอกประชาคมเศรษฐกิจ
ยุโรป เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ขอไปนั้น ก็ปรากฏว่า
ทางกรมการค้าต่างประเทศแปลกใจว่า จะขoduไปทำไมก็ส่งเรื่อง
ไปให้ ท่านก็นำยอดนี้ไปคำนวณเทียบกับจำนวนโควตาที่ทางประเทศไทย
มีสิทธิจะส่งไปให้ในตลาดประชาคมเศรษฐกิจยุโรปจำนวน ๕.๓ ล้านตันนั้น
แล้วก็ออกนโยบายมาว่า ในจำนวน ๕.๓ ล้านตัน ๖๐ เปอร์เซนต์
ให้จัดให้กับบรรดาผู้ที่มีสต็อกมันอยู่ในโกดัง ส่วนอีก ๔๐ เปอร์เซนต์นั้น
ให้ถือว่าเป็นโควตาโบนัส เพื่อที่จะจัดให้กับผู้ที่ค้ามันสำปะหลัง แล้วก็ส่ง
มันสำปะหลังออกไปนอกตลาดประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ตรงนี้จะครับ
ถ้าหากคุณตัวเลขออกมาแล้วก็จะเห็นชัดว่า ในจำนวน ๖๐ เปอร์เซนต์นั้น
ยอดที่จะใช้ส่งไปยังประชาคมเศรษฐกิจยุโรปนั้น ก็จะมีประมาณ
๒.๕๔ ล้านตัน หมายความว่าผู้ที่มีสต็อกมันสำปะหลังอยู่ในโกดังนั้นก็มีสิทธิ
จะส่งมาได้ถึง ๒.๕๔ ล้านตัน แต่ส่วนผู้ที่ส่งมันสำปะหลังออกไปนอก

ผมต้องขออภัย เพราะตรงนี้ผมอยากจะขอให้เกษตรกรที่กำลังพึงอยู่
 เข้าใจว่าทำไมราคามันสำปะหลังมันถึงร่วงเอา ๆ ผมก็ขอความกรุณา
 ท่านประธานขอให้เวลาหน่อย จำนวน ๑.๗๖ ล้านตัน ที่นี้ ๑.๗๖ ล้านตัน
 ท่านก็ออกนโยบายมาว่าลองดูโควตาสีว่าสิ่งที่ส่งออกนอกประเทศ
 เศรษฐกิจยุโรปนั้นมีจำนวนเท่าใด ยอดมาถึงวันที่ ๓ เดือนพฤศจิกายน
 ก็มียอดออกมาว่า มียอดมันสำปะหลังที่จะส่งออกไปประเทศเศรษฐกิจยุโรป
 นั้นมีถึง ๔๓๗,๔๓๗ ตัน ซึ่งจำนวนนี้ ถ้าหากว่าจะใช้โควตาใน ๑.๗๖ ล้านตัน
 ที่เหลืออยู่นั้น คำนวณออกมาแล้วมันควรจะใช้ในระบบที่ว่า ถ้าหากใครส่ง
 มันสำปะหลังส่งออกนอกประเทศเศรษฐกิจยุโรปได้ ๑ ตัน ก็มีสิทธิจะส่ง
 มันเข้าไปในประเทศเศรษฐกิจยุโรปได้ ๓.๘ ตัน -----

ตรงนี้เป็นเหตุให้ผู้ค้ามันทั่วประเทศที่ส่งออกไป ร้องไปยังหนังสือพิมพ์ และก็เอาไปลงกันจนเป็นข่าวใหญ่โต ผมก็อยากจะเรียนว่าด้วยวิธีการดังกล่าวนี้ ก็ไปดูสิว่า จำนวนที่ส่งออกทั้งหมดเปอร์เซ็นต์เป็นอย่างไร ก็มองดูเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน คือเขานับอย่างนี้ว่า การที่จะจัดมัน ส่งออกนอกประเทศ ส่วนใหญ่แล้วเขาจะคำนวณจากเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม ซึ่งในการส่งออกปี ๒๕๓๖ ท่านรัฐมนตรีพร้อมเรศ ก็ทำถึง ๕ ครั้งด้วยกัน เพราะถ้าหากทำครั้งเดียวราคามันตกแน่ เนื่องจากไม่มีเวลาที่จะปรับตัวก็ทำถึง ๕ ครั้งด้วยกัน ที่นี้พอมาครั้ง นี้เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ ไม่ปรากฏว่ารัฐมนตรีพาณิชย์ออก นโยบายบอกกับใครสักคนว่าท่านจะใช้อัตราส่วนเท่าใด ซึ่งความจริง ถ้าหากไปเอาของเก่ามาลอกก็สบายไปแล้ว ไม่เป็นเรื่องยากเย็นอะไร เพราะว่าราคามันพิสูจน์แล้วว่ามันไม่ตก ที่นี้ถ้าหากว่ามันใช้ทีเดียว ว่า จากวันที่ ๑๖ มิถุนายน ไม่ประกาศเก็บเงินเอาไว้ แล้วก็มาประกาศ เอาตอนวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ระยะเวลาจากมิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม ตุลาคม พฤศจิกายน ๕ เดือน ก็ปรากฏว่ามีผู้ส่งออกไปเพียง แค่ ๖ กลุ่มเท่านั้นเองใน ๕ เดือน ซึ่งเป็นยอดการส่งออกไปนอก ประเทศเศรษฐกิจยุโรปถึง ๘๓๗,๘๗๗ ตันอย่างที่ผมได้กราบเรียน ท่านประธานไปแล้ว ในจำนวนนี้ ถ้าหากว่าเราเอาอัตราส่วน ๑ ต่อ ๓.๓๘ ตันมาคำนวณแล้วเราจะคูณออกมา จะต้องใช้ยอดมันส่งออกนอก ถึง ๑,๗๙๑,๒๓๒.๖ ตัน ซึ่งเกินโควตาที่เหลืออยู่คือ ๑.๗๖ ตันด้วยซ้ำไป ที่นี้เรามาดูจำนวนเปอร์เซ็นต์ ว่าเปอร์เซ็นต์ที่ทำเป็นแบบอย่างนี้เดือดร้อน กันอย่างไรบ้าง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ในการจัดสรร ตัวเลขแบบนี้ ผมมีชาร์ท (Chart) มา ก็อยากจะขอให้เพื่อนสมาชิกช่วย กรูณาใช้ชาร์ทให้ท่านประธานเพื่อจะได้ทราบข้อเท็จจริงได้ง่ายขึ้น รายการอันนี้เป็นรายการที่ทางบริษัทผู้ส่งออกมันตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ มาจนถึงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ไปนอกตลาด อี.อี.ซี (EEC) บริษัทเกษตรรุ่งเรืองมีจำนวนทั้งหมด ๑๘๗,๒๓๒ ตัน ล่อโบนิส ๗๑๑,๘๘๑.๖ ตัน ที.เอส.นครหลวง จำนวนส่งออกนอกตลาด ประเทศมยุโรป ๑๘๘,๒๘๘ ตัน ล่อโบนิส ๕๖๓,๓๓๑ ตัน โชคชัยพืชผล ส่งออกนอกประเทศเศรษฐกิจยุโรป ๔๑,๗๕๒.๗๖ ตัน ล่อโควตาโบนิส ๑๘๘,๖๖๐ ตัน บริษัทเอส.ที.ซี. กรู๊ป ส่งออกนอกประเทศ

เศรษฐกิจยุโรป ๒๗,๓๘๐ ตัน ล้อยอนีส ๑๐๘,๐๘๘ ตัน ชีเยเจริญพืชผล
 ส่งออกไปนอกประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ๒๘,๘๖๗.๙๓๘ ตัน ล้อยอนีส
 ๙๘,๒๙๘.๑๘๓ ตัน ทรัพย์สภาพร ส่งออกไป ๗,๐๐๐ ตัน ล้อยอนีส
 ๒๖,๖๐๐.๘๘ ตัน ถ้าคำนวณตามนั้นมันยังมีเหลืออีก ก็ปรากฏว่าขอใบอนุญาต
 เพิ่มมาอีกแล้ว นครหลวงขอมาอีก ๒๗,๐๐๐ ตัน โชคชัยพืชผลขอมาอีก
 ๖,๙๐๐ ตัน คุณไปคุณมาแล้ว ปรากฏว่าเกินโควตา เพราะว่าในจำนวนนี้
 ต้องมาให้เขาอีก ๓.๘ ของจำนวน ๒๗,๐๐๐ ตัน กับอีก ๖,๙๐๐ ตัน
 ตามตัวอย่างที่ผมได้เอาตัวเลขมาโชว์ท่านประธาน ท่านประธานจะเห็นว่า
 ถ้าหากว่าได้ตรวจสอบ จะมีผู้ส่งออกรายใหญ่อยู่ ๒ รายเท่านั้นเอง คือ
 รายที่ ๑ กับรายที่ ๒ ซึ่งคิดแล้วเป็นยอดเปอร์เซ็นต์ถึง ๒๗ เปอร์เซ็นต์
 ของจำนวน ๘.๓ ล้านตันทั้งหมด และถ้าเผื่อคิดเป็นจำนวนเปอร์เซ็นต์ของ
 ยอดโควตาบอนีสหรือ ๑.๗๖ ล้านตัน จะเท่ากับ ๖๗ เปอร์เซ็นต์

ซึ่งตรงนั้นผมคิดว่าไม่ทราบว่าจะอธิบายอย่างไร ผมว่าท่านประธานก็คงจะคิดดูสิว่ามีนัยธรรมกับผู้ส่งออกคนอื่นหรือไม่ ยิ่งไปกว่านั้นผมคิดว่าจากตัวเลขต่าง ๆ ที่ผมกล่าวมาแล้วมันก็มาถึงปัญหาที่ว่า ผมฟังวิทยุเมื่อคืนนี้ผมได้ยินท่านรัฐมนตรีท่านสัมภาษณ์บอกว่า ผู้ส่งออกมันเวลาเขาส่งออกไปนอกประเทศเศรษฐกิจยุโรปแล้วขาดทุน เพราะฉะนั้นเราจำเป็นจะต้องทำโควตาโบนัสให้เขามากหน่อยเพื่อให้เกิดการมีกำไร ตรงนี้ผมก็อยากจะถามเหมือนกันว่า ถ้าหากว่าผู้ส่งผู้โลกมันเคยได้ก็โลกริมหนึ่ง ๔๕ สตางค์ สมัยเมื่อปี ๖ ปีมานี้ เวลานั้นได้ ๔๓ สตางค์ ขาดทุนไหมแล้วรัฐบาลจะช่วยอย่างไร ผมอยากจะเรียนอย่างนี้ มันสับสนหลังทุก ๆ ต้นจากราคาหัวมันสด ถ้าหากว่าเราคำนวณในราคา ๖๐ สตางค์ต่อกิโลกรัม ต้นทุนจะตกไม่เกิน ๓๕ เหรียญ เพราะฉะนั้นการที่มันส่งออกนอกตลาด อี.อี.ซี. นี่

คือนอกตลาด อี.อี.ซี. เขาจะขายถูกเพื่อจะเอาโบนัสให้เยอะแล้วก็เอากำไรมาถัวกัน นโยบายอันนี้ก็ใช้กันมาตลอดแต่มันไม่รุนแรงเหมือนครั้งนี้

ถ้าหากว่าส่งมันไปนอกตลาด อี.อี.ซี. ราคา ๖๐ เหรียญ ต้นทุน ๓๕ เหรียญ

จะขาดทุนประมาณ ๑๕ เหรียญ ตรงนี้พ่อค้ามันทุกคนทราบ คราวนี้พอเรา

เปลี่ยนมาว่าเราให้โควตาที่ขาดทุน ๑ ต้น ต้นทุน ๓๕ เหรียญนั้นขายไป

๖๐ บาท ขาดทุนไม่เกินไรเอาไป ๓.๕๐ บาท ถ้าคิดกันง่าย ๆ เราคิดอย่างนี้ว่า

ถ้าเพื่อ ๑ ต้น ต้นทุน ๓๕ เราขาย ๖๐ ก็ขาดทุนประมาณ ๑๕ เหรียญ

เราคำนวณง่าย ๆ เราเอาแค่ ๑๕ เหรียญ เอาแค่ ๑๕ บาท เท่านั้นละ

เราไม่ต้องเอาเศษ ๕๐ สตางค์หรือกะแฉิบ ก็ขาดทุนต้นหนึ่งประมาณ

๓๓๕ บาท ผู้ส่งออกทุก ๆ ต้นที่ส่งออกไปนอกตลาด อี.อี.ซี. จะขาดทุนประมาณ

๓๓๕ บาทต่อต้น คราวนี้ก็กลับมาถึงการได้โบนัส ๓.๕๐ บาท ราคาที่ขายในตลาด

อี.อี.ซี. ความจริงแล้วในตลาด อี.อี.ซี. ราคา มันเขาก็แปรผันไปเรื่อย แต่คราวนี้

ถ้าหากเราคิดราคาที่ต่ำสุดที่ขายตลาด อี.อี.ซี. มันจะตกประมาณต้นหนึ่ง

ประมาณ ๔๕ - ๔๘ เหรียญ แต่ถ้าหากว่าเกิดมีโควตาทะลักไว้มาก

อาจจะเหลือแค่ ๔๒ ก็ได้ คราวนี้ผมก็คิดง่าย ๆ สมมุติว่าผมเป็นพ่อค้ามัน

ผมขาดทุนไปแล้ว ๑๕ เหรียญ ต่อ ๑ ต้น ผมก็มาได้ ๓.๕๐ บาท

ผมเอา ๓.๕๐ คูณด้วยราคาที่ขาย อี.อี.ซี. ๔๘ ผมก็จะได้เงินเข้ามาในกระเป๋าผม

๓๓๖.๕๐ เหรียญสหรัฐ คิด ๒๕ บาท ก็จะออกมาประมาณ ๘,๓๐๐ บาท

ถ้าเพื่อผมหักต้นทุนใน ๓๕ เหรียญที่ผมทราบเรียนท่านประธานแล้ว ก็

เท่ากับว่าในจำนวน ๓.๕๐ ต้น ผมก็ใช้ตัวเลขว่า ๓๕ คูณด้วย ๓.๕๐ คูณด้วย

สผ. ๑๔/๒๕๓๖ (ส. ๑)

สายชล ๒๗/๒

๒๕ ก็จะต้องออกมา ๗,๑๒๕ บาท ผมก็เอา ๙,๓๑๐ บาท มาลบอีก
 ๗,๑๒๕ บาท ถ้าไรผมก็จะได้ประมาณเจ็ดล้านแล้วรวมทั้งหมดแล้ว ๒,๑๘๕ บาท
 ต่อ ๓.๘ ดันไม่ใช่ต่อตัน คราวนี้ถ้าหากว่าเป็นอย่างนี้แล้วเรามาคิดคำนวณตัวเลข
 ทั้งหมดว่าอะไรมันเกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา การส่งออกขาดทุนตันละ ๓๗๕ บาท
 แล้วก็ได้กำไรโบนัส ๓.๘ ๒,๑๘๕ บาท-----

- ๒๘/๑

เพราะฉะนั้นทุก ๆ ดันที่ส่งออกไปนอกตลาด อี.ซี. จะได้กำไรจากอัตรา ๓.๘ ดัน ๒,๑๘๕ บาท ลบด้วยขาดทุน ๓๗๕ บาท เขาจะได้กำไร ประมาณ ๑,๘๑๐ บาท เมื่อส่งออกนอก อี.ซี. โดยเฉพาะรายการที่ ๑ ของเกษตรรุ่งเรืองจำนวน ๑๘๗,๒๓๒ บาท คูณด้วย ๑,๘๑๐ บาท ก็จะได้ กำไรออกมาประมาณ ๓๓๐,๘๘๙,๙๒๐ บาท ถ้าเพื่อเราคิดไปว่า ของ ที.เอช. นครหลวงอีก ๑๗๕,๒๕๕ ดัน รวมทั้งที่เพิ่งอนุญาตไปอีก ๒๗,๐๐๐ ดัน ที่ผมอธิบายไปเมื่อกี้นี้ก็จะได้กำไรประมาณ คือหมายความว่าที่ผมรวมไปด้วย ๑๗๕,๒๕๕ ดัน คูณด้วย ๑,๘๑๐ บาท ก็จะได้กำไรประมาณ ๓๑๗,๑๙๓,๕๕๐ บาท ถ้าเพื่อว่าเรารวมยอดโควตาทั้งหมดที่ให้ไป จำนวน ๑.๗๒ ล้านตันแล้ว มันก็ถัวกันไปหักกำไรไปแล้วจะได้กำไรประมาณ ๘๕๓ ล้านบาทเศษ ตรงนี้ ผมคิดว่าเดี๋ยวท่านรัฐมนตรีพาณิชย์คงจะต้องมาแก้ตัวเลขที่ผมได้กราบเรียน ให้ท่านประธานได้ทราบ ผมเองคิดว่าคงจะต้องมีคำอธิบายที่ชัดเจนแจ้งจาก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คราวนี้นั้นยังมีปัญหาอีกอันหนึ่งที่น่าสนใจ เดือดร้อนถึงภาชีอากรของประชาชน คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมคิดว่าท่านมีความชำนาญทางด้านการเงินและการค้า เพราะว่าถ้าอย่างนั้น ท่านอยู่กระทรวงพาณิชย์ไม่ได้หรอก เมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านก็นำเรื่องเสนอ คณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจ วันนี้ผมก็ขอกราบขอพระคุณที่ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนั่งอยู่ด้วย เพราะว่าท่านเป็นประธาน ค/ว/ม. เศรษฐกิจ ก็อยากจะขอ กราบเรียนท่านประธานให้ทราบเกี่ยวกับเรื่องนี้ คือท่านขอเงินทุนหมุนเวียน เพื่อช่วยดึงราคามันสำปะหลังให้ดีขึ้นอีก ๗,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งอันนี้เป็นเงิน บประมาณ คือโดยมีข้ออ้างว่าจะนำไปช่วยเหลือผู้ส่งออกในลักษณะซอฟท์ โลงน (Soft loan) คำว่า ซอฟท์ โลงน นี้ชาวบ้านอาจจะฟังไม่เข้าใจ คือหมายความว่า ดอกเบี้ยถูกหน่อย ถ้าไปกู้ยืมรวมดาดอกเบี้ยร้อยละ ๑๕ ถ้า ซอฟท์ โลงน ก็คิด เพียงแค่ ๓ เปอร์เซ็นต์ ถ้าเพื่อคิดดอกเบี้ยแค่ ๓ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่เดียวกัน ผู้ส่งออกที่ซื้อมันมาเก็บในโกดัง แล้วก็ทำการส่งออกไปยังประชาคมเศรษฐกิจ ยุโรป ธนาคารแห่งประเทศไทยได้มีมาตรการช่วยเหลืออีกแล้ว คือสามารถ ทำ แพคกิ้ง เครดิต (Packing credit) ได้ การทำแพคกิ้ง เครดิตได้ มันก็เล่นเอาพ่อค้าภายในที่ไม่มีโอกาสส่งออกก็แย้อยู่แล้ว เพราะว่าพ่อค้า ภายในที่ไม่สามารถทำแพคกิ้ง เครดิตได้เสียดอกเบี้ย ถ้ายักษ์ใหญ่หน่อย ก็อาจจะเสียสัก ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ถ้ายักษ์เล็กก็เสีย ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่า ยิ่งกู้เยอะยิ่งดอกเบี้ยถูก กู้น้อยดอกเบี้ยแพง แต่ในการทำ แพคกิ้ง เครดิต

รัฐบาลก็ช่วยเหลือผู้ส่งออกอยู่แล้ว คือช่วยเหลือให้เสียประมาณ ๖ ถึง ๗ เพอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่พ่อค้ามันกลับมีอภิสิทธิ์พิเศษ คือสามารถนำเอาแพคกิ้ง เครดิต ไปเอาชอฟท์ โฉนดในราคา ๓ เพอร์เซ็นต์ออกมาได้ แล้วถ้าหากท่านเสีย ๗ เพอร์เซ็นต์นั้น ให้เอา ๗ เพอร์เซ็นต์ไปลบกับ ๓ เพอร์เซ็นต์ ผลต่าง ๔ เพอร์เซ็นต์ ก็จะเอาเงินภาษีของราษฎรไปบีบให้ ตรงนี้ผมคิดว่าถ้าใครก็ไม่รู้จะเอาไปไว้ไหน เสร็จแล้วมารีดเลือดกับผู้อื่น ถ้าอย่างนั้นผมคิดว่าถ้าหากขึ้นปล่อยให้โครงการ ๓,๐๐๐ ล้านบาทปล่อยไปเรื่อย ถ้าหาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีท่านไม่ค่อยดูแลโดยใกล้ชิด ผมคิดว่าความเดือดร้อนมันก็จะเกิดการไม่เสมอภาคเกิดขึ้นในวงการพ่อค้ามันทั้งหลาย ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ ในประเทศไทยเราจำนวนมันที่ปลูกกันทั่วประเทศมีประมาณ ๑๙.๘ ล้านตันเท่านั้นเอง ในจำนวนนี้ก็ใช้เป็นวัตถุดิบในการไปผลิตแป้งมันสัก ๖ ล้านตัน ก็คงเหลือประมาณ ๑๓.๘ ล้านตัน ใน ๑๓.๘ ล้านตัน เราก็สามารถไปอัดเป็นมันอัดเม็ดได้ประมาณ ๖ ล้าน ๕ แสนตัน เรามีโควตาจากประชาคมเศรษฐกิจยุโรปประมาณ ๕.๒๕ ล้านตันเท่านั้น

เพราะฉะนั้นยอดมัน ๖.๕ ล้านตันก็เหลือ เหลืออีกประมาณล้านกว่าตัน
 ตรงนี้ถึงได้มันโยบายนออกมาว่า ถ้าหากว่าใครสามารถไปขายนอกตลาด
 อี.อี.ซี. ได้แล้วละก็มีสิทธิที่จะเอาโควตาที่เหลืออยู่ให้เป็นมาตรการ
 รุงใจ หรือที่เรียกว่า โควตาโบนัสได้ เพราะฉะนั้นจากจำนวน ๖.๕
 ล้านตัน นี่ก็เอาไปเลี้ยงสัตว์ในประเทศเสียประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ตัน เหลืออีก
 ๖.๑ ล้านตัน ก็รู้กันอยู่แล้วว่าจะส่งออกนอก อี.อี.ซี. ประมาณ ๔ แสน
 กว่าตัน แล้วก็ส่งไปตลาด อี.อี.ซี. ๔.๓ ล้านตัน เพราะฉะนั้นยอดที่จะ
 หยอดในปี ๒๕๓๗ ก็คงจะตกประมาณ ๔.๕ ล้านตัน ก็จะเหลือมันอีก
 ในประเทศประมาณ ๑.๕ ล้านตัน ผมก็อยากจะขอทราบเรียนถาม
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ที่เหลือท่านจะเอาไปไหน
 คือตอนนี้หมดแล้ว คือท่านเล่นวันที่ ๓ ท่านเทกระจุยเลย คือแทงหมดตัว
 คือเทไปเลยที่เหลืออยู่ประมาณใช้อัตรา ๓.๘ ใน ๑.๗๖ มันเรียบเลย
 ไม่เหลือเลย แล้วท่านจะเอาไปไหน แล้วเกษตรกรที่ปลูกมันจะทำอย่างไร
 แล้วผู้ค้ามันทั่วประเทศเขาไม่รู้ได้ เขาก็ไม่ซื้อมัน ยกตัวอย่างง่าย ๆ
 ถ้าหากว่าท่านประกาศเมื่อวันที่ ๑๖ เดือนมิถุนายน ๒๕๓๖ ว่าในปีที่ท่านจะ
 ใช้โควตา ๑ ต่อ ๓.๘ ตัน แล้วถ้าหากว่าใครส่งมันไปนอกประเทศ
 เศรษฐกิจยุโรปได้ ๑ ตัน จะได้ ๓.๘ ตัน อย่างนี้รู้กันหมด พ่อค้าก็เก็งถูก
 ว่าจะเก็บมันอย่างไร จะลงเรือก็ครั้ง ๆ ก็ปฏิบัติกันมาอย่างนี้ คราวนี้พอ
 ๑๖ มิถุนายน ท่านปล่อยให้ส่งเอา ๆ แล้วก็รู้กันแค่ ๓ คน ๔ คน พ่อค้า
 คนอื่นเขาไม่รู้ เขาจะทำอย่างไร เขาก็ไม่กล้าซื้อมัน พอเป็นอย่างนี้เข้า
 พอออกมาวันที่ ๓ ตูมเดียว มันถึงได้ออกมาเพียงแค่ ๖ กลุ่มเท่านั้นเอง
 ซึ่งคนอื่นไม่มีโอกาส คราวนี้ถ้าหากว่ามันหมดกระบะไปแล้ว ท่านประธานครับ
 ประเทศเราก็จะมีมันเหลือล้านกว่าตัน ใครจะเป็นคนไปขายให้
 แล้วขายให้เขาได้อะไร จริงอยู่ผมไม่เถียงไปต่อสัญญาอาจจะได้มาอีก
 แล้วก็มายืมกันอีก แล้วก็ทำอย่างนี้อีก มันถูกต้องหรือไม่ ตรงนี้ที่ผมเป็นห่วง
 ว่าบรรดาเกษตรกรผู้ปลูกมันสาปะหลังจะได้รับความเดือดร้อนอย่าง
 แสนสาหัส แล้วมีคำที่เขาวิเคราะห์ออกมาแล้วว่า ดีไม่ดีมันอาจจะเหลือ
 เพียงแค่ ๓๐ สตางค์ มาถึงตรงนี้ก็มิข่าวออกมาอีกแล้วว่า ท่านจะไปขอ
 ยอดเงิน ๗,๐๐๐ ล้านบาทอีกแล้ว คือยอดเงิน ๗,๐๐๐ ล้านบาทยังเหลือ
 แล้วก็พยายามไปรับประกันราคามันสาปะหลังให้เป็น ๗๕ สตางค์
 ต่อกิโลกรัม ผมอยากจะทราบขอได้ไหมครับท่านประธาน คือตรงนี้

ถ้าขึ้นรัฐบาลมองเห็นว่าเงิน คชก. หรือว่าอะไรก็แล้วแต่ที่เป็นเงินของ
 รัฐบาลแล้วเอามาแก้ปัญหาแบบวิธีที่ว่าอะไรตกก็เอามาใส่เข้าไป มันจะ
 ไม่รู้จักจบจักสิ้น เพราะว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านน่าจะ
 มีแนวความคิดว่าจะแก้ไขอย่างไร ถ้าหากไปปล่อยไว้อย่างนี้แล้ว ผมคิดว่า
 ไม่ว่าจะเป็นมัน อะไรต่ออะไรอีกหน่อยมันกระทั่งปลุกหญ้า อีกหน่อยก็ต้อง
 มาขอเงิน คชก. ไป^{นี้}โฆษตรกรปลุกหญ้าขายสนามกอล์ฟ ตรงนี้แหละครับ
 ก็อยากจะขอกราบเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบไว้ด้วย ที่นี้ผมอยากจะขอ
 กราบเรียนอย่างนี้ว่า ถ้าหากว่ามันล่าปะหลังมีราคาตกต่ำลง จะสัญญากับ
 ผมได้หรือไม่ว่าจะไม่เอาเงิน คชก. ไปพุงราคาให้เป็นราคา ๗๕ สตางค์
 ปัญหาก็คือว่าในเมื่อเรื่องเป็นอย่างนี้แล้ว ผมคิดว่ายังไม่สายเกินไปที่
 ๗๗ นายกรัฐมนตรี จะหาแนวทางแก้ไขในบทบาทของกระทรวงพาณิชย์เสีย
 แล้วก็ยังไม่สายเกินไปที่เราจะมีมติจากคณะรัฐมนตรี หรือจากผู้ที่มิอำนาจ
 ที่ไหนก็แล้วแต่ให้เปลี่ยนประกาศที่ ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ได้สั่งให้กรมการค้าต่างประเทศประกาศไปแล้ว เปลี่ยนเสียใหม่ -----

ผมจะไม่กราบเรียนแล้วว่าตัวเลขอันใดที่เหมาะสม แต่ผมจะขอกราบเรียน
เป็นแต่เพียงว่า ถ้าหากเราสามารถที่จะมีมาตรการจูงใจเหลือไว้อยู่
เราสามารถแก้ปัญหาหนี้สาปหลังที่เหลือออกจากโควตาและก็ยังไม่มีใคร
ที่จะไปรับซื้อจากเกษตรกรได้

เรื่องต่อไปที่ผมอยากจะขอกราบเรียนเพิ่มเติมมีนิดเดียว
คือเกี่ยวกับเรื่องข้าว เวลานี้ก็ทราบกันอยู่แล้วว่าข้าวมันขาด คือประเทศ
เราประสบภาวะแห้งแล้ง แล้วตลาดต่างประเทศมีแนวโน้มที่จะดีขึ้น
ผมแปลกใจอยู่นิดเดียวว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ได้มีการประกาศราคาข้าวออกมา
โดยหน่วยงานของรัฐบาล การประกาศราคาข้าวออกมารั้งนี้ ผม
ไม่เข้าใจจริง ๆ ว่าเป็นนโยบายของใคร ท่านประกาศราคาข้าวออกมา
อย่างนี้ ว่าข้าวหอมมะลิในปีเก็บเกี่ยว ๒๕๓๖ ปี ๒๕๓๗ จะมีราคาตันละ
๓,๗๕๐ บาท ซึ่งปีก่อนนั้นแพงกว่า ๒๐ บาท คือพูดง่าย ๆ ว่าปีที่แล้ว
ท่านประกาศจนถึง ๔,๒๐๐ บาท แต่เช็ดเขียวเพราะลงมาเหลือ ๑,๖๐๐ บาท
ก็เลยปีนี้อย่างไรกันเหินหัวไว้ก่อน เอาน้อยหน่อยแล้วกันลดสัก ๑๐ เพอร์เซ็นต์
ประกาศมา ๓,๗๕๐ บาท ข้าว ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ก็ ๓,๖๐๐ บาท ลดจาก
ปีที่แล้ว ๖๐๐ บาท ข้าว ๕ เพอร์เซ็นต์ ๓,๕๑๐ บาท ลดลงเหลือ ๕๙๐ บาท
ข้าว ๑๐ เพอร์เซ็นต์ข้าวเปลือกราคา ๓,๓๓๐ บาท ลดลง ๖๗๐ บาทจาก
ปีที่แล้ว ข้าว ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ๓,๒๕๐ บาท ลดลง ๖๖๐ บาท

ข้าว ๒๕ เพอร์เซ็นต์ ท่านประกาศมา ๓,๐๖๐ ลดลง ๓๕๕ บาท วันที่ประกาศ
ราคานี้ทุก ๆ คนรู้หน้าข้าวราคาขึ้น ผมเองก็ดู ที่ทีวี ก็เห็นท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านออกมาให้สัมภาษณ์บอกว่าปีนี้จะให้พูดลักษณะ
แบบให้สัญญากันว่าจะให้ข้าวขึ้นแน่นอนอะไร คือยังเดาไม่ถูก มาอีกวันก็ดูอีก
เจอท่านรองนายกรัฐมนตรีอานวย ท่านบอกว่าปีนี้ข้าวขาดแน่ อย่างไรก็ตาม
ราคาดีแน่ไม่ต้องเป็นห่วง แล้วเป็นอย่างนี้ ถ้าเผื่อประกาศอย่างนี้ออกมา
ผมไม่เข้าใจว่าค้าขายกันอย่างไร เกษตรกรอาจจะได้ ๕,๐๐๐ บาท

ถ้าหากไม่มีประกาศฉบับนี้ พอมีประกาศฉบับนี้ออกมามันเลยกลายเป็นเครื่องมือ
ของผู้ที่อยู่ไกลปืนเที่ยง คือพวกเกษตรกรที่อยู่ในถิ่นที่ยากไร้ตามเกมเรื่องข้าว
ไม่ทัน โรงสีก็ไปบอกเกษตรกรว่า เวลานี้รัฐบาลเขาประกาศมาแล้ว
ข้าว ๕ เพอร์เซ็นต์ ๓,๕๑๐ บาท เวลานี้ป่าเข้าไปเกือบ ๔,๐๐๐ บาทแล้ว
ก็เลยเอาราคานี้ไปซื้อกับเกษตรกร เกษตรกรก็เลยตาย แทนที่จะมีโอกาส
จะได้ข้าวเกินสัก ๓,๕๐๐ บาท ก็เลยไม่มีโอกาสได้ แต่สำหรับพ่อค้าที่ไวต่อ

ข่าวสารการเมืองพวกนี้ เกษตรกรที่คอยดูโทรทัศน์ คอยติดตามราคาข้าว อ่านหนังสือพิมพ์ เป็นก็พอจะทันเกม แต่มีเกษตรกรอีกหลายเปอร์เซ็นต์ที่ไม่มี ความรู้ทางด้านราคาพืชไร่เหมือนกับเอาผีเข้าป่าช้า เขาให้เท่าไรชนมาแล้ว ก็ต้องเอาเท่านั้น ตรงนี้ผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมรู้อยู่แล้วว่าราคา กำลังจะขึ้น เสร็จแล้วก็เอาราคานี้มาใช้กับเกษตรกร

เรื่องต่อไปที่ผมอยากจะพูดอีกเรื่องคือว่า เกี่ยวกับเรื่องที่ว่า เวลาที่อย่างที่ท่านกอร์ปศักดิ์ได้พูดไปแล้วว่า การค้าที่เขาเรียกว่าระดับโลก มันจัดกันเป็นกลุ่ม ๆ ผมก็ทราบมาว่าอาทิตย์หน้านี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านก็จะไปประชุมเอเปค(APEC) แล้ว ซึ่งในการประชุมเกี่ยวกับการค้า ผมก็มองดูรัฐมนตรีคนก่อนรัฐมนตรีจอมเวศ ผมก็ทราบว่าไม่ว่าจะเป็นการประชุมในกลุ่มอาเซียนก็ดี การประชุมในกลุ่มเอเปคในกลุ่มช่อชกก็ดี ในกลุ่ม แกตตักก็ดี ในเรื่องอุรุกวัยที่จะมาถึงแกตตักก็ดี ก็ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีจอมเวศ ท่านก็ในฐานะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านไปเองหมด ผมทราบ มาถึงขนาดที่ว่าพอไปถึงแล้วจะมีคนเป็นผู้แทนท่าน ท่านยังไม่ยอมท่านจะขอ พูดเอง เวลาเข้าประชุมจะมีคนเวลากล่าวคำสุนทรพจน์หรือปราศรัย ท่านจะขอพูดเอง -----

คราวนี้ผมเป็นห่วงตรงนี้ เวลานี้ผมทราบของท่านรองนายกรัฐมนตรีสุกซัย ก็ได้ทำเรื่องนี้อยู่ เพราะว่าผมเห็นท่านออกทาง ที/วี/ บ่อยเหลือเกิน ผมเปรียบท่านรองนายกฯ สุกซัย ขอประทานโทษที่เอียนนาม เหมือนกับ ยักษ์ที่ไม่มีกระบอง ท่านไปท่านก็มาให้ข่าว แต่เวลาท่านโยนลูกไปที่ กระถางพาสิชย์แล้วจะทำไม่ทำ ผมก็ตามไม่ทันเหมือนกัน ผมอยากจะ มองเห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของเรา คือออกไปเจรจาเอง แล้วก็ตัดสินใจเอง เพราะผมทราบมาว่าเวลาไปประชุมอาเซียน ระดับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประชุมอาเซียน ท่านรองนายกฯ สุกซัย ท่านก็ไปในนามประเทศไทย พอไปนั่งประชุมปรากฏว่าระดับรัฐมนตรีทั้ง นั้นเลขที่หนึ่ง มีท่านคนเดียวระดับรองนายกฯ รัฐมนตรีที่เข้าไปร่วมประชุม ด้วย ผมเจอเขาที่สิงคโปร์ เพื่อนผมก็มีเป็นรัฐมนตรีอยู่ในรัฐบาลของ ลี กวนยู เขาบอกเล่ามากเหลือเกิน เอาระดับรองนายกฯ มา แล้วเรา เป็นรัฐมนตรีจะพูดจาอะไรต่ออะไรก็รู้สึกจะเกรงใจ ท่านประธานครับ ซึ่งเรื่องตรงนี้ผมคิดว่าเราจะต้องขอร้องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง พาณิชย์ไปแทน ไม่ใช่ส่งรองนายกฯ ไปมีบางครั้งท่านส่งรัฐมนตรีช่วยไป ผมจำได้ว่าประชุมรู้สึกที่ลังกาวิ แล้วพอไปถึงก็พูดเรื่องอาฟตา ก็ปรากฏว่า ทางประเทศมาเลเซียก็อัดประเทศไทยใหญ่เลย หว่าประเทศไทยใช้ไม่ได้ ดึงเกม ไม่พยายามที่จะใช้ แทริฟ (Tariff) ที่เขากำลัง^{อยู่}เกี่ยวกับเรื่อง อัตราภาษีศุลกากรให้อย่างรวดเร็ว เพราะว่าไปดึงเกมเพื่อที่จะเอา เปรียบคนอื่น ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีช่วยหัวเราะก๊ิก ๆ แต่พวกคนไทย ที่ไปด้วยในคณะนั้นแทบจะเอาหัวมุดโต๊ะ อย่างนี้เป็นข่าวออกไปแล้วก็ไป ลงในหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็อยากจะขอฝากกราบ ท่านประธานด้วยว่า ขอกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขอให้ท่านได้ พิจารณาเสียเถอะว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ไม่เหมาะสม ที่จะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ถ้าหากว่าจะเลื่อนขึ้น ไปให้ใหญ่กว่านี้ผมก็ไม่ขัดข้อง ขอกราบขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึกขอบคุณต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ ให้ความสนใจเกี่ยวกับการบริหารงานของกระทรวงพาณิชย์เป็นการพิเศษ เฉพาะอย่างยิ่งได้ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี นั่นก็ถือเป็นการ

สอบไล่หรือว่าสอบสวนรัฐมนตรีในการทำงาน เพื่อไม่ให้บ้านเมืองเสียหาย
 นั่นเอง กระผมมีความสำนึกและก็มีความภาคภูมิใจในระบอบประชาธิปไตย
 ที่ผมเคยพูดเสมอ ว่าระบอบประชาธิปไตยนั้นเป็นระบอบที่นอกจากจะ
 โปร่งใสและยังสวนได้ คำว่า สวนได้ ก็คือสอบสวนนั่นเอง วันนี้ก็เป็น
 การสอบสวนรัฐมนตรีต่อสาธารณชน อำนาจอันยิ่งใหญ่ของประชาชนก็
 อยู่ที่ตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ ผมคงจะต้องลำดับสัณนิทหนึ่งสำหรับ
 ท่านผู้มีเกียรติที่ได้กรุณาให้ความสนใจกับกระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ท่านผู้นำฝ่ายค้าน ที่ท่านได้กรุณาฉายภาพรวมให้สภานี้เห็นว่า รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้น ไม่สมควรที่จะอยู่ในตำแหน่งเนื่องจากว่า
 บริหารบ้านเมืองทำให้ประชาชนเดือดร้อน เรื่องค่าครองชีพก็ดี ไม่มี
 คุณธรรมในการดำเนินการกับข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หรือคนที่มีความสามารถ
 ผมควรจะกราบเรียนสั้น ๆ เพื่อให้เห็นภาพรวมเช่นกันว่า แผนพัฒนา
 เศรษฐกิจฉบับสุดท้ายที่เราประกาศไปนั้น ในเรื่องค่าครองชีพนั้นเรา
 ได้กำหนดดัชนีไม่เกิน ๕ หมายความว่าถ้าเกินกว่านั้นประชาชนก็จะ
 เดือดร้อน ในปีที่แล้วก่อนเราจะเข้ามาเป็นรัฐบาล ดัชนีค่าครองชีพ
 ตกประมาณ ๔.๔ ก็ไม่เกิน ๕ ก็นับว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจใน
 แผนพัฒนาเศรษฐกิจของเรานั้นพยายามไว้ได้ผล -----

ในสมัยที่กระผมเข้ามารับเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ดูแล
ในด้านเศรษฐกิจในส่วนหนึ่ง ดัชนีค่าครองชีพได้สรุปแล้ว หลังสุดที่
ธนาคารแห่งประเทศไทยได้สรุปเมื่อเดือนที่แล้วออกมาแค่ ๓.๓
ก็จะเห็นได้ชัดเจนว่าในภาพรวมแล้วค่าครองชีพของประชาชนของเรานั้น
ไม่ได้เดือดร้อนอย่างที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านได้กล่าวถึง นี่เป็นแต่เพียง
ภาพรวม อาจจะมีบ้างสำหรับบางท่านที่มีความจำเป็นส่วนตัว อาจจะมี
มีความเดือดร้อนบ้างในบางกรณีพูดกันขึ้นมา เราจะเหมาว่าเป็น
ความเดือดร้อนโดยภาพรวมนั้นคงจะไม่ได้ เพราะฉะนั้นในโอกาสนี้
กระผมก็ต้องขอขอบคุณที่ท่านได้ทักต้วงปัญหานี้ขึ้นมา สำหรับกรณี
ท่านปลัดกระทรวงพาณิชย์มีเพื่อนสมาชิกได้พูดกล่าวถึงพาดพิงหลายคน
กระผมก็คงจะไม่ตอบอะไรมาก สรุปได้แต่เพียงประเด็นสำคัญ ๆ
๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ก็คือว่าท่านผู้นี้เป็นผู้มีความสามารถ ถ้าเราไป
ปลดเสียเราก็จะขาดกำลังสำคัญในการเจรจา กระผมขอกราบเรียนว่า
ท่านปลัดผู้นี้ได้อยู่ในกระทรวงพาณิชย์มานาน แล้วก็อยู่ในหน้าที่เจรจา
มานาน ได้ดูแลกฎกติกาการค้าระหว่างประเทศมานาน ขณะเดียวกัน
ท่านสมาชิกจะยอมรับหรือไม่ว่า ในขณะที่ท่านดำรงตำแหน่งสำคัญ ๆ
ในกระทรวงพาณิชย์นั้น ประเทศไทยก็เจอภาวะสำคัญจากการที่ถูก
มาตรการต่างประเทศได้กดดันเรา นั่นคือประเทศไทยถูกประกาศเป็น
ประเทศที่ต้องจับตามองในฐานะที่มีการค้าอันไม่ชอบธรรม ไม่เสมอภาค
มีการละเมิดในสิทธิอันควรที่จะเคารพตามกติกาสากล ตรงนี้เป็นปัญหา
เป็นปัญหาที่คนที่อยู่ในกระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่ใหญ่โต มีกำลังบริหาร
ราชการมากมายจะต้องกำชับกดดันว่าภาวะอย่างนี้ต้องแก้ไข ถ้าขึ้นปล่อย
ให้เป็นไปเรื่อย ๆ อาจจะถูกมาตรการหนักไปกว่านั้น คือเป็น พี. เอฟ. ซี.
(PFC) คือมาตรการจะต้องถูกตอบโต้ แต่มาตรการจะถูกสอบสวน
ก็เสียหายอยู่แล้ว แต่ถ้าหากว่าเรามามองกันอย่างยุติธรรมโดยภาพรวม
ทั่ว ๆ ไป ถ้าหากว่าผู้บริหารกระทรวงในช่วงนั้นมีความสามารถจริง
ผลมันควรจะเกิดอย่างไร ผลมันไม่ควรจะต้องถูกประกาศเป็นประเทศ
ที่ถูกตอบโต้ในอันดับต้น ๆ แล้วทำไมเล่าครับ ท่านผู้นั้นอยู่ทั้งคน แล้วก็
อยู่มาด้วยความชำนาญ ทำไมไม่จัดการให้ประเทศเราหลุดพ้นออกไปเสีย
จาก พี. ดี. บี. ลี. แอล. (PWL) กลับเข้าหนักเข้าไปอีก กลายเป็นว่า

ประเทศเราต้องถูกจัดอันดับถูกตอบโต้จากต้น ๆ นี่ผมพูดถึงภาพรวม ผมไม่ได้พูดว่าเป็นความผิดของใคร แต่ท่านจะดูว่าท่านผู้นี้เกี่ยวข้องกับอะไรบ้างกับการเจรจา ตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งหรือไม่ในการเจรจา และยิ่งไปกว่านั้น เมื่อกระผมเข้ามาทำงานในช่วงแรกเป็นปัญหาลูกละหูกมาก ทางฝ่ายประเทศที่มีความกดดันสูงเป็นตลาดสินค้าใหญ่ของเรา คำว่า กดดันสูง หมายความว่าอย่างไร หมายความว่าส่วนหนึ่งเศรษฐกิจของเรานั้นรายได้ความเป็นอยู่ของประชาชนนั้นแขวนอยู่กับประเทศนี้ด้วย เขาจึงสามารถกดดันเราได้เต็มที่ ที่พูด ๆ ก็คือประเทศอเมริกา ตอนนั้นเรามีรายได้จากประเทศอเมริกาเป็นอันดับ ๑ ของรายได้ของประเทศในหลาย ๆ ประเทศในต่างประเทศ อันดับ ๒ ก็คือญี่ปุ่น อันดับ ๓ ก็คือประเทศในกลุ่มยุโรป บราคว่าเราถูกกดดันจากอเมริกาอย่างแรง ในที่สุดการเจรจาล่าสุดในระดับข้าราชการประจำนั้น ผมได้สืบทราบชัดเจนแล้วจากการที่ดูท่าทีของอเมริกาไม่ว่าจะผ่านทางนักธุรกิจที่ไปอเมริกาที่ดี นักการค้าจากประเทศอื่นที่เข้าพบสนทนากับผมก็ดี ในฐานะที่เป็นระดับรัฐมนตรีด้วยกัน มีสัญญาณบอกเหตุชัดเจนว่าเราล่อแหลมเหลือเกินที่จะถูกตอบโต้ ถ้าหากเราถูกตอบโต้จากอเมริกา หมายความว่า สินค้าที่เคยไปอเมริกานั้นจะไปได้ลำบาก และอาจจะไปไม่ได้เลย ตรงนี้แหละครับสินค้าที่ไปอเมริกาส่วนใหญ่เป็นสินค้าอุตสาหกรรม ถ้าหากว่าสินค้าอุตสาหกรรมไปอเมริกาไม่ได้ คนจะตกงานมากมหาศาล ถึงตอนนั้นความปั่นป่วนในทางเศรษฐกิจก็จะแย่ ขณะที่ภาวะเศรษฐกิจโลกกำลังถดถอย ประเทศไทยก็มีส่วนผลกระทบด้วย เราก็มีส่วนถูกกระทบ แต่ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ถดถอย เราก็พยายามต้องประคองตัวเองให้ดีที่สุด นี่แหละคือเป็นความกดดัน ถ้าเราไม่มีการค้าอเมริกาหรือการค้าเพียงเล็กน้อย อย่างอินเดียเขาไม่กลัว เพราะว่าอินเดียนั้นไม่ได้มีอะไรไปขายอเมริกา ตรงกันข้ามอินเดียนั้นมีประชาชนมาก อินเดียต้องมีวัตถุดิบ มีวัตถุดิบต่าง ๆ มากมาย ในการที่จะผลิตใช้ภายในประเทศ อินเดียก็ไม่ค่อยซื้อห่ออเมริกา แต่เราเป็นประเทศที่เอาตลาดส่วนหนึ่งเป็นตลาดสำคัญ -----

เพราะฉะนั้นแรงกดดันอันนี้ทำให้รัฐบาลเราซึ่งเข้ามาบริหารประเทศ จะต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างเต็มที่ เราก็มาดูว่าตรงนั้นเกิดอะไรขึ้น เราก็มาดูการเจรจาตลอดเวลามักจะเป็นการเจรจาระดับข้าราชการประจำ นักการเมืองฝ่ายประชาธิปไตยขึ้นมาแล้วก็หาย ๆ ไม่ค่อยมีโอกาสดูไปเจรจา มีแต่ข้าราชการประจำทำหน้าที่ไปเจรจา การเมืองอเมริกาเขาไม่ค่อยให้ความสำคัญกับข้าราชการประจำเท่าไรในระดับเจรจา ให้ความสำคัญต่อนักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งระบอบประชาธิปไตย ถ้าจะสังเกตลึกลงไปอีกคิดว่าตอนที่ประเทศไทยจะถูกแขวนเป็นประเทศถูกขึ้นบัญชี เป็นประเทศที่ถูกตอบโต้ลำดับต้น ๆ นั้น ถูกตอบโต้ขณะที่เราปฏิรูปการปกครอง หรือว่าที่ยึดอำนาจครั้งสุดท้ายที่สุด นี่เป็นมาตรการหนึ่งที่เขตอบโต้ประเทศที่ไม่เป็นประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นในช่วงนั้นกระผมก็เห็นว่าเป็นระยะอันตรายและล่อแหลม ก็จำเป็นที่ความเป็นนักการเมืองที่มาจากประชาธิปไตย จะมีส่วนช่วยได้ ก็เลยได้ตัดสินใจเข้าไปดำเนินการไปเจรจาด้วยตนเอง ในที่สุดใครจะว่าอย่างไรก็แล้วแต่ จะสำเร็จด้วยใครก็แล้วแต่ จดหมายฉบับหนึ่งยืนยันชัดเจนจากรัฐบาลที่อยู่ในกระทรวงที่พิจารณาเรื่องการค้าระหว่างประเทศเขียนมาถึงผม ถึงจะสั้น ๆ แต่ท่านก็บอกว่าที่ได้ตัดสินใจปลดประเทศไทยออกจาก พี. เอฟ. ซี. นั้นก็เพราะมาตรการที่รัฐมนตรีพาณิชย์ ได้ดำเนินการไป ๘ ประการ ทำให้อเมริกามีความเข้าใจดีในความจริงจังในการที่เราจะดำเนินการทางการค้าแบบสากล นี่ผมกราบเรียนให้ทราบ เพราะฉะนั้นที่เพื่อนทั้งหลายที่ได้วิตกว่า ถ้าหากว่าท่านปลดกระทรวง ท่านออกไปแล้ว การเจรจารอบอุรุกวัยก็ดี การเจรจาเอเปคที่จะมีขึ้นในอีกไม่กี่วันที่จะถึงก็ดี อาฟต้าที่เราวางโครงการไว้แล้วอย่างดียิ่งจะเสียหายนั้น ขอกราบเรียนให้ทราบว่าเรามีข้าราชการระดับเจรจาหลายระดับด้วยกัน ระดับรองอธิบดี ผู้อำนวยการกอง ระดับรองปลัดกระทรวง เราก็มีอยู่ แล้วงานทั้งหมดขึ้นกับนโยบายด้วย เพราะฉะนั้นก็อยู่ที่นโยบายของเราด้วยว่าจะเอาอย่างไร ไม่ได้ขึ้นอยู่ที่การเจรจาอย่างเดียวเท่านั้น กระผมจึงกราบเรียนให้ทราบว่าเราคงไม่ปฏิเสธว่าท่านปลัดกระทรวงนั้นเป็นคนดีหรือไม่ดี ใครจะว่าดีก็ได้ ใครจะว่าไม่ดีก็ได้ แต่รัฐมนตรีจะไม่ปฏิเสธ แล้วถามว่าทำไมต้องไปปลดท่าน ผมไม่ได้ปลดหรอกครับ ผมพิจารณาการทำงาน เหตุที่พิกคืออะไรครับ ก็บังเอิญเหลือเกินท่านถูกฟ้องคดีอาญา ท่านถูกฟ้องคดีอาญาว่ากลั่นแกล้งกีดกันทำให้ผู้มาติดต่อราชการในกระทรวงพาณิชย์

เสียหายเป็นเงินหลายร้อยหลายพันล้าน แล้วการกลั่นแกล้งกีดกันนั้นเป็น
การผิดต่อกฎหมายอาญาด้วย เขาไปฟ้องศาล ศาลประทับรับฟ้อง ปกติแล้ว
การดูแลของผู้บังคับบัญชาในข้าราชการที่ถูกฟ้องนั้น ก.พ. เขียนไว้ชัดเจน
เครื่องครัดมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๘๐ กว่า พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็ยังเครื่องครัดอยู่ว่า
ให้ปลดได้ทันทีด้วยซ้ำไป แต่กระผมก็เปิดโอกาส เพราะเห็นว่าเป็นข้าราชการ
ชั้นผู้ใหญ่ รอดูเหตุการณ์ ถ้าคดีไม่มีมูลก็ไม่มีปัญหาอะไร ก็ยังเอื้อมศาลสิ่ง
คดีมีมูล ท่านต้องไปประกันตัว และต้องไปเป็นจำเลยที่ศาล กระผมเองก็
พยายามใช้ดุลพินิจที่ดีที่สุดไม่ได้ปลด คือสั่งพักราชการ นี่ก็ขอกราบเรียน
ให้ท่านสมาชิกได้ทราบว่า การที่กระผมได้ทำไปนั้นก็ทำไปบนพื้นฐานของ
กฎหมาย และข้อเท็จจริงที่จำเป็นจริง ๆ และในพื้นฐานจริง ๆ แล้ว
โดยส่วนตัวจริง ๆ แล้วไม่เกี่ยวกับท่านปลัดกระทรวง ผมเองมีความ
คิดเห็นตลอดเวลาว่า ถ้าข้าราชการโดนฟ้องน่าจะปลดเสียด้วยซ้ำไป
เพราะอะไรครับ ตั้งแต่เรามีประเทศไทยมาผมยังไม่เคยได้ยินราษฎร
คนไหนไปร้องแก้อำนาจราชการโดยการไปฟ้องศาลหรือไปหาเรื่องข้าราชการ
อย่าว่าแต่ไปฟ้องข้าราชการเลยครับ เขาฟ้องกันเป็นชาวบ้าน ข้าราชการ
ขอไปเป็นพยานยังไม่อยากไปเลยครับ อย่าว่าแต่ไปทะเลาะกัน แล้วประสา
อะไรกับคนที่ไปทำมาค้าขายในกระทรวงที่เกี่ยวข้อง อย่าว่าแต่ไปทะเลาะ
กับระดับสูงเลยครับ ระดับเสมียนยังไม่กล้าไปทะเลาะกับเขาเลย เพราะ
หากินอยู่ในกระทรวงนั้น มีใครล่ะครับ มีพ่อค้าคนไหนล่ะครับ สมาชิก
พวกเราก็เคยทำมาค้าขาย มีพ่อค้าคนไหนครับที่ไปติดต่อกระทรวงไหนกรมไหน
แล้วอยากไปทะเลาะกับข้าราชการกระทรวงนั้นกรมนั้น ถ้ากระทรวงอื่น
กรมนั้นก็อย่างหนึ่ง นี่ก็เป็นจุดหนึ่งในความรู้สึกถ้าจะเป็นว่าอดีตก็จะยอมรับ

แต่ถ้าเป็นความรู้สึกที่คิดว่ามัน เป็นการปฏิบัติที่ผูกพันแล้วก็มีน้อยรายที่ จะขอความเป็นธรรมได้จากศาลสถิตยุติธรรม หรือจากข้าราชการหรือ จากคนที่มีโอกาสดูแลในเรื่องเหล่านี้ ผมก็กราบเรียนให้ทราบว่า ผม รู้สึกเสียใจว่าจะต้องทำอย่างนั้นไป ได้เชิญท่านมาพบและแสดงความ เสียใจกับท่านด้วย ได้เรียนกับท่านตรง ๆ ว่ามีเหตุผลอะไร แล้วได้ ชี้แจงกับข้าราชการประจำระดับสูงทุกคน ยกเว้นคนที่ไปต่างประเทศ กับคนที่มีการะไปประชุมก่อนหน้าลาจึงไปก่อน ผมก็กราบเรียนตรงนี้ ด้วยความจำเป็นอย่างยิ่ง และก็ขอให้ท่านอย่าได้วิตกกว้างงานของการ เจริญนั้นอาจจะเสียหาย

อีกเรื่องหนึ่งที่ทางท่านสมาชิกได้พูดกันมาก แล้วก็พูดกัน หลายเสียงสอดคล้องกันจับประเด็นได้ ๓ ประการ คือเรื่องมัน กำลัง เป็นเรื่องฮิต (Hit) เรื่องฮอต (Hot) หรือว่าเรื่องเด่นในการอภิปราย คราวนี้ ผมจะให้ข้อสังเกตอย่างนี้ว่า การยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจ รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ในวันนี้ ได้มีการยื่นก่อนหน้านี้มาแล้วหลาย วัน ๑๐ กว่าวัน ไม่มีเรื่องโบนัสมันเข้ามาเกี่ยวข้อง ของเพ็งจะประกาศ โบนัสมันเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ซึ่งการอภิปรายจะมีขึ้นในวันที่ ๑๐ ผมตั้งข้อสังเกตตรงนี้เพื่อให้เพื่อนสมาชิกที่เป็นฝ่ายรัฐบาลนั้นได้ฟังด้วย เพื่อจะยกมือให้อย่างสนิทใจหรือไม่สนิทใจ หรือจะไม่ยกมือให้ ถ้าหากว่า กระทบจะมีเลศนัย หรือจะมีส่วนได้เสียอย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดในท่านอง นั้น อย่าว่าแต่คนฉลาดหรือโง่เลย ผมว่าคนที่คิดอย่างนั้นเขาคงจะไม่มา ประกาศช่วงนี้ ให้มาเป็นเหยื่อหรือให้มาเป็นเรื่องที่จะต้องเอามาพูดกัน ก็ขอให้ลงมติเป็นผู้บริสุทธิ์ผุดผ่อง แล้ววันหลังประกาศมันก็ได้ไม่ต้องรีบร้อนอะไร ทำไมจะต้องประกาศตอนนั้น นั้นผมไม่ได้คิดอะไรหรอก ตอนไหน ก็ประกาศได้ ความถูกต้องพูดที่ไหนมันก็คือความถูกต้อง ความถูกต้อง พูดวันไหนมันก็คือความถูกต้อง ความถูกต้องพูดเวลาไหนมันก็คือความ ถูกต้อง กระทบก็คิดแต่เพียงว่าเราอยู่กระทรวงบริหารมันจะต้องทำอะไร บ้าง เวลาไหนทำอย่างไร ถึงเวลาก็ทำไป ได้เวลาก็ทำไป ใครจะได้ ใครจะเสียก็เป็นเรื่องที่เราดูแลส่วนรวมเป็นหลัก ผมกราบเรียนอย่างนี้ เพื่อให้เข้าใจ นั่นคือผมตั้งข้อสังเกต แต่เพื่อให้เข้าใจเรื่องมัน เพื่อให้ สมาชิกฝ่ายรัฐบาลได้เข้าใจด้วย ผมก็มีโอกาสได้ชี้แจงแต่ในสมาชิกพรรค กับใน ค/ร/ม. ไม่มีโอกาสได้ไปชี้แจงในที่ประชุมของพรรคอื่น ก็ถือโอกาส

ชี้แจงในที่ประชุมของทุกพรรค ณ ที่นี้ในโอกาสเดียวกันเสียเลย เรื่อง
มันสำปะหลังเป็นปัญหาที่ละเอียดอ่อนมากที่จะถึงต่อไปนี้ เพราะว่ามัน
เป็นวิกฤตการณ์ วิกฤตการณ์เกิดจากอะไร วิกฤตการณ์เกิดจาก ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ตลาดมันสำปะหลังของเรานั้นมีอยู่แค่ตลาดหลัก
ตลาดเดียว คือประชาคมยุโรป กับตลาดรองที่ ๒ คือตลาดนอกประชาคมยุโรป
แม้แต่ในประเทศไทยเองผู้ผลิตเองยังไม่ใช่ตลาดมัน ท่านประธานคิดดู
แล้วตลาด อี.ซี. เป็นอย่างไร ตลาด อี.ซี. เป็นตลาดที่ได้ราคาดีมาก มีการ
กำหนดสัดส่วนในการส่งไปใน อี.ซี. ไม่ให้ส่งมาก ถ้าส่งมากเท่ากับว่าไป
ดั้มพ์ (Dump) สินค้าในประเทศของเขา ผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า ทำไม
ตลาดต่างประเทศมี ๒ ตลาดเท่านั้น เนื่องจากตลาด อี.ซี. นี้เขาก็เลี้ยง
สัตว์ เขาเอามันสำปะหลังของเราไปเลี้ยงสัตว์ ไม่ได้ไปทำอย่างอื่น เอา
ไปเป็นอาหารสัตว์ การที่เขาไปเป็นอาหารสัตว์ เพราะมันสำปะหลัง
ของเรามันราคาถูก เขาไปเลี้ยงสัตว์ ถ้าเทียบกับชัยพืชอื่น ไม่ว่าจะเป็น
ข้าวบาเลย์ ไม่ว่าจะเป็นถั่วหรือเป็นอะไรแล้ว มันสำปะหลังเรานั้นถูกมาก
เขาก็เอาไปเลี้ยงสัตว์ เพื่อลดต้นทุนการผลิตในการเลี้ยงสัตว์ของเขา
มันสำปะหลังของเรานั้นมีโปรตีนแค่ ๑ เปอร์เซ็นต์ การจะไปเลี้ยงสัตว์ได้
จะต้องซื้อวัตถุดิบที่เป็นโปรตีนอื่นเข้าไปผสมด้วย ไม่ว่าจะเป็นปลาป่นหรือว่า
กากถั่วเหลือง ตรงนี้เป็นการเพิ่มราคา เพราะฉะนั้นผมจะสมมุติง่าย ๆ
เพื่อความเข้าใจง่าย ๆ เพราะว่าประชาชนที่บ้านก็ฟังอยู่ สมมุติว่า
ราคาชัยพืชของที่นั่นราคาตันละ ๑๐๐ บาท เขาซื้อไปเลี้ยงวัว เลี้ยงหมู
เขาจะซื้อมันสำปะหลังเราได้เพียงแค่ตันละ ๘๐ บาท เขาเรียกว่า
๘๐ เปอร์เซ็นต์ของราคาที่เป็นเรื่องมาตรฐานตายตัวแน่นอน เขาจะ
ซื้อเท่าราคาชัยพืชในประเทศของเขาไม่ได้ เพราะว่าเขาคงไปเอา
วัตถุดิบเข้าไปปนด้วย ถ้าขึ้นชื่อ ๑๐๐ ต่อ ๑๐๐ ไปซื้อกากถั่วป่นอีกก็พอดีเกิน
มันก็ไม่คุ้มกัน นี่คือความจริงที่เราจะต้องทราบตรงนี้ด้วย เพราะฉะนั้น
อะไรเกิดขึ้น ขณะนี้ประเทศประชาคมยุโรปมีปัญหาหนัก ประเทศเขา
การเศรษฐกิจถดถอย การพัฒนาประเทศอยู่ในภาวะฝืดเคือง เพราะ
ประเทศเขาส่วนหนึ่งใช้เงินสนับสนุนเกษตรกร เขาเรียกว่าเงินสนับสนุน
เกษตรกร -----

ต่อมาเขาเห็นว่าประเทศเขาล้าหลังทนมไม่ไหว เขาก็เลยปรับการสนับสนุน
 เกษตรกร ลดการช่วยเหลือ หรือว่าอุดหนุนการเกษตร หรือว่าใช้มาตรการ
 เขาเรียกว่า ปฏิรูปราคาธัญพืชในประชาคมยุโรป เขาบอกประกาศไว้ชัดเจน
 เลยว่า ในเดือนกรกฎาคมปี ๒๕๓๖ เป็นต้นไป เขาจะประกันธัญพืชในราคาตันละ
 ไม่เกิน ๑๑๗ อีชียู. ซึ่งถ้าจะคิดเป็นเงินเหรียญแล้วก็ประมาณ ๑๕๐ กว่าเหรียญ
 ปี ๒๕๓๗ เหลือเท่าไร ปี ๒๕๓๘ เหลือเท่าไร ใน ๓ ปีเขาจะลดการอุดหนุน
 ลงให้ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ให้ได้ ถ้าเป็นเช่นนั้น เดิมทีธัญพืชเขาเคยซื้อกันในราคา
 ตันละ ๑๐๐ บาท มันสาปะหลังเรา ๘๐ บาท ถ้าลดลงไปถึง ๓๐ เพอร์เซ็นต์
 ครบหลักสูตร หรือ ๒๙ เพอร์เซ็นต์ ธัญพืชของเขาจะเหลือได้แค่ไม่เกิน ๗๐ บาท
 มันสาปะหลังของเรา ๘๐ เพอร์เซ็นต์ของ ๗๐ บาท ก็จะต้องต่ำลงไป
 นี่คือสูตรซึ่งพี่น้องประชาชนทั้งหลายคงจะไม่ว่า มันเกิดอะไรขึ้นกับ
 มันสาปะหลัง ที่บอกว่าราคาตกต่ำ ๆ ซึ่งหลายคนเข้าใจว่า เป็นการบริหาร
 ผลิตผลของรัฐมนตรีพาณิชย์ ไม่ใช่ เป็นชะตาชีวิตเขาชัดเจนราคา
 มันสาปะหลังไว้ ตามนโยบายปฏิรูปการเกษตรของประชาคมยุโรป
 อันนี้เป็นเรื่องที่ผมจำเป็นจะต้องชี้แจง เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว เราก็จะ
 มองภาพการบริหารมันสาปะหลังนั้นได้คลาดเคลื่อนต่อเป้าของความเป็นจริง
 เมื่อเป็นเช่นนั้น ท่านประธานที่เคารพ ราคา มันสาปะหลังเริ่มตกลง
 ตั้งแต่ต้นปี ๒๕๓๕ ยังไม่ทัน ๒๕๓๖ เลย ดังลงแล้ว นายกสมาคมมัน
 ผมต้องเอ่ยชื่อ แล้วก็กล่าวพูดในที่นี้ว่า วันที่เราเข้าไปบริหารกระทรวงพาณิชย์
 ในวันแรกนั้น ผมก็ได้รับคำร้องเรียนในเดือนกันยายน จากสมาคมหลาย
 สมาคมว่า มาตรการที่ท่านรัฐมนตรีเก่าได้วางไว้นั้น จะก่อให้เกิด
 ความเสียหายต่อชาวไร่ และผู้อัดมันเม็ด หรือว่าซื้อหัวมันมาทำมันเส้น
 ชัดเจน จากสมาคมโคราช จากสมาคมชลบุรี คือสมาคมบ้านนอกเป็น
 สมาคมอัดเม็ด บอกว่าการที่รัฐมนตรีเก่าวางมาตรการที่ท่านได้เอ่ย
 ไปแล้วว่า ใช้มาตรการโบนัส ๖๐ เพอร์เซ็นต์ ใช้มาตรการจูงใจ
 มาตรการสำรอง มาตรการจูงใจ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ แล้วก็สำรองไว้
 รัฐมนตรีนี้ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ เพื่อภาวะมันเกิดผันแปรไปทางไหน รัฐมนตรี
 จะได้จัดสรรว่า ควรจะเอาไปเป็นโควตาสีต็อค หรือโควตาโบนัส
 นั่นก็คือ แม้แต่รัฐมนตรีเก่าก็รู้ รู้ว่าอะไรมันจะเกิดขึ้นในภาวะมันสาปะหลัง
 ในอนาคต จากการที่ประชาคมยุโรปประกาศปฏิรูปการอุดหนุนการเกษตร
 เมื่อกระผมได้ถูกร้องเรียน ก็เอาทุกอย่างมาดูใหม่ ก็เลยแก้ไขใหม่

แก้อย่างไรครับ แก่จากเดิมที่เป็นโบนัสน์ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ให้มันเหลือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แล้ว ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่แบ่งจากโบนัสมา ก็เอามาใส่ สต็อก ส่วนอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์นั้นก็เอาไว้ในโควตาสำรอง เมื่อเป็น เช่นนี้ท่านประธานที่เคารพ เหตุผลคืออะไร เพราะการที่เอาโบนัสน์ ไปมาก เก็บโบนัสน์ไว้มาก มันจะเป็นการเสียโอกาสของชาวไร่ ที่จะ เอามันไปขายในโรงมันเส้น เพราะผู้ที่ได้โควตาโบนัสน์ เขามีระเบียบ ว่าไม่ต้องเก็บสต็อก คนพวกนี้จะถือโอกาสที่เขายอมขายขาดทุนมัน อี.ซี. ได้ เพราะเขาถือโอกาสกดราคามันในช่วงปลายปี เมื่อการเช็ค สต็อกปกติไม่มีโควตาส่งแล้ว มันที่เหลืออยู่ ในอดีตจะเหลืออยู่ปีละ ๒ - ๓ ล้านตัน ๔ ล้านตันก็เคยมี อย่างนี้ตลอดเวลา พวกที่ได้โควตา โบนัสน์ไม่ต้องเก็บโบนัสน์ จะค่อยซื้อในราคาถูก ๆ เพื่อที่จะไปส่งในโควตา โบนัสน์ โควตาจริงใจ -----

ตรงนั้นแหละจะเป็นผลสะท้อนให้คนที่อัดมันเม็ดต้องมากตราคาชาวไร่โดย
 อัตโนมติ กระทบก็เห็นว่าโควตาโบนัสมันมีมากไป มันไม่ถูก ก็เลยลด
 เหลือแค่ ๕๐ นี่คือนี่สิ่งที่ผมได้ดำเนินการไป เอาสต็อคไว้มาก ๆ เพื่อคนที่
 ขีดมันจากชาวไร่มาอัดเป็นมันเส้นมันเม็ด จะได้มีโอกาสขีดมันได้มากขึ้น
 เพราะต้องเก็บสต็อค ไม่เช่นนั้นแล้วสิทธิในการส่งจะไม่มี เพราะการส่ง
 ไปใน อี.ซี. นั้น เราส่งตามเบอร์เซ็นต์ของผู้เก็บสต็อค ใครเก็บสต็อค
 ไว้มากเราก็ให้เบอร์เซ็นต์ออกไปมาก ใครเก็บน้อยได้เบอร์เซ็นต์น้อย
 เพราะฉะนั้นถ้าใครกลัวลงทุนกล้าขีดมันจากชาวไร่ไว้เยอะ ก็มีโอกา
 สส่งไปขายเมืองนอกได้ ในอดีตมีสต็อคลมมีอะไรเกิดขึ้น เพราะไม่เก็บ
 แต่เอาตัวเลขมารับสิทธิ กระทบเข้าไปก็คำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ ลงไปกวตขัน
 ดุลเรื่องสต็อคเอง เพื่อไม่ให้มันมีเกิดขึ้นและก็ได้ผล ผมจะกราบเรียน
 ต่อไปว่าได้ผลอย่างไร ผมจำเป็นต้องกราบเรียนละเอียดหน่อยเพราะ
 เรื่องนี้มันเป็นเรื่องที่พูดกันมากและก็วิจารณ์กันสูง และหลายท่านก็ให้
 ความสำคัญ ทุกท่านที่ลุกขึ้นมาก็ไม่พ้นเรื่องนี้ คงจะไม่เป็นการรบกวน
 ท่านสมาชิกเกินไปที่ผมจะใช้ความเข้าใจที่จะทำความเข้าใจแก่ท่าน
 เพื่อนสมาชิก เพื่อให้ท่านได้สบายใจหรือลำบากใจมากขึ้นก็แล้วแต่ที่ท่าน
 จะคิดพิจารณา กระทบกราบเรียนเพิ่มเติมตรงนี้ว่า ในอดีตในการจัดโบนัส
 ท่านอธิบายนะถูกแล้ว เขาดูว่าขายเมืองนอก ๑ ตันขาดทุนเท่าไร ขายนอก
 อี.ซี. เขาก็มีมาตรการจูงใจว่า จะให้ขายใน อี.ซี. ได้เท่าไร เพื่อที่จะได้
 กำไรลบจากขาดทุนแล้ว อันนี้แหละเป็นเรื่องที่วันนี้ที่ท่านทั้งหลายฮือฮา
 ๑ ต่อ ๓ หรือ ๑ ต่อ ๔ ท่านฮือฮา ทำไมท่านฮือฮา เพราะว่าเรายังติด
 ในภาพเก่า ๆ ภาพเก่า ๆ คืออะไร ใครมาอยู่กระทรวงนี้ก็ต้องทำมาหากิน
 ไม่เรื่องมันก็เรื่องข้าว ไม่เรื่องข้าวก็เรื่องผ้า ท่านที่เคารพ นี่มันประชาธิปไตย
 ร้อยเปอร์เซ็นต์ มัน พ.ศ. ๒๕๓๖ จะเข้า พ.ศ. ๒๕๓๗ แล้ว ภาพเก่า ๆ
 เอาเถอะมีหรือไม่มีท่านลองวางไว้ก่อนนิดหนึ่ง มาดูภาพใหม่ที่ผมทำบ้าง
 ผมทำอย่างไรท่านจะเห็นของจริงว่าอะไรเกิดขึ้น ในอดีตที่คนมองว่าอย่างนั้น
 มันเป็นเรื่องจริง ผมเคยอภิปรายข้างล่างนะจริง มันจริงได้อย่างไร ก็ในอดีต
 มันเมืองไทยราคาต้นทุนประมาณ ๘๐ - ๙๐ เหรียญ ขายเมืองนอก ๑๖๐
 เหรียญอเมริกา ช่องว่างหรือเป็นตัวกำไรมีถึง ๖๐ เหรียญ ที่เขาเรียกค่า
 โควตา เพราะฉะนั้นถ้าคุณไปขายนอก อี.ซี. ขาดทุน ๘๐ เหรียญ หรือ
 ๘๕ เหรียญ คุณไปขายใน อี.ซี. ๑ ตัน ก็ยังกำไร ๑๕ เหรียญ ถึง ๖๐ เหรียญ

ตรงนี้แหละในอดีตการกำหนดโควตาตอบแทนถึงได้มีการเจาะไม้รอ
 เวลาจะให้เท่าไร ๆ ก็หมายความว่าอัตราที่ให้นายถึงเท่าไรที่ท่านจะได้
 แล้วแบ่งอ้าวใหม่ นี่คือข้อสงสัยในอดีตที่ผมได้สงสัยและอภิปรายมาแล้ว
 ท่านประธานที่เคารพ มาถึงสมัยนี้ สมัยก่อนเขากำหนด ๑ ต่อ ๑
 ก็รวบกันแล้ว นายอภัยกำหนด ๑ ต่อ ๓ นี่ โอโฮมิมหาศาลหรือ ถ้าท่าน
 ที่อภิปรายเรื่องมันจะได้กลับไปศึกษาอีกนิดหนึ่งเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ใคร
 ให้นายมานี้ ดูให้ละเอียดจะเห็นได้ชัดว่า การขายนอก อี.ซี. คราวนี้
 ขายได้อย่างดีก็ ๕๐ กว่าเหรียญ ๕๕ - ๕๖ - ๕๗ เหรียญ เพราะว่า
 ราคาธัญพืชมันตกต่ำอยู่แล้ว เนื่องจากคราวที่แล้ว จากปฏิรูปการเกษตร
 ของประชาคมยุโรป ทำให้เกิดการผลักดันธัญพืชออกมาที่ตลาดนอก อี.ซี.
 หนักเข้าไปอีก ราคามันเราก็ต้องลงไปนอก อี.ซี. ใน อี.ซี. เป็นอย่างไร
 ท่านเองเป็นคนยืนยันเอง ขายประมาณ ๔๕ เหรียญ วันนี้ ๔๖ เหรียญ
 หรือ ๔๗ เหรียญ ด้วยซ้ำไป ขายอย่างดี ๔๕ ผมให้ ๑๐๐ เหรียญเลย
 ท่านคิดดูสิครับ ๔๕ เหรียญ ต้นทุน ๔๐ กว่าเหรียญ ผมให้ ๔๗ เหรียญ
 ซึ่งต้นทุน ๔๗ เหรียญผมให้ต่ำ ๆ เลย ขายนอก อี.ซี. ขณะนี้ ๔๖ เหรียญ
 ลบแล้วจะเหลือแค่ ๕ เหรียญ-----

ถ้าเป็น ๔๕ เหรียญ อย่างเก่งก็ ๗ เหรียญ ๗ เหรียญที่ได้กำไรจากใน
 อี.ซี. ท่านคิดดูสิครับ มัน ๑ ตัน ขายใน อี.ซี. ได้กำไรแค่ ๗ เหรียญ
 แล้วไปขายมัน ๑ ตัน นอก อี.ซี. ขาดทุน ๔๕ เหรียญ ถ้าชดเชยท่านจะ
 ต้องชดเชยเท่าไร เอา ๗ ไปหาร ๔๕ ต้องถึง ๑ ต่อ ๖ จึงจะคุ้ม
 แต่ผมกำหนด ๑ ต่อ ๓.๘ มันก็ยังขาดทุนอยู่ ถามว่าจะไปได้ใครอย่างไร
 และถามว่าทำไมถึงไปกำหนดอย่างนั้น ก็ขอกราบเรียนให้ทราบว่า บังเอิญ
 สภาพบังคับมันเกิดขึ้น สภาพบังคับคืออะไร เนื่องจากเราแบ่งโควตามัน
 เป็น ๒ โควตา โควตาหนึ่งเรียกว่า โควตาใน อี.ซี. ผมให้ ๖๐ เพอร์เซ็นต์
 เพื่ออะไร เพื่อประโยชน์ของชาวไร่ที่จะได้ขายมันให้กับโรงอัดโรงมันเส้น
 ได้มากขึ้น พวกสต็อคจะได้ไม่ค่อยมีความหมาย แบ่งไป ๖๐ เพอร์เซ็นต์
 อีก ๔๐ เพอร์เซ็นต์ แบ่งเป็นโควตาโบนัส ใน ๔๐ เพอร์เซ็นต์ของสิทธิ
 ที่เราจะส่งไป อี.ซี. นั้น ๔ ล้าน ๓ แสนตัน จะออกมาเป็นมันแค่
 ๑ ล้าน ๗ แสนตัน ๑ ล้าน ๗ แสนตัน ก็บังเอิญว่ามีคนส่งไปแล้ว
 ๓๐๐,๐๐๐ ตัน เกือบ ๔๐๐,๐๐๐ ตัน ครบนี้เราให้อัตราเท่าไร ให้อัตรา
 ๑ ต่อ ๖ ๓ คูณ ๖ เป็น ๑๘ เกินโควตาที่จะให้เขาใน อี.ซี.
 รัฐบาลไม่มีให้ ในที่สุดอัตราที่ได้ดีที่สุดก็แค่ ๓.๘ ก็ขาดทุนนิดหน่อย
 ก็จำเป็นต้องขาดทุนไป ถ้าจะให้คุ้มมันคุ้มไม่ได้ เพราะไม่มีเค้าให้ ก็ต้อง
 ขาดทุนไป นี่คือการจัดในคราวที่แล้ว เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ
 ที่มีคนบอกว่า แล้วทำไมประกาศทีหลัง ทำไมไม่ประกาศก่อน โดยทั่วไป
 แล้วในการประกาศมัน ในทุกระยะหรือทุกงวดของการประกาศโควตา
 โบนัส ก็มีคนส่งมันไปรออยู่แล้วทั้งนั้นเลย ไม่มีในยุคไหน รัฐมนตรีไหน
 ที่ไปประกาศโดยที่ยังไม่มีมันส่งออกไปก่อน คนที่ส่งมันออกไปก่อนเขาก็
 เสี่ยงที่จะขาดทุน แต่รัฐบาลถือว่าเป็นเรื่องดี ดีเพราะอะไร เพราะเขา
 ส่งมันไปก็ต้องซื้อมันไปเรื่อย ๆ ทำให้เกิดการหมุนเวียนซื้อขายมัน อันนี้
 ถือว่าเป็นความดีของชาวไร่ เป็นความดีในแง่ของการค้า เป็นความดี
 ในแง่ของการหมุนเวียนมัน เพราะฉะนั้นเมื่อเขาหมุนเวียนไปแล้ว
 เขาก็กลัวเสี่ยง เราเป็นรัฐบาล เราก็ต้องดูแล ในอดีตมีการไปรอโควตา
 ถึง ๔๐๐,๐๐๐ ตัน ๔๐๐,๐๐๐ ตัน อยู่ตลอดเวลา แต่คราวที่แล้วเรา
 ดูแล เขาก็ยังขาดทุน แล้วเขาไม่มีให้ นี่ผมกราบเรียนให้ทราบว่าทำไม

ถึงเป็นอย่างนั้นแล้วได้แค่นั้น และมากกว่านั้นก็ไม่ได้เพราะมันหมด
แต่ถามว่าหมดแล้วจะเอาที่ไหน ไม่ต้องห่วงหรอกครับ ตราบใดที่เรายัง
บริหารมันอยู่ การแก้ไขเหตุการณ์ เราก็ต้องแก้ไขไปเรื่อย ๆ เพราะว่า
มันไม่ใช่จำนวนอยู่แค่ในวันนี้ และในวันนี้กระผมกราบเรียนให้ทราบว่า
ราคามันที่มันตกต่ำ มันที่พูด ๆ กัน มันเกี่ยวข้องกับ ๒ ประเด็นด้วยกัน
ชัดเจนเลย เพื่อจะได้เป็นความเข้าใจจะได้ไม่คลาดเคลื่อน ประเด็นที่ ๑
เขาเรียกว่าในตัวคุณภาพมันเอง ก็มีส่วนที่จะทำให้ราคาผันแปรไป
ยกตัวอย่าง สมมติว่าการซื้อขายมันเขาซื้อกันในเชิ้อแป้ง ๓๐ เบอร์เซ็นต์
ในราคา ๙๐ สตางค์ หรือ ๑ บาท แต่ถ้าคนขายเอามาขาย เชิ้อแป้ง
มีแค่ ๒๒ เบอร์เซ็นต์ หรือ ๒๗ เบอร์เซ็นต์ ตรงนี้เขาจะไม่คิดให้
๙๐ สตางค์เต็มหรือ ๑ บาทเต็ม เขาจะให้หักต่อเบอร์เซ็นต์ละ ๓ สตางค์
แต่ปีนี้มี การตกลงกันแค่ ๒ สตางค์ เพราะว่าชาวไร่ลำบากมาก ถ้าหากว่า
หักมันออกมาแล้ว ปรากฏว่าเชิ้อแป้งมีแค่ ๒๕ เบอร์เซ็นต์ หายไป ๕ จุด
เขาจะเอา ๓ คูณ ๓ คูณ ๑๕ จะหักจากราคามัน ๑ บาท จะเหลือ
๘๕ สตางค์ ถ้าเขาซื้อ ๙๐ สตางค์ก็จะเหลือแค่ ๗๕ สตางค์ นี่คือการ
คิดราคามัน เพราะฉะนั้นถ้าใครบอกว่าราคามันผมไม่ได้ราคานั้น ก็ขอให้
ถามเขาว่าแล้วเชิ้อแป้งคุณเท่าไร เหมือนกับเราซื้อข้าว ๑๐๐ เบอร์เซ็นต์
เกวียนละ ๔,๒๐๐ บาท สมมติ แต่ถ้าข้าว ๑๕ เบอร์เซ็นต์ หรือข้าว
๒๕ เบอร์เซ็นต์ ความชื้นเขาก็ต้องหักตามจุด จุดละ ๕๐ บาทของความชื้น
ก็ต้องหักราคาข้าวต่ำลงไป หักเบอร์เซ็นต์หักของข้าวออกไป นี่คือการ
ให้เห็นว่าการซื้อขายมันนั้นทำกันอย่างไร นั่นคือจุดหนึ่ง แล้วขนาดปีที่แล้ว
มันตกต่ำจริง ก็เพราะว่าในช่วงที่เราพูดกันเปิดสภาใหม่ ๆ ฤดูฝนยังไม่หมด
ฤดูการส่งออกนั้นได้จบไปแล้ว ก็เหลือแต่มัน เขาเรียกว่า มันหัวแป้งที่ยัง
ทำได้ ถามว่ามันส่งออกทำไมเขาไม่ทำกัน เพราะช่วงนั้นฝนตกลานมันก็จะ
ตากมันไม่ได้ ก็ไม่จำเป็นจะต้องซื้อ แล้วถ้าซื้อตอนหน้าฝนเบอร์เซ็นต์แป้ง
ก็น้อย โอกาสยุบตัวก็สูง แล้วก็สิ่งเจือปนไม่ว่าดิน ทรายก็จะติดมาเยอะ
เพราะดินมันเปียก อันนี้มันก็ติดเข้ามา ก็ทำให้คุณภาพของต่ำ แล้วเวลา
ไปขายก็ถูกกดราคา เพราะฉะนั้นพวกลานมันทั้งหลายก็จะปิดลาน
เขาเรียกปิดลาน มันที่เหลือได้ดินหรือมันหนึ้นๆ เพราะว่ามันปลูกตั้งแต่

ตอนต้นปี พอฝนตก พอเริ่มโตก็เริ่มชุด มันส่วนหนึ่งเป็นมันอ่อน เขาเรียก
มันหนึ่น้ำ ๒. มันหน้าฝนเชื้อแป้งมันน้อย แล้วก็สิ่งเจือปนสูง ก็จะถูกลด
ราคาหนักเข้าไปอีก นี่คือปัจจัย ควาวทีแล้วว่าทำไมมันไม่ได้ ๕๐ สตางค์
หรือ ๕๐ สตางค์ หรือว่าทำไม ๕๐ - ๖๐ สตางค์ในช่วงนั้น นั่นปัจจัยที่ ๑

ปัจจัยที่ ๒ ที่มันเราได้อิน ๕๐ - ๖๐ สตางค์ เขาเรียก
ว่าปัจจัยความจำเป็นส่วนตัว คนปลูกมันเป็นคนจน ดินดี ๆ ใกล้เคียง
ไม่มี โดยมากก็โน่นแหละ อพยพไปหารกร้างว่างพง หลังเขาตื้นเนิน
ที่มีหลักฐานบ้าง ไม่มีหลักฐานบ้าง ไกลออกไป ไปปลูกมันครับ จน
ปลูกมันลงทุนน้อย ปักเสียบ ๆ ก็ขึ้น พวกนี้อยู่ไกล เมื่ออยู่ไกล ความจน
จะขายมันราก็ไม่มีบรรทุกไป ก็ต้องรอให้พ่อค้าคนกลางเอารถไล่ฝานจน
ที่ไม่มีถนนเข้าไปซื้อ ซื้อมาขายที่หน้าโรงริมถนน ๕๐ - ๕๐ สตางค์
เขาจะไปซื้อมันดิน เขาเรียกว่ามันกลางดงดินเขา ในราคา ๕๐ - ๕๐
สตางค์ได้ไหม ไม่ได้แน่ เขาก็ต้องหักค่าขนส่งบ้าง หักเปอร์เซ็นต์บ้าง
อะไรบ้าง นี่เป็นปัจจัยหนึ่งสำหรับคนที่เขาเรียกว่าผีซ้ำด้ามพลอย คือจนแล้ว
ก็ยังมีปัจจัยประกอบให้จนหนัก เข้าไปอีก ตรงนี้แหละก็ไม่ใช่ว่าเป็นทุกคน
เสมอไป แต่ถ้าเราจะเอาราคาตรงนั้นมาพูด ก็เถียงไม่ได้หรอก มันก็
เกิดจากปัจจัยเหล่านี้ นี่คือ ๒ ปัจจัยที่ผมเรียนให้ทราบว่ามันมีอยู่ แต่
ริมถนนอะไรต่าง ๆ ก็ยังขายได้ราคา กระผมกราบเรียนว่าเมื่อเรา
เข้ามาบริหารมัน อย่างที่ผมได้เรียนแล้ว ที่ท่านสงสัยว่าทำไมกำหนด
ราคาอย่างนี้ ไปถามพ่อค้าผู้ส่งออกทั้งหลายก็จะได้ว่าทำไมต้อง
กำหนดอย่างนั้น

สำหรับข้อที่ท่านได้ถามว่า เมื่อจัดสรรโควต้าหมดไปแล้ว
อย่างนี้ มันที่เหลืออยู่เราจะทำอย่างไร มันที่เหลืออยู่ ๑ ล้านตันนิดหน่อย
กระผมเรียนอย่างนี้ว่า ใน ๑ ล้านตันเศษ มันจะมีความจำเป็นที่ใช้ใน
ประเทศอีก ๒ ตัว ตัวที่ ๑ เขาเรียกว่าใช้บริโภค ใช้บริโภคใน
ประเทศเราเองก็ใช้ ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ตัน หัวมันสด แล้วอีกส่วนหนึ่ง
เขาเรียกว่าเอาไปเป็นอาหารสัตว์ อาหารสัตว์บ้านเราก็ใช้อยู่ ประมาณ
๓๐๐,๐๐๐ ตัน และบริโภคภายในประเทศประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ตัน ก็ตก
เกือบ ๙๐๐,๐๐๐ ตัน เพราะฉะนั้น ๑ ล้านตันกว่า ๆ จะเหลือเป็นมันตกค้าง
ถ้าเทียบเปอร์เซ็นต์ของแต่ละปี เขาเรียกว่าสต็อก สต็อกเกินออกมา
ถ้าเทียบกับปีก่อน ๆ แล้วก็ไม่มากกว่าปีก่อน ๆ แล้วเรายังมีมาตรการอื่น
ถ้าการต่อสัญญาคราวนี้ได้ แล้วมันต่างประเทศราคาดี เราอาจจะยืม
โควตามาใช้ ตรงนี้ไม่น่าวิตกอะไร กระผมกราบเรียนอย่างนี้ว่า
จากการที่ผมเข้ามาบริหารมัน ที่เรียนให้ทราบแล้ว ถ้าหากว่าเราไม่มี
กลไกที่ดีพอ มันปีที่แล้วเราจะไม่ขายได้ราคานี้ กระผมได้ดูแล้วว่ามัน

สผ. ๑๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

กรรณิกา ๓๘/๒

ต่างประเทศราคาต่ำ เราดึงราคาสูงขึ้นไม่ได้ เรามีแต่ลงทุกวัน ผมได้
 ต่อว่าท่านนายกสมาคมผู้ค้ามัน ผมขอเอ่ยชื่อ คือคุณสุกิจ หวังหลี่ ท่าน
 ไปถามดูได้ว่าผมต่อว่าจริงหรือเปล่า ผมบอกว่าท่านนายกฯ ทำไมท่าน
 ไม่พูดความจริงให้ประชาชนทราบล่ะ ท่านไปให้สัมภาษณ์ได้อย่างไรว่า
 มาตรการของรัฐมนตรีทำให้มันราคาตก ผมไม่ทำอะไรมันมันก็ตกแล้ว
 หรือท่านจะเถียงผม นี่คือการเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ผมอยากเรียนให้
 ท่านประธานทราบ เพราะเราเข้ามาเป็นรัฐบาลในเดือนกันยายน ปี ๒๕๓๕
 ในเดือนมกราคม ๒๕๓๕ ราคามันต่างประเทศ ๑๕๐ เหรียญ เรายัง
 ไม่ได้เข้ามาเป็น เดือนกุมภาพันธ์เหลือ ๑๕๐ เหรียญ เดือนมีนาคม
 เหลือ ๑๓๐ เหรียญ เกือบ ๑๕๐ เหรียญ เดือนเมษายน เดือนพฤษภาคม
 จนกระทั่งเมื่อถึงเราเป็น เหลือประมาณ ๑๓๐ เหรียญ มันลงโดยที่เรา
 ไม่ต้องไปทำอะไรมันก็ลงอยู่แล้ว ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ค่าของเงินเยอโรมันลดลงไปทุกวัน ค่าตอนที่เรามาเป็นราคา ๑.๕ ดอยท์ชมาร์คต่อ ๑ เหรียญอเมริกา พอเรามาเป็น ๑.๕ กว่าเกือบ ๑.๖ เวลานี้ ๑.๖ กว่า ค่าเงินดอยท์ชมาร์คตกลงไปเท่าไรก็กระทบราคามันของเราตกไปด้วย ตรงนี้ลดไปประมาณเกือบ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ แต่เราก็บริหารมันให้อยู่ในราคาที่ลดไปไม่เกิน ๑๒ เพอร์เซ็นต์ ถ้าผมเอาคำนวณมาเทียบแล้ว ตรงนี้ผมก็บอกว่าท่านนายกฯ ทำไมไม่พูดความจริงกับประชาชน ว่าผมไม่ได้ทำอะไรเลยก็ตกอยู่แล้ว ตกเยอะด้วย แต่ผมยังทำให้มันขึ้นได้ ถามว่าทำขึ้นได้อย่างไร อันนี้ขอกราบเรียนหน่อยเพื่อสมาชิกฝ่ายรัฐบาลจะยกมือให้จะได้สบายใจ หรือจะไม่ยกให้ก็จะได้ว่าผมได้ทำอะไรในเรื่องมันผิดถูกอย่างไร และถามว่า แล้วนายอูทียกอย่างไรหรือพูดว่า เอ๊ะ คุณพูด ๆ บอกว่ามันตก แล้วทำไมเมืองไทยไม่ตกอย่างที่คุณพูด ผมเรียนอย่างนี้ถ้าปล่อยให้เป็นไปตามกลไกปกติ ถ้าขายแบบโบราณผมกลัวพูดในที่สมาคมผู้ค้าเลยว่าคุณไม่ให้ความเป็นธรรมกับรัฐมนตรี ถ้าผมปล่อยให้พวกคุณทำปกติ พวกคุณจะค้ากันได้อย่างไร ก็เห็นอยู่ว่าต้นทุนอย่างนี้ ราคาขายอย่างนี้ไม่เหลืออะไรแล้ว แล้วทำไมคุณถึงยังทำกันได้ ผมได้ดำเนินการมาตรการที่มาโจมตีผมว่า เอามันออกไปมากทะลักออกไปทำให้มันไปคั่งเมืองนอก แล้วทำให้ราคาตก ผมบอกว่าตรงนั้นเป็นส่วนที่ทำให้คุณค้าขายกันได้ เพราะในอดีตการขายมันไปต่างประเทศการเก็บสต็อกจะส่งออกจากสต็อกไป อย่างดีกระทรวงก็ให้แค่ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ใน ๑๐ เพอร์เซ็นต์ของ ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ที่ท่านเก็บไว้จะเกิดความสูญเสียของผู้ส่งออก ๓ ตัวด้วยกันเห็นชัด ๆ ตัวที่ ๑ เขาเรียกว่ามันยุบ เก็บไว้เกะเดือน ๒ เดือนยุบ ๑ เพอร์เซ็นต์แล้วแน่นอน ๒. ดอกเบี้ย คุณเก็บไว้เกะเดือน ๒ เดือนดอกเบี้ยหมดไปแล้วร้อยละ ๑๒ ต่อเดือน ๒ เดือน ๒๔ แล้ว ตัวที่ ๓ มันที่เขาเรียกภาษาของเขาเรียกเกิดปฏิกิริยาทางเคมีเขาเรียกดีไก้ คือไหม้แล้วก็ดำ อันนี้จะถูกเซอร์เวย์ (Survey) คัดออก กระผมได้ดำเนินการ เขาเรียกว่าลดค่าการตลาดหรือค่าใช้จ่าย ผู้ส่งออกลง ผมก็มาดูว่ามันที่จะไปเมืองนอกขณะนี้ไปได้หลายเปอร์เซ็นต์ได้แล้ว เพราะผมได้ไล่สต็อกผมออกไปจนเกือบหมด ใช้คำว่าเกือบหมด มันจะมีหลงเหลืออยู่บ้างตรงไหนก็สุดวิสัย แต่จากการใช้สต็อกแต่ละครั้ง จะทำให้สต็อกลดกว่าปีที่แล้วหลายเท่า แสดงให้เห็นว่าสต็อกลดหมด

เมื่อหมดผมสามารถผลิตมันออกไปได้ในเปอร์เซ็นต์มาก ๆ ผมก็ผลิตไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ผมเรียนอย่างนี้ว่า มันต่อ ๑ ตัน ถ้าเป็นไปอย่างเดิม ค่าใช้จ่ายเขาเรียกค่าการตลาดหรือค่าการส่งออกจะตก ๑,๐๕๐ กว่าบาท ถ้า ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าส่งออก ๒๐ เปอร์เซ็นต์จะเหลือแค่ ๕๐๐ กว่าบาท ถ้าส่ง ๓๐ เปอร์เซ็นต์จะเหลือแค่ ๓๐๐ กว่าบาท ท่านเห็นไหมว่า ตรงนี้ พ่อค้าส่งออกทุนไป ๗๐๐ กว่าบาท กระผมดำเนินการผลิตมันออกไป แต่จะงวดไม่ต่ำกว่า ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ทำให้ค่าใช้จ่ายการส่งออกถูก ทำให้พ่อค้าสามารถขายได้โดยไม่ขาดทุน ตรงนี้ที่เขาค้าขายกันได้ปีที่แล้ว ไม่ได้ขอบใจนายอุทัยสักค่าเลย ว่ารัฐมนตรีพาณิชย์ได้ช่วยพวกผมไว้ ให้ค้าขายได้มาตลอดปี แต่บ่นที่ไม่สามารถจะมาเล่นโบนัสถูก ๆ แล้ว พาดหางกับชาวไร่ที่ไม่มีโควตาส่ง ทำไม่ถึงเกิดอาการบ่นท่านประธาน ผมได้รู้ได้ในการค้าอย่างนี้เป็นอย่างดีมาตลอด ปีที่ผมเข้าไปจึงได้ ดำเนินการผลิตมันออกไปในต้นปี แล้วสุดท้ายโควตาเหลือน้อยของงวดสุดท้าย ทำอย่างไร เหลือแค่ ๑๕๐,๐๐๐ ตัน ทำอย่างไรดี มันเหลือน้อยแล้ว พอเช็คสต็อกเสร็จมันเหลืออยู่อีกในโกดังต่าง ๆ เยอะแยะเลย จะไปไหน ทุกคนก็ไม่อยากซื้อแล้วเอาป้ายลง เอาป้ายลงใหญ่ แล้วปลายฤดูด้วย แล้วก็เอาป้ายลง แล้วเกษตรบอกเลยมันยังเหลือในดินอีกประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์อย่างน้อย ๑ ล้าน ๙ แสนตัน จะไปไหน ละครับ พวกนี้ขึ้นเอามาขายนี้ถูกกตราคา ๑๐ คน ๒๐ คนร้องกันมารัฐบาล ก็เสียหายและตัวเขาเองก็เดือดร้อน ผมก็เลยมาคิดว่า ผสมผสานกับนโยบาย ของยุโรปว่าปีนี้นั้นจะตกต่ำกว่าเดิม ถ้าพ่อค้าขายในปี ๒๕๓๖ จะได้ราคา เงินตราจะเข้าประเทศ ผมก็เลยถือโอกาสยืมสต็อกมัน ๕๐๐,๐๐๐ ตัน มาใส่สต็อกงวดสุดท้าย งวดที่ ๕ ให้มันออกไปได้อีก ๓๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ ตรงนี้ก็ฮือฮากันอยู่พักหนึ่งว่า โอ้โฮ อยู่ดี ๆ ยืมโควตามาใส่ รัฐมนตรี มีส่วนได้อะไร ไปพิศวาสอะไรกับพวกได้สต็อกถึงมายืมใส่เป็นกรณีพิเศษ ไม่พิศวาสใครหรือพิศวาสชาวไร่ เก่งว่ามันล้านกว่าตันที่เหลืออยู่ไม่มีที่ไป เพราะเขาเอาป้ายลง เราต้องการให้เขาซื้อมันอีก พวกสต็อกปกติ เพราะถ้าไม่มีสต็อกตรงนี้ก็เหลือแต่พวกโบนัสเท่านั้นที่จะมาเก็บมันใน โควตาฟรี ๆ คุณเหลือแยะขายผมไหม ก็จะขายในราคาถูก ๆ นี่จะเป็น ปัญหาสะท้อนถึงชาวไร่ ผมก็สร้างอำนาจต่อรองให้สต็อกนั้นมีโอกาสส่งไปอีก พวกโบนัสนี้กดหางไม่ได้ทำให้มีการขายมัน ขายไปช่วงนั้นก็จะได้ราคาดีด้วย

สผ. ๑๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

วันนี้ ๓๙/๓

ถ้าขึ้นเอามาไว้ช่วงนี้ อีก ๕๐๐,๐๐๐ ตันที่เหลือจะเป็นภาระหนักกว่า
ปีที่แล้วอีก แล้วราคาก็ต่ำกว่าปีที่แล้วอะไรจะเกิดขึ้น ผมก็ขอสรุปเรื่องมัน
เพียงเท่านี้ เพื่อประโยชน์ในการที่ท่านจะพิจารณาลงมติเกี่ยวกับการ
บริหารของกระทรวงพาณิชย์ในเรื่องมัน ขอขอบคุณมากครับ

- ๕๐/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี ศาตราจารย์มารุต บุณนาค ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
คุณณัยฤทธิ์ วัชรภรณ์ ครับ

นายณัยฤทธิ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ณัยฤทธิ์ วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคกิจสังคม จากการทำหน้าที่ฝ่ายค้านได้เสนอญัตติเข้าสู่
สภาในการที่จะอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลจำนวน
๒ ท่านด้วยกัน สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยผมคงจะไม่ไป
ข้องแวะท่าน เพราะว่าจะมีบรรดาสมาชิกหลาย ๆ ท่านเข้าไปเชื่อมโยง
ท่านในเวลาต่อไป ผมเองนั้นจะต้องมาข้องแวะกับกระทรวงที่อยู่ท่าเดียว
ซึ่งมีข่าวคราวกันอยู่ตลอดเวลาว่ามีอะไรไม่รู้ไปหล่นทับอยู่แถว ๆ นั้น
ข่าวคราวอื้อฉาวกันมาก เมื่อสักครู่นี้ผมได้ยินท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ได้ลุกขึ้นมาชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ ต่อหน้าพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
ในการถ่ายทอดโทรทัศน์ ผมฟังแล้วตกใจครับ ไม่ใช่ตกใจเท่านั้นสะดุ้ง
เอือกใหญ่เลย ท่านมาบอกว่าเกี่ยวกับค่าครองชีพหรืออัตราเงินเพื่อ
ซึ่งไม่เกิน ๔ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์ของท่าน ทำให้พี่น้องประชาชน
ส่วนใหญ่ของประเทศไม่ได้รับความเดือดร้อน ผมอยากจะเรียกพี่น้อง
ประชาชนที่อยู่ต่อหน้าสถานีโทรทัศน์ที่นี้ฟังการพูดของท่านรัฐมนตรี
ในสภาแห่งนี้ออกมาพูดว่า ทุกคนได้รับความเดือดร้อนต่ออัตราเหล่านี้
หรือไม่ อัตราค่าครองชีพตลอดเวลาที่ผ่านมาได้มีการพัฒนารายได้
เพิ่มขึ้นหรือไม่ ไม่มีหรอกครับ อัตราเงินเดือนของข้าราชการก็ไม่ได้
มีอะไรเพิ่มขึ้น อัตราเงินรายได้ของพี่น้องเกษตรกรทั่วประเทศมีอะไร
ดีขึ้นบ้าง ตกต่ำกันอยู่ตลอดเวลา ราคาผลิตผลด้านการเกษตรข้าว
เมื่อก่อนพรรคกิจสังคมไปบริหารกระทรวงพาณิชย์ต้นละ ๕,๐๐๐ บาท
เดี๋ยวนี้เหลือเท่าไรแล้ว ๒,๐๐๐ กว่าบาทจนต้องประกาศมาตรการ
ในการประกันราคาข้าวขึ้นมา อย่างนี้รายได้ของพี่น้องประชาชนเพิ่ม
มากขึ้นหรือลดลง มันสาปแช่งซึ่งพูดกันอย่างมากมายในวันนี้ก็บอกว่า
เมื่อก่อนนั้นพรรคกิจสังคมไปดูแลก็โลกริมละ ๑ บาท กิโลกรัมละ
๑ บาทกว่า เดียวนี้เป็นอย่างไรบ้างละครับ ๕๐ สตางค์ ต้นทุนก็ยัง

ไม่คุ้ม ราคาต้นทุนเป็นทางการออกมาว่าประมาณกิโลกรัมละ ๕๔ สตางค์ แต่ขายกันไม่ถึง สร้างความเดือดร้อนกันไปทั่ว สิ่งเหล่านี้ผมว่ามันเป็นความรู้สึกของพี่น้องประชาชนที่ได้ยินได้ฟังกันในวันนี้ ท่านรัฐมนตรีตอบไม่ตรงความจริง เพราะรายได้ของประชากรในขณะนี้มีความเดือดร้อนกันอย่างมาก อีกเรื่องหนึ่งท่านพูดมาอยู่ตลอดเวลาว่าการแก้ไขมาตรการการตอบโต้ทางการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเราจะต้องอยู่ในข่ายที่จะต้องถูกมาตรการตอบโต้ทางการค้าตามมาตรา ๓๐๑ ท่านบอกว่าเป็นผลงานของกระทรวงพาณิชย์ เป็นผลงานชิ้นโบแดงของกระทรวงพาณิชย์ แต่ผมได้ทราบมานะครับท่านความเป็นจริงผลงานนี้เป็นผลงานของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ผมทราบว่ามีตัวแทนของสภาผู้แทนราษฎรโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่งได้เดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกา มีการพูดคุยพบปะเจรจากับผู้แทนราษฎรของประเทศสหรัฐอเมริกาแบบตัวต่อตัว ทบไต่พูดคุยกันถึงปัญหาต่าง ๆ มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกันเป็นผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งของประเทศไทย และเป็นผู้แทนราษฎรมาจากการเลือกตั้งของประเทศสหรัฐอเมริกา พูดถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับมาตรการการกีดกันทางการค้าของสหรัฐอเมริกา

เจรจาเป็นทีเรียวร้อย อีกไม่กี่วันต่อมาก็มีเจ้าหน้าที่ของกระทรวง
พาณิชย์ระดับปลัดกระทรวงติดตามไป ได้มีโอกาสไปพูดคุยกับบรรดาตัวแทน
จากรัฐสภาประเทศไทยถึงปัญหาต่าง ๆ ที่มีการเจรจาเบื้องต้นกับประเทศ
สหรัฐอเมริกา แล้วประเทศสหรัฐอเมริกา ก็ยอมรับฟังข้อคิดเห็นของ
ประเทศไทยกัน หลังจากได้รับคำชี้แนะแล้ว ก็มีการเจรจากลางกันในชั้น
ผู้บริหาร ต่อมาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เพิ่งแต่เดินทางไป
เห็นสัญญาเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่บอกว่า การแก้ไขปัญหามาตรการ
กีดกันทางการค้าตามมาตรา ๓๐๑ ของสหรัฐอเมริกานั้นเป็นผลงานของ
กระทรวงพาณิชย์ ไม่ใช่หรือ ก็เป็นผลงานของสภาผู้แทนราษฎรของเรา
นี่เอง หลายประเด็นที่เราได้พูดกันอย่างมากมายผมขอกราบเรียนว่า
ผมได้เฝ้าติดตามการทำงานของกระทรวงพาณิชย์มาตลอดเวลา
๑ ปีเศษ ๆ ของการบริหาร ผมเป็นผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง
ได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนโดยการฟังพวอาศัย
การบริหารงานของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๑ ปีเศษ ๆ
เมื่อก็ท่านก็บอกว่า วันนี้เป็นโอกาสดีที่จะให้สภาแห่งนี้ได้มีโอกาสตรวจสอบ
สอบสวนท่านรัฐมนตรีว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาท่านทำอะไรเพื่อ
ประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองบ้าง ผมก็พยายามที่จะมานั่งดูนโยบาย
ของรัฐบาลเกี่ยวกับการพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นภายในและก็ต่างประเทศ
ดูหลายเที่ยวแล้วก็มองไม่เห็นว่ามีผลงานอะไรอันจะเป็นประโยชน์ต่อ
พี่น้องประชาชนเลยไปที่ไหน ไปถามพี่น้องประชาชนดูสิว่าทุกวันนี้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องเกษตรกรของเรามีรายได้เพิ่มขึ้นหรือยากจนลง
ร้อยละ ๑๐๐ คน พันละ ๑,๐๐๐ คน หมื่นละ ๑๐,๐๐๐ คน บอกว่าขณะนี้
รายได้ของพี่น้องเกษตรกรของเราลดลงจากที่เคยเป็นมา ถ้าพูดกัน
ภาษาชาวบ้านนั้นก็คือยากจนลงทุกวัน ๆ ด้วยเหตุผลอันนี้แหละ ผมในฐานะ
ที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนจึงต้องมาพูดถึงเหตุผลต่าง ๆ ในการบริหาร
งานที่ล้มเหลวของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรามาพูดถึงนโยบาย
ของรัฐบาลที่ประกาศต่อสภาแห่งนี้ ด้านการพาณิชย์ภายในประเทศรัฐบาล
จะมุ่งเน้นถึงบทบาทในการกำกับดูแล ให้การค้าภายในประเทศดำเนินการ
ไปตามกลไกการตลาดอย่างเป็นธรรม โดยจะดำเนินการ ดังนี้

๔.๕.๑ รักษาระดับราคาสินค้าเกษตรให้มีเสถียรภาพ
และสอดคล้องกับภาวะตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่าง
เป็นธรรม ทั้งจะมุ่งขจัดการเอารัดเอาเปรียบเกษตรกรในเรื่องราคา
ปริมาณและคุณภาพ

๔.๕.๒ ท่านบอกว่า จะคุ้มครองผู้บริโภคจากผลกระทบ
ที่เกิดขึ้นจากการผูกขาดตัดตอน และการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม

๔.๕.๓ ท่านบอกว่า จะปรับปรุงข่าวสารข้อมูลการค้า
ทั้งในด้านการผลิตและการตลาดให้รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อ
อำนวยความสะดวกแก่ผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้บริโภค

๔.๕.๔ ท่านบอก จะส่งเสริมระบบการประกันภัย
เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจภายในประเทศให้มีความมั่นคงและเติบโต
ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งกำกับดูแลให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เอาประกันและ
ผู้รับประโยชน์นี้เป็นนโยบายที่ประกาศต่อสภาแห่งนี้ ๑ ปีที่ผ่านมา
มีอะไรเกิดขึ้นบ้างกับนโยบายแห่งนี้ เดี่ยวผมจะไล่เรียงไปที่ละข้อ ๆ
แล้วก็จะพูดรายละเอียดเป็นขั้นเป็นตอน ผมจะพูดแบบภาษาชาวบ้าน
ให้ชาวบ้านเขาได้รู้ เขาได้เข้าใจว่า เหตุผลที่ทำให้เขามีชีวิต
ความเป็นอยู่ที่ยากจนลงทุกวัน ๆ นั้น สาเหตุมาจากการบริหารงาน
หรือไม่ นโยบายท่านรัฐมนตรีท่านนี้ ไปที่ไหนผมก็ได้ยินได้ฟัง ท่านจะ
บอกว่า จะเป็นนโยบายในการสร้างความเป็นธรรมทางการค้า และ
รักษาผลประโยชน์ของเกษตรกร ฟังแล้วก็แปลกใจ ตั้งแต่เข้าเราฟังกัน
มาตลอดเวลาได้ยินได้ฟังแล้วก็มีความรู้สึก ความเข้าใจกันอยู่ตลอดเวลา
ว่าท่านรัฐมนตรีท่านนี้ท่านช่างมีความรู้ใจพ่อค้ากันเป็นอย่างดี -----

ผมได้มีโอกาสฟังท่านอภิปรายในสภาแห่งนี้ เกี่ยวกับเรื่องผลิตผลทางด้านการเกษตร โดยเฉพาะมันสำปะหลังในสภาแห่งนี้เมื่อครั้งท่านเป็นฝ่ายค้าน ท่านเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี ซึ่งเมื่อก่อนนี้มีการปลูกมันสำปะหลังกันอย่างมากมาย ท่านรู้เรื่องมันสำปะหลังเป็นอย่างดี ว่าการกระทำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ในสมัยนั้นไม่ได้แก้ไขปัญหากับเรื่องราคามันสำปะหลังให้กับพี่น้องเกษตรกรกันอย่างมากมายเลย แต่ปัจจุบันนี้เป็นอย่างไรละครับ บรอกว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดชลบุรีไม่ค่อยจะได้เพาะปลูกมันสำปะหลังขึ้นแล้ว เพราะฉะนั้นก็คงจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ท่านได้หลงลืมความรู้เกี่ยวกับเรื่องมันสำปะหลังกันไปบ้าง เพราะฉะนั้นวันนี้ก็ขอทบทวนความจำของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า สาเหตุของมันสำปะหลัง ซึ่งสร้างปัญหากับสต็อคบ้าง โควตาพิเศษอะไรต่าง ๆ นานา มาพูดมาชี้แจงกันแบบภาษาชาวบ้านให้ทุกคนได้รู้กันว่าในขณะนี้มันมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ในขณะนี้จึงทำให้ปัญหาราคามันสำปะหลังตกต่ำ ผมจะขอเริ่มต้นเกี่ยวกับเรื่องเนื้อที่การเพาะปลูกอะไรต่าง ๆ นานา ผมจะไม่ชี้แจงเป็นตัวเลข พูดกันง่าย ๆ ว่าเราผลิตมันสำปะหลังในขณะนี้เกินความต้องการที่จะใช้ภายในประเทศ เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้ว นั่นก็คือเราจะต้องมีการส่งออกไปยังต่างประเทศ ทั้งนี้ตลาดในการส่งออกไปยังต่างประเทศ มันมีอยู่ ๒ ตลาดหลัก ๆ ด้วยกัน ตลาดหนึ่งสามารถที่จะทำกำไรให้กับผู้ส่งออก อีกตลาดหนึ่งเป็นตลาดซึ่งจะต้องมีการแข่งขันกันอย่างมากมายกับต่างประเทศทั่วโลก เพราะฉะนั้นการทำกำไรให้กับการส่งออกออกอีกตลาดหนึ่งนั้น ก็จึงมีปัญหามาโดยตลอดเวลา ในตลาดที่สามารถที่จะสร้างกำไรให้กับพ่อค้าผู้ส่งออก ตลอดจนถึงมีผลกระทบไปถึงรายได้ของพี่น้องเกษตรกรผู้ทำไร่มันสำปะหลัง นั่นก็คือตลาดในประชาคมยุโรป ขอเรียนชี้แจงว่าตลาดประชาคมยุโรปที่เราพูดกันนี้มันมาจากไหน ประเทศในประชาคมยุโรปนี้ ประกอบไปด้วยประเทศทั้งหมด ๑๒ ประเทศด้วยกัน เช่นอังกฤษ ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ อะไรต่าง ๆ นานา เหล่านี้เขารวมตัวกัน เรียกกันว่าประชาคมยุโรป ในการที่จะช่วยเหลือเกษตรกรในประเทศของเขา แล้วตลาดประชาคมยุโรปนี้ได้มีการติดต่อทำสัญญากับประเทศไทย ในการให้ความช่วยเหลือกับพี่น้องเกษตรกรของ

ประเทศไทยของเรา โดยการไม่ถือว่าการส่งมันสำปะหลังเข้าไปใน ตลาดประชาคมยุโรปนั้น เป็นสินค้าสำเร็จรูป ถือว่าเป็นสินค้าที่ยังไม่ได้แปรรูป ดังนั้นจึงลดอัตราภาษีจากปกติธรรมดา ถ้าเป็นสินค้าสำเร็จรูปนำเข้าสู่ประเทศประชาคมยุโรปนั้น จะเก็บสูงถึง ๒๘ เปอร์เซ็นต์ แต่เขาลดราคาคำนำเข้านั้นเหลือเพียง ๖ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ถือว่าประเทศไทยของเรานั้น เป็นประเทศที่มีความสามารถในการผลิตมันสำปะหลังรายใหญ่ของโลกประเทศหนึ่ง ก็มีการทำสัญญาค้าขายกันมาตลอดเวลา ๔ ปีเซ็นสัญญากันก็ เหมือนที่ท่านรัฐมนตรีพูด ภายใน ๔ ปีนี้ก็ไม่เกิน ๒๐ ตัน ก็พูดกันมาอยู่ตลอดเวลา ที่นี้ว่าขั้นตอนในการส่งออกมันก็เป็นอย่างนี้ พูดกันไปอยู่ตลอดเวลาว่ามีผลประโยชน์อะไรกันมากมาย แต่ได้ยินได้ฟังกันมาแต่เข้าจนถึงบัดนี้ ก็เริ่มจะรู้เริ่มจะส่อเค้าว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เขาบอกกันว่า พฤติกรรมมันส่อเจตนาอันเป็นอย่างไร ใครรักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชน ใครรักษาผลประโยชน์ให้กับพ่อค้าส่งออกบางกลุ่มบางรายเท่านั้น ที่นี้ขั้นตอนการส่งออกมันขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล โดยกระทรวงพาณิชย์จะเป็นคนกำหนดมาตรการเอง มันก็มีอัตราส่วนอยู่ ๒ อย่าง การจัดสรรการส่งออกให้กับผู้ส่งออกในการที่จะไปทำการในตลาดประชาคมยุโรป ประการแรกก็คือเกี่ยวกับสต็อคมัน เก็บสต็อคไว้แล้วให้อัตราส่วนตามที่พ่อค้าไปรับซื้อมันจากพี่น้องประชาชน-----

อีกประการหนึ่งก็คือให้โควตาพิเศษ ที่เรียกว่ามาตรการการจูงใจให้
บรรดาพ่อค้าทั้งหลายส่งออกไปขายยังต่างประเทศนอกประชาคมยุโรป
ที่นี้มาดูสิครับว่า ตัวเลขที่ผมได้รับเป็นปริมาณมันอัดเม็ดส่งออกไป
ประชาคมยุโรปและนอกประชาคมยุโรปเปรียบเทียบกัน ปี พ.ศ. ๒๕๓๕
และ พ.ศ. ๒๕๓๖ เห็นแล้วก็ตกใจอีกเหมือนกัน ตลาดที่เราจะสามารถ
ระบายมันสำปะหลังของเราโดยที่ไม่มีจำกัดโควตา ก็คือตลาดนอก
ประชาคมยุโรป ซึ่งจะสามารถช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกรในการทำไร
มันสำปะหลังได้เป็นอย่างดี ไรมันเปรียบเทียบกันดูปี พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๓๖
ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงพฤษภาคม ๕ เดือนแรก ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ผมจะเน้น
แต่เฉพาะในตลาดนอกประชาคมยุโรป มาเปรียบเทียบดูตลาดที่เราจะ
สามารถระบายมันสำปะหลังออกไปสู่ได้ คือการแข่งขันการไปขาย
นอกตลาดประชาคมยุโรป ๕ เดือนแรกสามารถที่จะส่งในปี พ.ศ. ๒๕๓๕
ส่งไปนอกประชาคมยุโรปได้ถึง ๑,๑๓๐,๘๐๕ ตัน มาเปรียบเทียบดูใน
ปี ๒๕๓๖ เป็นอย่างไรครับ อัตราลดน้อยลงน่าใจหาย ๕ เดือนแรกผ่านไป
เราสามารถส่งไปนอกประชาคมยุโรปได้เพียง ๘๐๒,๖๗๑ ตันเท่านั้น
ตรงนี้จะครับที่ถ้าปัญหาให้กับพี่น้องชาวไร่เกษตรกรในการปลูกมันอย่าง
แท้จริง เพราะมันที่เหลือนจะส่งไปไหน การประกาศมาตรการต่าง ๆ นานา
ของกระทรวงพาณิชย์ที่ประกาศในการที่จะให้โควตาพิเศษในการจูงใจให้กับ
บรรดาพ่อค้าส่งออกนอกไปขายยังตลาดต่างประเทศนอกประชาคมยุโรปนั้น
มันไร้ความหมายหรืออย่างไรถึงไม่มีใครกระตือรือร้นในการที่จะส่ง
มันสำปะหลังออกไปขายนอกประชาคมยุโรป ที่นี้เราย้อนมาดูการดำเนินการ
ของทำนุรฐมนตรีปรากฏว่าเมื่อก่อนนี้เรามีการแบ่งอัตราส่วนและประกาศ
อัตราส่วนอย่างชัดเจน ในการที่จะให้เป็นการจูงใจกับพ่อค้าผู้ส่งออก
ในการที่จะไปแข่งขันในตลาดนอกประชาคมยุโรป มีการแบ่งอัตราส่วนกัน
ออกไปเป็น ๕ งวด ๑ ต่อ ๑.๓ บ้าง แต่อัตราสูงสุดก็ยังไม่เกิน ๑ ต่อ ๒
ที่นี้เรามาดูว่าทำไมถึงจะต้องมีการกำหนดอัตราแบบนี้ที่เราเรียกกันว่า
โควตาจูงใจ เรามาดูกัน หลายคนพูดไปแล้วว่าถ้าขายนอกประชาคมยุโรป
แล้วเราขาดทุน ขายในประชาคมยุโรปแล้วเรากำไร อัตราต้นทุนการผลิต
ในประเทศของเราถ้าคิดเป็นต่อตันก็ตก ๘๐ เหรียญ ๘๐ เหรียญถ้าไป
ขายนอกประชาคมยุโรปก็ได้ประมาณ ๖๐ เหรียญเท่านั้น ขาดทุนอีก ๒๐
แต่ถ้าไปขายในประชาคมยุโรปก็ ๘๐ กว่า กำไรกัน แต่ที่นี้ถ้าเอามาคูณดู

ถ้าเป็นอัตรา ๑ ต่อ ๒ ๑ ต่อ ๒.๕ มันก็คุ้มค่ากับการที่พ่อค้าส่งออกจะไป
แข่งขันกันในตลาดนอกประชาคมยุโรป แต่เหตุการณ์ไม่เป็นเช่นนั้นมันเริ่ม
มีกลิ่น เริ่มมีเสียงเล่าลือออกมาว่า ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ในปีนี้ได้ประกาศ
อย่างชัดเจนในการที่จะชักจูงหรือจูงใจให้พ่อค้าส่งออกไปแข่งขันกัน
นอกประชาคมยุโรป ไม่มีการประกาศล่วงหน้าว่าถ้าพ่อค้าส่งออกไปแข่งขัน
ในตลาดนอกประชาคมยุโรปแล้วจะได้อัตราส่วนเท่าไร ๑ ต่อ ๒ ๑ ต่อ
๒.๕ ซึ่งถ้าความเป็นจริงแล้วมันไม่น่าจะไปเกิน ๑ ต่อ ๒.๕ ก็ถือว่า
ถ้าไปแล้วสำหรับพ่อค้าส่งออก ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าที่ท่า ๆ มาอัตรา
๑ ต่อ ๓.๕ นั้นยังน้อยไป ผมว่าไม่จริงที่มันแปลกใจตรงที่ว่ามิประกาศออกมา
เมื่อวันที่ ๓ เป็นประกาศของกระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับประกาศโควตาโบนัส
หรือโควตาพิเศษในการจูงใจออกมา จำนวน ๑,๗๕๖,๐๐๐ ตันมันลงตัว
พอดี ๆ กับพ่อค้าเพียงไม่กี่กลุ่มเท่านั้น ก็เป็นที่ทราบกันอยู่อย่างดีว่าเพียง
๕ - ๖ รายที่ส่งออกไปในจำนวนพอดี โดยสามัญสำนึกของคนที่เป็นพ่อค้า
โดยสามัญสำนึกของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศโดยทั่ว ๆ ไป ท่านประธาน
ลองคิดดูสิครับว่า การที่ไม่ประกาศอัตราส่วนล่วงหน้าจะมีใครกล้าเสี่ยงไหม
ว่าจะส่งไปนอกประชาคมยุโรปนี้มันจะคุ้มกันไหมกับการที่จะได้รับโควตา
ในการที่จะไปจำหน่ายในประชาคมยุโรปในเมื่อเราไม่กล้าที่จะเสี่ยง
เพราะฉะนั้นแรงจูงใจในการที่จะให้พ่อค้าส่งออกไปแข่งขันในตลาด
นอกประชาคมยุโรปมันก็ไม่มีอะไรกระตุ้น ดึงเห็นได้จากตัวเลข
ที่มันลดลงมาตลอดเวลาในการไปขายนอกประชาคมยุโรป เพราะฉะนั้น
ก็เป็นทีที่กล่าวขานกันว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่ประกาศ
อัตราส่วนล่วงหน้าในการที่จะจูงใจพ่อค้าออกไปแข่งขันกันในตลาด
นอกประชาคมยุโรปนั้นอาจจะมีการรู้กันบ้าง จะรู้บ้างหรือไม่รู้บ้างผมไม่รู้
รู้แต่ท่านรัฐมนตรีนั้นแหละครับ -----

แต่ปรากฏเหตุการณ์มาสอดคล้องกันตรงที่ว่า เมื่อประกาศออกมาในวัน
 วันที่ ๓ พฤศจิกายน เกี่ยวกับการให้อัตราส่วน ประกาศของกระทรวง
 พาณิชย์ให้อัตราส่วนเกี่ยวกับการนำมันสำปะหลังออกไปขายนอกประเทศ
 ยุโรป อัตราส่วนที่กำหนดไว้มันช่างพอดีกับการส่งออกของพ่อค้า
 ๖ ราย ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ ที่ส่งไปนอกประเทศยุโรป ตรงนี้จะครบที่ผม
 พูดว่าท่านรัฐมนตรีท่านช่างรู้ใจพ่อค้ากันเป็นอย่างดีว่า พ่อค้าส่งไป
 จำนวนเท่าไร หากออกมาเป็นอัตราส่วนมันช่างพอดีลงตัวกันพอดี
 แล้วทีนี้เป็นอย่างไรละครับ ต่อไปตลาดก็จะอยู่ในมือของบรรดาพ่อค้า
 จำนวน ๖ ราย ๓ กลุ่มใหญ่ ๆ นี้ บรรดาพ่อค้าผู้ส่งออกรายอื่นจะทำ
 อย่างไร บรรดาชาวไร่มันสำปะหลังที่ปลูกจะมีมาตรการอย่างไรใน
 การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับราคามันสำปะหลัง เพราะตลาดได้อยู่ในมือ
 ของพ่อค้าไม่กี่ราย ความเป็นจริงแล้วก็เป็นที่น่ารำคาญอย่างดิ้นะครับว่า
 ตลาดเสรีก็จะต้องมีการแข่งขันกัน แต่ปรากฏชัดเจนออกมาว่า ทำอย่างไร
 กลายเป็นว่าโศกนาฏในการที่จะส่งไปในตลาดในประเทศยุโรป ซึ่งสามารถ
 จะทำกำไรให้มัน ไปอยู่ในมือของพ่อค้าเพียงไม่กี่กลุ่มเท่านั้น ตรงนี้จะครบ
 ที่ผมกล่าวหาท่านรัฐมนตรีว่า เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่แสดงออกให้เห็นว่า
 ท่านไม่ได้ทำตามนโยบายที่บอกว่า จะสร้างความเป็นธรรมในนโยบาย
 ทางการค้า สิ่งตรงนี้จะครบมันเป็นการแบ่งแยกกันอย่างชัดเจนว่า อะไร
 ที่ได้กำไรมันตกไปอยู่ในมือของพ่อค้าเพียงบางกลุ่มบางพวกเท่านั้น ขั้นตอน
 ในการที่จะตัดตอนพ่อค้าคนกลางออก ในการที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร
 เราทำกันอย่างไรบ้าง สิ่งเหล่านี้มันจะมีผลกระทบต่อเนื่องไปเกี่ยว
 กับสัญญาในการที่เราจะทำต่อไปกับประเทศยุโรป เป็นที่น่ารำคาญอยู่ดี
 ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ จะเป็นปีสิ้นสุดในการทำสัญญาในการที่จะส่งมันสำปะหลัง
 ไปในประเทศยุโรป แต่ท่านรัฐมนตรีก็มาชี้แจงว่า เราก็หวังว่าเราจะ
 ได้รับการต่อสัญญา แต่การที่ไปหวังเอาไว้โดยใช้จุมูกคนอื่นหายใจ ผมว่า
 ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราจะไปหวังกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งตลอดระยะเวลาที่
 ผ่านมา ๑ ปีเศษของการบริหารงานของกระทรวงพาณิชย์ของท่านรัฐมนตรีอยู่ที่
 ท่านพูดอยู่ตลอดเวลาว่า ราคาสินค้าด้านการเกษตรตกต่ำก็เพราะสภาวะ
 ราคาสินค้าต่างประเทศตกต่ำ ทำให้ราคาสินค้าด้านการเกษตรในประเทศ
 ของเราร่วงต่ำลงไปด้วย ผมฟังแล้วสะดุ้ง ถ้าท่านพูดอย่างนี้ใครมาเป็น
 รัฐมนตรีก็ได้ นั่งรอดูว่าตลาดต่างประเทศจะเป็นอย่างไร ราคาสินค้า

โทษคดีไปว่าเป็นผลงานของกระทรวง มันเป็นผลงานของตัวเอง ราคา
 ลดลงมาก็ไปโทษว่าตลาดต่างประเทศ การที่เข้ามาปรับตัวแห่งหน้าที่ใน
 การจะแก้ไขปัญหาราคาผลิตผลด้านการเกษตรนั้นต้องใช้ฝีมือ รัฐบาลอยู่
 แล้วว่าประเทศไทยของเราประสบกับต้นทุนการผลิตสูง ความเป็นจริงแล้ว
 พี่น้องเกษตรกร เขาไม่ต้องการราคาสูงอย่างนั้นอย่างนี้ ต้องกำหนดเท่านั้น
 เท่านั้นหรือครับ เขาต้องการเพียงว่า ทำให้มันได้กำไรก็พอ เพราะฉะนั้น
 ทำอย่างไรที่จะให้ผลิตผลด้านการเกษตรของพี่น้องประชาชนส่วนใหญ่
 ของประเทศได้กำไรจะได้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น ไม่เดือดร้อน ค่าครองชีพ
 มีเพิ่มมากขึ้น แต่ถ้าปล่อยให้สภาวะที่ท่านบอกว่าสภาวะตลาดต่างประเทศ
 มีราคาตกต่ำ เพราะฉะนั้นผลิตผลด้านการเกษตรภายในประเทศของเรา
 ก็ตกต่ำด้วย -----

ถ้าพูดอย่างนี้เอาผมไปเป็นรัฐมนตรีก็ได้ ไม่ต้องทำอะไร ฟังแต่ตลาด
ต่างประเทศเท่านั้นเอง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องราวที่จะมาต่อถึงผลกระทบ
ที่ทำให้มันล่าช้าลงในประเทศของเรา ซึ่งยังปลุกกันอยู่มากมายถึงแม้ว่า
จะลดพื้นที่บางส่วนลงก็ตาม แต่จำนวนการใช้สอยก็ยังเกินความจำเป็น
ในประเทศ ต้องอาศัยตลาดต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา ผลกระทบมันก็
จะมาให้เราได้รับรู้จากกาที่เราเอาโควตาในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ มาใช้
๕๐๐,๐๐๐ ตัน การกำหนดอัตรา ๑ ต่อ ๓.๘ ในการที่จะส่งไปตลาด
ประชาคมยุโรปนั้นมันมีผลกระทบอย่างแน่นอนกับพี่น้องเกษตรกรที่ทำไร่
มันล่าช้าลง เมื่อถึงผมฟังท่านรัฐมนตรีท่านพูดว่า การค้าขายถ้าส่งออกไป
มาก ๆ ก็จะทำให้เขาลดราคามันล่าช้าลงของเราลง ถ้าเราส่งไป
ประชาคมยุโรปมาก ๆ ผมฟังแล้วก็แปลกใจ ปรากฏสิ่งที่ท่านทำในปัจจุบันนี้
เหมือนกับการที่ทำอย่างไรรู้ได้ ในการที่จะส่งไปประชาคมยุโรปให้ได้
มากที่สุดในปีนี้ พ่อค้าส่งออกต้องรีบส่งยืมโควตา ๕๐๐,๐๐๐ ตันของปี ๒๕๓๗
รีบมาส่งออกในปีนี้ให้ได้มาก ท่านอาจจะอ้างว่าเนื่องจากขณะนี้มาตรการ
การช่วยเหลือหรือเงินอุดหนุนของเกษตรกรในตลาดประชาคมยุโรปนั้น
อาจจะมีการในการช่วยเหลือลดน้อยลง ทำให้ราคามันล่าช้าลง
ตกต่ำลง ท่านก็จึงรีบส่งไปเสียให้มาก ๆ ในปีนี้ ในความรู้สึกผมเหมือน
กับท่านจะรู้ใจนะครับว่า ท่านจะอยู่ตรงนี้ไม่นาน เพราะฉะนั้นรีบ ๆ ส่ง
โควตาไปให้ได้มากที่สุด ส่งหมดแล้วให้ใครที่จะเข้ามาอยู่ใหม่ก็มาดูแล
แก้ไขปัญหากันต่อไป ปี ๒๕๓๗ โควตาก็จะหมด สัญญาจะได้ต่อหรือไม่
ก็ไม่รู้ สิ่งตรงนี้แหละครับที่ผมมองเห็นชีวิตที่แขวนไว้ ที่เมื่อก่อนรัฐมนตรี
ท่านบอกว่า ชะตาชีวิตของผู้ทำไร่มันล่าช้าลงถูกกำหนดเอาไว้แล้ว ถูกกำหนด
จากท่านนั้นแหละครับ ว่าต่อไปนี้ราคามันล่าช้าลงจะไม่มี ถ้ารู้ปัญหา
แล้วแก้ไขไม่ได้ก็อยู่ท่ามละครับ ให้คนที่เขามีความรู้ความสามารถแก้ไข
ปัญหาไปบริหารประเทศชาติบ้านเมือง ฟังดูแล้วมันก็แปลก ๆ โยนให้
สถานการณ์ต่างประเทศบ้าง โยนให้กับอัตราส่วน เขาเรียกว่าเบอร์เซ็นต์
แบ่งมันล่าช้าลงกันบ้างเกี่ยวกับราคามันล่าช้าลงเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้
เป็นผลกระทบที่ผมบอกว่า การที่ผลประโยชน์ไปตกอยู่กับกลุ่มพ่อค้าเพียง
ไม่กี่กลุ่ม ที่เราเห็นกันก็ ๖ รายเท่านั้น ที่จะได้ผลกำไรบวก
ลบ คุณ ทหารเอามากี่รายกันหลายร้อยล้านอยู่ มันไปตกไปหล่นอยู่ที่ไหน
ผมก็ไม่เห็น แต่เขาพูดเขากล่าวเขาขานลงหนังสือพิมพ์อะไรกันมากมายว่า

ที่มันไปตกไปหล่นมันไปอยู่ที่ไหน เราก็ไม่สามารถจะรู้กันได้ ทีนี้ต่อไปนี้
ผลกระทบจะเป็นอย่างไร ในเมื่อไม่มีการแข่งขันกันในตลาดนอกประชาคมยุโรป
ท่านลองคิดดูสิครับว่า การเสนอขายไปนอกประชาคมยุโรปก็ต้องหยุด
ในเมื่อหยุดลง ชาวโรมันสำปะหลังทำอะไรล่ะครับ ทำออกมาแล้ว
ขายไม่ได้ ไม่มีราคา มีก็ราคาต่ำ เคยมีไหมครับรัฐบาลไปดูแลแก้ไขปัญหา
พ่อค้าคนกลางว่า จะกำหนดราคาในการซื้อมันสำปะหลังอย่างไรให้คุ้มทุน
การผลิตของพี่น้องเกษตรกร ไม่มีหรอกครับ ทีนี้บรรดาเกษตรกรผู้ทำไร
มันสำปะหลังก็ตกเป็นเครื่องมือของพ่อค้าคนกลาง จะเก็บมันเท่าไร จะซื้อ
ราคาเท่าไรก็ช่าง ขอให้ตัวเองมองเห็นว่าจะมีกำไร การทำมาตรการ
อย่างนี้พ่อค้าคนกลางนี้ถ้าพูดกันตรง ๆ เขาไม่เดือดร้อนหรอกครับ
เขาขายถูกเขาก็ซื้อถูก ขายแพงก็ซื้อแพงหน่อย แต่มาตรการเหล่านี้จะทำให้
พี่น้องเกษตรกรนี้เดือดร้อนโดยเห็นชัดแจ้ง เงินกำไรที่เราได้ในส่วน
ของประชาคมยุโรปก็อยู่ได้ในเฉพาะกลุ่มพ่อค้าเพียง ๒ - ๓ กลุ่มเท่านั้น
เงินเหล่านี้จะเรียกกันว่า การสร้างความเป็นธรรมทางการค้าได้อย่างไร
ต่อไปสิ่งเหล่านี้ เป็นผลกระทบต่อชาวไร่และสร้างความเสียหาย
ให้กับพ่อค้ารายย่อย ปัญหาในการที่ไม่ประกาศอัตราส่วนล่วงหน้า ผมเคย
ได้พูดอยู่เป็นประจำ การที่ไม่ประกาศอัตราส่วนล่วงหน้าจะทำให้มีคน
ใกล้ชิดกับท่านรัฐมนตรีมากขึ้น จะทำให้มีคนรู้ใจรัฐมนตรีมากขึ้นและก็จะ
ทำให้ท่านรัฐมนตรีอาจจะรู้ใจบรรดาพ่อค้าส่งออกเป็นราย ๆ ไป แล้ว
ผลที่ออกมาก็จะเห็นได้ว่า เราไม่มีการกระจายอะไรไปสู่หรือการสร้าง
ความเป็นธรรมให้กับบรรดาพ่อค้าผู้ส่งออก ผลประโยชน์ไปอยู่ที่ไหนล่ะครับ
ไปตกไปหล่นอยู่ที่ไหนไม่มีใครรู้ ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง
เมื่อกันผมฟังท่านชี้แจงแล้วก็เหมือนกับท่านเคยชี้แจงในคณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งผมเป็นอยู่ด้วย ก็พยายามอยากจะถามท่าน
แต่ปรากฏว่าเป็นอย่างไร ปรากฏว่าท่านชี้แจงเสร็จท่านก็หอบผ้ามบอก
มันติดอยู่กับคนอื่นแล้วท่านก็ลุกไป ก็ไม่มีใครได้ซักถามก็เป็นโอกาสดีที่วันนี้
ได้มีโอกาสมาชักถามข้อข้องใจกันในวันนี้ เกี่ยวกับราคาเรื่องมันสำปะหลัง
ก็คงจะเป็นที่รู้กันชัดแจ้งว่า มันน่าสงสัยหลายคนก็พูดมา เพราะฉะนั้น
เกี่ยวกับเรื่องมันสำปะหลังนี้ รายละเอียดหรืออัตราส่วนตัวเลขต่าง ๆ
ที่ผมได้รับนี้ -----

อีกสักครู่นี้ ผมก็จะส่งมอบให้กับท่านประธานไปว่า ไปเปรียบเทียบ
 คู่มือรับว่าการกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาการระบายมันสำปะหลัง
 ออกไปต่างประเทศนอกประชาคมยุโรปนี้ลดลงหรือไม่ ไม่ได้มีมาตรการ
 จูงใจอย่างี่ประกาศของกระทรวงพาณิชย์ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายนเลย
 เป็นการลดอัตราการแข่งขันในการระบายมันออกไปนอกประชาคมยุโรป
 ทั้งนี้ อัตราตัวเลขต่าง ๆ นั้นผมจะส่งมอบให้กับท่านประธานสภาหลังจาก
 อภิปรายนี้เสร็จ

อีกเรื่องหนึ่งการทำงานของกระทรวงพาณิชย์เกี่ยวกับราคา
 ผลผลิตด้านการเกษตรอีกเช่นเดียวกัน อาจจะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ก็สร้าง
 ความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนของเกษตรกร ที่ถืออยู่ในมือกระผมนี้
 เป็นเอกสารของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในการที่จะไปแจกจ่าย
 ให้กับพี่น้องเกษตรกร และก็เรียกเข้ามาในการที่จะสนับสนุนในการปลูกปอ
 ความจริงปอนี้ไม่ค่อยมีใครพูดกันในสภาหรอกครับ เพราะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ
 มีไม่กี่จังหวัดในการปลูกปอ แต่ปรากฏว่ากรมการค้าภายในไปเรียกประชุม
 พี่น้องเกษตรกรในหลาย ๆ แห่ง หลาย ๆ จังหวัดมาฟังคณะกรรมการในการ
 ที่จะอบรมการเกษตรให้มีความรู้ด้านการผลิต และประกันราคาปอให้กับ
 พี่น้องเกษตรกร เห็นแล้วดีใจแทนพี่น้องเกษตรกรจะมีมาตรการที่ดีในการ
 แก้ไขปัญหา ไปอบรมพี่น้องเกษตรกรว่า รีบปลูกปอกันเถอะ แล้วเอา
 โรงงานไปด้วยจะประกันราคาให้กับเขา เกรดเอ กิโลกรัมละ ๗.๗๐ บาท
 ๗.๒๐ บาท ไล่ลงมาจนถึงต่ำสุด ๖.๒๐ บาท แล้วเป็นอย่างไรร กลายเป็น
 กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ทอดทิ้งพี่น้องเกษตรกรผู้ทำไร่ปออันเสีย
 พยายามเจรจาพูดคุยกับกระทรวงพาณิชย์ทำเรื่องมาบอกว่า เกษตรกรเขา
 เดือดร้อน ขั้นตอนการทำปอมีมากมาย แล้วที่ไปอบรมเขาก็บอกเขาว่าไม่น่า
 จะต่ำกว่ากิโลกรัมละ ๖.๒๐ บาท ขายได้ไหมล่ะครับ ๖ บาทก็ไม่ได้ ทุกวันนี้
 เดือดร้อนกันไปทั่ว เดือดร้อนจากอะไร การทำงานของกระทรวงพาณิชย์นี้เอง
 เหมือนกับมีความจงใจจะร่วมมือกับโรงงานรับซื้อปอ ในการที่จะไปบอก
 ให้พี่น้องเกษตรกรปลูกปอกันมาก ๆ ปลูกกันไปแล้วจะประกันราคาให้
 เสร็จแล้วเป็นอย่างไรร ทอดทิ้งไม่ไปดูแล แล้วโรงงานเหล่านั้นก็ซื้อปอ
 ในราคาถูก ๆ ไม่มีอะไรที่เป็นขึ้นเป็นอันเกิดขึ้น และไม่มีอะไรที่เป็นหลัก
 ประกันในการทำงานของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์เลย นี่ก็เป็น
 เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ

อีกเรื่องหนึ่งก็แปลกใจเหมือนกัน ผมจะพูดว่าเกิดมาเป็น
ผู้แทนราษฎรของพี่น้องเกษตรกรชาวไร่ ชาวนาก็ว่าได้ ๒๐ กว่าปีที่ได้มี
โอกาสอยู่ใกล้ชิดและรับทราบปัญหาของพี่น้องประชาชน วันนี้ได้มีโอกาสมา
พูดในสภาผู้แทนราษฎรในฐานะที่เป็นผู้แทนของชาวไร่ ชาวนา แต่เป็นที่
แปลกใจว่าปีหนึ่งที่ผ่านมาอะไรก็ขาดทุนหมด อะไรก็ราคาต่ำ ตกต่ำลงหมด
ท่านรัฐมนตรีก็อ้างว่า สภาวะต่างประเทศของเราตกต่ำ ทำอย่างไรดูแล
กันไม่ได้ แก้ไขปัญหาไม่ได้ มาตรการจะเป็นอย่างไร ไม่มีหลักประกันอะไร
ผมเคยเอาเรื่องข้าวโพดมาพูดในสภาผู้แทนราษฎร บอกว่าข้าวโพดมีรอยรั่ว
รอยไหลในการที่จะทำให้ราคาผลิตผลข้าวโพดของพี่น้องเกษตรกรของเรา
ตกต่ำ นั่นก็คือมีผู้ผลิตอาหารสัตว์เขาแอบเอาข้าวโพดเข้ามา ก็มาพูดในสภา
ท่านก็แก้ไขให้ มีหนังสือตอบมาที่ผมว่า ขณะนี้ได้มีมาตรการในการตั้งกำแพง
คือเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษในการนำเข้าเมตริกตันละ ๓๘๐ บาท ก็ดีใจว่า
ราคาข้าวโพดจะขึ้น ก็ไม่ขึ้น ไปถามเขาดูเขาบอกว่าต่ำกว่าปีที่แล้วเสียอีก
ผมว่าจะแก้ไขกันอย่างไร ขนาดปิดกันแล้วต้องมีรอยรั่วอีก ผลประโยชน์ไป
อยู่ตรงไหน ตอนประกาศครั้งแรกราคาข้าวโพดขึ้น แต่ไม่ได้อยู่ในมือชาวไร่
ชาวไร่ยังไม่ออก อยู่ในโกดัง ในสต็อกเก่าของพ่อค้าคนกลางทั้งนั้น แต่ต่อมา
ข้าวโพดก็ลงเอา ๆ เพราะฉะนั้นมาตรการอย่างไรในการที่จะแก้ไขเรื่อง
อย่างนี้ ผมไม่อยากจะฟังท่านพูดหรอกครับ เพราะว่าท่านก็คงจะอยู่ไม่นาน
เพราะท่านรีบขายมันสำปะหลังไปเสียเกือบหมดแล้ว รอให้คนอื่นเขามาดูแล
แก้ไขปัญหากันต่อไป

อีกเรื่องหนึ่งที่ผมจะวกกลับมา นั่นก็คือนโยบายที่ท่านเขียนไว้
ข้อ ๕.๕.๕ ว่าจะส่งเสริมระบบการประกันภัยเพื่อสร้างเศรษฐกิจภายใน
ประเทศให้มีความมั่นคงและเติบโต พร้อมทั้งกำกับดูแลให้เป็นธรรม
กับผู้เอาประกันและผู้รับผลประโยชน์-----

ผมคิดว่าทุกท่านที่อยู่ในสภาแห่งนี้ ก็คงจะเป็นพยานยืนยันกันได้ดี ครึ่งใจ
ที่เป็นเรื่องผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนเกี่ยวกับบริษัทประกันภัย
ผมจะต้องยืนอยู่เคียงบ่าเคียงไหล่พี่น้องประชาชนของผมอยู่ตลอดเวลา
ปรากฏเป็นอย่างไร ขณะนี้เรื่องที่ผมได้ท้วงติง ทักทายเอาไว้ในสภาแห่งนี้ว่า
ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์คงไม่สามารถที่จะดูแลในการที่กำกับบริษัทประกันภัย
ที่จะให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนได้ เพราะอย่างไรล่ะ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคจากกรด มองเห็นแล้วสร้าง
หรือรักษาผลประโยชน์ให้กับประชาชน หรือรักษาผลประโยชน์ให้กับบริษัท
ประกันภัยกันแน่ ในความรู้สึกของผมที่ได้มีโอกาสศึกษาเรื่องนี้กันมาอย่างดี
ผมมีความมั่นใจเลยว่า ท่านรักษาผลประโยชน์ให้กับบริษัทประกันภัยอย่างแน่นอน
โดยการขกเว้น โดยการเลือกปฏิบัติเฉพาะรถ ซึ่งบริษัทประกันภัยไม่ยาก
จะรับทำประกัน เราเคยพูดกันในสภาแห่งนี้ใช่ไหม บอกว่าบริษัทประกันภัย
ทั่วประเทศยังไม่พร้อมที่จะสนองตอบพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ค่อยเป็นค่อยไป
ค่อยทำกันไป ใครซื้อรถใหม่จดทะเบียนป้ายแดงก็ไปทำกันไป ทั้งมอเตอร์ไซด์
ทั้งรถยนต์ ทั้งรถอีแต่น ทั้งอะไรกัน แต่ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรี ท่านก็ยืนยัน
อยู่ตลอดเวลาว่า มีความพร้อม กรมการประกันภัยมีความพร้อมในการที่จะ
ให้บริการให้กับพี่น้องประชาชนอีกระยะเวลาขึ้นมา ๕ เดือน ๖ เดือน
แต่ปรากฏเอาเข้าจริงเป็นอย่างไร เมื่อก่อนในสภาแห่งนี้ก็พูดกันว่า
การที่จะไปให้พี่น้องคนยากคนจนทำประกันภัยสร้างความเดือดร้อนให้กับ
พี่น้องคนยากคนจน ท่านก็ไม่รับฟัง ท่านบอกกฎหมายออกมาแล้ว ก็ให้บังคับ
ใช้กันไป แต่ระยะเวลาค่อมาจะใช้กันเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๖ ที่ผ่านมา
ท่านก็มีประกาศของกระทรวงพาณิชย์ออกมาบอกว่า สำหรับรถจักรยานยนต์
ในปัจจุบัน ถ้าเป็นรถเก่าที่ซื้อและจดทะเบียนก่อนวันที่ ๕ ได้รับการยกเว้น
ไม่ต้องทำประกันภัยตามกฎหมายฉบับที่ ๕ ผมแปลกใจว่า เราพูดกันมา
นานนักหนาว่า สิ่งที่บริษัทประกันไม่อยากจะทำ ผมเคยมาบอกกับกรมการ
ประกันภัย กับกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีทำหนังสือมาก็แล้วบอกว่า
ขณะนี้บริษัทประกันภัยเขาไม่รับทำรถมอเตอร์ไซด์เพราะเขามองเห็น
แล้วว่า ทำอย่างไรก็ขาดทุน แต่รถยนต์เก่ามีเท่าไรเขารับหมด เพราะฉะนั้น
ผลประโยชน์ตรงนี้ไปตกไปหล่นอย่างไร ผมก็แทบไม่เชื่อว่าผลประโยชน์
ตรงนี้ ทำไม่ถึงไม่รักษาผลประโยชน์ และไปเลือกปฏิบัติทำไม สำหรับรถ
ที่จะต้องทำประกันภัย พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเป็นการสนองเจตนารมณ์

ของบริษัทประกันภัยนั้น ทำให้ผมมีความรู้สึกไม่ละล้าละลังในการที่จะ
 ลุกขึ้นมาพูดในวันนี้ว่า ท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้รักษาผลประโยชน์
 ของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง และในปัจจุบันนี้ปัญหาเกิดขึ้นแล้วว่า
 มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น บริษัทประกันภัยนั่งกระดิกขาอยู่สำนักงาน ไม่มีการไปให้
 บริการอะไร โทรศัพทไปแจ้งก็อ้างว่าไม่มีเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบดูแล
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ทำไว้อาจจะได้เงินชดเชยค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้น
 ให้เอาใบเสร็จมาเบิกเงินที่สำนักงานประกันภัย มีไว้ทำไมแบบนี้ไม่กำกับดูแล
 บกพร่องในหน้าที่ ผมว่าทำอย่างนี้เป็นการเอาวัดเอาเปรียบพี่น้องประชาชน
 อย่างยิ่งในการเลือกปฏิบัติ พฤติกรรมอย่างนี้ไม่ควรจะไว้วางใจบริหาร
 หรือกำกับดูแลผลประโยชน์ของประเทศชาติบ้านเมืองอีกต่อไป ผมเองใน
 สายตาผมก็ว่า หรือคนอื่นเขาอาจจะมอง ท่านก็บอกว่าท่านเป็นคนดี คนสุจริต
 แต่พฤติกรรมที่ออกมา ผมไม่ทราบว่าจะดี หรือสุจริตอย่างไร แต่สิ่งหนึ่งที่ผม
 ให้ความเคารพอยู่ตลอดเวลา กับบุคคลที่รักษาผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน
 และประเทศชาติ ยืนอยู่บนความถูกต้อง ยืนอยู่บนความเป็นธรรม ผมจะศรัทธา
 และก็เชื่อมั่น แต่พฤติกรรมตลอดระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา ไปถามพี่น้องประชาชน
 ที่ฟังที่ดูต่อหน้าโทรทัศน์เดี๋ยวนี้ลึกรับว่า เขามีอะไรดีขึ้นในชีวิตความเป็นอยู่
 ค่าครองชีพเขาดีขึ้นไหม ผลผลิตด้านการเกษตรมีราคาสูงขึ้นไหม การประกันภัย
 มีความเป็นธรรมอะไรกับเขาไหม สิ่งเหล่านี้โดยสรุปแล้วเราจะเห็นได้ว่า
 ท่านไม่ได้มีผลงานอะไรเลย ๑ ปีที่ผ่านมา ไม่แก้ไขปัญหาอะไรให้ได้ กรณีที่
 แอบอ้างว่า มาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐเป็นผลงานของกระทรวงพาณิชย์
 ผมก็ยืนยันว่าไม่ใช่ และก็พูดในสภาแห่งนี้ว่า ที่ผมกล้าพูดว่าเป็นผลงานของ
 สภาผู้แทนราษฎร เพราะผู้ที่นำผู้แทนราษฎรของสภาไทยไปเจรจากับผู้แทนราษฎร
 ของสหรัฐอเมริกาไม่ใช่ใครหรอกครับ ท่านประธานมารุตของผม คงจะมีแค่นี้
 ท่านประธาน ขอขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

คุณไชยา พรหมา ครับ

นายไชยา พรหมา (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไม่ทราบว่าท่านไปไหน ผมว่าท่านน่าจะเสียเวลามานั่งฟังสิ่งที่ผมจะพูดในวันนี้ โดยเฉพาะวันนี้เป็นวันที่สำคัญ เป็นวันที่ผมจะต้องมา กำหนดว่าสิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ชื่อว่า นายอรรถ พิมพ์ใจชน ได้เข้ามาบริหารประเทศเป็นระยะเวลา ๑ ปีเศษนั้นท่านมีความบกพร่องอะไร ท่านประธานที่เคารพ ผมมีความผิดหวังว่าภาพของนายอรรถ พิมพ์ใจชน เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วกับในขณะนี้มีความแตกต่างกัน ภาพของ นายอรรถ พิมพ์ใจชน ที่ป็นนักต่อสู้พิทักษ์ปกป้องรักษาพี่น้องประชาชน คนทุกข์คนยากเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้วที่กระผมได้ชื่นชอบ ในขณะนั้นนายอรรถ ไม่ใช่นายอรรถคนเดิม เมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านลุกขึ้นมาชี้แจงถึงการบริหารงานของท่านในกระทรวง ผมผิดหวังว่าผมไม่คิดว่าท่านซึ่งเคยเป็นนักต่อสู้เพื่อคนทุกข์คนยากวันนี้ท่านได้ เข้ามาปกป้องพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของพ่อค้านักธุรกิจ ท่านประธาน ที่เคารพ เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมามีการประท้วงของพี่น้องเกษตรกรชาวนา ชาวไร่จากภาคอีสาน จะโดยความรู้หรือไม่รู้ของรัฐบาลก็ตาม สิ่ง ที่พี่น้องเกษตรกรชาวไร่ ชาวนาได้ลุกขึ้นมาเดินขบวนเรียกร้อง ความต้องการของเขานั้นไม่ใช่ครั้งนี้เป็นครั้งแรกและก็ไม่ใช่ว่าเป็น ครั้งสุดท้าย รัฐบาลอย่ามองว่ามีการเมืองอยู่เบื้องหลัง ท่านประธาน ที่เคารพ เป็นสิทธิอันชอบธรรมที่เขาจะต้องแสดงออกในฐานะที่เขา เป็นคนไทย เขาไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำรงชีพ เขาได้ เสียเวลามาเลือกผู้แทนราษฎรให้เข้ามาทำหน้าที่นักการเมืองพิทักษ์ ปกป้องรักษาผลประโยชน์ของเขา เขาคงไม่มีโอกาสมานั่งในสภา แห่งนี้เพื่อที่จะนำความทุกข์ความยากของเขามาพูดให้แก่รัฐบาลฟัง ด้วยตัวของเขาเอง นอกจากการแสดงผ่านทางความคิดของ ผู้แทนราษฎร นี่ถือเป็นเรื่องปกติของระบอบประชาธิปไตย ผมขอ กราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่มีความท้อถอยหมองใจกับท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้เป็นการส่วนตัว ผมมีความเคารพ

มีความศรัทธาในตัวท่านในอดีต แต่ในขณะนี้ผมจำเป็นต้อง
 ไขว่คว้าใจท่าน เพราะความผิดที่ท่านได้บริหารงานผิดพลาดใน
 กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งผมจะชี้เป็นประเด็นเป็นข้อ ๆ ซึ่งมีเรื่องที่สำคัญ
 ที่จะต้องทำให้ผมนั้นไม่สามารถที่จะไขว่คว้าใจให้ท่านบริหาร
 ชำติบ้านเมืองได้อีกต่อไป ถ้าปล่อยไว้ให้คนคนนี้บริหารชำติบ้านเมืองอีก
 จะนำมาซึ่งความหายนะ พี่น้องเกษตรกรชาวนา ชาวไร่คนส่วนใหญ่
 ทั้งประเทศนั้นคงไม่มีโอกาสได้ล้มตาอำปากได้อีกต่อไป พอพูดถึง
 เรื่องของพี่น้องคนทุกข์คนยากคนส่วนใหญ่ของประเทศ ท่านประธาน
 ที่เคารพ คงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องพูดถึงเรื่องความผิดพลาดในการ
 กำหนดนโยบายข้าวของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่อง
 ของผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ โดยเฉพาะในเรื่องข้าว เป็นเรื่อง
 เป็นปฏิตที่เข้าสู่สภาแห่งนี้หลายครั้งหลายหนทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา

จนบางครั้งเราถูกคนอื่นแคะว่าผู้แทนราษฎรนั้นเอาเฉพาะปัญหาเก่า ๆ เดิม ๆ ซ้ำซาก พูดแต่เรื่องซ้ำซาก พูดแต่เรื่องน้ำเน่าอยู่ในสภา ก็เพราะว่าปัญหาเหล่านี้ไม่ได้มีการแก้ไขก็เลยจำเป็นที่จะต้องพูดปัญหา เดิม ๆ อย่างนี้ในสภาแห่งนี้ ผมเชื่อว่าสภาแห่งนี้เท่านั้นจะเป็นที่แก้ปัญห ของประเทศชาติในระบอบประชาธิปไตย ความผิดพลาดของท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงพาณิชย์ในเรื่องการกำหนดนโยบายข้าว ท่านประธาน ที่เคารพ ท่านประธานคงจำได้ว่าเมื่อประมาณต้นปีนี้ได้เกิดมีเรื่องอื้อฉาว ที่เคยหยิบยกขึ้นมาพูดในสภานี้ครั้งหนึ่ง นั่นก็คือมีบริษัทข้าวบริษัทหนึ่งที่ชื่อว่า บริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี บี.วี. ได้เข้ามามีส่วนพัวพันในการซื้อข้าว จากรัฐบาลจำนวน ๒๕๐,๐๐๐ ตัน เป็นข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธาน ที่เคารพ มีเรื่องที่ไม่ชอบมาพากลเพราะว่าบริษัทนี้หลังจากที่มีการ เห็นสัญญาโดยคณะกรรมการดูแลเกี่ยวกับเรื่องข้าว เขาเรียกว่า คณะกรรมการ ๘ คนนั้น คณะกรรมการ ๘ คนดังกล่าวนี้มีหน้าที่ในการ กำหนดนโยบายข้าว มีอำนาจหน้าที่อย่างชัดเจนในการที่เร่งรัดหา มาตรการต่าง ๆ ในการที่จะนำมาซึ่งการระบายข้าวออกสู่ต่างประเทศ ชื่อเต็ม ๆ ว่า คณะกรรมการพิจารณาซื้อข้าวเข้าเก็บและเร่งระบายข้าว ส่งออก คณะกรรมการ ๘ คนนี้มีรองนายกรัฐมนตรี นายอานวย วิจารณ์ ขอบประธานต้องเอ่ยนาม เป็นประธาน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นรองประธาน มีตัวแทนในรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตร ปลัดกระทรวง และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน ๘ คน อำนาจหน้าที่นี้แต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ เบ็ดเสร็จเด็ดขาดนั่นก็คือ ได้ให้อำนาจในการกำหนดราคาส่งออก หรือหา มาตรการต่าง ๆ ในการที่จะแก้ไขปัญหในเรื่องข้าวภายในประเทศและ ต่างประเทศ ได้นำเรื่องดังกล่าวนี้โดยการที่บริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี บี.วี. นี้ เข้าสู่คณะกรรมการที่ประชุม ๘ คน และก็ได้รับการอนุมัติให้ทำการ เห็นสัญญาเป็นที่เรียบร้อย แต่จู่ ๆ ท่านประธานที่เคารพ ในวันที่ส่งมอบข้าว โดยสัญญาของบริษัทปีเตอร์สันกับกระทรวงพาณิชย์ได้ทำนั้น เงื่อนไขก็คือ เอฟ.โอ.บี. (FOB) เอฟ.โอ.บี. นั่นก็คือการที่บริษัทผู้ซื้อหรือผู้ซื้อเอง จะต้องหาเรือมาขนสินค้าเอง นี่คือการเงื่อนไขปกติและไม่จำเป็นที่จะต้อง ระบุว่าปลายทางที่จะส่งสินค้าไปนั้นจะอยู่ที่ไหน อันนี้เป็นเรื่องปกติของ การบริหาร แต่เรื่องที่ไม่ชอบมาพากลในขณะที่จะมีการส่งมอบข้าว

ปรากฏว่าเอกสารมีการสับเปลี่ยน แทนที่จะเป็นของบริษัทปีเตอร์สัน
 เอเจนซี กลับกลายมาเป็นของบริษัทยูโรอากิ อิงค์ และข้างบังเอิญเหลือเกิน
 ท่านประธาน ข้างบังเอิญเหลือเกินว่าจำนวนปริมาณข้าวนั้นมีจำนวน
 เท่ากันคือ ๒๕๐,๐๐๐ ตัน ท่านประธานที่เคารพ หลังจากนั้นก็มีเรื่องเกิดขึ้น
 มีบทการให้สัมภาษณ์ของกรรมการผู้จัดการของบริษัทปีเตอร์สัน ได้บอกว่า
 ไม่มีส่วนรู้เห็นในการเจรจาซื้อข้าวกับรัฐบาลไทย ท่านประธานที่เคารพ
 หลังจากนั้นก็มีการพูดจากันผ่านสื่อมวลชน และมีการหยิบยกเรื่องนี้
 เข้ามาพูดในสภาแห่งนี้เมื่อการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งที่ผ่านมา
 แต่เรื่องดังกล่าวนี้ก็ยังเป็นที่คลุมเครือ เป็นที่สงสัยของพี่น้องคนไทย
 ทั้งประเทศว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ ท่านมีส่วนรู้เห็น
 หรืออาจจะปล่อยให้กลุ่มธุรกิจผูกขาดในกระทรวงพาณิชย์ได้เข้ามา
 แสวงหาผลประโยชน์ในการค้าข้าว หลังจากนั้นก็มีตรวจสอบว่า
 บริษัททั้ง ๒ นี้มีความเป็นมาอย่างไร เป็นเรื่องที่บังเอิญเหลือเกินที่जू ๆ
 สัญญาการเปลี่ยนมือจากบริษัทปีเตอร์สันไปเป็นบริษัทยูโรอากินั้นข้างมี
 เงื่อนงำเหลือเกิน ทั้ง ๆ ที่ ๒ บริษัทนี้ไม่เคยอยู่ในสารบบของการเจรจา
 การค้า ผมได้ไปตรวจสอบค้นมาว่า บริษัทยูโรอากิ อิงค์ นี้จดทะเบียน
 เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๐ -----

โดยสำนักงานตัวแทนสำนักกฎหมายที่ชื่อว่า มอร์แกน แอนด์ มอร์แกน (MORGAN & MORGAN) ซึ่งอยู่ที่ประเทศปานามา มีทุนจดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ จำนวน ๑๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ คิดเป็นเงินไทยแล้วเป็นเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาทไทยท่านประธาน มันช่างเป็นเรื่องบังเอิญเหลือเกินที่บริษัทเล็ก ๆ บริษัทนี้จดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ได้มาทำสัญญาอีกครั้ง มาเจรจาอีกครั้ง อีก ๑๒ วันต่อมา คือวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ได้มีจดหมายจากบริษัท ปีเตอร์สัน เอเจนซี แจ้งมาที่กระทรวงพาณิชย์ว่าสัญญาซื้อข้าวและรับข้าวมอบจริงนั้นเป็นของบริษัทยูโรอาเกิ ผมอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านรู้เรื่องนี้หรือเปล่า ท่านต้องมาตอบกระผมในสภาแห่งนี้ ตอบข้อข้องใจของเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพ หลังจากนั้นอีกต่อมาวันที่ ๘ มีนาคม อีก ๒๖ วันต่อมา บริษัทดังกล่าวได้ส่งตัวแทนมาเซ็นสัญญาให้ถูกต้องกับรัฐบาลไทย ในจำนวน ๒๘๐,๐๐๐ ตัน มูลค่า ๕๑.๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นเงินไทยประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านบาท ทุนจดทะเบียน ท่านประธาน คิดเป็นเงินไทยประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ บาท แต่ในขณะเดียวกันต้องมาทำสัญญาผูกพันกับการค้าธุรกิจต่างประเทศเป็นจำนวนหลายพันล้านบาทไทยนั้น มันเป็นเรื่องที่ผิดปกติเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ หลังจากนั้นแล้วมีการตรวจสอบว่าความเป็นมาของบริษัทดังกล่าวนี้เป็นอย่างไร โดยกระทรวงพาณิชย์ได้ทำหนังสือสอบถามไปยังสำนักงานพาณิชย์ในกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ ณ กรุงเฮก ได้ตรวจสอบในเอกสารที่ผมถือในขณะนี้ เป็นเอกสารที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านอาจจะคิดว่ามันไม่น่าจะอยู่ในมือของกระผม มีคนรู้ถึงความผิดพลาดและกระบวนการธุรกิจผูกขาดในกระทรวงพาณิชย์นั้น ในขณะนี้มีคนได้รู้เรื่องมันได้พูดขึ้นมาแล้ว เดี่ยวผมจะเชื่อมโยงว่าทำไมท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จึงจะต้องมีคำสั่งพักการปลดกระทรวงคนนี้ เพราะว่าอาจจะจะเป็นคนที่รู้เรื่องนี้มากเกินไปหรือเปล่าผมไม่ทราบ หนังสือต่อมาว่าการติดต่อซื้อขายข้าวไทยของบริษัท ปีเตอร์สัน นั้น เป็นเพียง ไซด์ไลน์ (Sideline) คำว่าไซด์ไลน์ นั้น หมายถึงว่าไม่ใช่ธุรกิจที่กระทำโดยปกติ อาจจะเป็นธุรกิจที่ทำอย่างอื่นเพื่อเป็นการประกอบเท่านั้นเอง ไม่ใช่เป็นการค้าโดยปกติ และในขณะเดียวกันก็ได้สอบถามว่า บริษัทดังกล่าวนี้มีตัวตนหรือไม่ หนังสือฉบับนี้มีมาถึงท่านปลัดกระทรวงพาณิชย์ ได้ยืนยันว่าไม่มีชื่อบริษัทนี้มีตัวตนดังกล่าวที่ทำธุรกิจการค้าดังกล่าวนี้กับกระทรวงพาณิชย์ และได้สอบถาม

สผ. ๑๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

กมลมาศ ๕๐/๒

ไปอีกที่ว่าบริษัทยูโรอากิ อิงค์ นั้นมีความเป็นมาอย่างไร มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
 อย่างไร หนังสือตอบจากสำนักงานที่ปรึกษาพาณิชย์ ณ กรุงเจนีวา ลงวันที่
 ๒๒ มีนาคม ฉบับนี้ได้รับท่านประธาน มีมาถึงท่านปลัดกระทรวงพาณิชย์
 ให้ทำการตรวจสอบว่าสถานภาพของบริษัทยูโรอากิ อิงค์ นั้นไม่ปรากฏว่า
 มีบริษัทดังกล่าวนี้อยู่ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ แต่ปรากฏว่าบริษัทดังกล่าวนี้
 เป็นหนึ่งในร้อยของบริษัท เขาเรียกว่าบริษัทกระดาษ เปเปอร์ คอมพานี
 (Paper company) หมายความว่าอย่างไร-----

- ๕๑/๑

หมายความว่า สำนักงานกฎหมาย มอร์แกน แอนด์ มอร์แกน นั้นมีบริษัท อยู่ในเครือเป็นร้อย ๆ เพื่อที่ไว้บริการลูกค้าเฉพาะกิจ ในกรณีที่ต้องการ จะปิดบังซ่อนเร้น เพื่อไม่ให้มีการเปิดเผยความลับในการประกอบธุรกิจ การค้าระหว่างประเทศ และกฎหมายดังกล่าวนี้ที่อยู่ในประเทศปานามา มีกฎหมายบังคับในการปกปิดซึ่งไม่สามารถที่จะเปิดเผยว่า ผู้ที่ถือหุ้นใน บริษัทดังกล่าวนี้ในหนังสือบริคณห์สนธิ์นั้นมีใครบ้าง เพราะว่ากฎหมาย ของบริษัทปานามา กฎหมายของประเทศปานามาให้กับการคุ้มครอง ในการปกปิดดังกล่าว เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ มันเหมาะสม ในการที่กลุ่มธุรกิจผูกขาดในกระทรวงพาณิชย์ที่อาจจะมีส่วนเกี่ยวพัน กับผู้รอบรู้หรือกลุ่มผลประโยชน์ในกระทรวงพาณิชย์นั้นได้สมรู้ร่วมคิด ในการเจรจาทำสัญญา เพื่อที่จะตอบค้ำรัฐบาลและตอบค้ำพี่น้องประชาชน ในขณะที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ ท่านได้ประกาศ ความสำเร็จในการเจรจาระบายข้าวออกสู่ต่างประเทศ เพื่อเป็นการ แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ ผมถามหน่อย ท่านประธาน ในขณะที่พ่อค้าส่งออก ในขณะที่กลุ่มโรงสี วงจรธุรกิจ ค้าข้าวในประเทศนั้นได้รับการดูแลจากรัฐบาล ฯพณฯ รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านประกาศว่าเป็นผลงานชิ้นโบแดงของท่าน สามารถที่จะระบายข้าวออกสู่ต่างประเทศได้ แต่ผมถามหน่อยว่าวิถีชีวิต ของพี่น้องเกษตรกร ชาวนา ชาวไร่ เขาได้ดีขึ้นหรือไม่ วิถีชีวิตของเขา เดียวนี้ในขณะนี้ ข้าวไม่ได้อยู่ในมือของชาวนา ผลประโยชน์ต่าง ๆ นั้น มันตกไปสู่พ่อค้ากลุ่มธุรกิจผูกขาด ผมขอกล่าวหาว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ ท่านไม่ได้สนองตอบนโยบายที่ได้แถลงไว้ใน สภาแห่งนี้ นโยบายรัฐบาลข้อหนึ่งได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า รัฐบาล จะส่งเสริมการค้าระบบเสรี ขจัดการผูกขาดตัดตอน แต่ในขณะที่เดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ การประพฤติดของกระทรวงพาณิชย์ทำให้กลุ่มธุรกิจ ผูกขาดบางกลุ่มที่ได้อภิสิทธิ์มีผลประโยชน์ดังกล่าวนี้ เมื่อธุรกิจผูกขาด มันมีอยู่นั้น นั่นหมายถึงธุรกิจค้ากำไร มีอำนาจในการที่จะกำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข กำหนดกฎเกณฑ์อะไรต่าง ๆ ได้ สิ่งเหล่านี้ผมฟ้องว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านไม่ได้สนองนโยบายที่ได้แถลงไว้ ในสภา ผมขอกล่าวหา เรื่องดังกล่าวนี้มันมาจบลงตรงไหนครับท่านประธาน มาจบลงที่ว่าในขณะที่บริษัทยูโรอากิ อิงค์ จะต้องส่งมอบข้าว จะต้องมารับ

สผ. ๑๕/๒๕๓๖ (ส. ๑)

ปฎิญา ๕๑/๒

ข้าวที่ท่าเรือ สัญญาถูกเปลี่ยนมือจากบริษัทยูโรอาภี อิงค์ ไปเป็นบริษัท
 ท้าวชัยพรได้อย่างไร ตรงนี้ผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พาณิชย์ที่ชื่อว่า นายอุทัย พิมพ์ใจชน ที่ผมเคยชื่นชอบในอดีต ท่านลุกขึ้นมา
 ตอบผมในสภา ท่านลุกขึ้นมาตอบพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศว่า
 เรื่องดังกล่าวนี้เกิดขึ้นมาได้อย่างไร ใครมีผลประโยชน์ ถ้าท่านไม่ตอบ
 คำถามนี้ ผมจะกล่าวหาว่าท่านรู้เห็นเป็นใจ ท่านจะต้องทำเรื่องนี้ให้
 กระฉ่างออกมาให้ได้ ท่านประธานที่เคารพ เอกสารที่ผมมีอยู่ในมือ
 ขณะนี้ เป็นเอกสารที่เปิดเผยถึงเบื้องหลังความไม่ชอบมาพากลของการ
 บริหารงานในกระทรวงพาณิชย์ -----

- ๕๒/๑

ความเคลือบแคลงสงสัยดังกล่าวนี้ยังเป็นคำถามอยู่ในหัวใจของพี่น้องประชาชน ถ้าท่านไม่ตอบ ผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านบริหารชาติบ้านเมืองได้อีกต่อไป ท่านประธานที่เคารพ นั่นคือความผิดข้อที่ ๑

ความผิดข้อที่ ๒ ความว้าวยังไม่หาย ความความก็เข้ามาแทรก ในเวลาต่อมา ท่านประธานที่เคารพ มีการเจรจาขายข้าวให้กับต่างประเทศอีกครั้ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ก็ประกาศเป็นผลงานชิ้นโบว์แดงอีกละครับ ว่าสามารถที่จะระบายข้าวออกต่างประเทศเพื่อเป็นการผลักดันให้มีการส่งออก เพื่อที่จะยกระดับราคาข้าวในประเทศสูงขึ้น เพื่อผลประโยชน์ของพี่น้องเกษตรกรชาวนา ชาวไร่ ผมถามว่ามันจริงหรือไม่ ผมตอบว่าไม่จริง คนที่ได้ประโยชน์คือกลุ่มธุรกิจผูกขาดตัดตอนในกระทรวงพาณิชย์ต่างหาก สัญญาเกิดขึ้นนั่นคือการขายข้าวแลกเปลี่ยนกับประเทศฟิลิปปินส์ นี่คือเรื่องที่ผมให้อภัยไม่ได้ ท่านทำความผิดในข้อที่ ๑ ท่านต้องตอบผมในสภาให้อย่างชัดเจน ในข้อที่ ๒ คือการทำสัญญาอภัยศ ผมใช้คำว่าสัญญาอภัยศ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นำเอาประเทศชาติไปสู่ความหายนะ ไปผูกพันกับต่างชาติ เราได้ทำสัญญาเสียเปรียบกับต่างประเทศ ในสัญญาระบุอย่างชัดเจนว่า ท่านมีความบกพร่องในการบริหารงาน ผมจะชี้ว่าท่านมีความบกพร่องในเรื่องอะไร นโยบายในการแลกเปลี่ยนข้าวกับประเทศฟิลิปปินส์นั้น ทำระหว่างรัฐต่อรัฐ แต่ในขณะเดียวกันด้วยความที่ร้อนรนกลัวว่าตัวเองจะไม่มีผลงาน ท่านนายกรัฐมนตรี นายชวน หลีกภัย ได้ให้สัมภาษณ์ผ่านสื่อมวลชนทั้งในสภาแห่งนี้ ทุกครั้งที่ให้สัมภาษณ์บอกว่า รัฐบาลชุดนี้มีคนอ้างว่ารัฐบาลไม่มีผลงาน แต่จริง ๆ แล้วรัฐบาลมีผลงานที่รัฐบาลทำอะไรที่เข้าไปนั้น เพราะรัฐบาลต้องการความรอบคอบ ต้องการความรัดกุม เลขาธิการเป็นที่จะต้องชี้ แต่จริง ๆ แล้วมันไม่ใช่อย่างนั้นท่านประธาน โดยเฉพาะสัญญาที่เกิดขึ้นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กระทำไว้กับประเทศฟิลิปปินส์นั้น ยิ่งซ้ำยิ่งผิดพลาด หนังสือของกระทรวงพาณิชย์ลงวันที่ ๘ มิถุนายน เอกสารชิ้นนี้ส่งรายงานไปที่นายกรัฐมนตรี แจ้งไปถึงเรื่องการแลกเปลี่ยนข้าวกับประเทศฟิลิปปินส์ ผมจะขออนุญาตท่านประธานอ่านนิดหนึ่งเพื่อให้เห็นเนื้อความในหนังสือฉบับนี้ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๑. ตามที่มีการเจรจาแลกเปลี่ยนข้าวกับประเทศฟิลิปปินส์ที่กรุงเทพฯ ระหว่าง

วันที่ ๒๖ - ๒๘ พฤษภาคม ๒๔๓๖ และที่กรุงมะนิลา เมื่อวันที่ ๕ - ๕ มิถุนายน ๒๔๓๖ เช่นกัน ได้รายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ

๑. ประเทศฟิลิปปินส์ตกลงรับซื้อข้าว ๓๕ เปอร์เซ็นต์ จำนวน ๑๕๐,๐๐๐ ตัน และแจ้งว่าจะซื้ออีกครั้งหนึ่งอีก ๕๐,๐๐๐ ตัน รวมเป็น ๒๐๐,๐๐๐ ตัน เป็นข้าว ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ในราคา ๑๕๐ เหรียญสหรัฐ ส่งมอบระหว่างวันที่ ๑๕ มิถุนายน ถึง วันที่ ๑๕ กรกฎาคม มีระยะเวลา ๑ เดือนด้วยกัน โดยเหตุผลที่ต้องขอรับข้าวเร็ว เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาทางการเมืองที่เกิดขึ้นในฟิลิปปินส์ เลขจำเป็นจะต้องรับส่งข้าวและทำสัญญารวดเร็ว

๒. จุดที่ผมบอกว่าบกพร่องอยู่ที่ตรงนี้ ในข้อที่ ๒ บอกว่า ฝ่ายไทยจะรับซื้อเคมีจากฟิลิปปินส์จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ ตัน ในจำนวน ๕๕๐,๐๐๐ ตันนี้ จะส่งมอบในไตรมาสที่ ๔ ของปี โดยจะเจรจาในเรื่องราคาและการส่งมอบอีกครั้งหนึ่ง -----

ที่ผมว่าเป็นสัญญาอัปยศ นี่คือสัญญาที่ลงนามโดยนายอูทซ์ พิมพ์โจชน ได้ลงนามโดยเอาความผูกพันของประเทศลงนาม ผมถือว่าเป็นสัญญาอัปยศ ในขณะที่ท่านเจรจา ท่านเป็นเสนาบดี ท่านมีหน้าที่อำนาจ เบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการเจรจา ท่านรู้ว่านโยบายของประเทศ ต้องมีการผูกพันในต่อไป ในขณะที่เจรจานั้นเรากำหนดราคาข้าว ในจำนวน ๑๘๐ เหรียญสหรัฐ แต่ท่านไม่ได้กำหนดอัตราแลกเปลี่ยน ว่าราคาปุ๋ยที่เขาจะส่งมอบให้ไทยนั้นมีราคาเท่าไร เป็นจำนวนเท่าไร อย่างชัดเจนแน่นอน นี่แหละผมถือว่าเป็นสัญญาอัปยศ และการกระทำของท่านเหมือนกับว่า ท่านพยายามฉ้อฉล เพื่อที่จะฉ้อตัวเองให้หาย จากการที่ฝ่ายค้านจะกล่าวหาว่าท่านฉ้อฉลในการบริหารงานใน กระทรวงพาณิชย์ การทำสัญญาขายข้าวที่เกิดขึ้นกับฟิลิปปินส์นี้ได้ทำอย่างรวดเร็วไม่รัดกุม ทำให้ประเทศชาติต้องประสบกับความเสียหาย กับความหายนะ สรุปแล้วผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านได้อีกต่อไป ในขณะที่เดียวกันครับ ท่านประธานที่เคารพ เมื่ออยู่ที่ฟิลิปปินส์นั้นมีการแยกเจรจา ท่านเดินทางผมแปลกใจว่าท่านเดินทางไปในที่ที่เป็นวันหยุดราชการ ท่านจะไปเจรจอะไรในวันหยุด เมื่อไปถึงฟิลิปปินส์นั้น มีการแยกคุยกันระหว่างส่วนของกระทรวงพาณิชย์ เรื่องข้าวก็ว่า อีกห้องหนึ่ง เรื่องเกี่ยวกับปุ๋ยก็ว่ากันอีกห้องหนึ่ง แต่มันแปลกตรงที่ว่า อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดจากตัวแทน ในการเจรจapunั้น คนที่ไปเจรจานั้น ไม่ใช่คนที่ได้รับมอบหมายไป หรือมีอำนาจในการตัดสินใจ ในขณะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปเซ็นสัญญาเรียบร้อยกับต่างประเทศ ตกลงกันเรียบร้อย ถึงแม้ว่าการตกลงจะไม่เซ็นสัญญา แต่ในวงการธุรกิจนั้นเพียงคำพูดก็ถือว่าเป็นเครดิต ท่านรับปากตกลงกับเขาว่า จะมีการแลกเปลี่ยนข้าวกัน แต่ในขณะที่เดียวกันในส่วน ของในเรื่องปุ๋ยนั้น ยังไม่มีการตกลงกัน เพราะว่าคนที่ได้รับมอบหมาย ให้เดินทางไปร่วมกับท่านนั้น ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจ นี่คือการฉ้อ ข้อที่ ๒ ความผิด ๒ ข้อนี้ผมถือว่ามันหนัก ไม่สามารถที่จะให้ท่านบริหาร ชาติบ้านเมืองได้อีกต่อไป มันจะนำมาซึ่งความเสียหายอันใหญ่หลวง ของประเทศ ข้าวจำนวนที่ส่งมอบในขณะนี้ให้กับฟิลิปปินส์ ท่านประธาน ที่เคารพ เขาซื้อข้าวจากเราในลอต (Lot) แรก ๑๕๐,๐๐๐ ตัน

มีการส่งมอบไปเปิดเสรีจ.เรียบร้อยแล้ว แต่ในขณะนี้ทางฟิลิปปินส์เขามีปัญหา
การเมือง โดยการฉกฟอกของในรัฐสภานั้น พุดถึงการเซ็นสัญญาเจรจา
ค้าข้าวกับประเทศนั้น จะทำให้มีผลกระทบต่อผลผลิตในราคาข้าวของ
ประเทศฟิลิปปินส์ จึงมีการระงับการสั่งซื้อกับไทย แต่ในขณะเดียวกัน
เรามีการส่งมอบข้าวไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ในการส่งมอบข้าวนี้
มีสัดส่วนดังนี้ ข้าวจาก อ.ต.ก. จำนวน ๘๐,๐๐๐ ตัน ข้าวจากองค์การ
คลังสินค้าจำนวน ๕๐,๐๐๐ ตัน และข้าวจากกรมการค้าต่างประเทศ
จำนวน ๓๐,๐๐๐ ตัน รวมแล้วเป็น ๑๕๐,๐๐๐ ตัน ในจำนวนนี้มีการส่งมอบ
เป็นที่เรียบร้อยแล้วประมาณ ๕๖.๔ เปอร์เซ็นต์ ในขณะนี้ อ.ต.ก.
ได้ส่งมอบข้าว -----

ให้กับฟิลิปปินส์เป็นที่เรียบร้อยแล้วตามสัดส่วนที่ได้รับ ในขณะที่ อ.ต.ก. นั้นจะต้องไปซื้อข้าวจาก ธ.ก.ส. ท่านประธานที่เคารพ เดียวนี้ ธ.ก.ส. เขาทรงหนี้ แต่ อ.ต.ก. ไม่มีเงินที่จะไปชำระหนี้ นี่ครับ คือความเสียหายที่เกิดขึ้น บัญชีในจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ ตัน ในล็อตแรก ๑๕๐,๐๐๐ ตัน ล็อตที่ ๒ เราตกลงกันในราคา ๑๘๐ เหรียญสหรัฐ คิดเป็นเงินไทยประมาณ ๔๐๐ ล้านบาท ในขณะที่เงิน ๔๐๐ ล้านบาท เรายังไม่ได้รับแล้วเราก็กังไม่รู้ว่าบัญชีที่เราจะได้มาจะได้เมื่อไร ผมขอล่าว่าหาว่า นี่คือการบกพร่องในหน้าที่ ผมไม่ได้กล่าวหาว่า ท่านทุจริต วันนี้ผมยังไม่มีใบเสร็จมาแจ้งในสภา แต่พฤติกรรมในการบริหารงานของท่านเท่านี้ก็足以ให้เห็นว่าท่านไม่มีความสามารถ ท่านไม่มีความรอบคอบในฐานะเป็นเจ้ากระทรวง ท่านพาประเทศชาติ ไปผูกพันสัญญาที่ทำให้เราเสียเปรียบทางการค้า นี่คือการผิดข้อที่ ๒

ในความผิดข้อที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพ ในเรื่องของ การเจรจาการค้าระหว่างไทยกับสหรัฐ ท่านคุยนึกคุยนานว่าท่านสามารถ ทำให้ไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศที่ถูกจับตามองทางการค้า ท่าน คุยนึกคุยนานว่านี่คือผลงานชิ้นโบแดง เมื่อสักครู่นี้ท่านลุกขึ้นมาพูดในสภา ท่านขึ้นมาในสภาชื่นชมผลงานของตัวเอง นี่คือผลงานชิ้นโบแดงที่คนที่ ชื่ออู๋กัยได้เดินทางไปคุยกับสหรัฐ แต่ท่านรู้หรือไม่ครับว่า จริง ๆ แล้ว สหรัฐ เขาไม่ได้มองไทยอยู่ในสายตาหรอกครับ การค้าของประเทศ ไม่ได้มีความเสียหาย ถึงแม้ว่าเราจะถูกจับตามองขึ้นบัญชี พี. เอฟ. ซี. ก็ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร เป็นธรรมชาติของธุรกิจการค้า เมื่อมีคู่แข่งขึ้น เมื่อมีคู่แข่งขึ้นในธุรกิจการค้าเสรี เมื่อการค้ามีผลกระทบ ผู้ค้า ก็จำเป็นต้องอย่างถึงที่จะต้องหามาตรการเพื่อที่จะกีดกันการค้าของคู่แข่งขึ้น เป็นเรื่องธรรมดา ควรที่จะมีความภูมิใจด้วยซ้ำไป ท่านประธาน ว่า เมืองไทยในขณะนี้ เศรษฐกิจของเรานั้นสามารถที่จะยืนหยัดอยู่ในแถว เอเชียนี้ได้ เราเป็นหนึ่งในหลาย ๆ ประเทศ การค้าธุรกิจของเรานั้น กำลังเติบโตเป็นธรรมดาที่ต้องจะถูกจับตามอง นั่นถึงเป็นตัวชี้ว่าประเทศ ของเรานั้นเป็นประเทศกำลังจะก้าวไปสู่การเป็นประเทศความเป็น ผู้นำทางด้านเศรษฐกิจ ท่านประธานที่เคารพ มีนัก ล็อบบี้ยิสต์ (Lobbyist) จากสหรัฐ เขาได้ส่งหนังสือที่ไทยเราได้ไปแจ้งเขาไว้ในการที่เราจะต้อง เป็นตัวแทนในการเจรจาต่าง ๆ แทนประเทศไทย ซึ่ง ล็อบบี้ยิสต์

ในต่างประเทศนั้นเป็นเรื่องที่ปกติ เป็นเรื่องที่ถูกต้องหมาย เขามีหนังสือ
 แจ้งมาที่ประเทศไทย เขาแจ้งมาอย่างไรรู้จักสักครู่ ท่านประธาน
 ผมจะเล่าให้ฟัง มีหนังสือตอบโต้ในขณะที่ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน ท่านจะ
 เดินทางไปเจรจากับสหรัฐ ท่านตั้งเป้าหมายไว้อย่างยิ่งว่าท่านจะต้อง
 ทำเรื่องนี้ให้ได้ ทั้ง ๆ ที่สหรัฐเองนั้นไม่ได้คิดที่จะตอบโต้ทางการค้า
 กับประเทศไทยแต่ประการใด ท่านรู้อยู่เต็มอก คนในกระทรวงพาณิชย์
 รู้อยู่เต็มอกว่าสหรัฐไม่ได้ใช้มาตรการตอบโต้ทางการค้ากับประเทศไทย
 แต่ที่ท่านต้องการอยากจะสร้างผลงานขึ้นโบแดง ท่านรู้อยู่เต็มอก
 แต่ท่านก็ยังต้องวิ่งไปต่างประเทศ มีหนังสือเป็นโทรเลขจากต่างประเทศ
 ณ กรุงวอชิงตัน จากสถานเอกอัครราชทูตไทย ถึงกระทรวงการต่างประเทศ
 เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๓๖ รับเมื่อเวลา ๒๑.๒๕ นาฬิกา นี้ครับ
 ท่านประธาน จากเอกอัครราชทูตไทยกรุงวอชิงตัน ถึงกระทรวงการ
 ต่างประเทศ หนังสือฉบับนี้อาจจะเป็นความลับนิดหนึ่ง เป็นความลับที่
 ตราประทับว่า ลับ แต่ในยุคนี้เป็นยุคของโลกานุวัตร ไม่มีความลับในโลก
 ใครไปทำอะไรที่ไหนไม่มีใครจะปิดบังซ่อนเร้นอะไรได้-----

ยุคนี้มัน เป็นยุคของการสื่อสาร มัน เป็นยุคของความเจริญเติบโตทางด้านเทคโนโลยี ท่านประธานที่เคารพ ในรายงานเขาแจ้งมาว่า ขอรายงานทัศนะของเจ้าหน้าที่ฝ่ายสหรัฐ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน เกี่ยวกับเรื่องปัญหาการค้าไทย - สหรัฐ ดังนี้ ในเนื้อหาหนังสือดังกล่าวนี้ เขาสงสัยว่า ท่านรัฐมนตรีจะไปทำไม เขาบอกว่า ไทยไม่ควรจะเป็นกังวลว่า จะยังคงมีข้ออยู่ใน พี. เอฟ. ซี. หรือไม่ แต่ควรที่จะให้ความสนใจว่า ไทยนั้นควรที่จะทำอย่างไรที่จะหลุดพ้นจากการเป็นประเทศที่ตอบโต้ทางการค้าเป็นสำคัญ ในท้ายของหนังสือฉบับนี้ เขาบอกว่า ไม่ว่าการแก้ปัญหาจะออกมาในรูปใดก็ตาม รัฐมนตรีหรือทัก ก็จะต้องเดินทางไปสหรัฐอยู่ดี จึงควรที่จะให้ ยู. เอส. ที. อาร์. (USTR) หรือตัวแทนการค้าของสหรัฐได้ทำหนังสือเชิญรัฐมนตรีหรือทัก มาสหรัฐสรุปใจความหนังสือตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีหรือทัก พิมพ์ใจชน ท่านไม่จำเป็นจะต้องไป ไทยก็ต้องหลุดพ้นจาก พี. เอฟ. ซี. แน่นนอน หนังสือฉบับนี้เขาเขียนเขาบอกว่า การเดินทางไปสหรัฐของรัฐมนตรีหรือทัก และคณะนั้น ฝ่ายสหรัฐหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะมีข้อเสนอใหม่ ๆ มาเจรจา ถ้าไม่มีอะไรใหม่ทางฝ่ายสหรัฐก็ไม่แน่ใจว่า ไทยกำลังเล่นเกมส่ออะไรอยู่ และคิดว่าการเจรจาครั้งนี้คงจะไม่เป็นผลสำเร็จ ตรงนี้ท่านประธานที่เคารพ เป็นตรงที่ผมจะต้องอธิบายความนึกหนึ่ง ผมอธิบายความว่า ในขณะที่ประเทศของเรานั้นได้ถูกขึ้นชื่อ พี. เอฟ. ซี. เป็นประเทศที่ถูกจับตามองทางการค้า แต่การดำเนินนโยบายของกระทรวงพาณิชย์ในตลอดระยะเวลา ๖ - ๗ ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่สมัย พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกฯ ขอประธานที่จะต้องเอ่ยชื่อนามคนที่รู้เรื่องนี้ดีที่สุดในการเจรจาการค้าระหว่างไทย - สหรัฐ นั่นก็คือปลัดกระทรวงที่ชื่อว่า ปลัดพชร ความจริงท่านชื่อว่าพชร แต่คนส่วนใหญ่อ่านผิดว่า พะชะระ ท่านชื่อ พชร ปลัดพชร อิศรเสนา ณ อยุธยา ท่านจับเรื่องนี้มีความเชี่ยวชาญเรื่องนี้มาโดยตลอด ผมผิดสังเกตตั้งแต่นั้นมานั่งในกระทรวงพาณิชย์ตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว หลังจากที่ท่านมานั่งในกระทรวงนี้ไม่กี่วัน ท่านออกให้สัมภาษณ์ทางสื่อมวลชนว่า จะต้องมีการเปลี่ยนผู้แทนเจรจาการค้ากับสหรัฐ เนื่องจากว่าคนที่ทำเรื่องนี้เป็นคนเก่า ๆ หน้าเดิม ๆ จึงทำให้เมื่อสักครู่นี้ท่านก็ขึ้นมาพูดในสภาว่า การเจรจาการค้าที่ทำมาทุกยุคทุกสมัยนั้นมันผิดพลาด ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถที่จะหลุดพ้นจาก พี. เอส. ซี. ได้ ท่านก็เลยจำเป็นจะต้องเปลี่ยนบุคคลมาเจรจา ท่านประธานที่เคารพ มาตรการที่เราทำมาในอดีตทุกยุคทุกสมัยนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้อง การเจรจาการค้า ในฐานะที่เราเป็นประเทศเล็ก ในขณะที่เราจะต้องแข่งขันกับประเทศ

คู่ค้าในระดับมหาอำนาจ เราเสียเปรียบเขาอยู่วันยังค่ำท่านประธาน ถ้า
เปรียบเสมือนการชกมวย เปรียบว่าประเทศไทยนั้น เป็นนักมวยรุ่นแบนตั้มเวจ
เราอาจหาญที่ไปชกกับระดับเฮฟวี่เวจ มันคนละรุ่น นโยบายที่กระทรวงพาณิชย์
ที่เคยทำไว้แล้ว ที่ท่านปลัดกระทรวงที่ท่านได้จับงานชิ้นนี้มาโดยตลอด รู้เรื่องดี
มาโดยตลอด-----

-๕๖/๑

และเป็นที่ไว้วางใจของนายกรัฐมนตรีให้เป็นตัวแทนในการเจรจา
 ท่านประธานที่เคารพ เราใช้มาตรการในการที่จะเจรจาล่วงคูลอำนาจไว้
 เราไม่ได้กล่าวด้วยข้อเสนอทุกอย่างให้กับสหรัฐ เราไม่ได้เป็นเมืองขึ้น
 กับสหรัฐ แต่ในขณะนี้คนที่ซื้อทุกอย่างกำลังเอาประเทศชาติไปพัวพันกับสหรัฐ
 มันหมดยุคของการล่าอาณานิคมแล้วครับ เราอย่าเป็นทาสของ ผมไม่อยากจะ
 ใช้คำว่าจักรวรรดินิยม เพราะว่าคำพูดนี้มันต้องใช้เมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว
 เราไม่ได้เป็นประเทศที่อยู่ภายใต้การควบคุมของนายทุน กลุ่มธุรกิจที่มี
 อำนาจที่ในอดีตเรียกว่าระบบทุนนิยม ท่านประธานที่เคารพ ถ้าการเจรจา
 ระบบทวิภาคี ทวิภาคี หมายถึงว่าเจรจาระหว่างคู่ค้าตัวต่อตัวนี้เราเสียเปรียบ
 เหมือนกระผมที่เปรียบเทียบแล้วว่า เราอาจหาญไปเจรจาเงื่อนไขต่าง ๆ
 กับสหรัฐตัวต่อตัวนั้นเราเสียเปรียบ เราเป็นประเทศเล็ก สหรัฐเขายืน
 เงื่อนไขอะไรมาเราจะรับหมดนั้นเป็นไปไม่ได้ ความแตกต่าง ความพร้อม
 ระหว่างไทยกับสหรัฐมันแตกต่างกัน เขามีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี
 แต่ในขณะที่ไทยเรานั้นเพิ่งเริ่ม เริ่มที่จะก้าวเข้าไปสู่การเป็นประเทศพัฒนา
 เรียกกันชัด ๆ ว่าเรากำลังเป็นประเทศด้อยพัฒนา แต่เรียกให้สวยหรูก็คือ
 ประเทศกำลังพัฒนา เทคโนโลยีเราก็สู้เขาไม่ได้ ต้นทุน ปัจจัยการผลิต
 อะไรทุกอย่างเราต้องพึ่งพาอาศัยต่างประเทศทั้งนั้น สหรัฐเองนั้นเขาถือไฟ
 เหนือกว่าเรา เขาถือไฟเหนือกว่าเราเพราะว่าอุปกรณ์อะไรทุกอย่าง
 ของสหรัฐนั้นไทยเราเองจะต้องพึ่งพาอาศัยเขาอยู่ เราจะต้องซื้อสินค้า
 จากเขา เราจะต้องเอาเทคโนโลยีเขามา เราไม่มีทางสู้เขาหรอกครับ
 ถ้าเจรจาในระบบทวิภาคีนั้นเราเสียเปรียบ แต่ทุกครั้งในการเจรจานั้น
 ผมถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เดียวนี้เขากำลังเจรจา
 การค้ารอบอุรุกวัยหรือแอกต์ ซึ่งเป็นการค้าพหุภาคี ในหลักสากลนั้น
 ท่านประธานที่เคารพ ในหลักสากลนั้นถ้าเราเจรจการค้าตัวต่อตัว
 เราเสียเปรียบ เราต้องหาสมัครพรรคพวกเป็นประเทศที่มีสภาพการเป็นอยู่
 เหมือนกับเมืองไทยเป็นพวกในการเจรจาต่อรอง ทำไมท่านไม่รอให้
 การเจรจารอบอุรุกวัยให้เป็นที่เสร็จสิ้นเสียก่อนค่อยไปเจรจากับสหรัฐ
 ซึ่งสหรัฐในขณะนี้พยายามอย่างยิ่งที่จะให้ผลการเจรจาให้เป็นระบบ
 ทวิภาคีเพื่อให้เกิดอำนาจต่อรอง เพราะว่าปัจจัยต่าง ๆ ของเมืองไทย
 นั้นต้องพึ่งพาอาศัย แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านใจร้อน
 เกินไปก็อยากจะโชว์ผลงาน โดยหาว่าไม่ว่านั่นคือความหายนะของประเทศ

ท่านประธานที่เคารพ เราต้องฟังพาดำยต่างประเทศ ในขณะนี้ท่านกลับมา
ท่านมาออกโฆษณาชวนเชื่อว่าเป็นขณะนี้เมืองไทยได้หลุดพ้นจาก พ. เอฟ. ซี.
แล้ว โดยมีการเจรจาต่อรองในเรื่องอะไรนั้นผมไม่ทราบ แต่ที่รู้อย่างหนึ่ง
ก็คือว่าในขณะนี้เราได้แก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์เข้าสู่สภาเรียบร้อยแล้ว
และกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้มันจะมีผลกระทบไปถึงต้นทุนการผลิตของสินค้า
ในประเทศ และธุรกิจบริการ โดยเฉพาะการแก้ไขกฎหมายลิขสิทธิ์ที่
ผ่านสภาไปแล้ว เน้นหนักในเรื่องของการแก้ไขเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ ควบคุม
ไปถึงคอมพิวเตอร์ซอฟแวร์ ตรงนี้คือหัวใจสำคัญที่อเมริกาเขาต้องการ
เขาต้องการอย่างยิ่งคือเขาต้องการคุ้มครองเรื่องนี้ ในขณะที่การประชุม
เจรจาการค้ารอบอุรุกวัยหรือแอกต์นั้น พยายามที่จะหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมา
พูดในที่ประชุมทุกครั้ง แต่มันไม่เป็นผลในการเจรจา ล้มเหลวไปทุกครั้ง
เพราะว่าประเทศเล็ก ๆ เขาไม่มีความพร้อม ยกตัวอย่างเช่นเมืองไทย

ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้เมื่อไร นับตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้
ประกาศใช้ คอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ และธุรกิจที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
ซอฟต์แวร์นั้นจะมีผลกระทบอย่างเห็นได้ชัด นั่นคือต้นทุน ต้นทุนที่ประเทศไทย
จะต้องรับภาระ เดียวนี้มีใครปฏิเสธละครับว่า ระบบคอมพิวเตอร์นั้น
มันเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในวงการธุรกิจ ในวงการการศึกษา ในวงการ
ราชการ ทุกหน่วยงานจะต้องมีคอมพิวเตอร์ทั้งนั้น แต่กฎหมายฉบับนี้
เราได้แก้ไขเพื่อที่จะเอาใจสหรัฐเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ สิ่งเหล่านี้
คนรู้เรื่องดี นั่นก็คือปลัดกระทรวง ผมว่าท่านนั้นมีอคติกับปลัดคนนี้
เป็นการส่วนตัว ท่านอาจจะไม่ปมด้อยเนื่องจากว่าปลัดกระทรวงนั้น
บริหารงานในกระทรวงนี้มีความรู้ มีความสามารถ เคยเป็นถึงอาจารย์
ของท่าน ไม่ว่าจะเป็นคนที่ซื่อๆ และคนที่ซื่อซวน หลีกภัย ท่านอาจจะมีความ
รู้สึกว่าคุณท่านนั้นด้อยในฐานะที่ท่านนั้นเป็นรัฐมนตรี แล้วงานทุกอย่างนั้น
จะต้องพึ่งพาอาศัยปลัดคนนี้ อาจจะเป็นอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ
ท่านอย่าทำตัวเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐประจำ
ประเทศไทยเลย เพราะว่าสิ่งที่ท่านทำทุกๆ ในขณะนี้ มันเป็นเรื่อง
ที่ผมให้อภัยท่านไม่ได้ ผมไม่สามารถที่จะให้อภัยท่านได้ การเจรจา
การค้ากับต่างประเทศนั้นเราจะต้องเอาศิลปะการทูตไปเจรจา ไม่ใช่ว่า
เราจะไปสวมวิญญาณของนักการพนัน มีอะไรก็เทให้เขาหมด มันเสียเปรียบ
มันเสียเปรียบตรงนี้ เราต้องมีศิลปะทางการทูตไปเจรจากับต่างประเทศเขา
ท่านประธานที่เคารพ ผลของการเดินทางของท่านรัฐมนตรี อู๋ทัย พิมพ์ไจซัน
ไปต่างประเทศ ล็อบบี้ยิสต์ ที่เราจ้างไว้ในการเจรจาเป็นตัวแทนในสหรัฐนั้น
เขาบอกว่าท่านอู๋ทัยนั้นไปทำไม ท่านอู๋ทัยนั้นเดินทางไปทำไม ไม่มีประโยชน์
เขามีหนังสือมาถึง ผมพูดมีหลักฐานทั้งนั้นท่านประธาน ไม่ใช่กล่าวหาท่าน
ผมก็กลัวว่าท่านจะฟ้องผมเหมือนกัน เพราะการพูดในสภาและมีการถ่ายทอดนั้น
มันอันตราย เมื่อถึงกองพาณิชย์ต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม
ในเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา มันเป็นภาษาอังกฤษ ผมอาจจะมีความด้อย
ในเรื่องภาษาอังกฤษนิดหนึ่ง แต่มีข้อความหนึ่งเขาบอกว่าการที่
นายอู๋ทัย พิมพ์ไจซัน เดินทางไปสหรัฐครั้งนี้ ไปเจรจากับสหรัฐ
เขาให้ค่าพูดค่าหนึ่งท่านประธาน เขาบอกว่า เครซี่ (Crazy) ชัดเจน
ท่านประธาน เขาบอกว่า เครซี่ ไปทำไม ผมอาจจะเป็นคนที่มีความรู้
ภาษาอังกฤษน้อย ผมก็เลยไปเปิดพจนานุกรมดูท่านประธาน คำว่า

เครซี่ มันหมายความว่าอย่างไร เครซี่ ในพจนานุกรมฉบับไหนก็ตาม
ไม่ว่าจะเป็นฉบับลองแมน (Longman) ก็ตาม เหมือนกัน พูดไว้อย่าง
ชัดเจน ให้ความหมายว่า ขออนุญาตท่านประธานอ่าน ถ้าเป็นเรือ
หรืออาคารนั้น แปลว่า ไม่มั่นคง ไม่แข็งแรง เปรียบเทียบกับเรือและ
อาคาร แต่ถ้าเปรียบเทียบกับคนแล้วนี้ เขาให้ความหมายว่า วิกลจริต
ผมขอพิมพ์คำพูดของลอร์ดบิชอปส์สำหรับท่านนี้มากล่าวหาท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ว่า เป็นรัฐมนตรีวิกลจริต ผมไม่ได้พูดเอง ผมขอพิมพ์
คำพูดนี้ และคำว่า วิกลจริต ต้องตีความหมายอีกนัยหนึ่ง ตามพจนานุกรม
ราชบัณฑิตยสถาน หน้า ๗๕๓ บรรทัดที่ ๑๑ ให้ความหมายไว้อย่างชัดเจน
คำว่า วิกลจริต หมายถึง มีความประพฤติกิริยาผิดปกติเพราะสติวิปลาศ
ท่านประธานผมไม่ได้พูดเอง นี่คือความหมายในพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน
พ.ศ. ๒๕๒๕ หน้า ๗๕๓ บรรทัดที่ ๑๑ เขาบอกว่า เครซี่ เดี่ยวผมจะ
ซีร็อกซ์ (Xerox) ไปให้สื่อมวลชนดู นี่คือน้ำมันเกิดขึ้นในความผิดพลาด
ในการบริหารงานของท่าน นี่คือการผิดข้อที่ ๓ -----

ความผิดข้อที่ ๕ ท่านประธานที่เคารพ ความผิดข้อที่ ๕ นั้นก็คือท่านได้ใช้อำนาจหน้าที่ในการรังแกข้าราชการประจำ ท่านได้ใช้อำนาจหน้าที่โดยอ้างว่าปลัดกระทรวงที่ชื่อว่า พชร อิศรเสนา ขอกราบประทานอภัยที่จะต้องเอ่ยนามอีกครั้งหนึ่ง มีความผิดเนื่องจากว่าโดนฟ้องในคดีอาญา ซึ่งโดยเนื้อหาอะไรต่าง ๆ เกี่ยวกับคดีนี้ผมจะไม่พูดถึง เพราะว่าขณะนี้เรื่องอยู่ที่ศาล แต่ที่ผมชี้ประเด็นตรงนั้นเมื่อก่อนหน้านี้ว่าท่านมีอคติส่วนตัวหรือเปล่ากับท่านปลัดกระทรวงท่านนี้ ท่านหาเรื่องที่จะปลดปลัดกระทรวงท่านนี้ตั้งแต่เริ่มต้นที่ท่านมานั่งในกระทรวงพาณิชย์ โดยมีเอกสารยืนยันการให้สัมภาษณ์ของท่านทุกครั้งที่พูดถึงการเจรจากับสหรัฐ หรือการทำงานในกระทรวงพาณิชย์จะต้องมีการเปลี่ยนตัวปลัดกระทรวงท่านนี้ทำงานมา ๕ - ๖ - ๗ ปี คนที่ได้ดีก็ยกย่องชมเชยสรรเสริญ คนที่บอกว่าไม่ดีนั้นก็เกิดความขัดแย้งในกระทรวงพาณิชย์มากมายเหลือเกิน ท่านให้สัมภาษณ์อย่างชัดเจน ท่านหาเรื่องที่จะปลดอยู่แล้วโดยมีเรื่องอะไรก็ตามที่อยู่ในใจของท่าน ผมเดาใจท่านไม่ได้ แต่ผมรู้อย่างหนึ่งว่าท่านไม่มีความเป็นธรรมในการโยกย้าย นั่นเป็นเพียงคำที่มีศาลประทับรับฟ้องในคดีอาญาเท่านั้น ยังไม่มีการช้อออกมาว่ามีการถูกหรือผิด ศาลยังไม่ได้ตัดสิน ผมทราบว่าเมื่อวานนี้ท่านปลัดพชร ท่านได้ยื่นฟ้องกับบริษัทฮาร์ด ออยล์ กลับคืนเรียบร้อยในฐานะแจ้งความเท็จ เรื่อง ๒ เรื่องนี้จะลงเอยอย่างไรนั้นผมจะไม่พูดถึง เพราะว่าเรื่องกำลังอยู่ที่ศาล ในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรี ท่านมีหน้าที่ในการกำกับดูแลให้ความเป็นธรรมในสายงานการบังคับบัญชา ถ้าจะถามว่าท่านมีอำนาจหน้าที่ในการสั่งพักราชการหรือไม่ โดยตัวบทกฎหมายท่านไม่ผิด โดยตัวบทกฎหมายอำนาจหน้าที่การบังคับตามสายงานท่านไม่ผิด กฎหมายเขาเขียนไว้ใครเป็นคนเขียนก็มนุษย์เป็นคนเขียนสภาเป็นคนออก ขึ้นอยู่กับว่าคนจะใช้กฎหมายนั้นจะดีอย่างไรเท่าที่ตนเอง ให้ความเป็นธรรม เอาความรู้สึกของตัวเองไปตัดสินว่าอะไรถูก อะไรผิด ถ้าท่านตัดสินใจถูกก็ถือว่าท่านนั้นได้ให้ความเป็นธรรมกับผู้ใต้บังคับบัญชา ท่านไม่มีลักษณะของความเป็นผู้ไม่มีความเป็นธรรมของการเป็นผู้บริหาร เพราะว่าหลังจากที่เกิดการพักราชการของปลัดกระทรวงท่านนี้ เกิดความขัดแย้งในกระทรวงพาณิชย์นั้นหมายถึงการส่งผลถึงการทำงานของข้าราชการในกระทรวง เพราะว่าในขณะนี้เขาได้โดนทำลายขวัญและกำลังใจ หัวใจสำคัญ

อย่างหนึ่งของการบริหารงานก็คือ ขวัญกำลังใจของผู้ใต้บังคับบัญชา
 ทำให้ได้ทำลายขวัญและกำลังใจของเขา ท่านต้องตอบคำถามว่า
 เหตุผลที่ท่านได้สั่งพักปลัดกระทรวง สั่งพักราชการปลัดกระทรวง
 ท่านนี้ตอบคำถามให้สวยหรูกว่านี้ จริง ๆ แล้วท่านมีเรื่องที่อยู่ใน
 หัวใจของท่านนั้นมากมายเหลือเกิน ท่านหาเรื่องที่จะปลด ที่จะเปลี่ยน
 ที่จะพักราชการท่านปลัดกระทรวงท่านนี้มาตั้งแต่เริ่มต้นอย่างที่ผมได้
 กราบเรียน แต่ท่านหาสาเหตุไม่ได้ ช่างเหมาะเจาะเหลือเกินที่มี
 คดีฮาร์ด ออยล์ ฟ้องท่านปลัดกระทรวงท่านนี้เป็นจำเลยในคดีอาญา
 และศาลประทับรับฟ้อง ลงล็อกเป๊ะครับท่านประธานที่เคารพ ท่านทำ
 หนังสือสั่งพักราชการเพื่อกลัวว่าจะมีความเสียหายถ้าอยู่ในตำแหน่ง
 หน้าที่ต่อไปแล้วอาจจะส่งผลอะไรต่าง ๆ ตามเหตุผลที่ท่านจะทำ
 ผมอยากจะถามว่าถ้ากฎเกณฑ์ที่ท่านอ้างในการปลดในครั้งนี้ ที่ทำผิด
 โดยท่านอ้างว่ากฎกระทรวงคือกฎ ก.พ. นั้น ถ้าเป็นบรรทัดฐาน
 เดียวกัน ผมอยากจะถามท่านประธานในฐานะที่ท่านเป็นนักกฎหมาย
 กฎหมายหรือกฎระเบียบที่เราเขียนขึ้นมาให้คนปฏิบัติ -----

เราต้องเลือกปฏิบัติหรือเปล่า เราจะต้องปฏิบัติตามตัวบทกฎหมายทุกคน หรือเปล่า ท่านประธาน ตอบคำถามผมชนิดหนึ่ง ผมไม่ใช่เป็นนักกฎหมาย แต่ผมรู้ว่าโดยบรรทัดฐานแล้วนี้ ทุกคนจะต้องเคารพกฎหมาย ทุกคนจะต้องเคารพกฎเกณฑ์กติกาของสังคมที่เขียนไว้ ไม่มีความลำเอียง ไม่มีการเลือกปฏิบัติ แต่ในขณะเดียวกันถ้าเปรียบเทียบกับข้าราชการ บางท่านที่โดนฟ้องในคดีอาญาหลายท่านในขณะนี้ ทำไมไม่ได้ถือมาตรการ เดียวกันในการสั่งพักราชการ ผมยกตัวอย่างให้เห็นกันชัด ในขณะนี้ ก็เหมือนกัน เปรียบเทียบให้เห็นชัดว่า ๒ กระทรวงที่โดนอภิปราย ในครั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์กับกระทรวงมหาดไทย ในขณะนี้ท่านรักษาการ อธิบดีกรมตำรวจก็โดนฟ้องในคดีอาญา ถ้าถือกฎเกณฑ์หลักฐานอันเดียวกัน เป็นมาตรฐานในการปฏิบัติ ทำไมเคส (Case) นี้ถึงไม่มีการปฏิบัติที่เหมือน ท่านประธานที่เคารพ นี่คือการทำลายขวัญและกำลังใจ ท่านมีความ บกพร่องในหน้าที่ ผมถึงให้อภัยท่านไม่ได้ สรุปท่านมีความผิดอยู่ ๔ ประเด็น

๑. ความผิดในเรื่องข้าว บริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี จนในขณะนี้สัญญาตกมาถึงมือของธุรกิจผูกขาดในกระทรวงพาณิชย์ เกิดขึ้นมาได้อย่างไร ท่านต้องตอบผมในสภา ชี้แจงเพื่อนสมาชิก ก่อนที่เขาจะยกมือสนับสนุนท่านในสภาแห่งนี้ก่อนวันพรุ่งนี้ นี่ข้อที่ ๑ ท่านต้องตอบ

๒. สัญญาขายข้าวกับประเทศฟิลิปปินส์ในการแลกปุ๋ยนั้น ทำไมท่านไม่ระบุงบราคาปุ๋ยแลกเปลี่ยนให้ชัดเจน ทำให้ฟิลิปปินส์สามารถ ที่จะกำหนดราคาปุ๋ยออกหรือแพงตามใจฟิลิปปินส์ได้ นี่ผมถือว่าความเสียหาย ของประเทศเกิดขึ้นจากการทำงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านต้องตอบผมในข้อที่ ๒

๓. ทำไมท่านถึงรีบร้อนที่จะต้องผลักดันในการเจรจา การค้ากับสหรัฐ ทำไมท่านไม่รอการประชุมพหุภาคี เสร็จจากการค้า รอบอุรุกวัยเสียก่อน เพื่อที่จะไม่ให้ไทยเข้าไปผูกพันกลาตัวเกินไป เป็นการเสียเปรียบกับประเทศมหาอำนาจ นี่คือความบกพร่องในหน้าที่ ข้อที่ ๓

๔. ผมไม่อยากจะฟังคำชี้แจง คำพูดเดิม ๆ ในการปลด ปลัดกระทรวงท่านนี้ ผมอยากจะฟังคำชี้แจงที่ดีกว่านี้ มีเหตุผลกว่านี้

โดยเฉพาะตอบคำถามว่า ท่านใช้ ท่านเป็นนักกฎหมายจบจากธรรมศาสตร์
ท่านเป็นเนติบัณฑิต เป็นนักกฎหมายมือหนึ่งของเมืองไทยท่านหนึ่ง ที่ผม
เคยชื่นชอในอดีต ท่านรู้กฎหมาย ท่านต้องให้ความเป็นธรรม แต่ใน
ขณะเดียวกัน แม้กระทั่งคนที่เป็นผู้ต้องหาโดนฟ้องหรือกระทำความผิด
เราสันนิษฐานก่อนว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ นี่คือหลักสากล นักกฎหมาย
อย่างนายอุทัยไม่รู้ ผมไม่เชื่อ นี่คือความผิดข้อ ๕ ต้องตอบผมในสภา
แห่งนี้

ท่านประธานที่เคารพ สภาแห่งนี้เป็นที่แก้ไขปัญหของ
ประเทศ เราต้องการที่จะนำปัญหาทุกปัญหาของประเทศมาถกเถียง
ในสภาแห่งนี้ เพราะเราเชื่อมั่นในระบบรัฐสภา เราเชื่อมั่นว่าสถานที่
แห่งนี้ เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่จะกำหนดชะตากรรมของประเทศ สภาแห่งนี้
ในวันพรุ่งนี้จะยกมือสนับสนุนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านจะใช้สภาแห่งนี้ ซึ่งในอดีต
เขาเคยหาว่า สภาแห่งนี้ใช้พวกมากลากไป โดยไม่ฟังเหตุไม่ฟังผล
นี่คือกระเจกเงา ผมเปรียบเสมือนผมเป็นกระเจกเงาที่ต้องการให้
รัฐบาลนั้นได้ส่องดูสำรวจตัวเอง ณ วันนี้ ท่านมีความบกพร่องเรื่องอะไร
ผมทำหน้าที่ของนักการเมืองฝ่ายค้าน ทำหน้าที่ในการควบคุมบริหาร
ราชการแผ่นดินของรัฐบาลและของรัฐมนตรี ในเมื่อผมกล่าวหาว่า
ท่านมีความบกพร่อง ท่านต้องตอบผม ท่านต้องชี้แจงผม ในเมื่อสภา
แห่งนี้จะลงมติอย่างไรรั้นผมยอมรับ นี่คือกติกา กฎเกณฑ์ในระบอบ
ประชาธิปไตย แต่ท่านอย่าใช้พวกมากลากไป ผมขอชื่นชมท่านเลขาธิการ
พรรคประชาธิปัตย์ -----

ขอประทานที่จะต้องเอ่ยนาม คือ ท่าน พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
 ท่านเคยให้สัมภาษณ์ว่า การที่จะลงมติดอกมือในสภาให้ความไว้วางใจ
 ใครก็ตามในสภานี้ ท่านบอกว่า ท่านต้องฟังเหตุผลในการชี้แจงเสียก่อน
 ไม่ใช่ว่า ในเมื่อยังไม่ได้ฟังคำชี้แจง แล้วจะยกมือสนับสนุนตลอดไปนั้น
 ผมถือว่าท่านให้สัมภาษณ์ที่ถูกต้อง ผมขอชมเชย ผมขอชมเชยท่าน
 พลตรี จำลอง ศรีเมือง ขอประทานที่จะต้องเอ่ยนามท่านอดีตหัวหน้าพรรค
 พลังธรรม ท่านให้สัมภาษณ์บอกว่า ท่านจะต้องฟังคำชี้แจงในสภาเสียก่อน
 รัฐมนตรีทั้ง ๒ คนตอบพอใจหรือไม่ในสภาถึงจะยกมือให้ นี่คือหลักการ
 ที่ถูกต้อง ผมอยากจะถามใจรัฐบาลดู ในความผิด ๔ ข้อที่ผมได้กล่าวหาไป
 โดยเฉพาะข้อที่หนักหน่วง ที่ผมถือว่าเป็นการทำลายระบบการบริหารงาน
 ของประเทศ นั่นก็คือการที่ท่านนั้นไม่ได้ใช้ระบบคุณธรรมในการสั่งพักปลัด
 กระทรวงพาณิชย์ท่านนี้ ผมถือว่ากลไกในการที่จะทำให้นโยบายของประเทศ
 ที่จะบรรลุเป้าหมายได้นั้นก็คือระบบกลไกของระบบราชการ นักการเมือง
 ของเรามีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย ควบคุมนโยบาย แต่่นโยบายที่เรา
 กำหนด ที่ท่านแถลงไว้ในสภาจะเป็นจริงหรือไม่ ท่านต้องอาศัยกลไก
 ระบบราชการ ฟังพวาอาศัยเป็นเรื่องธรรมดา ในขณะนี้ผมอยากจะถาม
 ท่านรัฐมนตรีอุทัย พิมพ์ใจชน และท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย เสียด้วย
 ที่ท่านไม่ได้มานั่งอยู่ที่นี้ ท่านเคยได้ท้วงติงการโยกย้าย การสั่งพัก
 ปลัดกระทรวงท่านนี้ ท่านออกมาปกป้องว่า ท่านปลัดกระทรวงท่านนี้
 เป็นคนดี เหมือนกับการยืนยันที่ท่านพูดในสภาเมื่อวันที่ ๙ ถึง ๑๒ มิถุนายน
 ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ในวันนั้นผมก็ยังอยากจะถามอยู่ ผมอยากจะถาม
 ท่านนายกรัฐมนตรีที่ชื่อว่า ชวน หลีกภัย อีกครั้งหนึ่ง ที่ท่านพูดถึงว่า
 ท่านปลัดกระทรวงท่านนี้เป็นคนดี เป็นคนซื่อสัตย์ รักษาผลประโยชน์ของ
 ทางราชการ ในขณะเดียวกัน ถ้าหากว่าเป็นคนดีจริง แล้วรัฐมนตรี
 อุทัย พิมพ์ใจชน สั่งพักราชการนี้ ผมถือว่าไม่สนองนโยบายการประกาศ
 นโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องลงมาตรการ
 ดำเนินการให้ถึงขั้นเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ถ้าหากจะเปรียบเทียบคำพูด
 ระหว่างคนที่ชื่อ ชวน หลีกภัย กับคนที่ชื่อ อุทัย พิมพ์ใจชน ด้วยความ
 สุจริตใจนั้น ผมยังให้เครดิตความเชื่อของท่านนายกรัฐมนตรี ท่านพูด
 ในสภาเมื่อวันที่ ๑๑ ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจครั้งที่ผ่านมา ในครั้งที่
 ๑๓/๒๕๓๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันที่ ๑๑ มิถุนายน มีการพูดพาดพิง

ถึงปลัดกระทรวงท่านนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีลุกขึ้นมาปกป้อง ในวันที่
 ผมก็ยังอยากจะถามคำถามนี้อยู่ ท่านนายกรัฐมนตรียังยืนยันหรือไม่
 ว่าท่านปลัดพชรคนนี้เป็นคนดี ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านรายงาน
 การประชุมที่นายกรัฐมนตรีพูดในสภานัดหนึ่ง ผมอยากกราบเรียน
 เพื่อความเป็นธรรมกับปลัดกระทรวงปัจจุบันด้วยว่า สมัยที่ผมไปอยู่
 กระทรวงพาณิชย์ ไม่มีใครหรอกที่จะมาช่วยเสนอแนะอะไรให้เกิด
 ความร่ำรวยเจียบ ๆ หรือเกิดความร่ำรวยดัง ๆ ไม่มี และเท่าที่
 ผมรู้จักปลัดกระทรวงท่านนี้มา ผมเป็นลูกศิษย์ท่าน ท่านสอนผมที่
 ธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ผมรู้จักในฐานะลูกศิษย์จนบัดนี้ ผมไม่เคยได้ยิน
 พ่อค้าคนไหนเขาพูดกันว่า ปลัดกระทรวงคนนี้ทุจริต หรือไม่สุจริต
 แต่ตรงกันข้ามบอกว่า ถ้าไม่มีปลัดกระทรวงคนนี้อยู่ในกระทรวง
 พาณิชย์ก็อาจจะขาดคนที่ซื้อสัตว์คนหนึ่งไปด้วยซ้ำ นี่คือนายงาน
 การประชุมคนที่ชื่อ ชวน หลีกภัย ได้พูดไว้เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน
 ในรายงานการประชุม-----

ในวันนี้ผมอยากจะถามนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านยังยืนยันคำพูดนี้อยู่หรือไม่ ถ้ายังยืนยันคำพูดนี้อีก ในขณะที่เดียวกันรัฐมนตรีที่ไม่สนองนโยบายท่านจะทำอย่างไร ท่านต้องตอบผมอย่างชัดเจนในสภา

ท่านประธานที่เคารพ ผมผิदनวังในตัวท่านรัฐมนตรีอุทัย ผมเคยขึ้นชมท่านในอดีตเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ท่านเป็นนักต่อสู้ที่ผมเคยศึกษาชีวิตประวัติท่าน และทุกคนที่เป็นนักการเมืองรุ่นใหม่นั้นเคยศึกษาวิถีชีวิตของท่าน ผมขึ้นชมในวีรกรรมที่ท่านสามารถที่จะกล้าแม้กระทั่งจะฟ้องรัฐบาลเผด็จการใน ๑๐ ปีที่แล้ว ในอดีตที่ผ่านมาวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ กลุ่มเผด็จการกลุ่มหนึ่งที่ได้มายึดอำนาจการปกครอง ได้อ้างเหตุผลข้อหนึ่งที่เป็นเงื่อนไขในการทำรัฐประหาร นั่นก็คือว่านักการเมืองรังแกข้าราชการประจำ ผมกลัวว่าการปฏิบัติงานของท่านในขณะนี้ จะเป็นเงื่อนไขของคนที่ไม่หวังดีต่อระบอบประชาธิปไตย ผมกลัวท่านจะต้องไปฟ้องคนที่ทำเผด็จการ เป็นคนที่จะมาปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง ผมไม่อยากจะไปเย้ยท่านผมอยากจะให้ท่านนั้นอย่าสร้างเงื่อนไขให้คนที่ไม่หวังดีต่อระบอบประชาธิปไตยนั้นยกมาเป็นข้ออ้าง ผมอยากจะถามท่านสมาชิกพรรคฝ่ายรัฐบาลว่า ท่านยังจะยืนอยู่ในหลักการที่ถูกต้องหรือท่านต้องการจะใช้ระบบพวกมากลากไปในสภาแห่งนี้ ขอให้ตนเองนั้นได้เป็นรัฐบาลอยู่ต่อไป ผมอยากจะถามท่านสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์ พรรคประชาธิปัตย์ยึดมั่นในหลักการ ยึดมั่นในความถูกต้อง ผมอยากจะถามหัวใจของสมาชิกพรรคพลังธรรม สโลแกน (Slogan) ของพรรคพลังธรรมคือยึดถือคุณธรรม นักการเมือง อยากจะถามหัวใจของสมาชิกพรรคความหวังใหม่ สโลแกนบอกว่า ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมั่งคั่งในขณะที่สโลแกนของพรรคการเมือง ๓ พรรคนี้นี้ ได้ถูกทำลายลงโดยน้ำมือของรัฐมนตรีในการบริหารงานบ้านเมือง ที่ชื่อ อุทัย พิมพ์ใจชน ผมอยากจะถามว่าในวันพรุ่งนี้ ท่านจะยังยกมือให้หรือไม่ ท่านยังจะยกมือให้คนที่กระทำความผิดใน ๔ ข้อที่ผมจะยกขึ้นมาชี้ในสภาอยู่หรือไม่

ท่านประธานที่เคารพ วันนี้ผมให้เวลาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ถ้าหากว่าท่านฟังคำอภิปรายของผมแล้ว ท่านทนไม่ได้ ท่านไม่กล้าที่จะลาออกกับนายกรัฐมนตรีและลาออกกลางสภานี้ ผมจะเป็นบุรุษไปรษณีย์ไปรับหนังสือลาออกจากท่านไปยื่นให้กับนายกฯ ผมให้เกียรติท่านและให้เวลาท่านวันนี้ แต่สำหรับวันพรุ่งนี้วันศุกร์ที่ ๑๒ หลังเที่ยง

มันหมดเวลาแล้วสำหรับท่าน มันหมดเวลาแล้วสำหรับท่านที่ผมจะให้ท่าน
นั้นบริหารชาติบ้านเมืองอีกต่อไป ผมจะขับไล่ท่านออกจากความเป็น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประเทือง
วิจารณ์ปรีชา ครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี
พรรคชาติไทย วันนี้ทางพรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ
รัฐมนตรี ๒ ท่านด้วยกัน โดยข้อกล่าวหาว่าเป็นการบริหารแผ่นดินที่ไร้
ประสิทธิภาพ ขาดความรู้ ความสามารถ และขาดความชอบธรรม สิ่งที่
กระผมจะต้องหยิบยกขึ้นมาอภิปรายในวันนี้ กระผมกราบเรียนต่อ
ท่านประธานด้วยความเคารพว่า กระผมมีความไม่สบายใจ เนื่องจาก
รัฐมนตรีที่ถูกกล่าวหาในวันนี้ เป็นบุคคลที่กระผมได้ให้ความเคารพ แล้ว
ก็ยึดมั่นในแนวทางการเมืองของท่านมาโดยตลอด -----

และกระผมก็ถือว่าอุดมการณ์ทางการเมืองของท่านที่ท่านได้ใช้ต่อสู้มานั้น เพื่อประชาชน และวันนี้ท่านขึ้นมาเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารประเทศ เข้าไปนั่งบริหารอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ กระผมไม่เชื่อว่าท่านจะเป็นคนขาดความสามารถ กระผมไม่เชื่อว่าท่านจะเป็นคนขาดความรู้ เพราะในสิ่งที่ท่านได้กระทำนั้น ท่านได้ใช้ความรู้ไปในทางที่ก่อประโยชน์ต่อพวกพ้องของท่านและตัวท่าน ซึ่งเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้หยิบยกขึ้นมาเป็นข้อกล่าวหา และสิ่งที่กล่าวหา นั้นมีน้ำหนักพอที่จะทำให้ตัวกระผมเองเชื่อถือได้ กระผมเองโดยปกติแล้วไม่ใช่เป็นคนเชื่อสิ่งใดง่าย ๆ เราต้องดูกันที่ข้อมูล เราต้องดูกันที่เหตุผล เราต้องดูถึงความตั้งใจของการปฏิบัติ แล้วต้องดูไปถึงอดีตของบุคคลผู้ที่ทำหน้าที่นั้นขึ้นมา สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบ ผมเคยชื่นชมว่า ในสมัยท่านเป็นฝ่ายค้านนั้นท่านติดังรัฐบาลด้วยอุดมการณ์ที่เพื่อช่วยเกษตรกรชาวไร่มันสำปะหลัง ท่านรู้ความเป็นมาของมันสำปะหลังได้เป็นอย่างดีเหมือนอย่างในวันนี้ท่านก็ได้ใช้ความรู้ความสามารถของท่านพูดให้พวกเราได้ฟัง แต่สิ่งที่ท่านได้พูดในช่วงแรกนั้น ท่านน่าจะพูดถึงข้อกล่าวหา ท่านน่าจะพูดถึงเหตุผลที่มาหักล้าง ว่าทำไมในการจัดสรรโควตาซึ่งหลายคนมองว่าไม่เป็นธรรม แม้กระทั่งสมาชิกสมาคมมันสำปะหลังเองก็กำลังประสบปัญหาในเรื่องนี้ นั่นคือสิ่งที่เราจะต้องพูดกันในวันนี้ในสภา แต่ก่อนนี้ท่านเป็นคนมือสะอาด นั่นเห็นจะเป็นเพราะโอกาสยังไม่อำนวย วันนี้ท่านเข้าไปนั่งมีอำนาจมีโอกาสดังนี้ พิสูจน์ว่ามือของท่านที่เคยว่าสะอาดนั้นสะอาดกันหรือไม่ ความจริงใจในการที่จะตั้งใจบริหารประเทศชาตินั้น กระผมเชื่อว่าท่านมีอยู่ ท่านยอมรับว่า เพื่อสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายนั้นอาจจะไปมองภาพหรือติดภาพเก่า ๆ ว่าใครก็ตามถ้าเข้าไปนั่งบริหารกระทรวงพาณิชย์แล้วจะต้องมีรายได้จากการจัดสรรไม่ว่าโควตาผ้า หรือสิ่งทอ โควตาข้าว โควตามันสำปะหลัง อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านบอกว่า นั่นเป็นเรื่องอดีต นั่นเท่ากับท่านยอมรับว่าอดีตทุกคนที่เคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ มีรายได้อย่างนี้มา แล้วตัวเลขที่ท่านหยิบยกขึ้นมาถึงข้อแตกต่างว่าราคามันที่โควตาในระหว่าง อี.อี.ซี. กับนอก อี.อี.ซี. และที่ได้โควตาจัดสรรไปนั้นราคาแตกต่างกันมาก จึงทำให้มีส่วนได้เสียกันเป็นจำนวนมาก เราถึงกับเคยมีคำพูดกันว่า มีคนทำเงินไปหล่นหายที่กระทรวงพาณิชย์ เป็นจำนวนหลาย ๆ สิบล้าน เป็นจำนวนร้อย ๆ ล้านก็เคยมี สิ่งเหล่านี้

เป็นเรื่องที่พูดกันมาโดยตลอด สิ่งที่ถูกกันมาโดยตลอดตรงนี้แหละครับ
 จึงต้องหยิบยกขึ้นมาพูดกันในวันนี้ อีก ในเมื่อเกิดปัญหาขึ้น ปัญหาที่ได้มี
 เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้ว แต่ที่กระผมจำเป็นที่จะต้องพูดย้ำ
 ซ้ำลงไปให้เห็นได้ชัดเจน นั่นก็คือการจัดสรรโควตามันสำปะหลัง ผม
 จะชี้ให้เห็นว่า ทำไมผมจึงเชื่อว่าการจัดสรรในลักษณะที่ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กระทำนั้น กระผมมั่นใจว่าเป็นการทุจริต ผม
 เชื่อว่าทุกคนที่ได้ฟังแล้ว ไม่ว่าจะเป็นวิญญูชนหรือคนธรรมดาสามัญย่อมมี
 ความคิดว่าที่ท่านรัฐมนตรีลุกขึ้นมาชี้แจงว่าท่านสุจริต ท่านไม่ได้มีผลได้
 กับเรื่องนี้ ท่านตั้งใจทำงานเพื่อประเทศชาติ ท่านบอกว่าในระบอบ
 ประชาธิปไตย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้น เราจะต้องกระทำกันด้วยความ
 สุจริต ทุกคนได้ฟัง กระผมเชื่อว่าแม้สมาชิกฝ่ายรัฐบาลซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร
 ซึ่งจะต้องวินิจฉัยเรื่องนี้ จริงอยู่เขาจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคในการ
 ที่จะยกมือให้การสนับสนุน แต่ความเชื่อนั้น จิตใจความเชื่อของเขานั้น
 เป็นอย่างไร ตรงนี้ต่างหากเป็นสิ่งที่เราจะต้องพูดกัน แล้วสิ่งที่กระผม
 ต้องการพูดนั้น กระผมไม่ต้องการที่จะมาพูดเพื่อโน้มน้าวจิตใจคนที่เป็น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลให้หวดเสียงให้กับฝ่ายค้าน ----

แต่กระผมต้องการให้ประชาชนได้เกิดความเข้าใจว่า ในระบอบ
ประชาธิปไตยที่มาจาก การเลือกตั้ง รัฐบาลซึ่งขึ้นมารับบริหารประเทศ
มาจากบุคคลหรือที่ประชาชนได้เลือกมานั้น เป็นอย่างไร เพื่อท่าน
ประชาชนทั้งหลายจะได้มีโอกาสตรวจสอบคนของท่านได้เอง นี่คือจุด
ปรารถนาประการแรกที่กระผมจะต้องกราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ
หลายท่านสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้พูดกันถึงวันประกาศมาตรการ
จูงใจ ซึ่งความจริงแล้วกระทรวงพาณิชย์นั้นเคยประกาศโควตา จัดสรร
โควตาให้ในเดือนมิถุนายน แต่ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
คนปัจจุบันนี้ท่านเพิ่งจะมาประกาศเอาจนกระทั่งเดือนพฤศจิกายน หลังจาก
พรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจไปแล้ว ตรงนี้ถ้าบอกว่า
เหตุที่มันเกิดขึ้น หลังจากที่ยื่นอภิปรายไม่ไว้วางใจทำไม
พรรคฝ่ายค้านจึงหยิบยกตรงนี้ขึ้นมาเป็นข้อกล่าวหา เพราะนั้นพรรคฝ่ายค้าน
ได้ติดตามดูการกระทำปฏิบัติงานของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
มาโดยตลอด ไม่ว่าท่านจะมีการเรียกข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าตัวใด เรื่องใด
ที่จะวินิจฉัยอย่างไร จะสั่งการอย่างไร จะให้ใครปฏิบัติอย่างไร เราติดตาม
กันอยู่เสมอ จริงอยู่เราไม่ถึงขั้นมีพรายกระซิบบ้าง แต่เราก็สามารถที่จะรู้
ความเคลื่อนไหวว่าได้กระทำกันอย่างไร เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้
พึงสังวรไว้ว่า สิ่งที่ท่านได้ปฏิบัตินั้น ถ้าไม่ยากให้คนอื่นได้รู้ อย่าได้กระทำ
เพราะตาของฟ้าที่จับตามอง เห็นอยู่ตลอดเวลา

ท่านประธานที่เคารพ ประการแรกที่กระผมอยากจะกราบเรียน
กับท่านว่า ๖ บริษัทที่ได้รับการจัดสรรโควตาให้ไปนั้น แล้วก็ให้ไปจนกระทั่ง
เกือบจะไม่มีเหลืออยู่เลย ตรงนี้แหละครับเป็นเหตุหนึ่งที่จะทำให้ราคา
มันสาปะหลังนั้น ต่อไปใครจะหาตลาดจากนอก อี.อี.ซี. ท่านลองชี้ให้ผมเห็น
หน่อยสิครับ ท่านลองพูดให้ผมเชื่อหน่อยสิครับ ว่ายังมีบริษัทไหน บริษัทใด
กล้าที่จะหาตลาดนอก อี.อี.ซี. ในเมื่อโควตาที่ท่านได้จัดสรรมันหมดไปแล้ว
เพราะผู้ค้ามันสาปะหลัง เขาก็รู้กันทั้งนั้นว่า ราคา มันสาปะหลังนอกตลาด
อี.อี.ซี. นั้น มันเป็นราคาที่ต่ำ และราคาตลาด อี.อี.ซี. นั้น เป็นราคาที่สูงกว่า
ราคาดอกตลาด เหตุที่ทำไมจึงต้องมีการจูงใจให้หาตลาดนอก อี.อี.ซี.
นั้นก็เพราะว่าผลผลิตมันสาปะหลังในประเทศเรานั้น เราผลิตกันมากเกินไป
ความต้องการ เพราะฉะนั้น อี.อี.ซี. ต้องการเพียง ๘.๓ ล้านตัน
เมื่อมันสาปะหลังเรามันเกินขึ้นมา ก็จึงต้องใช้วิธีการจูงใจว่า

จะให้พ่อค้าหาตลาดนอก อี.อี.ซี. กันให้ได้ ก็โดยการตอบแทนโดยการ
ให้โควตาหรือเรียกว่าใบอนุญาตเป็นรางวัลอย่างที่ท่านได้กระทำมา
จะเห็นได้ว่ากระทรวงพาณิชย์ได้ปฏิบัติกันอย่างนี้มาโดยตลอด แล้วสิ่งที่
ปฏิบัติมาโดยตลอดนั้น เขาก็ไม่ได้เคยให้ที่เดียวจนกระทั่งหมด
นี่เรียกว่าเทกระเป๋ากันกันไปเลย ท่านประกาศตรงนี้เหมือนกับจงใจรู้ว่า
ท่านจะไม่มีโอกาสกลับไปนั่งเก้าอี้ตรงนี้อีก เพราะฉะนั้นถึงทวนเสียเลย
ไหน ๆ เมื่อจะถูกกล่าวหาทั้งที่ตรงนี้ จะเป็นไรก็เป็นกัน ว่ากันให้
มันหมดกันไปเลย เสียสิ่งถ้าเป็นเรื่องน่ากลัวนะครับท่านประธาน
เพราะตรงนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์สั่งถ้าไว้หรือเปล่า
ถึงทวนลงไปหรือเปล่า เพราะฉะนั้นตรงนี้เหตุผลให้จงใจว่า
ต่อไปราคามันสำปะหลังนั้น มันจะต่ำลงมา ถ้าท่านลองดูสถิติราคา
มันสำปะหลัง ไม่ว่าในหน้าของสื่อมวลชนก็ดี ตัวเลขที่เพื่อนสมาชิก
ได้หยิบยกขึ้นมา แม้กระทั่งทำแผ่นชาร์ท (Chart) ขึ้นมาให้
ท่านประธานได้ดู เราก็ได้เห็นกันแล้วว่าราคามันสำปะหลัง
ที่มันเริ่มมีราคา แล้วมันตกต่ำลงมาเรื่อย ๆ มันเป็นเพราะอะไร
แล้วในช่วงที่ท่านให้โควตาไปแล้ว มันยิ่งตกต่ำไปใหญ่เลย คราวนี้
เป็นกรรมของใครครับ มันเป็นกรรมของชาวไร่ ที่ท่านบอกว่า
มันเป็นชะตากรรมลิขิตราคามันสำปะหลัง เนื่องจากว่ากลุ่มประเทศ
อี.อี.ซี. ได้ประกาศปฏิรูปพืช ราคากัญพืชในกลุ่มประเทศของเขานั้น

สิ่งเหล่านี้เป็นข้ออ้างเพียงประการเดียวเท่านั้น แต่ว่าชะตากรรมและชะตาชีวิตของชาวไต้หวันลึกลับ ถูกลิขิตโดย นายอู๋ทงยี่ พิมพ์ไจซัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ให้ราคามันสำปะหลังตกต่ำ คนที่ทำอาชีพมันสำปะหลังนั้น คือคนยากคนจน แล้วก็เป็นคนที่ยจนที่สุดแล้ว ไม่สามารถที่จะไปทำพืชอย่างอื่นได้ ทำพืชอย่างอื่นนั้นราคาต้นทุนสูง ปลุกพืชที่ราคาต่ำที่สุดก็คือ เหมาะสำหรับผู้ที่ยจนที่สุด แล้วคนที่จนที่สุดยังถูกข้าเดิมอีกหรือ ถ้าถูกข้าเดิมโดยพ่อค้าธรรมดาคงไม่เป็นเรื่องแปลก รัฐเข้าไปแก้ไขเข้าไปจูงใจได้ แต่นี่ถูกข้าเดิมโดยมาตรการที่จูงใจของคนที่ยอู๋ทงยี่และเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คนที่เป็นผู้แทนราษฎรที่นั่งอยู่ในสภานี้ ยังจะให้การสนับสนุนกันอยู่หรือ อำนาจในการบริหารของท่านนั้นท่านได้มาในระบอบประชาธิปไตย แต่ผมก็คงจะต้องใช้วิธีของระบอบประชาธิปไตยให้ท่านได้เดินทางลงจากเก้าอี้ตัวนี้ของท่านตามระบอบ ตรงนี้แหละครับ

อีกประการหนึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน ให้ได้รับทราบว่า การจัดสรรสัดส่วนโควตาให้ลิให้ ถ้าจัดไปให้ทีเดียวทั้งหมดกับสมาชิกของสมาคมชาวมันสำปะหลังทั่วกันไปแล้วคงไม่ใช่เรื่องแปลก แต่นี่คนที่ได้รับการจัดสรรหรือกลุ่มบริษัทที่ได้รับการจัดสรรนั้นมีอยู่เพียง ๖ บริษัท แล้วใน ๖ บริษัทนั้นมีความเกี่ยวพันกันอย่างไรกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือท่านอู๋ทงยี่ พิมพ์ไจซัน คนที่เคยเป็นผู้แทนราษฎรเก่า ๆ มารู้กันดีเป็นอย่างดี อย่างน้อยก็มีอยู่อีก ๑ บริษัท ซึ่งท่านก็เคยเป็นทนายที่ปรึกษาของบริษัทไป แล้วอีกบริษัทหนึ่งท่านก็เคยนำเข้าไปพบรัฐมนตรีของพรรคชาติไทยในช่วงที่มีอำนาจในการบริหารประเทศ มาจากกลุ่มเดียวกันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นมีอะไรที่ทำให้เราเชื่อว่าไม่ได้จัดสรรให้กับกลุ่มที่เป็นพวกเดียวกัน แล้วก็ได้ไปมาก ท่านตอบผมได้ไหมตรงนี้ ว่าเพราะอะไรท่านจึงให้กับกลุ่มพวกนี้ ท่านจะอ้างว่ากลุ่มพวกนี้ได้ขายมันนอกนอก อี.อี.ซี. มากกว่ากลุ่มอื่น อะไรเป็นเหตุจูงใจให้คนพวกนี้ได้รู้ก่อน ถึงจะให้ขายมันสำปะหลังออกประเทศ นอกกลุ่ม อี.อี.ซี. ได้มากกว่าบริษัทอื่น ๆ ในขณะที่บริษัทอื่น ๆ ชะลอดูที่ท่าและไหวตัว ในอดีตที่ผ่านมากระทรวงพาณิชย์จัดสรรโควตาให้ในรอบ ๑ ปี ถึง ๕ หรือ ๖ ครั้ง เขาใช้โบนัสตัวนี้ไว้เป็นตัวล่อใจ แล้วมันสำปะหลังที่เหลือนี้ ต่อไปพ่อค้าไม้ซื้อจะไปขายกันที่ไหน ชะตากรรมเกิดขึ้นกับชาวไต้หวันอย่างไร ทำไมชาวไต้หวันต้องรวมตัวกันเดินทางขึ้นมา

ปิดทางกันที่ปากช่อง เพราะผลจากการกระทำตรงนี้ เพราะฉะนั้น
 การกระทำตรงนี้ผมไม่เชื่อว่าท่านทำด้วยการขาดความรู้ขาดความสามารถ
 เพราะท่านรอบรู้ ท่านเชี่ยวชาญในเรื่องมันสำปะหลัง กระผมติดตามท่าน
 ก็ด้วยความนิยมนั่นที่ท่านเป็นคนหนุ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ที่ท่านเป็น
 ผู้แทนราษฎรมา กระผมวิ่งมาสภาทุกวันพฤหัสบดีเพื่อมาฟังท่านอภิปราย
 ในสภา ผมติดตามท่านอย่างนี้ สิ่งที่กระผมพูดไปนี้ไม่ใช่สิ่งที่เกินเลยตาม
 ความเป็นจริง และผมกล้าพูดได้ว่าในปี ๒๕๑๒ ที่ท่านอุทัย พิมพ์ใจชน
 เป็นผู้แทนราษฎรครั้งแรกนั้น กระผมมาสภาผู้แทนราษฎรไม่น้อยกว่าคน
 เป็นผู้แทนราษฎร เพื่ออะไร เพื่อมาดูคนที่ เป็นขวัญใจของเราลูกชั้น
 อภิปรายในสภา ยิ่งกว่านั้นเวลาช่วงที่พรรคประชาธิปัตย์มีการหาเสียง
 ที่ไหนในกรุงเทพมหานคร ขอให้กระผมรู้กระผมตามไปฟัง หรือมีการ
 อภิปรายโดยจัดกลุ่มไม่ว่าที่ใดกระผมตามไปฟัง นั่นก็เพราะกระผม
 ให้ความสนใจให้ความสนใจในสิ่งที่ท่านได้เป็นนักต่อสู้เหล่านี้-----

แต่พอท่านขึ้นมาถึงบนกระทรวงพาณิชย์ กระผมไม่คิด ว่าทำไมอุดมการณ์
ที่เคยมีนั้นมันจึงเปลี่ยนแปลงไป ผมศรัทธาท่าน ผมผิดหวัง ไม่ใช่ความผิด
ของท่าน เป็นความผิดของผม ตัวผมเองที่ผมได้ทุ่มเทไปอย่างนั้น แต่สิ่งเหล่านี้
กระผมก็ไม่ใช่ถือว่าเป็นข้อเสียใจอย่างมากมาสำหรับตัวกระผม กลับ
เป็นบทเรียนให้กระผมได้รู้จักคน ได้รู้จักวิธีการดูคน ได้รู้จักวิธีการ
ไว้วางใจคน ได้รู้ว่าใครจะมีความอดทน คนที่ไปนั่งที่กระทรวงพาณิชย์
ยังมีอีกหลายคนที่จะเข้าไปนั่งแล้วเป็นรัฐมนตรีช่วยอยู่ ไม่ว่าจะขึ้นไปนั่งกัน
เมื่อ ๒ - ๓ วันนี้ก็ดี มันมีสิ่งที่ยั่วใจมายั่ว สิ่งเหล่านี้แหละครับ
มันจะมาเป็นมารคอยฉกฉวยท่าน ไม่สามารถที่จะทำให้ท่านรักษาอุดมการณ์
ไว้ได้ ตรงนี้แหละครับ เป็นแหล่งทำทนายว่าใครจะบรรลุสัจดาบันหรือไม่
ถ้าท่านผ่านกิเลส ผ่านสิ่งยั่ว สิ่งยั่วใจทั้งหลายนี้ได้ ด้วยความสมถะ
ด้วยความอดทน ด้วยการมองเห็นภาพของชาวนา ชาวไร่ทั้งหลายที่ยากจน
ว่ายังต้องพึ่งท่าน ยังต้องฝากความหวังไว้กับท่าน นั้นท่านสามารถที่จะ
ชนะมารฉกฉวยเหล่านั้นของท่านได้ แต่ว่าสิ่งที่ได้ปฏิบัติได้กระทำมา ทำให้
กระผมไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านในการจัดสรรโควตามันสำปะหลัง
จริง ๆ แล้วเรื่องอย่างนี้ท่านอาจจะมองเห็นว่ามันเป็นเรื่องเล็กน้อย
มันไม่ใช่เรื่องที่สำคัญ แต่มันผูกพันกับคนจนแล้วก็จนที่สุด ถ้ามันผูกพัน
ท่านเขาโควตาส่งทองทั้งหลาย ซึ่งเคยมีได้กระทำกันบอกว่าโควตาส่งทองนั้น
คนที่ทำไม่ได้รับโควตา คนที่ได้รับโควตาไม่ได้กระทำ คนกระทำต้องมาซื้อ
จากคนที่ไม่ได้กระทำ มาซื้อโควตากันนั้น นั่นมันเป็นเรื่องของคนการค้าขาย
โดยพ่อค้า ไม่จำเป็นจริง ๆ เราก็ไม่อยากจะไปว่าไม่อยากจะไปกล่าวกัน
แต่สิ่งที่มีนกระทบนั้นมันกระทบถึงคนที่จนที่สุด เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิก
ทั้งหลายนั้นได้เห็นไหมว่าคนที่จนที่สุดนั้นเดือดร้อนจนกระทั่งรวมตัวกัน
แล้วก็เดินด้วยเท้ามาจนถึงปากช่อง เพราะปัญหาเรื่องราคามันสำปะหลัง
ท่านเห็นภาพไหม คนที่เดินฝ่าเปลวแดดมาอย่างนั้น มาเพื่ออะไร มาเพื่อ
ให้คนทั้งหลายได้รู้ว่า เขามีความทุกข์ขนาดไหน ทุกข์ของเขากี่เกิดขึ้นนั้น
เกิดจากใครกระทำ ภาพเหล่านี้มันภาพหลอน กระผมในฐานะที่กระผม
เป็นนักการเมือง กระผมทนดูไม่ได้ เพราะฉะนั้นโอกาสที่เราจะต้อง
กระทำในฐานะหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎรว่ารู้ว่าจะอะไรเป็นต้นเหตุตรงนี้
จะไปโทษพ่อค้าซื้อกดราคาให้มันต่ำลงหรือ มันไม่ใช่ ถ้าหากว่าท่าน
ไม่เทโบนัสตัวนี้ล่อใจเครื่องล่อใจตรงนี้ให้กันไป ราคาจะไม่ตกลงมาดังนี้

ท่านประธานคงมีโอกาสดูผังชาร์ทที่เขาทำให้ท่านดู ถ้าท่านจะได้ดู
 ราคาแล้ว ท่านจะเห็นได้ว่าตั้งแต่เดือนมกราคม กุมภาพันธ์ มีนาคม
 เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน ราคามันต่ำมาโดยตลอดเลย แล้วพอมาถึง
 กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน ต่ำสุดเลย เหลือราคากิโลกรัมละ ๕๓ สตางค์
 เท่านั้นเอง นี่เป็นราคาที่หน้าลาน ถ้าเป็นราคาที่ไร้ ท่านลองคิดลงไปอีก
 ลงไปอีก ๑๐ สตางค์จะเหลือเท่าไร ภาพเหล่านี้คือภาพที่คนจนถูกรังแกคนจน
 ถูกเอาเปรียบ คนจนที่ถูกเอาเปรียบโดยนักการเมืองเพื่อหวังผลประโยชน์
 อะไรกัน ท่านอาจจะคิดว่าท่านทำให้โควตาดัวนี้เพื่อตอบแทนคนที่เคยสนับสนุน
 คนที่เคยเกื้อกูลท่านนั้นมันเป็นเรื่องส่วนตัวของท่าน แต่ถ้าท่านใช้ตำแหน่งหน้าที่
 ในการบริหารราชการในกระทรวงพาณิชย์ตรงนี้ กระผมคงทนไม่ได้
 เพราะฉะนั้นในสิ่งที่เราต้องพูดกันเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจว่าอะไรเป็นเหตุ
 ให้เราไม่ไว้วางใจคนที่เราเคยมั่นใจในความดีในคนที่เราเคยมั่นใจในอุดมการณ์
 ที่ต่อสู้เพื่อประชาชนมาจนถึงวันนี้ -----

นั่นก็เพราะความเปลี่ยนแปลงไปตรงนี้ ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่กระผม
 อยากจะกล่าวนั้น ผมยังมีอีกมากมาย แต่ว่าหลายท่านได้กล่าวไปแล้ว
 กระผมไม่อยากจะให้มันซ้ำกันไป ที่จริงแล้วกระผมเองไม่ได้ถูกวางตัว
 ว่าจะให้พูดในเรื่องของกระทรวงพาณิชย์ แต่กระผมอยากจะพูดเพื่อเน้น
 ให้เห็นว่า สิ่งที่ท่านได้จัดสรรโควตาเข้าไปให้กับกลุ่มเพียง ๒ กลุ่ม
 เท่านั้นเอง ถ้าจัดเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ แล้วมันสำปะหลังซึ่งเราผลิตกันมา
 เกินความต้องการจะทำอย่างไร ท่านอย่าได้ลุกขึ้นมาตอบเหมือนช่วงแรก
 บอกว่าที่ท่านต้องจัดให้เพื่อเป็นการตอบแทนที่เขาขายนอก อี.อี.ซี.
 ได้มาก แล้วการที่ท่านเลื่อนระยะเวลาการส่งมันสำปะหลังออกไป
 ให้เข้ามาเร็วขึ้นนั้น ท่านบอกว่าเป็นการเร่งระบายมันออกไป แต่ว่า
 มันสำปะหลังที่เร่งระบายออกไปมันจะไปล้นอยู่ใน อี.อี.ซี. ตัวนี้มันจะ
 เป็นเหตุให้ราคาภายในประเทศยิ่งตกต่ำลงไปใหญ่ แล้วต่อไปใครจะ
 เป็นผู้ซื้อมันสำปะหลัง ชาวมันสำปะหลัง ก็คงจะต้องไปนั่งจ้องอยู่ ๒ กลุ่ม
 บริษัท ซึ่งเขาได้โควตาอันนี้เข้าไปของ อี.อี.ซี. ทั้งหมดนี้ท่านประธาน
 ที่เคารพ เป็นข้อกล่าวหาซึ่งกระผมถือว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ได้สร้างความเจ็บช้ำน้ำใจ ได้สร้างความเจ็บปวดให้กับคนจนที่จนที่สุดของ
 ประเทศไทย คือเกษตรกรผู้ทำมันสำปะหลัง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
 นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์
 นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล (อ่างทอง) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย ๑๕๑ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๙ มิถุนายน
 พุทธศักราช ๒๕๓๖ มาจนถึงวันนี้ ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ได้ถูกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปีกของฝ่ายค้านยื่นญัตติเพื่อขอเปิดอภิปราย
 ไม่ไว้วางใจอีกครั้งหนึ่ง ๑๕๑ วันที่ผ่านมานั้น คงจะเป็นบทสรุปให้ตัวของ
 ผมฯ ได้มีความรู้สึก ได้มีความสำนึกว่าการบริหารงานของบ้านเมือง
 โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับปากท้องของประชาชน ในส่วนของกระทรวง
 พาณิชยนั้น ประสบความสำเร็จหรือว่าประสบความสำเร็จล้มเหลวอย่างไร
 ในขณะนี้ปัญหาวิกฤตที่ได้บังเกิดขึ้นกับบ้านเมือง ก็คงจะหนีไม่พ้นกับปัญหา

ของเกษตรกรทั้งหลาย กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ความล้มเหลวที่เกิดจากการบริหารงานของท่านนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อีกส่วนหนึ่งนั้นกระผมไม่อยากจะกราบเรียนว่าเกิดจากความตั้งใจ เพราะมีบางสิ่งบางอย่างที่ก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นกับตัวของท่าน ปัญหาที่กำลังบังเกิดขึ้นในขณะนี้ของเกษตรกร ก็คือปัญหาเรื่องราคาหมูหรือราคาสุกรที่กำลังตกต่ำอย่างไม่เคยมีปรากฏมาก่อน กระผมเข้าใจดีว่านับตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ประจวบกับต้นปี ๒๕๓๕ นั้น ราคาสุกรดิบตัวสูงขึ้น จนเป็นที่เอายาวใจให้กับกลุ่มเกษตรกรทั้งหลายที่ต้องการจะมาลงทุนในด้านนี้ แล้วก็เปิดการเลี้ยงหมูกันอย่างกว้างขวาง จนกระทั่งมาถึงบัดนี้ ผลพวงของการที่เกษตรกรนั้นได้มาระดมกันเลี้ยงสุกรอย่างมากมาย ก็ทำให้เกิดปัญหาขึ้น

เนื่องจากสุกรเป็นนั้นมีอยู่ล้นตลาด ในขณะที่ผู้บริโภคนั้นยังมีอยู่จำนวน
เท่าเดิม ในขณะที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ราคาสุกรเป็นที่กลุ่ม
เกษตรกรในต่างจังหวัดหรือผู้เลี้ยงสุกรนั้นขายกันอยู่ ถ้าหากว่าเป็น
พ่อค้ารายย่อยก็จะขายกันที่หาละประมาณ ๑๘ - ๑๙ บาท อย่างเก่ง
ก็ไม่เกิน ๒๐ บาท ในขณะที่กลุ่มผู้เลี้ยงสุกรรายใหญ่ เจ้าของฟาร์มใหญ่
เจ้าของคอกใหญ่ ก็จะขายได้ราคาเขยิบขึ้นมาอีกนิดหนึ่ง เนื่องจาก
มีการเลือกเกรด มีการเลือกพันธุ์ของสุกรที่จะนำมาชำเล้า ชำคอก
ของตัวเองก็จะขายในราคาระดับ ๒๒ - ๒๔ บาท รัฐบาลนั้นได้ทราบ
ปัญหานี้เป็นอย่างดี และได้มองหาหนทางในการจะแก้ไขปัญหาเรื่อง
ยกระดับราคาของหมูหรือราคาของสุกรเป็น ว่าจะทำอย่างไรจึงจะ
ช่วยแก้ปัญหาบรรเทาความเดือดร้อนให้กับกลุ่มเกษตรกรรายย่อยผู้เลี้ยง
หมู ทางรัฐบาลได้ประกาศโครงการแทรกแซงตลาดสุกรขึ้นมา ซึ่งใน
หลักการนั้นเป็นหลักการที่ดีมาก ๆ หลักการอื่นนี้ต้องการที่จะลดภาระ
การขาดทุนให้กับกลุ่มเกษตรกรทั้งหลาย รัฐบาลได้จัดหาเงินกองทุน
มาก่อนหนึ่ง โดยไปขอยืมเงินกองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกรจำนวน
๑๕๐ ล้านบาท โดยให้กรมการค้าภายในเป็นผู้ยืม ซึ่งเงินยืมจำนวน
๑๕๐ ล้านบาทนี้เป็นเงินยืมที่ปราศจากดอกเบี้ย เพื่อที่จะให้กรมการค้า
ภายในนั้นนำไปจัดสรรให้กับกลุ่มผู้เลี้ยงสุกรในประเทศทั่วไป กระผม
ได้ทราบถึงเจตนาอันนี้ก็อดที่จะชื่นชมเสียดายได้ ที่รัฐบาลในฐานะที่เป็น
รัฐบาลมาจากประชาชนนั้น เมื่อตระหนักถึงปัญหาที่บังเกิดขึ้นกับ
ประชาชนแล้วก็หาทางแก้ไข แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า เจตนาที่แท้จริง
ของทางกระทรวงพาณิชย์ที่รับผิดชอบเรื่องนี้กลับแฝงไปด้วยผลประโยชน์
ที่มีให้กับกลุ่มพรรคพวกเพื่อนพ้องของตัวเอง ทำไมกระผมจึงกราบเรียน
ต่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ที่กระผมกราบเรียนอย่างนี้ก็เนื่องจากกระผม
มีเหตุผลและมีหลักฐานที่จะนำมาเสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบ
เงินจำนวน ๑๕๐ ล้านบาทนั้นแบ่งออกเป็น ๓ ชียก ชียกแรก ๕๐ ล้านบาทแรก
จัดให้กับกลุ่มชุมนุมสหกรณ์ต่าง ๆ ทั่วทั้งประเทศขอยืมเป็นจำนวน ๓๕ ล้านบาท
ส่วนที่เหลืออีก ๑๕ ล้านบาทนั้น ท่านประธานที่เคารพ ทางกระทรวงพาณิชย์
ได้จัดมอบให้กับบริษัทเฟรสมิสโปรเฟสซิ่ง จำนวน ๕ ล้านบาท แล้วก็จัดให้
กับบริษัทศิริวิทย์จำนวน ๑๐ ล้านบาท นี่คือ ๕๐ ล้านบาทแรกที่นำมามอบให้กับ
กลุ่มผู้เลี้ยงสุกร พอมาถึงชียกที่ ๒ ๕๐ ล้านบาทที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ

ได้มีประกาศของกรมการค้าภายในประกาศบอกว่า ให้เกษตรกรผู้เลี้ยง
สุกรทั้งหลายนั้นได้มาขึ้นเข้าชื่อเพื่อเสนอตัวเข้าร่วมโครงการ ในการ
ที่จะขอรับเงินอุดหนุนในส่วนนี้ไป -----

ประกาศนี้ได้ประกาศให้กับผู้ที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมโครงการว่า
 X ให้มายื่นความจำนงตั้งแต่วันที่ ๕ ^{สิงหาคม} ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖
 ตรงจุดนี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมอยากจะกราบเรียน
 ชี้แจงว่า เป็นการประกาศที่มีเงื่อนไขไม่ชอบมาพากล ท่านประธานที่เคารพ
 การประกาศในการที่จะช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรทั่วทั้งประเทศนั้น
 ควรจะประกาศให้ระยะเวลากับผู้สนใจที่จะเข้าร่วมโครงการนี้เป็นระยะ
 เวลาอย่างน้อยสัก ๒ สัปดาห์ เพราะผู้เลี้ยงสุกรนั้นมีอยู่ทั่วทุกหัวระแหง
 ในแผ่นดิน การที่ท่านประกาศในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ แล้วก็มีกำหนด
 กฎเกณฑ์เงื่อนไขของผู้ที่จะเข้าร่วมโครงการนั้นว่า ผู้เข้าร่วมโครงการ
 X จะต้องหาหลักทรัพย์ค้ำประกันในรูปสัญญาค้ำประกันของธนาคารพาณิชย์
 หรือสัญญาค้ำประกันอื่นเต็มจำนวนเงินยืม ขั้นตอนในการที่จะไปปฏิบัติ
 อย่างนั้น สำหรับคนที่อยู่ในเขตพื้นที่ ในเขตปริมณฑลใกล้กรุงเทพมหานคร
 มันย่อมไม่ใช่เรื่องยากลำบาก แต่ในขณะที่เดียวกันกับคนที่อยู่ห่างไกล
 กรุงเทพมหานครอยู่พ้นนอกเขตปริมณฑล ช่วงระยะเวลาเพียง ๕ วัน
 ทำการจากวันที่ ๕ วันที่ ๖ วันที่ ๗ และวันที่ ๘ ๕ วันทำการนั้น
 คนที่อยู่ห่างไกล คนที่อยู่ในชนบท ท่านประธานลองหลับตานึกภาพสิครับ
 ว่าเขาจะดำเนินการได้กันอย่างไร เมื่อเป็นอย่างนี้ผลสรุปออกมา มีผู้ยื่น
 และทางกรมการค้าภายในได้ประกาศผลของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเมื่อ
 วันที่ ๑๒ ตุลาคม ประกาศว่า ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการ
 แทรกแซงตลาดสุกร ปี ๒๕๓๖/๒๕๓๗ มีทั้งหมด ๕ ราย รายแรก
 ท่านประธานที่เคารพ เป็นบริษัท เฟรช มีท โพรเซสซิง จำกัด โดย
 นายปรีชา ภูกิจผา เป็นผู้จัดการ ได้รับการจัดสรรเงินจำนวน ๒๐ ล้านบาท
 ครั้งแรกได้รับไปแล้ว ๕ ล้านบาท นี่ครั้งที่ ๒ ได้รับอีก ๒๐ ล้านบาท และ
 ยังมีบริษัทศิริวิทย์ จำกัด โดยนางพรศิริ จันทภักทรานนท์ รับการจัดสรร
 ไปอีกจำนวน ๑๐ ล้านบาท แล้วก็มีห้างหุ้นส่วนจำกัด บิลคิก โดยนางพิภล
 วัฒนวรลักษณ์ ผู้จัดการ รับไปจำนวนอีก ๑๐ ล้านบาท นายมานิตย์ โพธิ์กิตติ
 จำนวน ๕ ล้านบาท และนายเลี่ยม เอี่ยมเมือง รับไปเป็นจำนวน
 ๕ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ การประกาศให้ระยะช่วงเวลานั้น ๆ
 อย่างนี้ ผมไม่เข้าใจว่าคนที่อยู่ในชนบทห่างไกล และถ้าหากว่าไม่ได้
 ติดตามข่าวสารจากกรมการค้าภายในจะมีสักกี่รายที่ได้รับรู้ ผลสรุป
 จึงออกมาว่า ๕ บริษัทที่ได้รับเงินอุดหนุนในการพิจารณาจาก

กรรมการค้าภายในนั้นเป็นผู้ที่อยู่ในเขตปริมาณทั้งสิ้น อยู่จังหวัดนครปฐม
อยู่จังหวัดราชบุรี อยู่กรุงเทพมหานคร อยู่สมุทรปราการ ซึ่งล้วนแล้วแต่
อยู่ในเขตปริมาณที่สามารถจะรับข่าวสารได้ดีกว่าคนในชนบท แล้ว
หลังจากนั้น ท่านประธานที่เคารพ ทางกรรมการค้าภายในก็ได้มีประกาศ
ออกมาอีกครั้งหนึ่ง ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน การลงประกาศฉบับนี้มีสิ่งที่
ลุกลุลกลอนเหมือนกับว่าเจ้าของกระทรวงผู้รับผิดชอบนั้นกำลังรู้ชะตากรรม
ของตัวเองดีว่า หลังจากอภิปรายในวันนี้แล้วชะตากรรมของตัวเอง
จะเป็นอย่างไร-----

- จึงได้รับอนุมัติไป ซึ่งลูกลี้ลูกจนและมีข้อผิดพลาดอย่างไร ประเดี๋ยว
- X กระผมจะกราบเรียน^{ให้} และหลังจากอภิปรายแล้ว ผมจะนำหลักฐาน
ทั้งหมดนี้มอบให้กับท่านประธานสภาและมอบฝากให้กับท่านนายกรัฐมนตรี
เพื่อไปทบทวนดูว่าสิ่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ปฏิบัตินั้น
ไม่ชอบมาพากลอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ การประกาศผล
การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการแทรกแซงตลาดสุกรปี ๒๕๓๖/๒๕๓๗
เพิ่มเติม การประกาศครั้งนี้ไม่เหมือนกับการประกาศครั้งที่ ๒ ที่มี
การปิดประกาศแจ้งความจำนงให้กับกลุ่มเกษตรกรที่ต้องการจะ
เข้าร่วมโครงการนั้นมาเสนอรายชื่อ แต่ครั้งนี้ไม่มีการประกาศ ไม่มี
การแจ้งให้ผู้ที่ต้องการจะประสงค์เข้าร่วมโครงการนั้นได้รับรู้ อยู่ ๆ ก็มี
ประกาศออกมา ซึ่งบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกนั้นท่านประธานที่เคารพ
ก็มีบริษัทเฟรช มีท โพรเซสซิง อีกแหวะครับที่ได้รับการจัดสรรในครั้งนั้น
ได้รับการจัดสรรเป็นจำนวนเงิน ๖ ล้านบาท ประเดี๋ยวอีกสักครู่ผมจะ
กราบเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ว่าบริษัทเฟรช มีท โพรเซสซิง จำกัด
X ซึ่งมีนายปรีชา ภูกิจคำ^๑ นั้นมีพื้นฐานมีสถานที่ประกอบการอยู่ที่ไหน
และโยงใยกับใครอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ จุดที่กระผมจะชี้
ให้เห็นถึงความลูกลี้ลูกจนของประกาศฉบับนี้ผิดพลาดอย่างไม่น่าเชื่อ
ว่าจะเป็นหนังสือของทางราชการที่ออกมาเพื่อให้ประโยชน์กับกลุ่ม
เกษตรกร ท่านประธานที่เคารพ ในหนังสือฉบับนี้บอกว่าเพื่อจัดสรร
ให้กับผู้ต้องการแสดงความจำนงขอเข้าร่วมโครงการที่ยังไม่ได้รับ
การจัดสรรและผู้ที่ยอมรับจัดสรรเพิ่มเติมจำนวน ๖ ราย ในหนังสือ
ฉบับนี้พิมพ์ว่า ๖ ราย สำหรับผู้ที่ไม่เคยได้รับการจัดสรรและให้กับผู้ที่
ได้รับการจัดสรรเพิ่มเติม แต่ในขณะเดียวกันท่านประธานที่เคารพ
รายละเอียดของหนังสือฉบับนี้มี ๑. บริษัท ซี.พี. อินเตอร์ฟู้ด จำกัด
โดยนายศุภวัฒน์ ด้านเสริมสุข ผู้จัดการทั่วไป ได้รับจำนวนเงิน
๓๐ ล้านบาท ๒. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทย ซอสเซจ โดย
นายบุญส่ง ศรีสยาม กรรมการผู้จัดการ จำนวนเงิน ๖ ล้านบาท
๓. บริษัทเฟรช มีท โพรเซสซิง จำกัด โดยนายปรีชา ภูกิจคำ
จำนวนเงิน ๖ ล้านบาท ๔. บริษัทมิตรภาพฟาร์ม จำกัด โดย
นายศุภชัย แต่ไพสิทธิ์พงษ์ กรรมการผู้จัดการ จำนวนเงิน ๕ ล้านบาท

และรายสุดท้ายคือรายที่ ๕ ซึ่งขัดแย้งกับตัวเลขที่บอกไว้ ๖ ราย
 เมื่อตอบเริ่มต้นที่ผมได้อ่านให้ท่านประธานฟังคือ นายเจตน์
 จีรวณิชชัยชาพันธ์ จำนวนเงิน ๕ ล้านบาท ท่านประธานจะเห็นว่า
 หนังสือฉบับนี้ออกมาอย่างลุลลุลกลน เหมือนกับว่าจะต้องรีบทำ
 7 ให้เสร็จ จะต้องประกาศกันให้เสร็จ เพื่อที่ผลประโยชน์นั้นจะได้
 ตกอยู่กับกลุ่มพวกพ้องของตัวเอง เพราะหลังจากวันนี้คือวันมะรืนนี้
 ลงมติไม่ไว้วางใจหรือไว้วางใจกันแล้ว ตัวเองอาจจะไม่ได้อยู่ที่นี้
 ผมจะวกกลับมาตรงบริษัทเฟรช มีท โพรเซสซึ่ง ว่าบริษัทนี้มีสถานที่
 ดำเนินการอยู่ที่ไหนและโยงใยกับใครอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ
 นี่เป็นหนังสือรับรองบอกว่าบริษัทโพรเซสซึ่ง ซึ่งได้ยื่นเข้าขอโครงการ
 รับการสนับสนุนจากกรมการค้าภายในมีสถานที่ทำการอยู่ที่ ๕๐๖ หมู่ที่ ๒
 ตำบลหนองดินแดง อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม -----

ผมไม่อยากจะเชื่อเมื่อสักครู่นี้ หลังจากที่ผมได้รับเอกสารฉบับนี้และพูดคุย
กับเพื่อนสมาชิกที่เป็นผู้แทนราษฎรอยู่ในจังหวัดนครปฐมและจังหวัดข้างเคียง
X เขาพูดกันอย่างไรครับท่านประธาน เขาบอกว่ากลุ่มบริษัทเหล่านี้ คือบริษัท ^{พรวิ}
โปรเซสซึ่งมีสัมพันธไมตรีกับเครือข่าวหรือพูดกันภาษาชาวบ้านว่า เป็นฐาน
คะแนนเสียงให้กับพรรคการเมืองพรรคหนึ่งที่จังหวัดนครปฐม สิ่งเหล่านี้
ย่อมแสดงให้เห็นถึงความสุจริตใจของรัฐบาลชุดนี้ว่าเป็นอย่างไร
โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางกระทรวงพาณิชย์ ว่าเจตนาของท่านนั้นมีความจริงใจ
ในการที่จะแก้ปัญหาให้กับกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรอย่างไร ท่านประธาน
ที่เคารพ ผมรวบรวมตัวเลข ๓ ครั้งจากกระทรวงพาณิชย์ บริษัทเพรชมีท
โปรเซสซึ่ง ได้รับเงินสนับสนุนทั้งสิ้น ๓๑ ล้านบาท จากยอดเงินสุกัที่จัด
มาให้ ๑๕๐ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ และลองหวนกลับไปกลุ่มชุมนุม
สหกรณ์ผู้เลี้ยงสุกรทั่วประเทศ ได้รับเงินสนับสนุนช่วยเหลือ ๓๕ ล้านบาท
๓๕ ล้านบาทสำหรับการกระจายไปเกลี้ยเพื่อแก้ปัญหาสุกรให้กับผู้เลี้ยงสุกร
ในเขตชนบทรายย่อยเพียงพอหรือเปล่า มาเปรียบเทียบกับบริษัทบริษัทเดียว
ได้รับ ๓๑ ล้านบาท เงิน ๓๑ ล้านบาทนี้ ท่านประธานที่เคารพ เป็นเงิน
ที่ให้ยืมเปล่า ๆ ไม่มีดอกเบี้ย กระผมไม่ทราบเหมือนกันว่าทางท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้มีการพิจารณาเรื่องนี้ละเอียดรอบคอบแค่ไหน
กระผมเสียใจแทนพี่น้องเกษตรกรรายย่อยผู้เลี้ยงสุกรในเขตชนบท พวกเรานั้น
ไม่ค่อยได้รับบริการจากรัฐอยู่แล้ว เงินต่าง ๆ ที่จะออกมาช่วยเหลือ
เพื่อที่ให้ตัวเองนั้นจะรอดพ้นจากความวิบัติ รัฐบาลจัดสรรมาแทนที่จะตกถึงมือ
กลุ่มเกษตรกรรายย่อย กลับไปตกอยู่ในมือกับกลุ่มผู้เลี้ยงรายใหญ่เพียงไม่กี่ราย
สิ่งเหล่านี้ กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพ ผมไม่อยากจะ
เชื่อ เพราะมันเป็นเงินเพียงน้อยนิด ๑๕๐ ล้านบาทเท่านั้น ผมไม่อยากจะ
เชื่อว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้นมีส่วนได้มีส่วนเสีย หากแต่ผม
ปักใจไปอีกประเด็นหนึ่งว่า สิ่งนี้เป็นการนำเงินซึ่งเป็นเงินของแผ่นดิน
เอาไปให้ประโยชน์กับกลุ่มพวกพ้องของตัวเอง ซึ่งลักษณะเช่นนี้กระผมไม่รู้
จะกล่าวอย่างไร ก็ขอให้สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้มาช่วยกันคิดมาช่วยกัน
หาคำกล่าวให้กับรัฐมนตรีผู้เลือกปฏิบัติและละปฏิบัติสำหรับรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ที่ชื่อว่า นายอุทัย พิมพ์ใจชน ท่านประธานที่เคารพ
เรื่องสุกรหรือเรื่องหมู มันคงจะไม่หมูอย่างที่คิด และคิดว่าหลังจาก
อภิปรายจบลงไปแล้ว ท่านคงจะต้องลุกขึ้นมาหาเหตุผลผลมาขึ้นแจ้งต่อ

ที่ประชุมแห่งนี้ แต่ผลการชี้แจงเหตุผลต่อที่ประชุมแห่งนี้อย่างไร ผมขอให้
ส่งผลกระทบไปถึงเกษตรกรรายย่อยที่กำลังรอส่วนบุญ กำลังรอผลประโยชน์
ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะจัดสรรปันส่วนไปให้เขาบ้างในโอกาสต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ คราวนี้ผมจะกลับมาเรื่องข้าวอีกครั้งหนึ่ง
ซึ่งเรื่องข้าวนี้ผมได้เคยอภิปรายไว้เมื่อ ๑๕๑ วันก่อน เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน
ผมได้ลุกขึ้นอภิปราย เรื่องความไม่ชอบมาพากลของการขายข้าวของรัฐบาล
ของกระทรวงพาณิชย์ให้กับบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี หรือบริษัทยูโรอากิ
ผมอภิปรายในวันนั้น เอกสารหลักฐานต่าง ๆ ยังได้มาไม่เพียงพอ แต่ก็เห็น
เหตุหนึ่งที่น่าไปสู่การขยายวงกว้าง การเจาะลึกของสื่อมวลชนบางฉบับ
ที่ได้เจาะลึกลงไปมากกว่านั้น จนกระทั่งได้มาเป็นผลสรุปชัดเจน ว่าการ
ขายข้าวจำนวน ๒๔๐,๐๐๐ ตันให้กับบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี หรือ
ยูโรอากินั้นเป็นไปอย่างมีเงื่อนไข ผมต้องขอกราบขอบพระคุณสื่อมวลชน
ฉบับนั้นที่ได้ลงทุนลงแรงหาค้นคว้าความจริงให้ปรากฏ ซึ่งถ้าหากว่าสื่อมวลชน
ฉบับนี้ละเลยไปเสีย ความดำมืดก็จะยังบังเกิดขึ้น ทำให้พวกเราไม่รู้ว่าสิ่งที่
รัฐบาลทำลงไปนั้นสุจริตใจหรือไม่สุจริตใจอย่างไร สื่อมวลชนฉบับนั้น
X ผมขออนุญาตเอ่ยนาม คือหนังสือผู้จัดการรายวัน -----

ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่ผมจะเจาะลึกลงไปเรื่องเบื้องหลังการ
ขายข้าวให้กับยูโรอากิ ซึ่งเป็นการค้าที่สลับซับซ้อน พูดกันภาษานักเลง
บ้านเราก็ได้ว่า เป็นการโกงของคนที่ถูกใจใส่สุด จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
อาศัยความละเอียดอ่อน จะต้องอาศัยความคลาสิลิต มันเป็นการโกงกันด้วย
เอกสาร มีชั้นมีตอนที่เกินกว่าชาวบ้านสามัญชนธรรมดาที่ไม่ได้ติดตามข่าว
เกาะติดจะตามได้ทัน ผมขอย้อนเหตุการณ์ไปนิดหนึ่งเพื่อที่จะมาปูเรื่องไปสู่
การไม่ชอบมาพากลในการขายข้าวให้กับยูโรอากิครั้งนี้ ผมขอย้อนไปเมื่อ
ตอนต้นปี ๒๕๓๖ ในขณะที่ข้าวเปลือกทั่วประเทศกำลังเริ่มทยอยออกสู่
ท้องตลาด และเมื่อปีที่แล้วตอนต้นปี ๒๕๓๖ นั้น ภาวะการข้าวของตลาดโลก
นั้นค่อนข้างจะอยู่ในภาวะวิกฤตเพราะผลผลิตต่าง ๆ ของแต่ละประเทศนั้น
มีมากมายนัก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ราคาข้าวของตลาดโลกอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า
ทุกปี เมื่อปัญหาราคาข้าวตกต่ำลงรัฐบาลก็คิดในการที่จะแก้ไขปัญหา จึงตั้ง
คณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการพิจารณาซื้อข้าวเข้าเก็บ
และเร่งระบายข้าวส่งออก คณะกรรมการชุดนี้ผมจะเรียกสั้น ๆ ง่าย ๆ
XX อย่างที่พวกเราเข้าใจกันว่า เป็นคณะกรรมการ ๘ คน คณะกรรมการ ๘ คนนี้
มีนโยบายในการที่จะแก้ปัญหาการค้าต่ำของราคาข้าวเปลือกเมื่อตอนต้นปี
การทำงานของคณะกรรมการ ๘ คนชุดนี้มีเงินที่เกิดจากหยาดเหงื่อภาษีอากร
ของประชาชนมาเป็นฐานรองรับการทำงานจำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท กับ
๕๐๐ ล้านบาท สำหรับเอามาปฏิบัติการและเตรียมการขาดทุนไว้ คณะกรรมการ
พิจารณาซื้อข้าวเข้าเก็บเขาดำเนินการแก้ปัญหาอย่างไร ดำเนินการแก้ปัญหา
ด้วยการตั้งราคาเป้าหมายนำท้องตลาดในราคาที่สูงกว่าราคาข้าวสารในท้องตลาด
ประมาณ ๑๐ - ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ในช่วงนั้นได้กำหนดราคาเป้าหมายนำว่า
ข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ ที่ความชื้นไม่เกิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ จะซื้อนำที่ราคา
๔,๑๐๐ บาท และลดหลั่นกันไปจนถึงข้าว ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ซื้อที่ราคา
๓,๐๐๐ บาท กับ ๘๐๐ บาท วิธีการนั้นทางรัฐบาลได้ให้โรงสีหรือบริษัท
ผู้ส่งออกเป็นผู้ซื้อ แล้วนำมาขายให้กับรัฐบาลโดยรัฐบาลจะจ่ายเงินให้
๒๐ เปอร์เซ็นต์เป็นเงินสดอีก ๘๐ เปอร์เซ็นต์ที่เหลือนั้นเป็นแพคกิ้ง เครดิต
และเมื่อซื้อแล้วนำเข้าปริมาณที่ซื้อฝากไว้กับโกดังของบริษัทผู้ส่งออกหรือฝากไว้
กับโรงสีที่ขายให้กับรัฐบาล นี่เป็นวิธีการสำหรับการซื้อข้าวเข้า ส่วนขบวนการ
เร่งรัดส่งข้าวออกนั้นมีการค้าต่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์เป็น

ผู้ดำเนินการ โดยกรมการค้าต่างประเทศนั้นจะเป็นผู้ต่อรองเงื่อนโซ่ในการ
ซื้อขายกับประเทศคู่ค้า หลังจากทีทางกรมการค้าต่างประเทศได้เสาะหา
ข้อมูลจากประเทศที่จะมาทำการซื้อขายแล้วก็จะรวบรวมข้อมูลอื่นนั้นตัดสินใจ
ให้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ -----

แล้วหลังจากนั้นขั้นตอนต่อไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็จะนำเรื่อง
 X ขึ้นสู่คณะกรรมการ ๕ คน เพื่อพิจารณาพิจารณาว่าสมควรจะขายข้าวจำนวนนี้
 หรือไม่อย่างไร และเมื่อคณะกรรมการข้าว ๕ คน พิจารณาเห็นควรว่า
 จะขายหรือไม่ขายอย่างไรแล้ว ก็จะส่งเรื่องกลับมาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 พาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็จะส่งลูกต่อเอามาให้กรมการค้า
 ต่างประเทศเป็นผู้ดำเนินการ นี่คือวิธีการและกระบวนการของคณะกรรมการ
 พิจารณารับซื้อข้าวเข้าเก็บและเร่งระบายข้าวส่งออก และยังมันโยบาย
 อีกข้อหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลถึงเรื่องการค้าที่มีชอกับบริษัทยูโรอากิ นโยบายอันนั้น
 ท่านประธานที่เคารพ ได้มีไว้บอกว่า ในปีนี้หมายถึงปี ๒๕๓๖ มิให้ทางกระทรวง
 พาณิชย์ขายข้าวให้กับเอกชนไทย จะขายให้ได้ก็แต่เฉพาะลูกค้าต่างประเทศ
 เท่านั้น ซึ่งจุดนี้ละครับเป็นจุดที่น่าไปสู่เงื่อนไขการค้าขายกับบริษัทยูโรอากิ
 หรือปีเตอร์สัน เอเจนซี ท่านประธานที่เคารพ ผมจะกลับมาที่การค้า
 กับยูโรอากิ ผมจะใช้เวลาสภานี้สรุปสั้น ๆ ว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๓
 มกราคม พุทธศักราช ๒๕๓๖ บริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี ติดต่อขอซื้อข้าว
 ๑๐ เพอร์เซ็นต์ จำนวน ๕๕๐,๐๐๐ ตัน เพื่อส่งมอบในเดือนมกราคม
 ถึงเดือนกรกฎาคม และหลังจากนั้นวันที่ ๒๒ มกราคม สำนักงานที่ปรึกษา
 พาณิชย์ประจำกรุงเฮก เนเธอร์แลนด์ ก็ไปทำการตรวจสอบตามขั้นตอน
 ที่กระผมได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ และผลของการตรวจสอบฐานะของ
 บริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี ก็ปรากฏว่ามีตัวตนจริง แล้วหลังจากนั้นก็มีการ
 ติดต่อประสานงานระหว่างกระทรวงพาณิชย์กับบริษัทปีเตอร์สันมาโดยตลอด
 มาถึงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ก็มีการตกลงซื้อขายกันโดยบริษัทปีเตอร์สัน
 ยอมรับข้อเสนอในการที่จะซื้อข้าวชนิด ๑๕ เพอร์เซ็นต์ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ตัน
 ในราคา ๑๘๕ บาท ราคา เอฟ.โอ.บี. (F.O.B.) นั้นหมายถึงว่าราคานี้
 กระทรวงพาณิชย์หรือกรมการค้าต่างประเทศจะจัดข้าวลงเรือให้ที่ท่า หลังจากนั้น
 วันที่ ๒๒ เหมือนกันหลังจากที่ตกลงว่าจะยอมรับเงื่อนไขซื้อขายกัน ๑๐๐,๐๐๐ ตัน
 ข้าว ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ที่ราคา ๑๘๕ ราคา เอฟ.โอ.บี. แล้ว บริษัทปีเตอร์สัน
 ก็แจ้งกลับมาที่กระทรวงพาณิชย์ว่า ต่อไปนี้จะโยนเรื่องนี้ทั้งหมดเกี่ยวกับการซื้อขาย
 ข้าวลดนี้ให้กับบริษัทยูโรอากิ และพร้อม ๆ กันก็ขอซื้อข้าวต่ออีกจำนวน ๑๘๐,๐๐๐ ตัน
 X ในราคาและเงื่อนไขเดียวกัน วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ มติของคณะกรรมการ ๕ คน
 ตอบรับในการที่จะขายข้าวเพิ่มในเงื่อนไขเดิมให้กับบริษัทยูโรอากิ มาถึงวันที่ ๕
 มีนาคม บริษัทยูโรอากิแจ้งมาว่าได้ทำหนังสือคำประกัน ๕ เพอร์เซ็นต์

ไว้กับธนาคารกรุงเทพ สาขาสีลม วันที่ ๘ มีนาคม วันนี้จะครบเป็นวันที่ลงนาม
ในสัญญาซื้อขายข้าวโดยมีท่านอดุลย์ วินัยแพทย์ รองอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ
กับนายไมเคิล ไบรอลล์สถิติ ซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากสำนักงานกฎหมาย
มอร์แกน แอนด์ มอร์แกน ให้มาดำเนินการในนามของบริษัทยูโรอากิ-----

วันที่ ๑๑ มีนาคม กระทรวงพาณิชย์ได้รายงานให้กับประธานคณะกรรมการ
 ๘ คน คือท่านรองอธิบดีวิวรรณ ได้ทราบว่าได้ตกลงทำสัญญาซื้อขายกัน
 เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว เหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นพวกเราหลายคนก็คิดว่า
 เป็นความสำเร็จของทางรัฐบาล โดยเฉพาะท่านประธานคณะกรรมการ
 ๘ คน ซึ่งชมยินดีที่สามารถระบายข้าวออกได้ และก็คงจะแก้ปัญหาเรื่อง
 ผลผลิตภายในประเทศตกต่ำได้ เหตุการณ์ซุลมุนและทำให้เกิดเหตุ
 ที่พวกเราต้องเกาะลิบตามไปคือว่า รัฐบาลนั้นมีเงื่อนไขกับบริษัทยูโรอา
 อย่างไร เหตุการณ์มาถึงวันที่ ๑๘ มีนาคม วันที่ ๑๘ มีนาคม เอกสาร
 ของกรมการค้าต่างประเทศได้แจ้งว่า ในวันที่ ๒๐ มีนาคม จะมีเรือ
 มารับมอบข้าวลอตแรกให้ผู้ส่งออกที่มีสัญญาขายข้าวให้กับรัฐบาลนั้น
 ส่งมอบข้าวให้กับเรือของบริษัทมาลิต้า มาร์วิน บริษัทมาลิต้า มาร์วิน นั้น
 เป็นที่รู้จักดีในวงการค้าว่าเป็นบริษัทอยู่ในกลุ่มของบริษัทนครหลวงค้าข้าว
 และในระหว่างวันที่ ๑๘ ถึงวันที่ ๒๐ ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง
 คุณภาพข้าว จากข้าว ๑๕ เปอร์เซนต์ เปลี่ยนแปลงเป็นข้าวชนิด
 ๑๐ เปอร์เซนต์ โดยมีบริษัทมาลิต้า มาร์วิน เป็นผู้จ่ายเงินค่าปรับปรุง
 คุณภาพข้าวตันละ ๕ เหรียญให้กับยูโรอา ท่านประธานที่เคารพ
 ตรงจุดนี้มันสื่อให้เห็นถึงความไม่ชอบมาพากล ว่าตกลงซื้อขายกันเป็นข้าว
 ๑๕ เปอร์เซนต์ แต่พอจะส่งมอบลงเรือ ข้าว ๑๕ เปอร์เซนต์นั้นได้ถูก
 แปรรูปไปเป็นข้าว ๑๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งเป็นข้าวที่มีคุณภาพดีกว่า
 แล้วหลังจากที่ได้ลงเรือเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านประธานที่เคารพ
 จากหนังสือลับของกรมการค้าต่างประเทศบอกว่า เรือที่มารับนั้นระบุ
 เมืองปลายทางว่า จะต้องไปที่เมืองวานา ประเทศบัลกาเรีย
 ท่านประธาน ถ้าหากว่าเรื่อนั้นนำข้าวไปที่เมืองวานา ประเทศบัลกาเรีย
 เหตุการณ์ค่ามัดก็จะไม่ปรากฏขึ้น ก็คิดว่าเป็นการค้าขายกันโดยปกติ
 แต่ปรากฏว่าเรือที่บรรทุกข้าวนั้นไม่ได้ไปเมืองวานา บัลกาเลียหรือครับ
 หากแต่มุ่งตรงไปที่ประเทศอิรัก และตรงจุดนี้เองตรงกับประเด็นที่
 บริษัทชัยพรค้าข้าวได้ขายข้าวจำนวน ๒๘๐,๐๐๐ ตันให้กับประเทศอิรักไป
 ในราคาตันละ ๒๐๐ กับ ๕๖ เหรียญ ยู.เอส. ราคา ซี.แอนด์.เอฟ.
 (C&F) หมายถึงนำส่งและพร้อมประกันค่าเสียหายถึงจุดหมายปลายทาง
 ตรงจุดนี้ได้สร้างความเคลือบแคลงให้กับผู้คนที่ประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

หลังจากที่ฝ่ายค้านได้นำมาอภิปรายในสภาวันที่ ๙ วันที่ ๑๐ วันที่ ๑๑ แล้ว เป็นสิ่งที่ทำลาย ความถูกต้องให้กับสังคม จนกระทั่งทำให้มีสื่อมวลชนได้เจาะลึก เรื่องนี้อย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะชี้แจงอย่างสำคัญ ที่ปกปิดกัน และชี้ให้เห็นว่าทำไมข่าวส่วนนี้จึงไปที่ชัยพรแล้วนำไปสู่อิรัก แล้วชัยพรกับยูโรอากินั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร หรือว่าเป็นบริษัทเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ เจื่อนง่าที่ถูกปกปิดนั้น กระผมจะชี้ให้เห็น ประเด็นที่ ๑ รัฐบาลนั้นอ้างอยู่ตลอดเวลาว่า ได้มีการติดต่อกับบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี ในการเจรจาซื้อข้าวมาหลายสิบครั้ง แต่เป็นที่น่าแปลกใจที่การเจรจาที่สำคัญ และมีมูลค่าหลายสิบล้านดอลลาร์นั้น เป็นการติดต่อโดยผ่านเครื่องโทรสาร หรือแฟกซ์เพียงอย่างเดียว -----

แต่ที่สำคัญว่านั่นมาจนถึงวันนี้การประกอบกิจการธุรกิจของบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซีนั้นเป็นอย่างไรกันแน่ ข้อมูลที่ทางกระทรวงพาณิชย์ตรวจสอบ ก่อนตกลงซื้อขายข้าวและหลังการตกลงซื้อขายข้าวนั้นแตกต่างกันอย่าง เห็นได้ชัด โดยก่อนตกลงซื้อขายข้าว ได้แจ้งและตรวจสอบแล้วว่า เป็น บริษัทที่มีตัวตนจริง และประกอบธุรกิจจริง แต่เมื่อเกิดปัญหานี้ขึ้นมา พวกเราได้พูดคุยกันขึ้นมา ทางกระทรวงพาณิชย์กลับไม่สามารถตรวจสอบ ถึงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้อีก โดยอ้างเหตุผลว่าติดต่อกับผู้บริหารของบริษัท ไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ เป็นไปได้อย่างไร การค้าระหว่างประเทศ ซึ่งมีการติดต่อส่งแฟกซ์กัน พอประชาชนผู้คนในบ้านเมืองเขาสงสัยจะให้ มีการตรวจสอบ ก็กลับบอกว่าติดต่อบริษัทไม่ได้ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ประชาชน ในประเทศนั้นเข้าใจว่าอย่างไรกัน ประเด็นต่อมาตัวแทนของบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี ไม่ว่าจะเป็นนายแจน ปีเตอร์สัน ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการ หรือว่า นายปีเตอร์ ปีเตอร์สันซึ่งเป็นบิดาของนายแจน ปีเตอร์สัน และเป็นเจ้าของบริษัท ที.เอ็ม.เอส. บี.วี. ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัทปีเตอร์สันนั้น รวมทั้งนายแวน กรรมการผู้จัดการร่วมของบริษัทต่างพากันออกมาให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน ว่าไม่ได้ รู้เห็นและไม่เคยทำสัญญาซื้อขายข้าวตลอดนี้ทั้งหมด มีเพียงนายเอส คิคเคิร์ด เท่านั้นที่ทางกระทรวงพาณิชย์ กรรมการค้าต่างประเทศ ได้เป็นผู้อุปถโลกขึ้นมา ให้อยอมรับว่าบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี นั้นได้เป็นผู้ติดต่อกับรัฐบาล รวมทั้งมอบหมาย อำนาจการซื้อขาย ให้กับบริษัทยูโรอากิ อิงค์จริง แต่ถึงตรงนี้ท่านประธาน ที่เคารพ ยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจนว่า นายเอส คิคเคิร์ด นั้นมีตัวตนจริง หรือไม่ และมีตำแหน่งอะไรอยู่ในบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี บี.วี. ท่านประธานที่เคารพ การติดต่อระหว่างบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี บี.วี. กับรัฐบาลที่ผ่านมาโดยตลอดนั้น เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่เคยมีการลงนาม ผู้ทำการแทนบริษัทเลยสักครั้งเดียว สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึง ความผิดปกติสำหรับการทำธุรกิจที่มีมูลค่าหลายร้อยล้านบาท ท่านประธาน ที่เคารพ ผมติดตามข่าวสาร ท่านอานวย วีรวรรณ ในฐานะประธาน กรรมการข้าว ๘ คน ได้ออกมายอมรับว่าบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี บี.วี. นั้น มีลักษณะเป็นเพียงบริษัทนายหน้า ซึ่งคู่สัญญาที่แท้จริงก็คือ บริษัทยูโรอากิ อิงค์ แห่งประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งจากการชี้แจงตรงจุดประเด็นนี้ มีข้อผิดปกติ ที่ผมจะนำมากราบเรียนต่อท่านประธานว่า บริษัทยูโรอากิ อิงค์ ซึ่งเป็น

คู่สัญญากับรัฐบาลไทย ในเบื้องต้นนั้นบอกว่าอยู่ที่เมืองไฟบวร์ก ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ แต่หลังจากที่สื่อมวลชน คือหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ได้เจาะลึกไปถึง เมืองไฟบวร์ก สวีตเซอร์แลนด์ ก็ปรากฏว่าไม่มีบริษัทนี้อยู่ที่ประเทศสวีตเซอร์แลนด์ ข้อเท็จจริงนั้นเราพบกันว่า บริษัทยูโรอากิ ลิงค์ นั้นมีสำนักงานอยู่ที่เมืองปานามา และเป็นเพียงบริษัทที่จัดตั้งขึ้นมาแต่เพียงชื่อเท่านั้น ไม่มีการดำเนินธุรกิจใด ๆ ทั้งสิ้นท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ทำให้เห็นชัดแจ้งว่า บริษัทยูโรอากิ ลิงค์ ก่อตั้งขึ้นในลักษณะบริษัทเฉพาะกิจและฉาบฉวยนั้น ผมจะชี้ประเด็นให้เห็น เป็นข้อ ๆ ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ บริษัทยูโรอากิ อิงค์ นั้นก่อตั้งขึ้นในประเทศปวันมา ด้วยทุนจดทะเบียนเพียง ๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์ ซึ่งต่อมากลับมาทำสัญญาซื้อขายข้าวกับไทยมีมูลค่า ๕๑.๘ ล้านดอลลาร์ ซึ่งบริษัทที่เพิ่งจะเกิดขึ้นใหม่ตั้งขึ้นใหม่ และก็ไม่มีหลักฐานเอกสารอะไรยืนยันว่าประกอบธุรกิจอะไร แต่กลับกล่าวหาว่าสัญญาที่รัฐบาลยินยอมที่จะทำสัญญาซื้อขายกันด้วยจำนวนเงิน ๕๑.๘ ล้านดอลลาร์

ท่านประธานที่เคารพถัดไปจากนั้นผู้บริหารของบริษัทยูโรอากิ อิงค์ จากการที่ได้สำรวจจากการที่ได้สอบถามไปของหนังสือพิมพ์รายวันที่ชื่อว่า ผู้จัดการ ก็พบว่าพนักงานในบริษัทนั้นเป็นเพียงเสมียนสำนักงาน พนักงานรับโทรศัพท์ และพนักงานเลขานุการเท่านั้นเอง

ประการที่ ๓ ผมย้อนกลับไปที่ผมลำดับเหตุการณ์เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ คณะกรรมการข้าว ๘ คนที่เห็นชอบกับข้อเสนอของบริษัท ปีเตอร์สันขายข้าวจำนวนนี้ให้ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนหน้านั้นรัฐบาลได้เคยเชิญตัวแทนของบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี มาเจรจา แต่บริษัทอ้างว่าตัวเองมีธุรกิจที่แอฟริกาไม่สามารถที่จะมาได้ ซึ่งข้อเท็จจริงในขณะนั้นก็คือยังไม่มี การก่อตั้งบริษัทยูโรอากิ อิงค์ขึ้นมา จึงไม่มีตัวคนที่มาดำเนินการต่อ หลังจากนั้นอีกเพียง ๑๒ วันเท่านั้นภายหลังจากที่บริษัท ยูโรอากิ อิงค์ก่อตั้งได้เสร็จก็มีหนังสือแจ้งมาจากบริษัทปีเตอร์สันว่าต่อไปนี้จะดำเนินการธุรกิจซื้อขายข้าวของตนจะให้บริษัทยูโรอากิ อิงค์เป็นผู้ดำเนินการแทนบริษัทปีเตอร์สัน เอเจนซี ผมกราบเรียนถามท่านประธานที่เคารพ สักนิดหนึ่งว่าบริษัทยูโรอากิ อิงค์นั้นเป็นบริษัทที่ตั้งใหม่เป็นไปได้อย่างไรที่จะไปหาผู้ค้าประกันการซื้อขายเงินจำนวนมากมาอย่างนี้ในระยะเวลาสั้น ๆ รวมทั้งในระยะสั้น ๆ นั้นสามารถที่จะเปิด แอล/ซี (L/C) จำนวนเงินมหาศาลได้อย่างรวดเร็วผิดปกติโดยผ่านธนาคารสวิตเซอร์แลนด์ ถ้าหากว่าไม่มีผู้ค้าประกันที่มีหลักทรัพย์ที่มีฐานะในสังคมให้กับธนาคารแห่งนั้นยอมรับ จากเหตุผลที่กระผมได้กราบเรียนมานั้น ผมมีบทสรุป ๒ ประการ สำหรับเรื่องการค้าขายข้าวสารจำนวน ๒๘๐,๐๐๐ ตันให้กับบริษัทยูโรอากิ อิงค์ ข้อสรุปของผมประการที่ ๑ กระผมอยากจะสรุปว่ารัฐบาลโดยคณะกรรมการ ๘ คนนั้นโดนภาคเอกชนซึ่งนำทีมโดยบริษัทฮัยพรค้าข้าว หลอกต้มตุ๋นอย่างสมบูรณ์แบบ หรือประเด็นที่ ๒ รัฐบาลนั้นรู้เห็นเป็นใจและร่วมมือกับบริษัทฮัยพรค้าข้าวเสียเอง ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ ๑ หรือไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ ๒

สิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้วในวันนี้คืองบประมาณของแผ่นดินได้ถูกเบียดบังนำไปใช้เพื่อผลประโยชน์ของภาคเอกชนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท ท่านประธานที่เคารพ จนถึงบัดนี้หลังจากที่สื่อมวลชนได้ตามคุ้ยแคะและเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง รัฐบาลยังไม่ได้เคยแสดงความจริงใจออกมาให้ปรากฏต่อสาธารณชนเลย รัฐบาลน่าจะแสดงความจริงใจด้วยการตรวจสอบไปยังธนาคารของสวิตเซอร์แลนด์ว่าใครกันแน่ที่เป็นผู้ค้าประกันเงินให้กับบริษัท ยูโรอากิ อิงค์และผ่านเลตเตอร์ ออฟ เครดิต (Letter of credit) มาที่ธนาคารกรุงเทพ สาขาสีลม ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าถ้าหากรัฐบาลจะทำนั้น รัฐบาลสามารถที่จะทำได้โดยง่าย เพราะการทำงานในลักษณะอย่างนี้ระหว่างรัฐต่อรัฐนั้นสามารถที่จะขอตรวจสอบกันได้ -----

แต่รัฐบาลก็ไม่ทำ ที่รัฐบาลไม่ทำนั้น กระผมก็เกิดความรู้สึกกลางแฉ่งใจ ขึ้นมาว่า รัฐบาลนั้นกลัวว่าผู้ที่ขึ้นอยู่เบื้องหลังของบริษัทยูโรอากิ อังนั้น ไม่ใช่บริษัทชัยพรคำข้าว อย่างที่ทุกคนคาดคิดกันอยู่ หรือว่าประเด็นที่ ๒ คนของรัฐบาลนั้นแหละคืออ้ายโหม่งที่ขึ้นอยู่เบื้องหลังบริษัทยูโรอากิ อังจริง ๆ ท่านประธานที่เคารพ ผมได้ใช้เวลาของสภาแห่งนี้มาพอสมควร จนถึงตรงนี้มีบทสรุป ๒ ประเด็น สำหรับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์และต่อสภาผู้แทนราษฎรแห่งนั้น

ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเชื่อมั่นเหลือเกินว่า ในขณะนี้เวลานี้ผู้คนทั้งบ้านทั้งเมืองกำลังจับจ้องมองดูการถ่ายทอดสดการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ มองดูด้วยความหวัง มองดูด้วยความเชื่อมั่นว่า ผู้แทนราษฎรทั้งหมด ๓๖๐ คนที่ตัวเองได้เลือกไปแต่ละเขตเลือกตั้ง แต่ละจังหวัดนั้น กำลังปฏิบัติภารกิจในฐานะของผู้แทนปวงชนชาวไทย ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาล ตรงจุดนี้พวกเราทั้งหมดที่นั่งอยู่ข้างล่างทำหน้าที่ของผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ไม่ใช่เป็นผู้แทนของรัฐบาล ไม่ใช่เป็นผู้แทนของรัฐมนตรีท่านหนึ่งท่านใด จึงอยากจะฝากให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ตระหนักว่า ประชาชนนั้นกำลังฝากความหวัง ประชาชนนั้นกำลังศรัทธา การปฏิบัติงานในการตรวจสอบในการปฏิบัติภารกิจอันทรงเกียรติแห่งนี้ กระผมขอกราบฝากท่านว่าอย่าทำให้ประชาชนผิดหวัง การลงมติในวันศุกร์หลังจากการอภิปรายจบไปแล้วนั้น กระผมใคร่กราบขอวิงวอนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ว่าขอให้เราปฏิบัติกันด้วยสำนึกแห่งคุณธรรมอย่างแท้จริงว่า เราคือผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมจะกราบ ^{ผู้รับ}สรุป หลังจากการอภิปรายของผม หลังจากการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอีกหลายท่านอภิปรายจบไปแล้ว ผมมีความเชื่อมั่นเหลือเกินว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จะต้องลุกขึ้นมาชี้แจงเหตุผลถึง การปฏิบัติงาน จะต้องยกเอาเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ มาชี้แจงต่อที่ประชุมแห่งนี้ เพื่อให้ที่ประชุมแห่งนี้และผู้ชมทางบ้านที่กำลังจับตามองทางโทรทัศน์ เชื่อว่าสิ่งที่ตัวเองได้ประพฤติดำเนินไปนั้น เป็นการประพฤติชอบ เป็นการปฏิบัติชอบ กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า

ข้อมูลทั้งหมด ถ้อยคำอภิปรายทั้งหมดของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชื่อ
ของฝ่ายค้านที่ได้อภิปรายไปนั้น เป็นข้อเท็จจริงทั้งสิ้น และได้เกิดขึ้น
มาจริง ๆ แล้ว เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าท่านจะกล่าว ถึงแม้ว่าท่านจะแก้ตัว
ยกเอกสารอ้างอิงอย่างไร และผลลงมติออกมาจะเป็นประการใดนั้น
ท่านอาจจะผ่านด้วยคะแนนเสียงจำนวนเท่ากับจำนวนของสมาชิกฝ่าย
รัฐบาลที่มีอยู่ คือ ๑๙๓ เสียง แต่ถึงแม้ว่าจะผ่านไป ๑๙๓ เสียงก็ขอ
ให้ท่านสังวรไว้เถิดว่า เสียงที่ผ่านไปนั้นจะเป็นเสมือนกับหนามแหลม
ที่ทิ่มแทงอยู่ในหัวใจของท่านตลอดไป เพราะสิ่งที่ท่านได้ชี้แจงแถลงไข
ต่อสภาแห่งนี้ เพื่อให้ทุกคนมองดูตัวเองว่า ตัวเองไม่ได้ประพฤตินิชอบ
ตัวเองไม่ได้ประพฤตินิด สิ่งเหล่านั้นท่านอาจจะหลุดพ้น แต่เบื้องหลัง
คำชี้แจงไม่มีใครรู้ได้ไปกว่าตัวท่านหรือครับ ว่าท่านกล่าวจริงหรือท่าน
กล่าวเท็จ ท่านประธานที่เคารพ ผมมีบทสรุปนิดเดียว ผมขอยกเอา
สุนทรพจน์ของท่านอดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา เพื่อมากล่าวต่อ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ของท่านอับราฮัม ลินคอล์น ท่าน
ได้กล่าวไว้ว่า เราอาจจะโกหกคนบางคนได้ตลอดเวลา ^{เราอาจจะโกหกทุกคนได้ตลอดเวลา} แต่เราไม่
อาจจะโกหกทุก ๆ คนได้ตลอดเวลา กราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม ครับ
 นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ผมคนหนึ่งที่ได้ขึ้นปฏิบัติได้เช่นปฏิบัติ
 ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านประธานที่เคารพ
 สาเหตุที่กระผมจำเป็นต้องขึ้นปฏิบัติไม่ไว้วางใจก็เนื่องจากว่านับตั้งแต่
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ขึ้นมารับบริหารงานกระทรวงพาณิชย์นี้
 ได้เป็นบุคคลที่เป็นผู้ที่ได้ทำลายระบบการค้ามันสำปะหลัง บริหารราชการ
 แผ่นดินไม่สามารถจะทำให้ระบบการค้าที่เป็นระบบเสรีกลายเป็นระบบ
 ผูกขาด ซึ่งสร้างความเสียหายให้แก่ระดับราคามันสำปะหลังทั้งในระบบ
 และในทางการค้ามาโดยตลอด นับตั้งแต่ท่านชอุ่มได้รับตำแหน่งรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงพาณิชย์ก็ได้ทำการผูกฟ้ออยู่ในกลุ่มการค้าที่เป็นพรรคพวก
 ของตัวเอง เอื้ออำนวยประโยชน์ให้กลุ่มการค้าที่เป็นพรรคพวกของตัวเอง
 มาตลอด สร้างความไม่พอใจให้แก่พ่อค้า ท่านประธานที่เคารพ ผมอยาก
 ใครจะกราบเรียนกับท่านประธานว่ากลุ่มผู้ค้ามันสำปะหลังทั้งประเทศ
 มีประมาณ ๖๐ ถึง ๘๐ ราย ทำการค้าขายโดยการซื้อมันสำปะหลังแบบ
 เชื้อสต็อค ผู้ใดมีเชื้อสต็อคมากก็ได้โควตาโบนัสเพิ่มจากกระทรวง
 ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่าหลังจากนั้นท่านรัฐมนตรีก็พยายามทุกวิถีทาง
 ที่จะเอื้อประโยชน์ให้แก่พรรคพวกโดยไม่มีการประกาศและไม่มีการ
 เชื้อสต็อค เพราะว่าต้องการจะจัดสรรโควตาให้แก่ผู้ค้าบางกลุ่มซึ่งเป็น
 พรรคพวกของตัวเอง ท่านประธานที่เคารพ แม้กระทั่งว่ามันสำปะหลัง
 ที่ผลิตได้ในประเทศทั้งหมด ๑๔ ล้านตัน แต่ว่าหลังจากหักการใช้สอย
 ในประเทศไปส่วนหนึ่งประมาณ ๒ - ๓ ล้านตันแล้ว ส่วนที่เหลือก็ต้อง
 ขายให้ประชาคมยุโรปที่เราเรียกกันย่อ ๆ ว่า อี.อี.ซี. ท่านประธาน
 ที่เคารพ ปกติพ่อค้า ๖๐ - ๘๐ รายนี้เขาก็จะซื้อมันสำปะหลังจากชาวไร่
 เพื่ออยู่ในสต็อค แต่ปรากฏว่าท่านประธานรู้ไหมครับ ท่านรัฐมนตรีได้ยึด
 โควตาของปี ๒๕๓๗ จากส่งออกทั้งหมด ๒ ล้านกว่าตันนั้นมาอีก
 ๕๐๐,๐๐๐ ตัน แล้วก็มีมีการประกาศกระทรวงของกรมการค้าต่างประเทศ
 ฉบับที่ ๑๕๐ พ.ศ. ๒๕๓๖ เรื่อง กำหนดอัตราส่วนและปริมาณการจัดสรร
 เป็นมาตรการจูงใจ ประกาศเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ท่านประธานที่เคารพ
 มีอยู่ข้อหนึ่ง ผมขอประธานอนุญาตอ่าน อ่านข้อ ๑ กำหนดให้ปริมาณ

การส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังชนิดอัดเม็ดที่จะส่งไปประเทศในประชาคมยุโรป ร้อยละ ๕๐ มาจัดสรร มาตรการเศรษฐกิจนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ในด้านการผลิตสินค้ามันสำปะหลังในปัจจุบันกรมการค้าต่างประเทศโดย ความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์จึงได้ออกประกาศ ข้อ ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดให้นำปริมาณส่วนจัดสรรการส่งออก ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังชนิดอัดเม็ดไปยังประชาคมยุโรป ประจำปี ๒๕๓๖ มาจัดสรรตามมาตรการจูงใจเป็นงวดที่ ๑ ของปี ๒๕๓๖ เป็นจำนวน ๑,๗๕๖,๐๐๐ เมตริกตัน ในอัตรา ๑.๓.๘ ท่านประธานที่เคารพ และ บริษัทที่ได้รับการจัดสรรโควตานี้มีอยู่ทั้งหมด ๕ - ๖ บริษัท โบนัสที่ได้รับนั้น ผมขอประทานกราบเรียนท้ออ่าน มีบริษัทเกษตรรุ่งเรือง ๑๕๕,๐๐๐ ตัน กลุ่ม ที.เอส. ๑๕๖,๐๐๐ ตัน กลุ่มโชคชัย ๕๑,๐๐๐ ตัน กลุ่มชัยเจริญ ๒๕,๐๐๐ ตัน กลุ่มแสงไทย กลุ่มแสงไทยนี้สำคัญมาก เพราะท่านรัฐมนตรี รู้สึกจะใกล้ชิดมาก ได้ ๒๕,๐๐๐ ตัน ท่านประธานจะเห็นว่า ๒ กลุ่มแรกนี้ ได้โควตาถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของมันที่ส่งออก เพราะเหตุนี้ละครับฝรั่งก็รู้ว่า เรามีโควตาอยู่แล้วเต็มที่แล้ว และมีระบบผูกขาดอย่างนี้ก็เลยทำให้มัน ของเราที่จะต้องส่งขาย อี.อี.ซี. นั้นถูกฝรั่งกดราคาจากตันละ ๑๕๐ เหรียญ เหลือ ๙๐ แต่เขาก็ยังมีกำไรอยู่ -----

ท่านประธานครับ คำว่าโควตาโบนัสพิเศษนี้หมายถึงอะไร หมายถึงว่า
 1 ให้บริษัทที่จะได้รับการส่งออกนี้ไปซื้อมันที่เหลือจากการส่งไปนอกอีก
 ประมาณเกือบ ๒ ล้านตันนั้นมาส่งขายให้กับประเทศนอก อี.อี.ซี.
 เช่นประเทศเกาหลี ญี่ปุ่น ซึ่งการไปขายให้เกาหลี ญี่ปุ่นนั้นขายได้แค่
 ดันละ ๕๐ เหรียญสหรัฐเท่านั้น ซึ่งผู้ส่งออกรายอื่นก็ไม่สามารถจะซื้อ
 มาขายได้เพราะขาดทุน ท่านประธานที่เคารพ นี่คือมาตรการจูงใจ
 นี่เป็นระเบียบของกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๓๖ ว่าด้วย
 การจัดสรรปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังไปยังประชาคมยุโรป
 ปี ๒๕๓๗ มาตรการจูงใจเขียนไว้ว่า เพื่อผลักดันให้มีผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง
 ออกไปยังตลาดนอกยุโรป อีกส่วนหนึ่งให้กรมการค้าต่างประเทศนำ
 ปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังชนิดอัดเม็ด ส่งไปประเทศใน
 ประชาคมยุโรปร้อยละ ๕๐ ประมาณ ๑,๗๕๖,๐๐๐ ตัน มาจัดสรรเป็น
 งวด ๆ ในช่วงเวลาที่เป็นการสมควรให้แก่ผู้ส่งออกที่แสดงหลักฐาน
 จากกรมศุลกากรว่าด้วยส่งสินค้าผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังชนิดอัดเม็ด
 และมันขึ้นออกไปยังประเทศนอกประชาคมยุโรปตามอัตราส่วนและ
 หลักเกณฑ์ที่กรมการค้าต่างประเทศกำหนด มาตรการที่ ๑ เขียนไว้
 อย่างนี้ครับ โดยให้ส่งออกไปประชาคมยุโรปภายใน ๖๗๐ วัน นับตั้งแต่
 วันส่งออกนอกประชาคม ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาอยู่ที่ว่า เมื่อเป็น
 อย่างนี้ อีก ๖๐ รายก็ไม่สามารถจะส่งออกยุโรปได้เพราะโควตาหมด
 เมื่อโควตาหมดแล้ว ผู้ที่มีโควตาส่งออกในยุโรปได้โบนัสมาอีกดังที่ผม
 กราบเรียนเมื่อกี้ ก็จะซื้อรวมทั้งหมดตามบริษัทต่าง ๆ ที่ผมอ่านนี้
 รวมแล้วทั้งหมดนี้จะซื้อแค่ ๕๖๕,๐๐๐ ตันเท่านั้น แล้วส่วนที่เหลืออีก
 ล้านกว่าตันจะไม่มีใครซื้อ จะไม่มีบริษัทไหนซื้อ เพราะซื้อมาแล้วไม่รู้
 จะขายที่ไหน คนที่ตายสนิทอย่างคุณประเทืองว่าเป็นผู้ที่ยากจน จนแล้ว
 ก็ต้องจนอีก เพราะรัฐมนตรีไปทำลายระบบการค้าเสรีกลายเป็นการค้า
 ผูกขาด ซึ่งเหลือเพียง ๒ บริษัทเท่านั้นท่านประธานที่เคารพ เมื่อวานนี้
 ตอนบ่ายได้มีการประชุมโดยสมาคมผู้ค้ามันสำปะหลัง คณะกรรมการผู้ค้า
 มันสำปะหลังได้ร่วมประชุมกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานในการประชุม ได้แจ้ง
 ต่อสมาคมว่า ทางกระทรวงจะหาเงินให้กับในอัตราดอกเบี้ยต่ำ คือร้อยละ
 ๓ หรือ ๓ เพอร์เซ็นต์ แต่ขอมีข้อแม้ว่าผู้ค้าต่าง ๆ นี้ ๖๐ - ๗๐ บริษัทนี้

ต้องไปซื้อมันสำปะหลังในราคาประกันกิโลกรัมละ ๗๐ บาท ถึง ๗๕ บาท
ปรากฏว่าอย่างไรรู้ไหมครับ ทางสมาคมปฏิเสธไม่ซื้อ เพราะอะไรเขาถึง
ปฏิเสธ ที่เขาปฏิเสธนั้นเพราะว่าเขาทำไม่ได้ ทำไม่ได้เพราะอะไรครับ
เขาซื้อมาแล้วเขาไม่มีที่ขาย เพราะโควตามาอยู่ ๕ บริษัทนี้หมดแล้วที่
ส่งออก อี.อี.ซี. เขาจะซื้อมาทำไมเขาซื้อมาเขาต้องเก็บ ต้องรอขาย
ในโควตาของปี ๒๕๓๘ นี่ละครับชาวไร่ที่เดือดร้อนอยู่ขณะนี้เขาขายอย่าง
เชียดเลยครับท่านประธาน

จะไม่ได้ขายแล้วก็ไม่มีใครซื้อ ขณะนี้ราคาลดเหลือกิโลกรัมละ ๕๐ สตางค์ ก็ยังดี แต่มันจะไม่ได้ขายเสียเลยเพราะไม่มีคนซื้อจากการกระทำการประกาศอย่างนี้และการออกกระเบียบ ๒ อย่างนี้ เสียหายที่มหาเอกसार อีกชุดหนึ่งไม่เจอ ผมเอามาด้วยเอววางไว้หายไปไหนไม่รู้ เอกสารชุดนั้นเป็นการประชุมร่วมกันระหว่างสมาคมผู้ค้ามันสำปะหลังกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ทางสมาคมผู้ค้ามันสำปะหลังได้ตกเดือนแล้ว ขออย่าให้มีการยืมโควตาปี ๒๕๓๓ มาอีก ๕๐๐,๐๐๐ ตันมันจะเป็นผลเสียต่อการค้ามันสำปะหลังทั้งระบบต่อไป แล้วก็อีกประการหนึ่งมันจะเพื่อกันเกินความต้องการของตลาดร่วมยุโรป แต่รัฐมนตรีก็พยายามดึงโควตายืมมาอีก ๕๐๐,๐๐๐ ตันนี้มาเพื่อที่จะให้พรรคพวกได้มีโควตาส่งออกได้มาก ๆ แล้วจะได้มีโควตาโบนัสให้มาก นี่แหละเป็นผลเสียหายอย่างยิ่ง ทำให้ผู้ค้ารายอื่นไม่ซื้อ สาเหตุที่ไม่ซื้อก็อย่างที่ผมกราบเรียนแต่แรกแล้วว่า เขาไม่ซื้อเพราะไม่รู้จะซื้อไปทำไม ซื้อไปเก็บไว้เฉย ๆ เมื่อซื้อไปเก็บไว้เฉย ๆ มันก็ไปขายไม่ได้ เขาก็ไม่ซื้อจากชาวไร่ เพราะว่าขณะนี้ อ.ซี.ซี. ต้องการจริง ๆ มัน ๕ ล้าน ๓ แสนตันเท่านั้น ตันละ ๙๐ เหรียญดอลลาร์ ท่านประธานรู้ไหมว่าขณะนี้ผู้ที่ได้โควตาจากรัฐบาล ๕ รายนั้นขายให้แก่ อ.ซี.ซี. จะมีกำไรอยู่ไม่ใช่ขาดทุนอย่างที่ท่านว่า ผมอยากถามเหมือนกันว่า และท่านรัฐมนตรีจะแก้ไขอย่างไร ปัญหา มันสำปะหลังที่ยังค้างอยู่บ้านเบอะ ขายไม่ได้ขายไม่ออกเพราะไม่มีคนซื้อ เพราะพ่อค้าไม่ซื้อ ท่านจะมาอ้างว่าท่านริบเทสต์ (Test) ออกไปขายให้มาก ๆ เพื่อราคามันในประเทศจะกระเตื้องขึ้น มันเป็นไปไม่ได้ที่ท่านประธาน มันจะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อความต้องการของตลาดมันพอแล้วเกินด้วยซ้ำไป ประเทศที่จะซื้อนอกจากประชาคมยุโรป เขาก็ซื้อในราคาต่ำ พ่อค้าขาดทุน ซื้อแค่ ๕๐ เหรียญต่อตันเท่านั้น เพราะฉะนั้นมันทำไม่ได้ สมัยก่อนนี้เมื่อมีการค้าโดยเสรี พวกพ่อค้าก็แย่งกันซื้อแย่งกันขาย เสรีจแล้วราคามันขึ้นไปถึงกิโลกรัมละ ๙๐ สตางค์ แต่พอโดนมาตรการอันนี้เข้าไปเท่านั้น ราคามันตกถูกลงมาเลย ตอนนั้นผู้เดือดร้อนคือเกษตรกร ผมก็ไม่อยากจะเชื่อว่ามีอยู่บริษัทหนึ่งในชลบุรีเป็นบริษัทที่อุปถัมภ์ท่านรัฐมนตรีในระหว่างหาเสียงเลือกตั้ง นี่มีคนนิทากันว่าอย่างนั้น ตอนเลือกตั้งมีรถมาช่วยท่านหาเสียง จะเป็นบริษัทอะไรผมไม่อยากจะเอ่ยชื่อในชลบุรี แต่คนชลบุรีเขารู้ดี และอีกบริษัทหนึ่งท่านก็เคยเป็น

ทนายประจำบริษัทที่ได้ผลประโยชน์นี้ ๕ บริษัทที่ผมกล่าวนี้เป็นพรรคพวก
 เดียวกันอยู่ในเครือข่ายเดียวกันมาตลอด อันนี้จะให้เชื่อได้อย่างไรว่า
 การดำเนินงานครั้งนี้ ๕ บริษัทนี้จะได้กำไรทันทีเลย ๕๐๐ ล้านบาท ใน
 จำนวน ๕๐๐ ล้านบาทนี้มีคนนึกกันอีกแล้วว่าหายไป ๑๐๐ ล้านบาท
 เหลือบริษัททั้ง ๕ แค่ ๔๐๐ ล้านบาท ไม่ทราบว่าเงิน ๑๐๐ ล้านบาท
 มันตกลงหายไปไหน นี่คือคนนึกา ผมเองก็ไม่อยากจะเชื่อว่ามันจะ
 เป็นเรื่องจริง เพราะอย่างไรก็ตามแต่ ผมเองในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย
 ผมก็รู้สึกเป็นห่วงเป็นใยพี่น้องเกษตรกรที่ปลูกมันสำปะหลังว่าจะทำอย่างไร
 กันต่อไป ถ้าหากว่าชาวไร่มันสำปะหลังได้ฟังวันนี้แล้วว่ามันที่เขาปลูกไม่ได้
 ขายแล้ว เพราะเขามีโควตา ๕ บริษัทเต็มหมดแล้วเต็มสต็อคหมดแล้ว
 เขาซื้อไว้เต็มสต็อคหมดแล้ว สมมุติว่า อี.ซี.ซี. สั่งซื้อมา ๑๐,๐๐๐ ตัน
 เขาขายไปแล้ว ๑๐,๐๐๐ ตัน เขาก็ซื้อเพิ่มแค่ ๑๐,๐๐๐ ตันเท่านั้น
 เพราะฉะนั้นที่เหลือจะขายไม่ได้ ผมเชื่อแน่เลยที่พี่น้องเกษตรกรที่ปลูก
 มันสำปะหลังไม่ต้องมีนักการเมืองฝ่ายค้านคนไหนหรอกที่จะไปอยู่เบื้องหลัง
 การเดินขบวนของเขา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แหละเป็นตัวการ
 ให้พวกนี้เดินออกมา เมื่อท้องเขาหิว เขาต้องเดินออกมาเพื่อให้รัฐบาล
 ช่วยเหลือ แล้วได้ข่าวมาอีกว่าท่านรัฐมนตรีว่าการจะหาเงินมาประกัน
 ราคา ประกันแล้วจะเอาไว้ที่ไหนผมถามหน่อย ๑ ล้านกว่าตัน แล้วเงิน
 นั้นเป็นเงินภาษีของประชาชนทั้งประเทศ มันเหมาะสมเพียงไรแค่ไหน

เมื่อในขณะที่คนส่วนใหญ่จะเป็นจะตาย แต่คนส่วนหนึ่งกลุ่มหนึ่งเท่านั้น
ได้ผลประโยชน์ ผมไม่อยากจะพูดอะไรมาก ผมขอพูดแค่นี้ และขอบอกว่า
ถ้าฝ่ายรัฐบาลจะยกมือไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ผมก็
ไม่ว่าอะไร ถ้าได้ฟังอย่างนี้ และคิดว่าประชาชนที่ปลุกมันสำปะหลังที่
เลือกผู้แทนราษฎรเข้ามา แล้วท่านขายมันไม่ได้ท่านก็ดูหน้าเอาก็แล้วกันว่า
ผู้แทนคนไหนยกมือขึ้นพ้นคอท่าน หรือคนไหนยกมือขึ้นช่วยท่าน ขอคุณ
มากครับที่รัฐบาลบอกว่า การลงมติจะมีการชานชื่อ แต่ถึงอย่างไรก็

ถ้าชกอด ที่/วิ/ อยู่แล้ว ผมชอบจะมีการชานชื่อ จะได้รู้เสียที่ว่า
ผู้แทนราษฎรคนไหนที่ประชาชนไปกาเบอร์ให้ เลือกให้ มาเป็นปาก
เป็นเสียงช่วยเหลือเขาในยามที่เขาเดือดร้อน ขณะนี้ประชาชนรู้แล้ว
ว่ามันเขาขายไม่ได้แล้ว มือของท่านที่จะชกนั้นวันศุกร์นี้ มันเหมือนเสียง
สวรรค์ที่จะชกไปช่วยเกษตรกรที่กำลังนอนรอความช่วยเหลือจากผู้แทน
ของท่านอยู่ อยากคุณคิดว่าผู้แทนคนไหนที่มีอันเป็นเสียงสวรรค์นั้นจะ
ช่วยเหลือราษฎร หรือจะพินลงไปบนคอของเกษตรกรให้มันตายลงไปอีก
ขอขอบคุณครับท่านประธาน ไว้ใจไม่ได้แน่นอนสำหรับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง
ท่านประธานครับ ก่อนอื่นผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อคราว
ที่แล้ว เราได้พูดถึงรัฐมนตรีที่มาจากกาเลือกตั้ง แล้วก็อยากจะมีความภูมิใจ
ที่เพื่อนของเราได้เข้าไปบริหารประเทศ แต่ขณะที่เพื่อนของเราเข้าไปนั่ง
บริหารประเทศนั้น ทำความเสียหาย ทำความเสื่อมเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
รัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายในครั้งนี้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า
เราอยากจะตั้งประเด็นให้ท่านประธานได้ดูอย่างชัดเจนสัก ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือ ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ หรือไม่พยายาม
ที่จะดำเนินการให้ประชาชนพ้นจากความทุกข์ยากได้

เรื่องที่ ๒ เรื่องส่อไปในทางทุจริต ท่านประธานครับ
ผมอยากจะกราบเรียนว่า เราภูมิใจและก็หมายความว่า เราจะไปแก้ปัญหา
ในเรื่องราคาพืชเกษตรตกต่ำ แล้วก็ก็สามารถแก้ปัญหาค่าครองชีพกับประชาชนได้
แต่ทางตรงกันข้าม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้สนใจกับปัญหาที่
กระผมได้กราบเรียนไปหาได้ไม่ อยากจะขอกราบเรียนว่า รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงพาณิชย์คนนี้ สนใจอยู่ ๒ เรื่อง คือเรื่องข้าว กับเรื่องมันสำปะหลัง
 เท่านั้นเอง เรื่องใหญ่ ๆ กรมต่าง ๆ ไม่เคยได้เหยียบย่างไปเสาะแสวงหา
 หรือหาข้อมูลที่จะช่วยเหลือประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อวันก่อน
 ถ้าฟังไปแล้วก็เหมือนชี้พันท่านประธานครับ เขาบอกว่า ผมไม่รู้จะทำ
 อย่างไร ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่นั่งอยู่ตรงกลาง
 พ่อค้า โรงงานอุตสาหกรรมก็อาจจะขายของแพง คนบริโภคก็อาจจะ
 ได้ของถูก เราจะอยู่ตรงไหน เวลาท่านเลือกตั้ง ท่านก็ไปประกาศว่า
 ท่านจะเข้าไปแก้ปัญหาให้ประชาชน กระจายรายได้ จะให้ค่าครองชีพ
 อยู่ได้ มันเป็นไปได้ไหมท่านประธาน -----

พูดได้อย่างไร ท่านให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนได้ไหม คนทั่วไป
 พ่อบ้านแม่บ้านทั่วไป ค่าครองชีพมันชักหน้ามือไม่ถึงหลังมือ ท่านเชื่อหรือไม่
 ว่าข้าราชการทุกวันนี้ต้องขอกู้เงินเป็นกรณีพิเศษ เขาเรียกว่าเงินด่วน
 เดียวนี้มีเงินด่วนทุกกรม ทุกกระทรวง ทุกสำนักงานเพื่อแก้ปัญหา พอ
 สิ้นเดือนปั๊บ มีเงินเดือนเหลือ ๕๐ บาท พอกินไหม ไม่พอ ไม่พอเพราะอะไร
 เพราะรัฐมนตรีพาณิชย์ไม่สนใจในเรื่องราคาสินค้า สินค้าราคาขึ้นไป
 ทุกวัน ๆ ขึ้นทุกวัน มันขึ้นอย่างไร แม้แต่ราคาควบคุมที่กระทรวงพาณิชย์
 มีกฎหมายได้ดูแลไว้ ก็ไม่ได้ดูแลให้เป็นไปตามที่กำหนด ก็คือไม่เอาใจใส่
 นั้นเอง ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค อาหาร เจริญหมด แม้แต่
 ขอโทษนะครับ ผู้ที่มีอาชีพพิเศษ แม้แต่หมอนวดเขาก็บ่น เดียวนี้อาชีพนี้
 ลดต่ำลงเรื่อยไป เพราะว่าไม่มีคนไปใช้บริการ เพราะว่าค่าครองชีพ
 มันสูง คนไม่สามารถจะใช้จ่ายฟุ่มเฟือยได้ ผมอยากจะเรียนว่า ในการ
 บริโภคสินค้าต่าง ๆ มันสูงขึ้น แม้แต่ราคาข้าวที่บอกตกต่ำลงไป ๆ แต่ว่า
 ข้าวสารที่เราบริโภคกันทั่วประเทศที่ขึ้นนะ ราคาข้าวเปลือกมันถูกลง ๆ
 แต่ราคาข้าวสารมันแพงขึ้น ๆ ข้าวสารทุกยี่ห้อทุกชนิดราคา ๕ กิโลกรัม
 ๕๗ บาท อย่างต่ำ ๕ กิโลกรัมนี้ ๕๗ บาทขึ้น ท่านลองคิดดูตันละเท่าไร
 เป็นตันเท่าไร ประมาณ ๑๑,๐๐๐ กว่าบาทต่อตัน และท่านลองคิดดู
 ข้าวเปลือกในราคา ๓,๕๕๐ - ๔,๐๐๐ บาท เป็นเป้าหมายนำที่รัฐบาล
 ประกาศโดยกระทรวงพาณิชย์ แต่ว่าข้าวเปลือกที่เอามาทำข้าวสารนั้น
 ประมาณ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ต่อเกวียน เพราะฉะนั้น ๑ เกวียน มันจะใช้เงิน
 ประมาณ ๑,๖๐๐ บาท ราคาข้าวเปลือกมันเป็นอย่างนี้ ๓ เกวียน อย่าง
 สมมุติว่าเป็นข้าวเปลือก ๑ ตัน ก็ ๓,๐๐๐ กิโลกรัม ลองคิดสูง ๆ ไว้
 ก็แล้วกัน ก็คิดเป็นเงินต้นทุนก็ประมาณไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาทเศษ ๔,๕๐๐ บาท
 ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท แต่ว่าเราบริโภคข้าวสารกันทั่วประเทศที่ไปซื้อตามห้าง
 หรือที่ไหนก็ตาม มันราคาต้นทุน ๔,๕๐๐ บาท ประมาณสูงสุดเป็นข้าวสาร
 แต่ว่าที่ขายให้ประชาชนบริโภคต่าง ๆ เดียวนี้เท่าไร ๑๑,๕๐๐ บาทต่อตัน
 กระทรวงพาณิชย์ควบคุมไหม ดูแลไหม ไม่ได้ดูแลคนก็จน ในขณะที่รัฐบาล
 ขึ้นมาบริหารประเทศ เศรษฐกิจมันย่ำแย่ไปทุกที่เป็นอย่างนั้น อันนี้ผมยกตัวอย่าง
 เรื่องข้าว ข้าวสาร เรื่องไข่ ท่านประธานลองดูสิ ไข่กระทรวงพาณิชย์เท่าไร
 ไข่ทะเลเดี๋ยวนี้ร้อยละ ๑๗๔ บาท ไข่ทะเลสำหรับไข่เป็ด ถ้าหากว่าฟองหนึ่งก็ ๒ บาท

ใช้ไก่ไข่ละ ๑๕๘ บาท ในขณะที่ปีที่แล้วในเดือนเดียวกัน ใช้เปิดปีที่แล้ว
 ราคาซื้อขายละ ๑๕๘ บาท ใช้ไข่ละไข่เปิด แตกต่างกัน ๓๐ บาท ก็เท่ากับ
 ๑๕ เพอร์เซ็นต์ ขึ้นมา ๑๕ เพอร์เซ็นต์ในรอบปีนี้ แทนที่จะต่ำลง ซึ่ง
 บ่นกันเหลือเกิน บอกว่ามีสินค้าเยอะแยะล้นตลาด แต่ว่าสินค้านั้นเพิ่มขึ้น
 ใช้ไก่ไข่ละ ๑๕๘ บาท ปีที่แล้ว ๑๖๖ บาท แตกต่างกัน ๓๒ บาท
 ขึ้นมาเท่าไร ๑๗ เพอร์เซ็นต์-----

ใช้นายอุทัยเดี๋ยวนี้นี้เท่าไร ไม่ใช่ใช้ที่ติดท่านมาเท่าไร ผมไม่อยากบอก
ราคามันต่ำเหลือเกิน ปีที่แล้วใช้ท่านชาติชายเท่าไรหรือเปล่า

๑.๕๐ บาท สูงสุด ๑.๖๕ บาท ใช้นายอุทัย ๒ บาท ถึง ๒.๒๕ บาท
๒.๕๐ บาท คือใช้ตัด ท่านประธานครับ มันเป็นอย่างนี้ สินค้าอื่น
บริเวณอุปโภคใช้อย่างอื่น ผมยกตัวอย่าง น้ำมันปาล์มกิโลกรัมละเท่าไร
ท่านประธานทราบไหม กิโลกรัมละ ๑๖ บาทปีนี้ ปีที่แล้ว ๑๒.๕๐ บาท
ขึ้นราคาไป ๓.๕๐ บาท ขึ้น ๒๑ เพอร์เซ็นต์ ของเครื่องใช้ประจำบ้าน
ทั้งนั้น เป็นค่าครองชีพทั้งสิ้นไม่ดูแล ไม่ได้ดูแลเลย

ผมอยากจะเรียนอีกเรื่องหนึ่งก็คืออาหารสำเร็จรูป มันอยู่
ไม่ได้ท่านประธาน เดี๋ยวนี้อาหารสำเร็จรูปเราซื้อไม่ได้แล้วจานละ ๕ บาท
๑๐ บาท สมัยก่อนเราเป็นนักเรียนพอโรงเรียนขึ้นจานละ ๑.๕๐ บาท
สโตร์ไม่ลงมารับประทานอาหารกัน เดี๋ยวนี้อาหาร ๑๐ บาท จะซื้อไม่ได้แล้ว
ข้าวแกง ๑๒ บาท ๑๕ บาท ขึ้น ท่านประธานครับ ก๊วยเตี๋ยวเดี๋ยวนี้น่าจะ
๑๐ บาท ๑๕ บาท เดี๋ยวนี้น้ำจิ้ม ๕๐ บาท ๖๐ บาทแล้วก๊วยเตี๋ยว
แต่ถึงอย่างไรก็ตามคนขายข้าวแกงก็ยังอยู่ไม่ได้ ปิดไปหลายร้าน
หลายแห่งด้วยกัน

ผมอยากจะชี้อีกอันหนึ่งที่ปล่อยปละละเลยมาก ท่านประธาน
ทราบไหมว่าเดี๋ยวนี้น้ำราชการ ซี. ๕ ซี. ๕ ไม่มีบ้านอยู่ ต้องอาศัย
กันอยู่แออัด เงิน ซี. ๕ สมมติว่าสัก ๗,๒๐๐ บาท ไม่สามารถที่จะซื้อ
บ้านเองปลูกบ้านเองได้ เพราะว่ารัฐบาลไม่ควบคุมสินค้า ผมยกตัวอย่าง
เหล็กเส้น เหล็กเส้นยาว ๑๐ เมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง ๖ มิลลิเมตร
ท่านประธานทราบไหม น้ำหนักประมาณ ๒.๒ กิโลกรัมต่อเส้น อาทิตย์
ที่แล้วขึ้นมาเป็นอาทิตย์เลข อาทิตย์ที่แล้วตันละ ๑๑,๗๐๐ บาท อาทิตย์นี้
๑๒,๑๕๐ บาท เพิ่มขึ้น ๔๕๐ บาท เหล็กเส้นเส้นผ่าศูนย์กลาง ๘ มิลลิเมตร
หนัก ๔.๘๘ กิโลกรัมต่อเส้น ตันละ ๑๐,๘๐๐ บาท อาทิตย์นี้ขึ้น
๑๑,๑๕๐ บาท ขึ้นมา ๓๕๐ บาท เหล็กเส้นเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๒ มิลลิเมตร
น้ำหนัก ๘.๘๘ กิโลกรัม อาทิตย์ที่แล้ว ๑๐,๗๕๐ บาท ขึ้นมา ๑๑,๐๕๐ บาท
ขึ้นมา ๓๐๐ บาท อันนี้เป็นราคาซึ่งอยู่ในกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุม
การค้ากำไรเกินควร แต่ไม่ได้ดู รัฐมนตรีไม่ได้เอาใจใส่ ไปยุ่งกับข้าว
ออกเท่าไร มันล่าปะหลังออกเท่าไร เดี๋ยวมะพูดถึงเรื่องนั้นสักนิดหนึ่ง

ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้กล่าวไปแล้ว อันนี้ผมชี้ให้เห็นว่าไม่ได้ดูแล ละทิ้ง
ละเว้น ไม่ปฏิบัติงานที่เราต้องปฏิบัติ อีกหลายเรื่องหลายประการ
ท่านประธานครับ ผมลงรายละเอียดลงไปอีกนิดหนึ่ง อีธมอญ ที่ผม
ส่งสารข่าวราชการ คนที่มีรายได้น้อย อยากจะชี้ให้เห็น ถ้าไม่พูด
วันนี้มันไม่รู้ ว่า รัฐมนตรีพาณิชย์ละทิ้งละเลย อีธมอญก่อนละ ๕๕ สตางค์
ขึ้นมาเป็น ๖๐ สตางค์ เพิ่มขึ้น ๕ สตางค์ เกือบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์
ทำอย่างไรท่านประธานมันขึ้นอยู่ทุกอาทิตย์ กระทรวงพาณิชย์ไม่รู้
หลักหลัก คอนกรีตบล็อก อาทิตย์ที่แล้วก่อนละ ๓ บาท ตอนนั้นขึ้น
๓.๒๕ บาท อาทิตย์เดียวขึ้นไปเรื่อย ปูนซีเมนต์ ปูนซีเมนต์ยังลง
ผมเอาราคาลง ๗๓ บาท ๗๔ บาท คือประมาณ ๑,๕๐๐ กว่าบาทต่อตัน
แต่ปีที่แล้วในเดือนเดียวกัน ๑,๓๘๐ บาท แตกต่างกันประมาณ ๑๕๐ บาท
ทั้ง ๆ ที่เป็นราคาควบคุมแล้วเป็นงานที่รัฐจะต้องดูแล

ท่านประธาน ผมอยากจะให้ท่านดูอีกสักนิดหนึ่ง สำหรับ
เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มสำเร็จรูป เครื่องนุ่งห่มสำเร็จรูปที่ท่านดูแลขาย
ตามห้างตามอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ บางชิ้นบางชนิดก็เป็นสินค้าที่เราต้อง
ส่งออกต่างประเทศ แต่ว่าของเราที่ใช้ในประเทศบางอย่าง สินค้า
บางชนิดก็มีตำหนิ แต่ถ้าผู้บริโภคไม่สามารถดูแลให้ชัดเจนจะไม่เห็นตำหนิ
ก็เป็นสินค้าเกรด ๒ เกรด ๓ เกรด ๔ ไป -----

เพราะฉะนั้นขายในราคาเท่าเดิม ขายในราคาที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ผมอยากจะเรียนว่าทุกวันนี้สินค้าที่เราจะต้องควบคุมดูแลไม่ได้เอาใจใส่ ยิ่งซ้ำร้ายต่อไปนี้ท่านรู้ไหม ถ้าหากว่ากฎหมายลิขสิทธิ์ที่รัฐมนตรีได้เสนอ เข้ามาประกาศใช้เมื่อไร สินค้าจะเป็นคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ (Software) ฮาร์ดแวร์ (Hardware) อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งผูกขาดอยู่โดยรัฐมนตรี แต่งตั้งกรรมการพิจารณาพระราชบัญญัตินี้โดยผู้แทนจากไหนรู้ไหม ผู้แทน ขายคอมพิวเตอร์จากต่างประเทศเข้ามาเป็นกรรมการร่วมด้วย แล้วเมื่อ กฎหมายลิขสิทธิ์ออกมาใช้แล้ว มันจะขึ้นถึง ๑๒ เท่า เมื่อคำนวณเงินดูแล้ว ประมาณ ๑๗,๐๐๐ ล้านบาทที่เราจะต้องเสียเงินเพิ่มขึ้น และนอกจากนี้ ยังมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องสภาวะบางประการ จะต้องเพิ่มเงินขึ้นอีก ๔๖,๐๐๐ ล้านบาท เราจะต้องเสียเงินอีก ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท เพราะ รัฐมนตรีผู้ทูลนี้แหละเป็นผู้เสนอกฎหมายเรื่องนี้เข้ามา ซึ่งผมจะพูดใน เรื่องต่อไป ท่านประธานครับ ผมอยากจะถามว่าที่ท่านรัฐมนตรี ผมพูด บอกอยากจะ همینขึ้น มันเหมือนอย่างไร ที่ผมได้พูดไตเติ้ล (Title) ไว้ตั้งแต่เบื้องต้น ถ้าท่านให้ความเป็นธรรมแล้วมันไม่มีปัญหา สินค้าทุกชนิด ถ้าท่านสามารถควบคุมได้ สามารถติดต่อกับผู้ผลิตได้ โดยใช้มนุชนุษย์สัมพันธ์ หรือใช้อำนาจ หรือในตำแหน่งตามกฎหมายอะไรก็ตาม เราสามารถ ดำเนินการได้ แม้แต่รถยนต์ เราก็สามารถที่จะพูดได้ ที่ผลิตในประเทศ หรือประกอบในประเทศก็ตาม ทำไมผมจะพูดตรงนี้ว่าทำไม همینขึ้น ถ้าเราสามารถเข้าไปดำเนินการได้ แล้วเรากำหนดต้นทุนในการผลิต บวกกำไรกี่เปอร์เซ็นต์ เราจะให้เขา ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ว่ามาเลย เราก็กำหนดราคาขายได้ ผู้บริโภคก็ทราบว่าเขาได้กำไร ไปแล้วขายราคาเท่านี้ ไม่ใช่กำหนดเอา ๆ แต่ผู้เดียว ผู้ขายเป็นผู้กำหนด ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นคนที่บริโภคทั่วประเทศจึงจมนลง ๆ เพราะว่ารวยได้ เขาเท่าเดิม รายได้เท่าเดิมแต่สินค้าขึ้นราคาไป เมื่อวานนี้รัฐบาลก็ บอกว่าจะให้ของขวัญแก่ข้าราชการ มันจะมีอะไรเสียอีก ก็คือเงินเดือน ที่เราเคยพูดกันไว้ เคยตั้งอัตราไว้ ท่านรู้ไหมถ้าท่านพูดออกมาอย่างนี้ ถ้าท่านไม่มีมาตรการ ถ้าปล่อยให้เป็นอย่างท่านรัฐมนตรีผู้ทูลทำงานอยู่อย่าง ทุกวันนี้ รับรองว่าสินค้าขึ้นไปก่อนแล้ว มันตามไม่ทัน เงินเดือนขึ้นมา เท่าไร ๆ ตามไม่ทัน สินค้ามันขึ้นไปก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าหากเรา กำหนดราคาต้นทุนในการผลิตบวกกำไรแล้ว เราก็สามารถกำหนดราคา

ชายได้ ให้ความเป็นธรรม ท่านบอกอยู่ตรงกลางไม่รู้จะไปเข้าข้างไหน เราต้องหามาตรการสิครับ เราต้องไม่อยู่ข้างไหน เราอยู่ตรงกลางนี้แหละ ให้ความเป็นธรรมทุกฝ่าย ก็อยู่ด้วยกันได้ ผู้ผลิตอยู่ได้ ผู้บริโภคอยู่ได้ อย่างนี้ไปกันได้ ไม่ใช่ปล่อยให้สินค้าขึ้นไปอยู่ทุกวัน ๆ มันเป็นไปได้อย่างไร ทำไมไม่ใช้ ทำไมไม่ดูแลในเรื่องอย่างนี้บ้าง นมลูก นมชั้นหวานอะไรทุกอย่างขึ้นไปหมด สินค้าบริโภคนมชั้นหมดทุกอย่างทุกชนิด อยู่ไหนหรืออย่างนี้ มันไม่ไหว ไปไหนก็แก้ปัญหาไม่ได้ ไม่ได้พูดถึง พูดอย่างเดียวมันลำบากอย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว ซึ่งผมจะได้พูดในโอกาสต่อไปอย่างที่กราบเรียนมาแล้ว ท่านประธานครับ การประกาศขึ้นเงินเดือนข้าราชการนั้นต้องหาโอกาส หาเวลาที่เหมาะสมที่จะดำเนินการได้ เราถึงจะให้ราคาเขา ผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องอีกเรื่องหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีชอบปกปิดข้อมูล กระทรวงพาณิชย์ชอบปกปิดข้อมูลเพราะอะไร เพราะรัฐมนตรีไม่ให้สัมภาษณ์เขา เขาบอกต้องดำเนินการตามนโยบายของรัฐมนตรี -----

เวลาจะไปเจรจาการค้าเรื่องโน้นเรื่องนี้ ไปแอบทำหรือไปเจรจา
จะเป็นกฎเกณฑ์วางระเบียบเรียบร้อยไม่เคยประกาศให้ทราบว่าจะทำเรื่องนั้น
เรื่องนี้ ไม่เคยบอก ไปแอบทำแล้วถึงจะมาบอก เรื่องจึงเกิดขึ้น
วอววายขึ้น ความจริงต้องบอกต่อสาธารณชน อย่างน้อยสภาผู้แทนราษฎร
ก็ต้องทราบ อันนี้ไม่รู้กลับมาแล้วมาถึงบอก แม้แต่สื่อมวลชนยังไม่ทราบ
ท่านไปทำมาแล้วถึงบอก หลายเรื่องที่ท่านไปทำ ท่านไปทำเรื่องคร่าวๆ แล้ว
อย่างทีบอกว่าจะรับรอง ที่จะลด พ.เอฟ.ซี. ลงมาให้ได้ ท่านจะทำ
เรื่องนั้น ๆ ท่านทราบไหม ไปถอดกางเกงให้เขาเห็นหมดแล้วว่าเรา
จะทำอะไรบ้าง กลับมาผมทำได้ออดกางเกงให้เขาหมด ผมไม่อยากจะ
พูดว่าท่านตามกันเขา แต่ท่านไปถอดกางเกงให้เขาหมดอีก ให้เขา
เห็นกางเกงในแล้ว อีกหน่อยก็ต้องถอดกางเกงใน เป็นไปได้อย่างไร
ที่ไปรับปากรับคำการที่จะดำเนินการอย่างไรก็ตาม เดี่ยวนี้ต่างประเทศ
หลายประเทศเขาได้รวมกลุ่มกันอย่างที่ว่า ครึ่งสุดท้ายก็เอเปค ทำไม
เขาถึงต้องรวมอยู่ตรงนั้น แต่นาฟตา (NAFTA) เขาไม่สำเร็จเขาจะต้อง
ใช้เอเปค เขาใช้เอเปคเขาจะต้องใช้ประเทศไทยเป็นประเทศหัวทอก
ในการที่จะดำเนินการ ท่านรู้ไหมเมื่อวานนี้มีการอภิปรายในเรื่องนี้
เรื่องของนาฟตา แต่ท่านเชื่อไหมว่าจะอยู่ได้ไหม ไม่แน่ ถ้าหากว่าตกไป
ก็ต้องใช้เอเปคที่จะประชุมกันที่ซีแอตเติล แต่ว่าที่ท่านจะไปประชุม
ไปดูแลไปทำอะไรท่านไม่เคยบอกกับประชาชนว่าไปคุยเรื่องอะไร
ไปคุยเรื่องธุรกิจ ไปคุยเรื่องการค้าแต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านไปคุยเรื่องอะไร
เรื่องการค้าเรื่องอะไร ปกปิดข้อมูลเรามีอำนาจต่อรองอีกเยอะในกลุ่มอาเซียน
เขาจะต้องมาของเรา อาฟตาของเราเขาต้องมาถ้าหากว่าปัญหาเขาแก้ไม่ได้
ในประเทศเขามีประชามติซึ่งจะเข้าสภาผู้แทนราษฎรเร็ว ๆ นี้แล้ว
ถ้าหากเขาแพ้โหวต สภาอเมริกันไม่รับ จะต้องมาอาศัยเอเปคของเรา
เอเปคกลุ่มแปซิฟิกทั้งหมด แล้วก็มาอาศัยอาเซียนเป็นเครื่องมือในการ
ที่จะต่อรองกับกลุ่ม อี.อี.ซี. ก็ได้ ท่านรู้ไหม ว่าถ้าหากเราดำเนินการ
อย่างเป็นกลาง เราดำเนินการที่เรียกว่ามีทัศนคติไม่ถอดกางเกง
ให้เขาเห็นแล้ว เราก็สามารถที่จะพุงตัวของเราไปได้ต่อไป เพราะฉะนั้น
ข้อมูลต่าง ๆ ผมอยากจะกราบเรียนว่า รัฐมนตรีปิดบังมาตลอด ไม่รู้
ไปทำอะไรกัน ครึ่งสุดท้ายท่านเชื่อไหมรองนายกรัฐมนตรีของเราหน้าแตก
หน้าแตกเรื่องภาษี หน้าแตกที่อเมริกามาแล้วในเรื่องภาษี จริงไม่จริง

รัฐมนตรีพาณิชย์ไปตกลงเรื่องภาษีอย่างไรมาแต่ไม่ได้แจ้งให้รัฐบาลทราบ
รองนายกฯ ไปหน้าแตกกลับมาต้องแก้ไขกัน ไม่เคยบอกกันเลยว่าไปทำ
อะไรมาแล้วไม่เคยรายงานเลยว่าจะทำอะไรกันจึงหน้าแตกกลับมา
นำอายเขาใหม่ละ อย่างนี้ท่านประธานมันไหวหรือ

ปัญหาอีกเรื่องหนึ่งที่เรื่องการบริหารบุคคล การบริหารบุคคล
เราจะเอาใครขึ้นมาก็ไม่ว่าหรอก จะเป็นมือเป็นเท้าเป็นอะไรของรัฐมนตรี
ไม่ว่า มีอำนาจทำได้ แต่ผมไม่อยากให้คนอื่นมาดูถูกสภา ว่าข้าราชการ
การเมืองไปรังแกข้าราชการประจำเพราะวันหนึ่งผมต้องไปนั่งข้างบน
วันหนึ่งท่านต้องมาลงข้างล่าง เพราะฉะนั้นเราจะต้องเลือกต้องดูแลมาตรฐาน
ว่าเราจะทำอะไรให้เกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการประจำเขาได้
ไม่ใช่มีอันเดียวว่าทำได้แค่ ก.พ. ขนาดที่เขาบอกว่าถึงแม้ว่าจะถูกศาลสั่ง
มีมูลอะไรก็ตามเขายังมีข้อยกเว้นของ ก.พ. เหมือนกัน เมื่อเข้าผมฟัง
ท่านที่แจ่งยังมีข้อยกเว้น ขนาดให้ขึ้นเงินเดือนก็ยังไหว ถ้าหากข้าราชการ
ผู้นั้นยังเป็นประโยชน์ต่อชาติต่อแผ่นดินต่อไป ผลกระทบจากที่ท่านได้
ดำเนินการเกี่ยวกับได้ปลด หรือพักราชการข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มีผลกระทบ
ต่อประเทศไทยอย่างไร ผมอยากจะกล่าวต่อไปนี้ ถึงแม้ว่าท่านบอกว่า
เอาละมีบุคคล มีอะไรต่าง ๆ ที่จะรองรับได้ ถ้าคนนี้ตายละอันนั้นเป็น
เรื่องสุดวิสัย แต่ในขณะนี้ใครก็ตาม ในการเจรจาความตั้งแต่เบื้องต้น
มีบารมี มีพรรคพวก-----

ผมเคยพูดในที่ประชุมแห่งนี้ คนที่จะเป็นหน่วยประจำชาติไทยน่าจะเป็น
คนเก่าบ้างพอสมควร ไม่ใช่เอาคนใหม่ไป เปรียบความก็ไม่รู้เรื่อง
เรื่องเก่าเคยพูดกันไปแล้ว ไปพบกัน แนะนำกันใหม่ เรื่องเก่าจะพูดคุยกัน
มันไม่รู้เรื่องท่านประธาน แต่ถ้าหากว่าคนเก่าเขารู้จักคุ้นเคยกันมีบาร์มีบ้าง
พอสมควรแล้วมันก็จะทำให้งานนี้ไปได้ ผมกับปลัดพรต ไม่ได้มีความ
เกี่ยวข้องกันแต่รู้จักคุ้นเคยกันเป็นเวลานาน กระผมเห็นว่า เขาได้ทำงาน
เพื่อประเทศชาติหลายอย่างหลายประการ แต่ว่าผมไม่ดูตรงนั้น ผมดูว่า
ผลกระทบกับประเทศไทยอย่างไรบ้าง ผมอยากจะกล่าวต่อไปนี้ ซึ่งปัญหา
ในการเจรจาที่สำคัญ ๆ ที่เขาทำงานต่อเนื่องกันตลอดมา โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง เรื่องแกตต์ เรื่องแกตต์ เขาทำมาตลอด และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
วันที่ ๑๕ ธันวาคมเดือนหน้าก็จะมีการประชุมที่เบลเยียม ที่บรัสเซลล์
เพราะฉะนั้นการทำงานอย่างนี้ ถึงแม้ว่ารัฐมนตรีบอกผมสั่งจัดการเรียบร้อย
มันไม่ได้ตั้งใจครับท่านประธาน คนที่จะทำงานมันต้องมีบาร์มี มันจะต้อง
มีพวก การเจรจามารอบท่านประธานก็เคยไปกับผม กลุ่มโน้นกลุ่มนี้
ขนาดไปประชุม ไอ.พี.ยู. (IPU) ถึงเวลามา อ้าว คนนี้ไปเจรจา
คนนั้น เอาเรื่องนั้นช่วยกันหน่อย มันเป็นอย่างนั้นท่านประธานครับ
แต่ถ้าคนใหม่เข้าไป ปิดโธ่เอ๊ย ผมไม่ได้ดูถูกภูมิปัญญานะครับท่านประธาน
ไม่ได้ดูถูกภูมิปัญญา แต่ว่าเราต้องอาศัยความเป็นมิตร ความเป็นเพื่อน
ความเป็นมนุษยสัมพันธ์พิเศษส่วนตัว อันนี้เป็นเบื้องต้นในการที่จะเจรจาความ
ในปีหน้าในปี่หน้าเราก็จะมีการประชุมเป็นเจ้าภาพสุดยอด เราจะเป็นเจ้าภาพอีก
ประเทศไทยเราจะเป็นเจ้าภาพสุดยอดผู้นำกลุ่มอาเซียน ซึ่งในขณะนั้น
ปลัดกระทรวงเองก็เป็นหนึ่งในผู้นำในการเจรจານี้ อันนี้เป็นเรื่องที่ ๑
มันก็อับอายเหมือนกันท่านประธานครับ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๓๗ ไทยจะมี
การประชุมกับสำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐที่เรียกว่า ยู. เอส. ที. อาร์.
(USTR) ในการนี้มันก็ต้องมีการทบทวนอีก ทบทวนเรื่องของท่าน ที่เรา
เป็น พี. ดับบลิว. แอล. (FWL) ซึ่งจะต้องกลับมาเป็น พี. เอฟ. ซี. อีก
หรือเปล่าก็ยังไม่วางใจท่านประธาน เพราะฉะนั้นความตรงนี้
ความได้เปรียบความที่จะต้องดำเนินการมันอยู่ตรงไหน อีกเรื่องหนึ่ง
ท่านประธานครับ ในการเจรจาความหรือในการที่ฟังดูปัญหาต่าง ๆ ที่
กราบเรียนมาแล้วว่า การที่ปลดหรือให้พิภพการผู้ใหญ่วัยระดับสูงของ
กระทรวงนั้นมันมีผลกระทบอย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีผลกระทบ

หรือจะไม่สามารถที่จะดำเนินการให้งานลุล่วงไปได้ และก็เป็นเรื่องหนึ่ง
ที่จะต้องมาดูกันว่ารัฐมนตรีมีอคติหรือไม่อย่างไร ผลเสียหายต่อประเทศชาติ
อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาบอกว่า เมื่อที่ผมฟังดูว่า ๑. ก็คงไม่ยอมกัน
ในเรื่องโควตามันบ้าง โควตามันสำปะหลังบ้าง ไม่ยอมกันเรื่องโควตา
ผ้าบ้างซึ่งเอาไปดำเนินการเอง หรือว่าปลัดจะทำ รัฐมนตรีไม่เอาบ้าง
อะไรทำนองนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นอีกประการหนึ่งที่เขาเรียก ๘ อรหันต์
ปลัดกระทรวงพาณิชย์เองก็เป็นเลขานุการคณะกรรมการนโยบายข้าว
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการเป็นกรรมการนโยบายข้าวมันเกี่ยวข้องกับ
หลายเรื่องหลายประการด้วยกัน เกี่ยวกับข้าวกำลังประสบปัญหาหลายอย่าง
จะเป็นเรื่องภาวะภัยแล้งก็ดี ขาดน้ำ ลดเนื้อที่การเพาะปลูกก็ดี ปลูกพืช
ทดแทนก็ดี มันเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายเป็นเลขานุการคณะนี้ซึ่งมัน
เกี่ยวข้องกับคนทั้งประเทศ

อีกเรื่องหนึ่งผมอยากจะเรียนว่า ในการดำเนินการเกี่ยวกับที่สมาชิกได้พูดคุยกันนั้น ผมก็อยากจะต่อเนื่องจากที่ต้องปลดหรือพักราชการ ที่บอกว่าไม่ปลด ให้พักราชการนั้นก็หมายความว่า เขาบอกว่ายังมีเลศนัยหลายประการด้วยกันที่ผมจะกราบเรียนต่อไปนี้ เรื่องโคเวตามัน ไม่มีพอยหมาไม่ขึ้นนะ เราพูดภาษาชาวบ้าน โคเวตามัน ๔ เดือน คิดย้อนหลังไป ๕ เดือนที่ผมนั่งฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดไปเอาโคเวตาตรงนั้นมาจัดสรรให้เขา แต่ว่าบริษัทอื่นไม่รู้ นอกจากกลุ่ม ๒ บริษัทรู้กับรัฐมนตรี ยิ่งถ้าท่านไปบอกว่า กลุ่มที่รู้เท่านั้นจะได้โคเวตา คนไม่รู้ไม่ได้ ก็เลยเอาไปขายล่วงหน้าเสียก่อน แล้วก็มาได้โคเวตา ผมจับใจความว่า โคเวตาที่ไปขายทั้งหมดเฉลี่ยแล้วมาหาร ๓.๘ ได้เท่ากับ ๑.๗๔๖ ล้านตัน ตรงนี้จะได้โคเวตาชดเชยหรือไม่ชดเชยอย่างไรรายละเอียดเพื่อนผมได้พูดไปหมดแล้ว สมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไปหมดแล้ว แต่ว่าเรามาดูตรงนี้ ผมไม่กล้าพูดว่า รัฐมนตรีทุจริต แต่สื่อให้เห็นว่ามีช่องว่าง น่าจะเป็นเงินเป็นทอง เพราะว่าคนอื่นไม่รู้ รู้แต่ ๒ กลุ่มเท่านั้นเอง เขาบอกไปก็กกกับรัฐมนตรี คล้าย ๆ ลักษณะอย่างนั้น แต่กกก็อย่างไรผมไม่รู้ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นไปได้เปรียบเสียเปรียบ เลยทำให้คนมองไปว่า รัฐมนตรีสื่อไปในทางทุจริต นี่ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ เงินที่ขอไปเมื่อ ๒ สัปดาห์นี้หรือสัปดาห์ที่แล้วอีก ๗,๐๐๐ ล้านบาท ให้ทำมา ๓ เพอร์เซ็นต์ ซอฟท์ โกลด์ ที่ท่านว่าให้เขาทำมา เขาทำมาตั้งนานเขาก็ได้ดิบได้ดี ขาขม้นร่ำรวยกันไม่อย่างนั้นทั้งหมด เมื่อที่ท่านรัฐมนตรีก็ชี้แจงบอกว่า เพื่อช่วยเหลือไม่ให้เขาขาดทุน จึงให้เขา ๓.๘ ก็แสดงว่ารัฐมนตรีรู้ว่าเขาเอามันไปล่วงหน้าขายขาดทุนเท่าไรเลยเอาโคเวตาอันนี้ให้ แต่เราทำมาไม่ประกาศ คนอื่นเขาก็อยากขายเหมือนกัน ไม่ประกาศล่วงหน้าว่าปีนี้จะให้ ๑ ต่อ ๓.๘ นะ แคนี่เองรับรองเขาแข่งกันขาย และที่ว่า จะเอาเงิน ๗,๐๐๐ ล้านบาทไป แพงคัก เครดิต ไปช่วยเหลือซื้อให้แก่นันเส้น มันเม็ดอะไรต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยชาวไร่ ชาวนา เปลา มี การสอบสวนผมไปดูหลักฐานแล้ว สตีลคอมบ้าง ไม่สตีลคอมบ้างใครจะรู้ ก็เป็นอันว่าทั้งชั้นทั้งล่อง เพื่อนได้กำไรแล้ว เอาเงินให้เพื่อนไปหมุน

อีก ๗,๐๐๐ ล้านบาท เวลาข้าวไร่ ข้าวนา ข้าวสวนอยากได้น้ำสัก
 ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท สักล้านบาท แสนจะยากเย็นเวลาพ่อค้า
 พ่อขายมา จำไว้เนะรัฐมนตรีชุดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมไม่ว่าคนอื่น
 วันนี้ว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก่อน บอกว่าจะช่วยเหลือข้าวไร่
 ข้าวนา ไม่ได้ เวลาจะขออ่างเก็บน้ำที่ ขอนนทที่เกือบตาย เวลาไปให้
 พ่อค้าส่งออกเป็นพรรคพวกกันเอาไปให้ได้เขียนสำบัดสำนวน เขียนว่า
 จะต้องได้ออย่างนั้นอย่างนี้ รัฐมนตรีก็เห็นชอบด้วยเหมือนกัน บอกตามที่
 เสนอมาก็เห็นชอบ -----

และที่สำคัญ เครื่องมือที่สำคัญที่สุดที่ว่าค้าขายไม่เป็นตรงไหน จะค้าขาย
เป็นอย่างไร ไม่พอก็มาเอาภาษีของราษฎรที่จะไปพัฒนาประเทศ ไปให้
พ่อค้าอย่างที่เขาเห็น อย่างนี้เขาค้าขายไม่เป็น ไม่พอก็มาขอเงินงบกลาง
มาขอเงินแผ่นดินไปใช้อยู่ที่กระทรวงพาณิชย์หมด เงิน คชก. ก็อยู่ที่
กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์เป็นเลขาที่จะใช้เงินตามใจชอบ
เสนออะไรมาเขียนให้ถูกต้องหมด ทำเรื่องขึ้นมาหมด เวลาประชาชน
จะใช้จะขอบ้าง ไม่มี แสนเห็น เวลาผู้แทนราษฎรขอเหมืองขอลาย
ขออะไรให้ประชาชน กลับมาตำผู้แทนว่าผู้แทนหาเสียง ก็ประชาชน
ใช้ให้มาจัดการประสานงานกับรัฐบาลเพื่อเอางบประมาณไปเข้า
ท้องถิ่นของตัวเอง แล้วใครได้ที่ว่าผู้แทนราษฎรทำ ประชาชนทั้งนั้น
เป็นคนได้ แต่ก็มาตำผู้แทนราษฎร แต่เวลารัฐมนตรีเอาเงินไปให้
พ่อค้า ทำไมไม่ตำรัฐมนตรีบ้าง พ่อค้าส่งออกต่าง ๆ เอาไปให้เขา
เยอะแยะ ไม่พอก็แพคกิ่ง เครดิต แต่ว่าปัญหามันท่านเอาไปให้
แพคกิ่งแล้ว ท่านรับไม่ได้แล้วว่าจะราคาเท่าโน้นเท่านี้แล้ว ไม่ให้อยู่
เป็นรัฐมนตรีพาณิชย์แล้ว ให้คนอื่นเขามาทำ ถ้าหากว่าทำจริง ๆ
จะต้องไปบังคับพ่อค้าส่งออกทั้งหลาย คุณต้องไปซื้อ จะเป็นเรื่องสต็อกดี
จะเป็นเรื่องโบนัสก็ดี คุณต้องเอามาแล้วให้เขาไป ดังกฎเกณฑ์อันเก่า
มันดีเหมาะสมอยู่แล้ว อันนี้เป็นเรื่องใหม่เป็นเรื่องที่พิสดาร อย่าเอา
หลายต่อเลย พ่อค้าเขาได้หลายต่ออยู่แล้ว ยิ่งกู้เงินได้ถูก ๓ เปอร์เซ็นต์
เมื่อก่อน ๗ เปอร์เซ็นต์ เหลืออีก ๔ เปอร์เซ็นต์ แทนที่จะครึ่งต่อครึ่ง
ไปลดให้เขา ๓ เปอร์เซ็นต์ แล้วใครได้ ประธานก็ไม่ได้ พ่อค้าได้
แล้วใครอีกไปคิดเอาเอง ใครได้ไม่ได้ไปคิดเอาเอง อย่าว่า
๓ เปอร์เซ็นต์เลย ๕ - ๖ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ให้อยู่แล้ว มาให้ผมกู้เงิน
ถ้า ๓ เปอร์เซ็นต์ มาให้ผมสัก ๑ เปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ ก็ยังดี
ท่านประธานพอใจไหม เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าอย่าไปทำลาย
ประเทศไทยมันจะเจ๊งอยู่แล้ว ต้องช่วยกันคนละไม้ละมือ พรุ่งนี้มะรืนนี้
ตายก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นขอให้ลดช่องว่างตรงนี้ด้วย คนที่ร่ำรวย
พ่อค้าทั้งหลายแหล่งที่กดเอาเงินเอาทองกับประชาชนทั้งหลาย อย่าคิดหา
หนทางเอาเปรียบกันมากเลย ลดช่องว่างตรงนี้น้อย พวกเราเป็น
ผู้แทนราษฎรขึ้นไปบริหารประเทศแล้ว เราต้องลดตรงนี้ อย่าไปฟังเขา
ท่านไปอยู่ตรงนี้ใครทำ เขาแล้วว่า ผมไม่เห็น เขาแล้วว่ารัฐมนตรี

ไม่ได้คิดเอง พ่อค้าไปคิดให้หมด ในเรื่องโควตาก็ดี จัดสรรอะไรก็ดี
 มิไม่มีไปสาบานเอาเอง จริงไม่จริงไปว่าเอาเอง แต่ว่าเขาพูดมา
 อย่างนี้ว่า พ่อค้าเป็นคนเสนอแนะให้รัฐมนตรีทำ ความคิดไม่ได้ออกมา
 จากรัฐมนตรีหรอก อันนั้นมันถูกกฎหมายรัฐมนตรีของผมนี่ เขาไปคุย
 ทำนอย่ำปล่อยให้พ่อค้ามาใช้ทำนเป็นเครื่องมือณะรัฐมนตรี แต่ไม่เป็นไร
 ทำนจะลาออกอยู่แล้ว ความจริงมันต้องว่ากันเป็นไปตามเพลง

ผมนอยากจะเรียนอีกเรื่องหนึ่งเรื่องข้าวคราวที่แล้ว

ซึ่งมีเพื่อนสมาชิกพูด ยุโรอาภิ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ มันมีแอบแฝงเหมือนกัน
 ผมจะไม่พูดแล้ว นี่ผมดูให้ท่านเห็นว่า ๑. ประพฤติปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติช่วย
 ค่าครองชีพสูง อันนี้เป็นเรื่องที่รัฐมนตรีละเว้นไม่ปฏิบัติตาม อย่างที่ผม
 ได้กราบเรียนแล้ว ๒. เรื่องทุจริต รัฐมนตรีบอกว่าไม่ได้ทุจริต
 จับเอาใบเสร็จรับเงินมา มันไม่มี แต่มันส่อให้เขาเห็น อันนี้ต้องบริสุทธิ์
 ต้องให้สาแดงให้ได้ ผมคิดว่าผลกระทบการที่ไม่สามารถควบคุมราคา
 สินค้าได้ ค่าครองชีพไม่สามารถลดต่ำลงมาได้ก็เพราะรัฐมนตรีไม่ปฏิบัติ
 ตามกฎ ตามระเบียบ ตามกฎหมาย จึงทำให้ผู้ผลิตระเรงใจว่าเรงใจ
 ไม่คิดไม่ปฏิบัติ-----

คือละเลยไปเสียเลย ละเลยไปเสียเลยเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า เพื่อความเรียบร้อยลองให้คนอื่นเขาไปนั่งดู ลองดูสิว่าที่ผมพูดมานี้ รัฐมนตรีคนใหม่เขาจะทำอีกไหม ถ้าทำไม่ได้ผมก็ว่าอย่างนี้อีกท่านประธาน ผมอยากจะกราบเรียนอีกเรื่องหนึ่งผลกระทบที่ผมว่านี้ อาจจะขอเรียนว่า มันมีผลกระทบมากที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบ ถึงแม้ว่าเราจะมี รองนายกรัฐมนตรีที่มีชื่อเสียง แต่ถ้ามองว่ากระทรวงที่ปฏิบัติมันไม่สนองตอบ เชื่องตันมันไม่ทำมาละก็ รองนายกฯ ที่มีชื่อเสียงอย่างรองฯ อำนวย ของกรรมนี้ก็ยังไม่แน่ มันไม่แน่ เพราะข้างล่างมันไม่ได้อยู่แล้วข้างบนจะดี อย่างไรมันก็ไม่ไหว

เรื่องที่ ๓ เรื่องปกปิดข้อมูลที่ผมเรียนไปแล้วก็เป็นเรื่องที่ รัฐมนตรีไม่มีนโยบายจะให้เปิดเผยไปตรวจสอบ เพราะฉะนั้นเรื่อง อย่างนี้รัฐมนตรีสมควรพิจารณา เรื่องทุจริตเกี่ยวกับข้าวก็ดี มันก็ตี พูดกันอยู่ทั้งวันเป็นเรื่องของการส่อไปในทางทุจริต แต่มันไม่มีใบเสร็จ ไม่มีที่มา แต่ฟังดูได้ความว่ามันน่าจะเป็นไปอย่างที่เขาว่า มันน่าจะมี ผลประโยชน์ จะเป็นเรื่องของโคเวตาก็ดี เป็นเรื่องโบนัสก็ดี และเป็น เรื่องของการแพคกิ้ง เครดิต เงินช่วยเหลืออีก ๗,๐๐๐ ล้านบาทหลังนี้ ก็ดี มันมีผลประโยชน์ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า อันสุดท้ายที่บอกค้าขายไม่เป็นนี่มันมีแต่แก้ไขไม่ได้มาเอาเงิน เข้า ค/ร.ม. ดัดแปลงใหม่ ค้าขายไม่เป็นก็ต้องเสาะแสวงหาในเรื่องอย่างนี้ ต่อไป ท่านประธานครับ ผมคิดว่าการที่เราจะมาพูดคุยกันในเรื่อง อย่างนี้โอกาสมีน้อยนัก บางคนก็บอกว่าอภิปรายเข้าไปอย่างนั้น ๆ แต่เราไม่ได้หวังผล พรรคฝ่ายค้านไม่ได้หวังผลว่าจะยกมือแล้วจะชนะ มันไม่ชนะอยู่แล้ว แต่อยากจะแสดงให้เห็นว่าประชาชนทั่วประเทศที่มี ค่าครองชีพมันสูงขึ้น ๆ ไปเพราะรัฐมนตรีไม่ดำเนินการ หรือรัฐมนตรี ไม่ปฏิบัติงานไม่สำแดงให้ประชาชนได้เห็นว่าการควบคุมนอกจากจะเปิด อภิปรายไม่ไว้วางใจ ยื่นญัตติ กระทั่งถามแล้วมันไม่มีเรื่องอื่นเลย ท่านประธาน มันไม่มีเรื่องอื่นที่จะไปควบคุมรัฐบาลได้ เพราะฉะนั้นเรา ไม่หวังที่จะชนะในเรื่องการยกมือ แต่ว่าเป็นที่น่าเสียใจอย่างยิ่งว่า ทุกพรรคการเมืองเห็นถูกผู้แทนเป็นอย่างไร เขาไม่มีความคิดหรือ อย่างไม่ ว่าเขาอยากจะให้รัฐมนตรีคนนี้อยู่บริหารประเทศต่อไปโดย การยกมือ เขาอยากจะให้ประชาชนของเขาเห็นว่ามันต้องมีความเป็นอยู่

อย่างแร้นแค้น ต้องซื้อสินค้าราคาแพง ราคาพืชผลตกต่ำอยู่เช่นนั้นหรือ
ท่านประธาน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ายังถูกละเลยโดยการควบคุมของ
พรรคการเมืองแล้วละก็ ผมคิดว่ามันเป็นเรื่องที่คิดผิด แต่ผมเชื่อว่า
พรรคร่วมรัฐบาลเอง สมาชิกของพรรคร่วมรัฐบาลเองเขามีความคิด
เขามีความคิดที่เขาอยากจะต้องดำเนินการ ถ้าหากใครดำเนินการ
และเห็นกับพรรคร่วมฝ่ายค้าน ผมยินดีครับ ถ้าเขาไม่ส่งสมัครรับเลือกตั้ง
พรรคชาติไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมคนหนึ่งที่จะรับอาสาที่จะส่งท่าน
รับเลือกตั้งครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการ
ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
คุณกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ และก็จะให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบในอันดับต่อไป

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ชาติพัฒนา จาก
จังหวัดนครราชสีมา กระผมได้ใช้เวลาของสภาอภิปรายไปแล้วเมื่อเข้านี้
ท่านรัฐมนตรีเองก็ได้ตอบข้อสงสัย แต่กระผมคิดว่าประเด็นที่ท่านรัฐมนตรี
ได้ตอบมานั้นยังไม่ตรงประเด็นเท่าไรนัก ความจริงการที่กระผมจะพยายาม
มาชี้แจงอภิปรายในสภาเกี่ยวกับเรื่องการส่งออกโคตามันในระยะเวลา
เพียงสั้น ๆ อาจจะเข้าใจได้ยากนะครับท่านประธาน แต่ผมเชื่อว่า
คำถามของผมทุกคำถามนั้นท่านรัฐมนตรีท่านทราบ ท่านรู้ เพราะท่าน
คุ้นเคยกับเรื่องนี้เป็นอย่างดีที่สุด -----

กระผมจะให้โอกาสท่านอีกครั้งหนึ่ง กระผมเป็นคนซึ่งสงสัยแบบที่กระผมได้ทราบเรียนไปแล้วเมื่อเข้านี้ เพราะฉะนั้นกระผมยังไม่ตั้งหรือกว่าท่านทูลวิจิต แต่ถ้าหากว่าท่านไม่ตอบ หรือพยายามจะหลีกเลี่ยงโดยการใช่วิธีการอภิปราย อภิปรายว่าพี่น้องชาวไร่เกษตรกรนั้นยากจน อภิปรายว่ามันเป็นชะตาชีวิตหรืออย่างไรก็ไม่ทราบที่ อี.อี.ซี. เรามีการปฏิรูปในเรื่องของการช่วยเหลือเกษตรกรในประเทศของเขา มาอภิปรายอย่างนี้ฟังไม่ได้หรือกลัวว่าท่านประธาน ที่จะต้องฟังกันให้ชัด ๆ ก็คือตอบคำถามให้มันตรงประเด็นเท่านั้นเอง ตอบได้ตรงตอบได้เคลียร์ไม่มีปัญหาหรือกลัว แต่ถ้าตอบไม่ได้ พี่น้องประชาชนที่อยู่ทางบ้าน ท่านผู้แทนราษฎรทั้งหลายที่นั่งอยู่ในตรงนี้ก็จะได้มีโอกาสพิจารณากันว่ากันเป็นคำถาม ๆ เลยน่ะง่าย ๆ สรุปเมื่อเข้านี้เลยนะครับ

คำถามที่ ๑ มาตรการจูงใจ ปันโคเวตามันมีทั้งสิ้น

๑.๗ ล้านตันเศษ ส่วนที่เป็นมาตรการจูงใจร้อยละ ๕๐ เปอร์เซนต์ คือส่วน ๑.๗ ล้าน โคเวตาทั้งหมด ๕.๓ ล้านตัน คำถามของผมเดิมกระทรวงพาณิชย์มีระเบียบประกาศออกมา ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๓๖ นายอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นผู้ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน ในเรื่องของมาตรการจูงใจบอกว่า จะจัดสรรโคเวตาร้อยละ ๕๐ ประมาณ ๑.๗๕๖ ล้านตัน มาจัดสรรเป็นงวด ๆ แต่แล้วทำไมเวลาที่มีประกาศออกมาถึงจัดสรรทีเดียวหมดเกลี้ยงเลยครับท่านประธาน ๑.๗ ล้านตัน แทนที่จะเป็นงวด ๆ ตอบผมมาตรงนี้ แล้วทำไมถึงให้ย้อนหลังได้ถึง ๕ เดือน คำถามที่ ๑

คำถามที่ ๒ สรุปจากการอภิปรายเมื่อเข้าเหมือนกัน อัตราส่วนการชานนอก อี.อี.ซี. ใน อี.อี.ซี. ที่กำหนด ๑ ต่อ ๓.๕ นั้น กระผมไม่เคยติดใจ เพราะกระผมรู้ว่าเป็นอัตราส่วนที่ถูกต้องแล้วในวันนี้ แต่ถ้าหากว่าท่านจัดสรรให้หมดตลอดทั้งปี ก็หมายความว่าอัตราส่วนนี้ได้นำไปใช้แล้วตลอดทั้งปี ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่จัดเป็นงวด ๆ เหมือนกับที่ท่านประกาศไว้ แล้วก็ปรับปรุงอัตราตัวนี้ให้เป็นไปตามราคาตลาดในขณะนั้น ๆ ที่ประกาศออกมา อันนั้นเป็นคำถามที่ ๒ ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีเข้าใจแน่นอนว่าผมกำลังพูดเรื่องอะไรอยู่

ประเด็นที่ ๓ บริษัทผู้ส่งออกทั้งหมดที่เคยได้รับโควตาจำนวน ๒๕ ราย เมื่อปี ๒๕๓๖ วิธีการจัดสรรของอดีตท่านรัฐมนตรีท่านทำไว้ได้กันทั่วหน้า ยุติธรรมในเรื่องของการค้าการชาย เพราะท่านประกาศออก

เป็นงวด ๆ แล้วท่านก็ประกาศไม่มีการย้อนหลัง ประกาศกันตรงนั้นก็วิ่งกัน
ไปขายนอกตลาดตรงนั้น เพื่อจะได้ในตลาด อี.อี.ซี. เวลานั้นผลการดำเนินงาน
ของกระทรวงพาณิชย์มีข้อมูลระบุไว้ชัดเจนว่า ณ วันที่ ๒๙ ตุลาคม มีอยู่
ด้วยกันทั้งหมด ๒ กลุ่ม-----

กลุ่มที่ ๑ ได้ ๗๑๑,๘๖๒ ตัน กลุ่มที่ ๒ ได้ ๔๘๑,๖๓๑ ตัน ส่วนที่เหลือนั้น
ได้กันคนละ ๑๐๐,๐๐๐ ตันเศษ ๆ อีก ๔ ท่านด้วยกัน มีอยู่รายหนึ่งได้เพียง
ไม่กี่หมื่น รวมแล้ว ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๓๖ ๑.๗ ล้านตันนั้นใช้ไปแล้ว
๑.๕๗๗๖๐๘ ล้านตัน ผมทราบมาว่ามาถึงวันนี้ใช้ไปเกลี้ยงแล้ว ผู้ส่งออก
ที่เหลืออีก ๒๐ กว่ารายเขาจะไปที่อะไร ท่านมั่นใจหรือไม่ว่าภายใน
เดือนธันวาคมนี้ท่านจะไปเซ็นสัญญาอีก ๔ ปีได้ ท่านมั่นใจหรือไม่อย่างไร
ว่าจะสามารถหยิบยืมโควตาในส่วนนั้นมาใช้ได้อีก ทั้งหมดก็เป็นแต่เพียง
คำถามซึ่งผมพยายามที่จะขอที่จะให้มันชัดเจน เพราะเรื่องค้าขายมันนี้
มันสับสนวุ่นวายพอสมควร พูดไปพูดมาแล้วฟังบางทีก็อาจจะสับสนบ้าง
แต่ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รู้ว่าผมถามเรื่องอะไร
ผมก็เพียงแต่ต้องการจะฟังคำตอบเท่านั้น ขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ท่านประธานที่เคารพ ผมคงต้องถือโอกาสตอบคำถามที่มีสาระและก็
เป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องมันโดยเฉพาะก่อน แล้วถึงจะค่อยถือโอกาส
ตอบคำถามของเพื่อนสมาชิกที่ข้องใจในเรื่องอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง

สำหรับเรื่องโควตามันที่ท่านถามว่าทำไมจัดที่เดียวหมดเลย
เทเกลี้ยงเลยและทำไมถึงจัดย้อนหลัง อันนี้มันมีความสัมพันธ์กันอยู่
ต้องขอกล่าวินิจฉัยหนึ่งว่าที่จัดย้อนหลังก็เนื่องจากว่า การประกาศ
นโยบายมันปีหน้านั้นเรายังไม่ได้บอกว่าใครมีสิทธิที่จะได้สิทธิพิเศษ
ในการไปขายใน อี.ซี. เพราะว่าการขายนอก อี.ซี. นั้นมันเป็น
นโยบายแต่ละปี ๆ ไปว่าจะได้การจูงใจหรือไม่แค่ไหน ถ้าหากว่าไม่มี
นโยบายประกาศว่าจะมีการจูงใจ ใครไปขายขาดทุนไว้ก่อนก็หมายความว่า
ขาดทุนไปเลย นี่เป็นเรื่องปกติถ้าไม่มีนโยบาย คำว่านโยบายจูงใจนั้น
ต้องเป็นนโยบายแล้วก็ต้องประกาศให้ชัดเจน เนื่องจากว่าภาวะมันในปี
ที่แล้วถึงปีหน้าเป็นภาวะที่ผันผวนและก็แปรวนแปรมาก แม้แต่พ่อค้าเอง
ก็ยังอยู่ในภาวะที่แหงมากในการค้าปีที่จะถึง เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า
เป็นที่เห็นชัดเจนว่าการค้ามันในปีต่อไปนั้นเป็นเรื่องลำบากที่จะหาทำไร
เพราะว่าการค้าของพ่อค้ามันมีอยู่อย่างเดียวคือซื้อถูกแล้วก็ขายแพง
ขณะนี้ปรากฏชัดว่าซื้อถูกก็ไม่ได้เพราะชาวไร่จะไม่ยอม ขายแพงก็ไม่ได้

เพราะตลาดยุโรป เขาไม่ซื้อตรงนี้จะครบทำให้พ่อค้าส่วนหนึ่งสงวนท่าที
ไม่ยอมที่จะดำเนินการค้าใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ก็มีพ่อค้าบางพวกบางคนที่เขา
ยังดำเนินการธุรกิจต่อไปเพราะเขามีลูกค้าประจำ เพราะเขามีธุรกิจที่จะต้อง
ทำเรื่องมันตลอดไปเขาก็เสี่ยง การเสี่ยงของเขาคือเขาก็ขายไปเรื่อย ๆ
ซึ่งเขาก็เชื่อว่านโยบายมันเรื่องนี้คงเปลี่ยนยาก เพราะว่าโบนิสสูงใจ
อย่างรักก็ต้องมี เมื่อเป็นเช่นนี้ก็มีคนส่งไปเรื่อย ๆ ขอกราบเรียน

ให้ทราบว่ามันไม่ใช่เรื่องย้อนหลัง มันเป็นปกติการค้ามัน การส่งออก
ไปนอก อี.ซี. เป็นการส่งไปรอโบนัส มีปกติอยู่ตลอดเวลา ในอดีตนั้น
การที่เรามองว่า ส่งไปก่อนแล้วได้ทีหลังมีผลประโยชน์ ผมขอเรียนย้ำ
อีกครั้งนะครับ เพื่อว่าสมาชิกบางท่านที่ฟังแล้วไม่ชัดเจนจะได้รู้ว่า

ในอดีตเขาเรียกว่ามันมีค่าโควตา ขายนอก อี.ซี. ขาดทุนสัก ๔๕ เหรียญ หรือ ๕๐ เหรียญ^๑ ไปขายใน อี.ซี. เพียง ๑ ตัน ก็คุ้มแล้ว เพราะฉะนั้น ในอดีตก็ถือว่าเมื่อไปขายนอก อี.ซี. ๑ ตันจะได้ใน อี.ซี. ๑ ตัน

ตอนนี้ละครับสมัยก่อนคนมีอำนาจคอยเกาะติดจะเอาทำอะไร นี่เขารู้กัน
อย่างนั้นนะครับ แต่สมัยนี้ชาย ๓ - ๕ ดันก็ยังขาดทุน คนเห็นตัวเลข
ตัวนี้แล้วไม่กล้าเสี่ยงไปขาย นี่กราบเรียนให้ทราบ และขออ้อนอีกนิดหนึ่ง
ว่าในอดีตมีคนขายไปนอกรอโควตาเป็นล้านตันก็มี อย่างว่าแต่เป็นแสนตัน
อย่างสมัยที่ผมเข้ามาอยู่ดูแลเลยนะครับ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลาย
เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนให้ทราบว่า การที่ต้องประกาศย้อนหลังก็เพราะ
ผมกราบเรียนให้ทราบแล้วว่าในช่วงที่ เขาเรียกว่าการปรับรูปสินค้า
การเกษตรของ อี.ซี. มันจะเริ่มเดือนกรกฎาคม ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

ในช่วงก่อนเดือนกรกฎาคมนี้ มันเริ่มลงมาก่อนแล้ว ลงจนกระทั่งพ่อค้าก็ใจหาย รัฐมนตรีพาณิชย์เองก็ใจหายว่าถ้าหลังประกาศแคทีโกรีฟอร์ม (Category form) อีก จะไปถึงขนาดไหนกันแน่ ตรงนี้แหละครับทำให้ผมต้องเฝ้าดูสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และก็ดูการเคลื่อนไหวของมันมาตลอด มีคนถามว่าผมเรียกเอกสารจากกรมการค้าต่างประเทศมาดูว่ามีใครส่งมันไปแล้วบ้างเท่าไร จริง ๆ แล้วไม่ได้ดูว่าใครส่งไปเท่าไรหรอกครับ ดูแต่เพียงว่าสถานการณ์มันขณะนี้มีการส่งไปนอก อี.ซี.

หรือไม่ ส่งไปอย่างไร เพราะผมได้ประกาศนโยบายออกไปก่อนแล้วว่า จะให้มีการเช็คสต็อก ๖๐ เปอร์เซนต์เพื่อประโยชน์ของชาวไร่ มีการให้โบนัส ๔๐ เปอร์เซนต์เพื่อประโยชน์ในการจูงใจให้คนไปเลี้ยงขยายขาดทุนนอก อี.ซี. เมื่อเป็นเช่นนี้โควตามีอยู่แค่ ๑ ล้าน ๗ แสนตัน เมื่อเราดูตัวเลขแล้วมีคนส่งไป ๓ ล้านกว่าตันแล้ว ถ้าหากว่าให้อัตราส่วนในวันนั้นในราคานอก อี.ซี. กับใน อี.ซี. นี้อัตราจะไปถึง ๑.๖ ด้วยซ้ำไป แต่กระผมก็ได้ให้กรมการค้าต่างประเทศมาคำนวณกันใหม่สิ เอาวันนี้

คงไม่ได้หรอก เพราะการค้ามี ๑๒ ยก ผมเทียบเป็นเดือน เป็นยกเหมือนชกมวย บางยกก็ต้องเจ็บตัวบ้าง บางยกก็ต้องกำไรบ้าง นี่ผมก็พบกับสมาคมการค้าทุกแห่ง เพราะฉะนั้นเราก็เอาราคาเฉลี่ย ก็เอาเฉลี่ยตั้งแต่เริ่มส่งมาจนถึงวันประกาศ เดือนนั้นมาก เดือนนี้น้อย เฉลี่ยกันแล้วตกเท่าไร

เอาราคาเฉลี่ยตรงนี้เป็นราคาส่วนต่างแล้วก็ให้เขาขาดทุน ให้เขาขาดทุนไม่ใช่ได้กำไร ขาดทุน ไปคิดเถอะครับ ขาดทุนด้วยไม่ใช่กำไร เพราะฉะนั้นที่ใครคิดว่าตรงนี้ได้ผลประโยชน์เรื่องของสมัยก่อน สมัยนั้นหมดแล้ว หมดจนกระทั่งต้องไปควักเงินหลวงแล้ว ที่ท่านบอกว่าเขาได้แล้วได้อีก ก็ถือโอกาส

ตอบเสียเลยว่า ๗,๐๐๐ ล้าน^{๗๗} นะอย่าไปเอาเลย พ่อค้าก็รวบมาเยอะแล้ว

ได้อีกอย่างอื่นเยอะแล้ว อย่ามาเอาอีก ๗,๐๐๐ ล้าน^{๗๗} เลยเป็นเงินภาษีอากร

ของประชาชน ผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า ๗,๐๐๐ ล้าน^{๗๗} ไม่ได้เอาเงิน

มาทั้งหมดหรอกครับ เอามาเสริมสภาพคล่อง เพราะเราว่าการค้ามัน

กำไรน้อยหรือแทบจะขาดทุน ปีที่แล้วกระผมได้ใช้นโยบายเรียกชื่อว่า

กระดากับคินสอเท่านั้นเอง ก็ทำให้การค้ามันอยู่ได้ โดยการที่ผม

พยายามลดค่าการตลาดลงไป แต่ปีนี้หมดแล้ว ทุกอย่างภูมิปัญญาเท่าไร

ควักเอามาใช้หมด เหลืออย่างเดียวว่าทำอย่างไรจะให้พ่อค้ามีปัญหา

เก็บมันไว้เพื่อจะรอขายในจังหวะอันสมควร การจะเก็บในอดีตเขาต้อง

เก็บด้วยดอกเบี้ยของเขเอง เลือดเนื้อของเขเอง พ่อค้าขายชาตุน
 เขาไม่ค้าหрокครับ เขาต้องมีโอกาส เพราะฉะนั้นตรงนั้นแหละครับ เรา
 ก็มาดูว่า ถ้าหากว่าเปิดโอกาสให้พ่อค้าได้ใช้ดอกเบี้ยถูก เขาก็กล้าซื้อมัน
 มาสะสมเก็บไว้ เพราะว่าอย่างไรเสียค่าใช้จ่ายก็ยังน้อย การที่เราขอ
 เงิน ๗,๐๐๐ ล้านออกมา ถ้าเรามาเช็ดตัวเลขจากมันทั้งหมดในกระบวน
 มัน ๑๔ ล้านต้นนี้ ใน ๗,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าเราชดเชยส่วนต่างของดอกเบี้ย
 ที่ผู้ค้าจะต้องเสีย ๓ เปอร์เซนต์ และธนาคารคิดจากเขา ๔ ๑๐ ๑๐
 แล้วแต่ลูกค้าขึ้นดี ขึ้นปกติ เจลี่ยแล้วเราอาจจะต้องชดเชยส่วนต่างนี้อาจ
 จะ ๖ เปอร์เซนต์ ถ้าเอา ๖ เปอร์เซนต์มาคูณ ๗,๐๐๐ ล้าน^{๗๗} จะเสียแค่
 ๔๒๐ กว่าล้าน^{๗๗} ไม่เกินจริง ๆ แล้วเราไม่ใช่เต็ม เราใช้แค่ ๕๐ เปอร์เซนต์
 ของแพคกิ้ง เครดิต ก็อาจจะน้อยไปกว่านั้นอีก เราก็มาคิดว่าถ้ารัฐบาลจะ
 เสียเงิน ๕๐๐ ล้านเพื่อให้เกิดสภาพคล่องในการซื้อขายมัน และมีการ
 กักตุนมัน มีการสต็อคมัน ถามว่าคุ้มไหม ผมถือว่าคุ้ม แล้วถ้าใครอ้างว่า
 เป็นภาษีของคนทั้งประเทศเอามาเดือดร้อนด้วยทำไม ก็ขอกราบเรียนให้
 ทราบว่า ความจริงแล้วการค้ามันทำเงินรายได้ให้กับประเทศสมาคมมหาศาล
 ๒๐,๐๐๐ ล้าน ๑๔,๐๐๐ ล้านทุกปี รัฐบาลไม่เคยจนเจือเลย ขณะที่เรา
 ช่วยชาวไร่ ชาวนาสรางเชื่อนเป็นหมื่นล้าน แสนล้าน ค้าข้าวชาตุน
 รัฐบาลก็ช่วยสร้างไซโล สร้างอะไร ๆ ต่อเกษตรกรทำนา ทำไร่
 ทำข้าวมาเยอะแล้ว รายได้จากการนำเข้าก็ ๓๐,๐๐๐ ล้าน ๕๐,๐๐๐ ล้าน
 ขณะที่คนทำมันไม่ได้เคยมาเบียดเบียนภาษีต้องไปสร้างเชื่อน สร้างสต็อค
 สร้างอะไรเลย-----

เขาทำเงิน ๑๔,๐๐๐ ล้านบาท ๒๐,๐๐๐ ล้านบาทเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
 เมื่อเวลาเขาเดือดร้อน ถ้าพวกเราใจเป็นธรรม จะต้องเอามาช่วยสมควร
 หรือไม่ กระผมคิดแล้วว่ามีเหตุผลและมีความจำเป็น ก็ได้กราบเรียน
 ค./ร.ม. ไป ค./ร.ม. ก็ได้มองทุกแง่ทุกมุมด้วยความเห็นใจกระนั้นก็ได้
 ผ่าน ค./ร.ม. เศรษฐกิจ ค./ร.ม. เศรษฐกิจก็ด้วยความรอบคอบ
 ว่าจะใช้เงินตรงนี้ ทำอย่างไรจะถึงชาวไร่อย่างแท้จริง ทำอย่างไรจะใช้
 เงินอย่างสมประโยชน์ และวิธีการใช้เงินเป็นอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิด
 การรั่วไหล หรือว่าเกิดครหานินทา ก็ยังอดสำหรับตั้งกรรมการขึ้นมาพิจารณา
 อีกต่างหากนี่ตรงนี้เป็นต้น ขอกราบเรียนให้เพื่อนสมาชิกที่สนใจตรงนี้ได้
 ทราบว่า ถ้าจำเป็นจะต้องให้ ให้เขาไปเถอะจะได้ถึงชาวไร่ มีคนถามผมว่า
 ทำไมไม่ให้ชาวไร่โดยตรง ถ้าให้ชาวไร่โดยตรง ผมกราบเรียน สมมติว่า
 ให้เขา ๑๐ สตางค์ต่อกิโลกรัม เขาขายได้กิโลกรัมละ ๖๐ สตางค์ ก็ไป
 อีก ๑๐ สตางค์เกิดขึ้น ถามว่าถ้าไปปีวนั้น จะไปปีวกันตรงไหนไหน
 เพราะกระจัดกระจายเกินเหตุ การที่เราเอาแค่ ๕๐๐ ล้านบาทอัดฉีดเข้าไป
 ผมก็อุปมาอุปไมยว่า ท่านสมาชิกก็หลายคนก็ปราชญ์แบบอุปมาอุปไมย ผมขออนุญาต
 อุปมาอุปไมยบ้างท่านประธาน ผมบอกว่าเหมือนการรักษาไข้ การที่เราจะเอา
 เงินไปปี้วตามจุดต่าง ๆ หัวไร่ปลายนา ไม่รู้ตรงไหนบ้าง ก็เหมือนกับคนที่มี
 ความเจ็บปวดเป็นฝีหรือเป็นแผล เราเอายาไปทาไม่รู้ว่ายาจะพอไหม
 แล้วแผลก็คันแฉะไหน แต่ถ้าเรารักษาแบบฉีดยาใช้เข็มเล็ก ๆ ฉีดเข้าไป
 ก็ถึงแผลที่อยู่ตามปลายเท้าหรือตามกัน ตามหลังได้ ก็ผมก็อุปมาอุปไมยว่า
 การใช้เงิน ๕๐๐ ล้านบาท ก็เหมือนยาฉีดยาที่ทำให้แผลหายได้ ถ้าเราไปปี้ว
 ๑๐ สตางค์ มัน ๑,๔๐๐ ล้านกิโลกรัม จะต้องใช้เงินถึง ๑,๔๐๐ ล้านบาท
 มัน ๑๔ ล้าน ถ้าปี้ว ๒๐ สตางค์ ๓,๕๐๐ ล้านบาท แต่การที่เราใช้ยาฉีดยา
 เข้าไป แค่ ๕๐๐ กว่าล้าน อุปสงค์ อุปทานจะเกิดสภาพคล่องทางการค้า
 แล้วโดยอัตโนมัติจะดึงราคาขึ้นมาเอง นี่เป็นความคิดของรัฐมนตรีพาณิชย์
 ที่ขออนุญาตอนุมัติรัฐมนตรีเศรษฐกิจไป สำเร็จหรือไม่ก็คอยดูกันในอนาคต
 นี่กราบเรียนให้ทราบ

ในคำถามต่อไปที่ผมจะขอถือโอกาสตอบท่านทรงธรรม

สมาชิกอาวุโส คุณพินิจ จันทรสุรินทร์ แล้วก็อีกท่านหนึ่งจากอ่างทอง
 ที่พูดในลักษณะว่า การให้โบนัสครั้งนี้ให้กับคนบริษัท ๖ กลุ่ม แล้วก็บางบริษัท
 มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดฉะเชิงเทรา ความจริงไม่ใช่ชลบุรี ก็เหมือนเมืองชล

ใกล้เคียง เหมือนท่านเองว่ามีส่วนรู้เห็นที่บริษัทนั้นมีส่วนได้ และที่รัฐมนตรีเอื้อ
 ยิ่งไปกว่านั้นยังพูดอีกไกลไปว่า ผมเป็นที่ปรึกษาบริษัททางกฎหมายด้วย
 ขอกราบเรียนว่า ผมไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านได้ทราบมา โดยที่คลาดเคลื่อน
 ต่อข้อเท็จจริง อันนี้เราไม่โทษกัน อะไรถูกก็ว่าถูก อะไรผิดก็ถือว่าไม่ใช่
 เป็นเรื่องเจตนาที่จะมากล่าวว่ากัน ก็เรียนให้ทราบว่า เป็นเรื่องคลาดเคลื่อน
 แต่ถ้าหากว่าจะถือตรงนี้เป็นบรรทัดฐาน ว่าแค่รู้จักกันแล้วมีส่วนได้เสีย
 ผมเป็นห่วง ท่านประธานที่เคารพ ผมเป็นห่วงระบบสภาของเราว่า ต่อไปนี้
 ส.ส. ท่านใดเกิดได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี จะต้องมีการเพิกถอนว่าเป็น
 เพื่อนทำการค้าค้าไม่ได้แล้ว ขึ้นค่าแล้วไปได้อะไรมาสัก ๕ กิโลกรัม
 ๑๐ กิโลกรัม รัฐมนตรีจะต้องออก หรือไม่คุณจะต้องเสียหายว่ามีส่วนได้เสีย
 กับรัฐมนตรี ผมว่าคงจะไม่ถูก ท่านประธานที่เคารพ เขาค้าก็ค้าไป
 เราเป็นรัฐมนตรีไม่เกี่ยวกัน เราประกาศมาตรการไป แล้วใครจะได้
 จะเสียก็อยู่ที่ว่า เรามีเจตนาสุจริต และเป้าหมายในการประกาศนั้น
 เพื่ออะไร เพื่อใคร ถ้าเราเพื่อการค้า เพื่อความยุติธรรม เพื่อประโยชน์
 ของชาวไร่ จะไปได้กับใครก็ช่างเขา อย่างว่าแต่ ๖ คนเลย คนเดียว
 ผมก็ต้องให้ ถ้าหลักการถูกต้อง กราบเรียนให้ทราบ เพราะฉะนั้นก็ขอ
 อย่างได้สร้างประเพณีประหลาด ๆ ว่า ถ้าใครเป็นรัฐมนตรีแล้วไปรู้จักกับ
 พ่อค้า พ่อค่านั่นต้องเลิกค้า ถ้าอย่างนี้สันทัด ท่านประธานที่เคารพ
 ถ้าสมมุติพ่อค้าคนหนึ่งค้าไม้อยู่ดี ๆ รู้จักกับนายอู๊ตย เกิดนายอู๊ตยมาอยู่
 ในกระทรวงพาณิชย์ดูแลไม้ป่าพะหลัง พ่อค้าคนนั้นเปลี่ยนอาชีพจากค้าไม้
 มาค้ามันสำปะหลังแล้วมาได้สิทธิพิเศษบ้าง อย่างนี้สันทัด พิรุณชัดเจน
 ท่านประธานที่เคารพ-----

ผมกราบเรียนเป็นข้อคิดกับเพื่อนสมาชิกเพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณา การตรวจสอบการทำงานของผู้แทนด้วยกันในสภาในอนาคตเท่านั้นเอง ขอกราบเรียนเพิ่มเติมตอบท่านสมาชิกต่อไปเลย เรื่องบริษัทค้าข้าวยูโรอาทิ ที่เป็นทำนองเหมือนกับว่ารัฐมนตรีมีส่วนได้เสียมีการเล่นแร่แปรกระดาช เงินเป็นทอง มีบริษัทจดทะเบียนจากเมืองนอกเอากระดาชแผ่นเดียว เข้ามาแล้วก็ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ ผมกราบเรียนให้ทราบว่า ขั้นตอนของการขายข้าวคราวที่แล้วนั้น ผมขอเวลาท่านประธานนิดนะครับ เพราะว่าข้อหาการฉ้อโกงเงินแล้วก็หาขึ้นมาเป็นปีและเป็นประโยชน์ ต่อประชาชน เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนชาวไร่ ชาวนา เป็นประโยชน์ต่อ เพื่อนผู้แทนด้วยกัน เรื่องนี้มีการอภิปรายแล้วเมื่อคราวที่แล้ว ก่อนจะอภิปราย กรรมการวิสามัญเกี่ยวกับเรื่องพืชไร่ก็เชิญผมไปพบสอบถามเรื่องนี้ กรรมการวิสามัญประจำสภาก็เชิญผมไปพบสอบถามเรื่องนี้ ผมกราบเรียนว่า ตลอดเวลาที่ผมเป็นรัฐมนตรีผมให้ความเคารพสภา ให้ความเคารพเพื่อนผู้แทน ให้ความเคารพกรรมการ กรรมการเชิญผมเป็นพยานได้ มีรัฐมนตรีก็เข้าไปเกือบทุกครั้งไปชี้แจงด้วยตนเองจนกระทั่งกรรมการ บางท่านแปลกใจว่า รัฐมนตรีมาเองเลยหรือ บอกมาครับ เพราะท่าน เชิญมา ผมปฏิบัติเป็นปกติในความเคารพที่มีต่อประธานและกรรมการ ทุกครั้งที่มีการสอบถามผมจะชี้แจงเองถ้าชี้แจงได้ ถ้าชี้แจงไม่ได้จะให้ ข้าราชการช่วยชี้แจง ผมต้องขอภัยท่านคณียฤทธิ์ที่ไปให้ข่าวว่ามีการเชิญ นายอภัยไป แล้วพูดเสร็จสะบัดกันไปเลย ไม่ยอมให้กรรมการถามนั้น วันนั้นถ้าผมจำไม่ผิด กรรมการเชิญผมไป ผมก็กราบเรียนกรรมการ ว่าเนื่องจากว่าผมได้รับเชิญจากที่อื่นในวันเดียวกัน เวลาเดียวกัน แล้วตรงนี้เชิญทีหลัง แต่เนื่องจากว่าที่นี่เป็นกรรมการ ผมให้ความสำคัญ ผมได้ขอเลื่อนทางโน้นไปว่าเสร็จทางนี้แล้วจะไป เพราะฉะนั้นผมขอ กราบเรียนข้อเท็จจริงก็มีทางกรรมการถามผม ผมไม่ใช่อยู่ว่า ก็ไป นั่งอธิบายแล้วไปเลย ไปถึงท่านก็ถาม ถามแล้วก็อธิบาย ๆ ไปจนจบ จบท่านนั้นแล้ว ท่านประธานกรรมการก็ขอถามอีก ถามอีกผมอธิบายอีก จนจบ และผมก็กราบเรียนว่าเนื่องจากผมจำเป็นจริง ๆ ไม่ไหวแล้ว เลยเวลามานานแล้ว เพราะผมไม่ชอบผิคนิด ผมบอกว่าอะไรที่เป็น ปัญหาเหลือจากนี้ช่วยกรุณาถามท่านอธิบดี เพราะท่านอธิบดีคงจะตอบได้

และผมสั่งท่านอธิบดีว่าอะไรที่ท่านอธิบดีตอบไม่ได้กรุณาเอาไปบอกผมด้วย
แล้วผมจะนำมาเรียนท่านกรรมาธิการทีหลัง นี่คือความจริงที่ผมได้ปฏิบัติ
ต่อกรรมาธิการ ที่ท่านไปบอกว่าผมสละบัตตุดไป ขอกราบเรียนผมอยู่ในสภา
มานาน ผมเคารพเพื่อนสมาชิกมากที่สุดในกระบวนที่เป็นผู้แทนด้วยกัน
ขนาดอยู่บนบัลลังก์ผมก็ยังเคารพผู้แทนเลย แล้วตรงนั้นทำไมครับ ผมจะไป
ทำกิจการที่ใช้ไม่ได้ถึงขนาดนั้น นี่ผมกราบขอภัยถ้าหากว่ากิจการของผม
ทำให้ท่านเข้าใจผิด ผมขอเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องยูโรอากิ อิงค์
ว่าผมชี้แจงกรรมาธิการหลายครั้งหลายหน แล้วการชี้แจงแต่ละครั้งได้
พิมพ์เอกสารประกอบเพื่อเป็นที่อ้างอิง แล้วก็หลายคนที่ขึ้นมาอภิปราย
ก็เอาตรงนี้ที่ผมพิมพ์ให้อามาอภิปราย นี่ก็เป็นที่น่าขันว่าการกระทำใด ๆ
ทั้งหลายเราก็ทำอย่างโปร่งใสแล้วก็สวนได้ ท่านต้องนึกถึงสิครับว่า
ตอนนั้นที่เราเป็นรัฐบาลใหม่ ๆ ชาวชายไม่ได้สักเม็ดหนึ่ง ออเดอร์
(Order) รัฐบาลเดิมไม่มีเลย ออเดอร์ของพ่อค้าก็ลดน้อยลงทุกวัน
ทุกคนล้มเหลว เพราะชาวมืองนอกลงทุกวัน ชาวมืองไทยประกาศ
จะขึ้นทุกวัน ตอนนั้นรัฐบาลประกาศจะต้องดึงข้าวขึ้นให้ได้ ผู้แทนประกาศ
จะต้องเอาข้าวขึ้นให้ได้ ขณะที่ข้าวต่างประเทศลงทุกวัน พ่อค้าที่ซื้อไปขาย
ต่างประเทศก็ไม่กล้าซื้อ ขึ้นซื้อวันนี้ ๕ บาท จะไปขายพรุ่งนี้ ๖ บาท
ได้กำไรไม่แน่ใจเสียแล้ว ถ้าขึ้นทำสัญญา ๕ บาท ข้าวขึ้นไป ๗ บาท
ไปขาย ๖ บาทขาดทุนแน่ เพราะฉะนั้นสภาพตอนนั้นเหมือนกับขี้ว่างู
ไม่พันคอ ฆ่าตัวเองเหมือนกันในลักษณะที่การประกาศจะดึงข้าวให้ขึ้น
ก็ทำให้พ่อค้าเกิดความลังเลก็จะขายได้เฉพาะล็อตเล็ก ๆ ในที่สุดจาก
การที่ความสับสนอลหม่านในวงการข้าวตอนนั้น อยู่ ๆ ก็มีแฟกซ์ของ
บริษัทเอกชนต่างประเทศที่ท่านกล่าวถึงนั้นละชัดเจนมาทางปลัดกระทรวงพาณิชย์
ซึ่งเป็นกรรมการคนหนึ่ง -----

ไม่ใช่ขายอุทัยนำเสนอเข้ามา ท่านปลัดอย่างที่ท่านว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
รอบรู้ ท่านก็รอบคอบ ท่านก็สอบเช็คไปทางลูกน้องของท่านที่อยู่ ณ เมืองที่
บริษัทนี้ตั้งอยู่ ว่าบริษัทนี้มีตัวตนหรือไม่ มีฐานะจะค้าขายระหว่างประเทศ
หรือไม่ ทางกระทรวงพาณิชย์เขาเรียกว่าอัตราราชทูตที่ปรึกษาได้ตอบมา
ชัดเจนว่าบริษัทนี้มีตัวตนอยู่ในฐานะค้าขายระหว่างประเทศได้ บริษัทนี้
เปิดเผยชัดเจนว่าเป็นบริษัทนายหน้า การติดต่อขอซื้อข้าว ขอซื้อเป็น
เงินสด และบอกเลยว่าเป็นนายหน้า แต่จะขอค่านายหน้าแทนที่จะเอา
จากฝ่ายผู้ซื้อ จะขอจากรัฐบาล ถ้าผมจำไม่ผิดกรรมการได้พูดกันถึง
ปัญหานี้ว่าเป็นไปไม่ได้หรอก รัฐบาลไปขายข้าวและให้ค่านายหน้าเอกชน
เพราะฉะนั้นไม่ให้ คำตอบไม่ให้ เมื่อไม่ให้ก็มีการเสนอเข้ามาใหม่
เสนอราคาเข้ามา ทางเราก็ตอบราคาไปว่าราคานี้ต่ำไป เพราะว่า
ราคาตลาดโลกตอนนั้นมันราคาประมาณ ๑๕๐ กว่าเหรียญเหมือนกัน
เราก็บอกว่าจะขายได้ในราคาอย่างนี้ ๆ ราคาที่เราขายคือราคา
ใกล้เคียงกับตลาดโลกในขณะนั้น ในที่สุดก็มีการขายกันได้เงินสด
ในราคาเงินสด และที่ท่านบอกว่าเปิด แอล/ซี กระดาษอะไรมา
ก็ไม่รู้ แอล/ซี เปิดโดยธนาคารในประเทศรับรอง แล้วการซื้อข้าว
ทำสัญญานี้มีมัดจำด้วย ๕ เพอร์เซ็นต์ เป็นเงินสด เป็นข้าวลวดใหญ่
ใครจะไม่ขาย เมื่อเราขายไป ตอนที่เปลี่ยนสัญญาเขาก็บอกเลยว่า
เขาเป็นแค่นายหน้า เพราะฉะนั้นเขาจะเปลี่ยนสัญญา สัญญาจากเขา
เป็นบริษัทยูโรอากิ โดยบริษัทยูโรอากินั้นปฏิบัติตามเงื่อนไขทุกอย่าง
เมื่อเปิด แอล/ซี มา มีมัดจำมา เราก็ลงข้าวให้ไปตามปกติ นี่เป็นเรื่อง
ที่ถือว่าโชคดี เพราะถ้าเราไม่ขายตอนนั้นเก็บข้าวมาถึงตอนนั้นราคา
เดือนกันยายนก็ยัง ๑๙๖ เหรียญ ชาดทุนประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท
ถ้าเก็บไว้ตอนนั้นบวกกับค่าดูแลรักษาด้วย ผมจึงถือว่าการขายข้าวให้
บริษัทยูโรอากิไปรัฐบาลไทยไม่ได้เสียหายและเป็นการขายบนเหตุผล
ที่ถูกต้อง เป็นการขายที่โปร่งใส ผ่านคณะกรรมการ ๘ ท่าน กว่าจะ
ตกลงกันได้ใช้เวลาเจรจา ๒ เดือน ตั้งแต่เริ่มส่งแฟกซ์เข้ามา
สอบถามกันไปสอบถามกันมา เปลี่ยนคู่สัญญา กว่าจะได้ แอล/ซี
ตรวจ แอล/ซี ถูกต้อง มีการเงินการทองรับรอง ๒ เดือน ถ้าเป็น
การจับงับแล้วบอกว่าเปิดโอกาสให้เอกชนคนใดคนหนึ่ง ถามว่าการค้า
ในโลกนี้มีหรือครับ พ่อค้าด้วยกันจะไม่รู้ว่าใครไปซื้ออะไร ขายอะไรที่ไหน

รู้ ถ้าเขาอยากได้เข้ามาแล้ว ก็ปรากฏว่าเมื่อเขาทำสัญญาซื้อข้าวจากเรา
ไปแล้ว ข้าวต่างประเทศก็ราคาลงไปอีก เขาก็ยังอดสำหรับมือฟั่น
ว่าบวกลบไม่เกิน ๕ เปอร์เซ็นต์ ๕ เปอร์เซ็นต์เขายังขอลดเลยครับ
ถ้าตรงนี้ได้กำไรมหาศาลเขาต้องขอเพิ่ม แต่เขาขอลดสัญญาตามที่เขา
ควรจะได้แลกข้าวไป เขากลับขอลด และเขาก็ปฏิบัติตามสัญญา เงินทอง
ก็ได้ครบแล้ว ตรงนี้เราไม่ได้เสียหาย ถ้าข้าวยังเหลืออยู่สิครับจะกด
ข้าวมาปิ้งหมักเข้าไปอีก เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมขอ
กราบเรียนว่า ข้าวยูโรอากิที่ขายไปนี้ ขออภัยนะครับว่า ๑. รัฐบาล
ไม่ได้เสียหาย และ ๒. เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการขายเงินสดและ
ก็เรียบร้อยแล้ว ถ้าข้าวตรงนี้ยังอยู่ยังเป็นภาระ วันนี้ข้าวที่บอกว่าขายได้
ราคาดี ผมขอกราบเรียนเป็นข้าว ๑๐๐ ข้าวคุณภาพต่ำก็จะต้องดูแลกันต่อไป

ผมกราบเรียนว่าเรื่องหมูที่ท่านได้พูดถึง พุดก็พุดเถอะครับ
ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ช่วยผมดูแลอยู่ มีการอนุมัติเงิน ๑๕๐ ล้าน^{๗๗} ให้บริษัท
ที่ดำเนินการธุรกิจเกี่ยวกับการชำแหละหมูเอาเงินกู้ในดอกเบี้ยราคาถูกไป
แล้วเหมือนกับว่าไปให้กับบริษัทเครือญาติ หรือบริษัทพรรคพวก หรือบริษัท
หัวคะแนนได้ประโยชน์ไป ได้เงินจำนวนมาก ดอกเบี้ยถูกไป บริษัทนี้
ไม่ได้อยู่อำเภอหนองดินแดงอย่างที่ท่านว่าหรอกครับ อยู่ที่อำเภอนครชัยศรี
และบริษัทที่ได้เงินกู้ไปเขาเรียกว่าเป็นบริษัทที่เข้าโครงการชำแหละแม่หมู
เพื่อตัดวงจรหมู เนื่องจากหมูล้มตลาด เราจำเป็นต้องตัดวงจรแม่หมู
เพื่อไม่ให้มันออกลูกออกมา โดยเก็บเข้าในโกดังไว้ ปรากฏว่าท่านบอกว่า
บริษัทในต่างจังหวัดไม่ได้ เสียโอกาส เพราะว่าในต่างจังหวัดไม่มี
ที่เก็บหมู คือชำแหละแล้วเก็บไม่ได้ ไม่มีห้องเย็นที่ทันสมัย ไม่มีห้องเย็น
ที่ใหญ่โต -----

เพราะห้องเย็นนี้ต้องเก็บนาน เรามีข้อสัญญาว่าต้องเก็บหมูไว้จนกว่า
 หมูขึ้นราคา เราจึงจะเปิดให้เอาหมูนั้นออกมาจำหน่าย เพราะระหว่างนั้น
 ดอกเบี้ยมันถูกท่านก็เก็บไว้นาน ๆ พอขึ้นราคาท่านเอามาขายก็ได้กำไร
 เราจะได้ไม่เดือดร้อน จะได้ชดเชยดอกเบี้ยได้น้อยหน่อย บริษัทที่มี
 คุณสมบัติที่จะเก็บหมูได้นั้นมีเพียง ๖ บริษัท และบริษัทที่เก็บได้มากที่สุด
 ก็คือบริษัทเดียวที่ท่านพูดถึง และบริษัทนี้ก็ยังเอาหมูไปขายฮ่องกงอยู่
 เราไม่ได้ไปดูวิธีการค้าขายหมูที่ฮ่องกงหรอกครับ ท่านรัฐมนตรีช่วย
 ไชยยศไป ไปเพื่อไปขายหมูแล้วสัญญาที่ท่านไปขายยังส่งหมูกันจนเดี๋ยวนี้
 แล้วหมูที่ส่งก็เกิดจากหมูที่รัฐบาลนี้ให้เงินดอกเบี้ยถูกเอาไปซื้อเก็บไว้
 ตอนหมูมันล้นตลาด ขณะนี้เงินทั้งหมดอนุมัติไป ๑๕๐ ล้านบาท บริษัทที่
 ได้ใช้เงินจริง ๆ แค่ ๑๕ ล้านบาท นอกนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะเอามา
 ใช้ได้ เพราะฉะนั้นเงิน ๑๕๐ ล้าน^พ ที่อนุมัติไปมีคนขอใช้แค่ ๑๕ ล้านบาท
 ในปีนี้อนุมัติอีกมีคนมาขอแบบโครงการเดิมอีก เราอนุมัติไป ๕๐ ล้าน^พ
 ก็ยังไม่ได้เบิกไป ต่อมาก็ไม่กี่วันมาขออนุมัติอีก ๕๐ ล้าน^พ อนุมัติอีก
 ถึง ๗ วันนี้ยังไม่มีใครเบิกไป อยากให้เบิกเหลือเกินครับ เบิกเร็ว ๆ
 เถอะจะได้เอาหมูเข้าเก็บเสียทีหนึ่ง เพราะหมูมันกำลังตกอย่างที่ท่านว่า
 นี่ก็เป็นวิธีการที่รัฐบาลช่วยเหลือเรื่องหมู นอกจากนั้น นอกจาก
 เงิน ๑๐๐ ล้าน^พ ที่เราให้ไปแล้ว เรายังให้เงินไปอีก ๒๕ จังหวัด
 เพื่อจะไปทำหมูหันบ้าง ตัดวงจรหมู ขายหมูในราคาถูกเพื่อเอาไปกั๊ม
 ในสหกรณ์เอามาขายหมูเองแล้วเอาทุนมาคืนรัฐบาลก็มีอีกส่วนหนึ่ง
 เราใช้เงินก็ประมาณ ๒๗ ล้านใน ๒๕ จังหวัด นี่ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่รัฐบาลนี้
 ได้ดูแลหมู จะไม่พูดถึงพริก หอม กระเทียม นะครับ กระทั่งเกลือที่เรา
 ได้ช่วยเหลืออยู่ คุณไชยา พรหมา ได้กรุณาพูดถึงข้าวฟิลิปปินส์ เพราะว่า
 มีการพูดกันมากข้าวฟิลิปปินส์ พุดในท่านองไหนดครับ สรุปได้ อย่างนี้ว่า
 เป็นความบกพร่องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่กระเลื้อก
 กระหล่น ใช้ค่านี้อีกแล้วกันพูดภาษาชาวบ้านนะขอภัย ไปขายข้าวโดย
 ไม่ได้ดูว่าปุ๋ยที่จะซื้อตกลงราคาหรือไม่ ไม่ตกลงกับใคร ลันจะขายข้าว
 ของฉันอย่างเดียว ท่านองนั้นนะครับ แล้วไม่ได้ดูแลเกิดความเสียหาย
 ขณะนี้ปุ๋ยยังรับไม่ได้ แล้วราคาปุ๋ยเขาก็โก่งเอาสมน้ำหน้า ทำให้เสียหาย
 นี่คือค่าพุดง่าย ๆ ที่พูดทั่ว ๆ ไปเหมือนกับว่ารัฐมนตรีพาณิชย์ไปทำอย่างนั้น
 ขอกราบเรียนให้ทราบว่าข้าวฟิลิปปินส์แลกกับปุ๋ย มันเกิดขึ้นเป็นจังหวะ

เหมาะสมคดี ๒ ประการ

ประการที่ ๑ ท่านนายกฯ ของเราโดยภาวะพันธะผูกพัน จะต้องไปเยี่ยมประเทศอาเซียนด้วยกันในฐานะที่เป็นผู้นำคนใหม่ ท่านก็ไปเยี่ยมประเทศฟิลิปปินส์ ฟิลิปปินส์นี้เราเคยช่วยข้าวเขาฟรี ๆ ๕๐๐ กระสอบ หรือ ๕๐๐ ตัน ผมจำไม่ได้ แต่เราเคยให้ฟรี ๆ ฟิลิปปินส์เวลาขาดข้าวเขาให้ข้าวอินโดนีเซีย เขาไม่ซื้อเขายืมเอา เพราะอินโดนีเซียผลิตข้าวล้น อินโดนีเซียที่เคยผลิตข้าวไม่พอตอนหลังผลิตข้าวล้น ที่เมืองไทยตลาดอุตสาหกรรมก็เพราะส่วนหนึ่งความสามารถของอินโดนีเซียที่ทำข้าวได้จากลูกค้าใหญ่ของเรา ๒๐๐,๐๐๐ ตัน ถึง ๕๐๐,๐๐๐ ตัน หยุดซื้อคือ ๆ เพราะผลิตได้เอง นอกจากหยุดซื้อแล้วยังแถมผลิตรายการข้าวบ้านอีกไม่ต้องซื้อก็ได้เอายืมเลย ในฐานะเป็นประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง อินโดนีเซียให้ฟิลิปปินส์ยืมข้าวกิน แต่เนื่องจากว่าความเป็นมิตรไมตรี ความผูกพันในอาเซียน ท่านนายกฯ ของเราได้ไปเยี่ยมที่นั่น ก็กระชับ ท่านรามอสในลักษณะว่าทำอย่างไรการค้าของเราจะเพิ่มพูนมูลค่าการค้าให้มากขึ้น เพราะว่าเราก็ประเทศเกษตรด้วยกัน อะไรมันก็ขายจะกันหมด มีอย่างเดียวที่พอเป็นไปได้ก็คือข้าว ทราบว่าฟิลิปปินส์ก็ยังต้องสั่งข้าวอยู่ แล้วเราก็ใช้บุญ เอาอย่างนี้ดีไหม ท่านซื้อข้าวเราสิ ตอนนั้นประเทศเรามีปัญหาเรื่องข้าวมาก เราก็เอาใจเขา ซื้อข้าวเรา ๑ บาท เราจะซื้อสินค้าท่านเป็นมูลค่า ๒ บาท เพราะเรามีสแตงค์เขาไม่มีสแตงค์ เขาอยากซื้อแต่เขาไม่มีสแตงค์ เราก็เลยบอกว่าขอซื้อบุญ ข้าวแลกบุญ แล้วกันในอัตราค่าเงิน ๒ เท่า เพราะฉะนั้นเราขายข้าวเท่าไร เราก็ซื้อบุญเขา ๒ เท่า เพราะเรามีสแตงค์ เราก็เจรจาอย่างนั้น พอในหลักการรับหลักการมา เมื่อท่านนายกฯ กลับมาทางเขาก็แอบมา ที่มีท่านบอกว่าทำไมผมไปวันเสาร์ - อาทิตย์ ไปเหมือนไปเที่ยว ต้องอย่าลืมว่าฟิลิปปินส์เขาทำข้าว การสั่งข้าวเข้าเป็นปัญหาค่อชาวนามาก ผมขอกราบเรียนขอใช้เวลาท่านประธานน้อยนะคะครับ เพราะเรื่องข้าวเป็นเรื่องใหญ่ ผู้ปุณเองขนาดข้าวไม่มีกิน สั่งข้าวเข้าไปก็รู้ว่าขาดชาวนา ยังต่อต้านท่านคิดดู ประสาอะไรกับฟิลิปปินส์ เพียงแค่ค่อย ๆ ขาดจะไม่ถูกต่อต้าน รัฐมนตรีเขากลัวมากเขาก็แอบมาเจียบ ๆ ผมใช้คำว่า แอบมาเจียบ ๆ ไม่ให้ชาวนารู้ มาเจรจาขายข้าว มาเจรจาซื้อข้าวแลกกับบุญ โดยท่านรัฐมนตรีไชยยศไปรับแทน เราตกลงอย่างไร เนื่องจากว่า

ความรอบคอบของเรานั้นเองทำให้ท่านมองว่าเราขี้หย่อน ซึ่งมันมอง
คนละมุม เรายังด้วยความรอบคอบว่ารัฐมนตรีพาณิชย์จะไปพูดเรื่องปุ๋ยอย่างไร
ราคาเท่าไร ถามว่าปุ๋ยอะไร สูตรอะไร เอามาใช้เมื่อไร ฤดูกาลไหน
เราไม่รู้ ด้วยความรอบคอบครับท่านประธานที่เคารพ-----

เราก็บอกว่าเอาอย่างนี้ดีไหม ไหน ๆ ฟิลิปปินส์ซื้อข้าวแล้ว เราก็ดีใจ
 เขาจะขายปุ๋ย ปุ๋ยนี้กระทรวงเกษตรเป็นผู้ชำนานุการ เอากระทรวงเกษตร
 มาร่วมพิจารณากันแล้วกัน เอารัฐมนตรีกระทรวงเกษตรเจรจาเรื่องปุ๋ย
 กระทรวงพาณิชย์เรื่องข้าวพร้อมกันไป ปุ๋ยจะเอากลับมาเมื่อไร เท่าไร
 ฤดูกาลไหน เดือนอะไร ปุ๋ยเบอร์อะไร สูตรอะไรกระทรวงเกษตรรู้ดี
 เมื่อวันที่เราไปเจรจาที่ฟิลิปปินส์ ผมเป็นหัวหน้าคณะไปที่ไปวันเสาร์ - อาทิตย์
 ก็เพราะเขาไม่ต้องการอยากให้เราไปปรากฏในวันราชการ เพราะชวนา
 เขาจะมาต่อต้าน ขนาดนั้นหนังสือพิมพ์ของเขาระแคะระคายมาก็ยังออกข่าว
 โจมตีว่านายเซบาสเตียน รัฐมนตรีเกษตรของฟิลิปปินส์มีส่วนได้เสียกับพ่อค้า
 ก็เพราะข้าวเมืองไทย เขาปั่นป่วนมาก ในที่สุดเราไปวันเสาร์ก็มีการคุยกัน
 เพื่อตอกย้ำสัญญา รุ่งขึ้นวันอาทิตย์ ระดับเจ้าหน้าที่ก็เจรจาเรื่องราคา เรื่อง
 อะไรกัน เรามีข้อตกลงว่า กระทรวงเกษตรเองส่งตัวแทนรัฐมนตรีไปว่า
 เรื่องปุ๋ยตัวแทน อ.ต.ก. ด้วย ว่าถ้าเอามาก่อน เอามากองไว้ก็เสียค่า
 โกดังแล้วก็อาจเสื่อมคุณภาพ เราไปบอกเขาเอง กระทรวงเกษตรบอก
 เขาเอง บอกว่าขอเป็นปีหน้าก็แล้วกัน เราบอกเขา ไม่ใช่ว่าเขาไม่มอบ
 ให้เรา เวลานี้จะไปเอาเมื่อไรก็ไปสิครับ ปุ๋ยมี ทูตเขาแจ้งมาแล้วเยอะแยะ
 เขาเสียหายมาก ทางการทูต ท่านเอกอัครราชทูตปวดหัว เสียหน้ามาก
 เพราะเราพูดข่าวในบ้านเรา เราไปตำหนิเขาไปอะไรเขาสารพัด ข้าว
 ถึงเขาหมด ทูตเราหน้าชา เหมือนกับว่าเราไปดูถูกเขา ไปเอาเปรียบเขา
 หรือว่าเขาเอาเปรียบเรา เขาไม่ต้องการอย่างนั้น แล้วความสัมพันธ์ภาพ
 ระหว่างฟิลิปปินส์กับเรานี้ ผมกราบเรียนนิดหนึ่ง ความจริงไม่อยากจะพูด
 หรือครับ ความใกล้ชิดหรือความจริงใจในเรื่องนี้ อะไรเกิดขึ้น สถานการณ์
 ทางการเมืองเขารู้ดีว่า ถูกต่อต้าน ท่านเซบาสเตียน รัฐมนตรีเกษตรถูก
 อภิปรายในสภา กรณีซื้อข้าวจากไทยโดยวุฒิสมาชิก ท่านไม่ได้เป็นผู้แทน
 วันนั้นท่านขอตัวกระผมว่า อาจจะมาช้าหน่อยเพราะว่าสภาสอบสวนท่าน
 เรื่องซื้อข้าวจากประเทศไทย นี่คือสถานการณ์ข้าวฟิลิปปินส์ วันนั้นหลังที่
 ท่านกลับมาแล้ว ตอนเย็นเจ้าหน้าที่โทรศัพท์มาที่ห้องอาหารว่าด้วยความกรุณา
 ท่านประธานาธิบดีรามาอสทราว่ารัฐมนตรีพาณิชย์ไทยมา เป็นไปได้ไหมว่า
 ขอบพบ ท่านประธานที่เคารพ เป็นเกียรติสำหรับรัฐบาลไทยเหลือเกิน
 คนระดับรัฐมนตรีไปต่างประเทศประธานาธิบดีขอบพบ ท่านบอกว่า ท่านมี
 เวล่าน้อยมากไม่มีโอกาสต้อนรับท่านจะขึ้นเครื่องบินไปตรวจเยี่ยมราษฎร

ในต่างจังหวัด ขอบบที่สนามบินลึก ๑๕ นาที ผมก็ถือว่าเป็นความกรุณา เพราะว่าตอนเช้าก็ยังไม่มีการเจรจาอะไรกันก็ไปพบกับท่าน ท่านบอกว่า ไม่ต้องห่วงหรอกสภาจะต่อต้านอย่างไร ประชาชนจะต่อต้านอย่างไร ผมมีเหตุผลที่จะต้องเอาข้าวจากประเทศไทยเข้า ขอให้ท่านมั่นใจว่า ข้าวประเทศไทยนั้นต้องถึงฟิลิปปินส์แน่ นี่คือนี่ที่เกิดขึ้น ผมกราบเรียน ให้ท่านผู้มีเกียรติได้ทราบว่า ทั้งหมดไม่ใช่เป็นเรื่องของกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงกลาโหมหรือว่าเที่ยวปล่อยลอยแพให้คนไปเจรจา เรารู้ด้วย ความรอบคอบ เพราะว่าฐานะของสิ่งที่ใช้นั้น กระทรวงไหนเป็นคนใช้ก็ อยากให้กระทรวงนั้นเจรจาเอง แล้วเงื่อนไขทั้งหมดก็กระทรวงเกษตร เป็นคนวาง ไม่ใช่เป็นเรื่องกระทรวงพาณิชย์ปล่อยทิ้งหรือปล่อยขว้าง นี่กราบเรียนให้ทราบอีกประเด็นหนึ่ง เรื่องข้าวสารแพงแล้วก็ใช้แพง

เรื่องข้าวสารแพงข้าวเปลือกถูกเป็นการพูดกันคู่แผ่นดินมาตลอด แต่บังเอิญ มีข้อเท็จจริงอันหนึ่งผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า คนไทยจะยากดีมีจน ก็กินข้าวสารคุณภาพเดียวกัน คือข้าวดี ข้าวหักไม่ยอมกิน ข้าวคุณภาพต่ำ คือข้าวหัก เพราะฉะนั้นคนไทยจะไม่กินข้าวหัก ใครบอกว่าไปกินข้าวหัก ข้าวค่านั้นคนไทยจะเสียความรู้สึกมาก เพราะฉะนั้นคนไทยก็จะกินข้าวคุณภาพดี ข้าวคุณภาพดีก็ทำจากข้าวหอมบ้าง ข้าวร้อยบ้าง ข้าวหอมปนกับข้าวร้อยบ้าง เพราะฉะนั้นต้นทุนข้าวมันก็สูงพอสมควร -----

เมื่อเป็นเช่นนี้ข้าวสารออกมาในต้นทุนของข้าวเปลือกที่ราคาสูง ปีนั้นถึงข้าวหักจะราคาต่ำ แต่ข้าวกินจากอีสาน ข้าวหอมกว่าจะถึงเมืองชลของผมแถวนี้ละ ๔,๕๐๐ บาท ข้าวนาอีสานขายข้าวในราคาสูง แต่เราไม่ได้พูดกัน เราพูดแต่ข้าว ๑,๖๐๐ บาท ข้าว ๒,๖๐๐ บาท แต่เราไม่เคยพูดว่าข้าวหอม ข้าวอีสาน ๔,๐๐๐ กว่าบาท เราไม่ได้พูดกัน เพราะตรงนั้นถือว่าพูดไปอีก ของต่ำยังแก้ไม่ได้ ของดีอย่าเอามาคุย เขาจะเหินขึ้นพื้น ท่านองนั้น เราก็ไม่พูด แต่ขอกราบเรียนให้ทราบว่า ข้าวเมืองไทยที่กินเป็นข้าวคุณภาพดี เพราะฉะนั้นคนจนคนรวย กินข้าวคุณภาพเดียวกัน ท่านกวาดถนนเป็นกรรมกร วางไม้กวาดกลับบ้าน ซื้อข้าวถุงหนึ่งก็ข้าวถุงที่กองอยู่ที่คนลงจากรถแก๊งแล้วจะกลับบ้าน ซื้อข้าวถุงหนึ่งก็เป็นข้าวถุงเดียวกัน อันนี้ผมให้ข้อสังเกตเท่านั้นเอง แต่ถ้าแพงมากแพงน้อยไม่เป็นไร กระทรวงพาณิชย์จะดูแลกวาดชั้นให้ลึกไปกว่านั้น ขอกราบเรียนให้ทราบ ไม่ใช่ว่าทุกวันนี้ราคาเป็นอย่างนี้ เราจะไม่กวาดชั้นหรือพอใจ เพียงแต่ชี้แจงข้อเท็จจริงบางข้อให้ท่านได้ทราบไว้ เพื่อว่าจะเป็นประโยชน์ในการประกอบการพิจารณารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในการลงมติด้วย

ตรงนี้เท่านั้นเอง เรื่องใช้ ความจริงเขาเอาให้นายกฯ เกือบ เขาไม่ได้เอาใช้รัฐมนตรีเทียบ ใช้นี้เทียบได้ดี เพราะการเมืองเมืองไทยน่ารักมาก เพราะว่าการเมืองเมืองไทยเกือบเศรษฐกิจดูจากใช้ เพราะว่าใช้คนจนกิน แต่เป็นที่น่าเสียดายประเทศไทยเรากินใช้น้อยเหลือเกิน ถ้ากินใช้มากกว่านี้เกษตรกรเราจะดีมาก ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากรัฐบาล บังเอิญปีนี้ใช้ถูกอยู่ระยะหนึ่งท่านต้องยอมรับว่าถึงกับเดินขบวนเลย แต่รัฐบาลก็ช่วยเหลือโดยการเอาเงินให้ ๕๐ ล้าน เป็นทุนหมุนเวียนซื้อใช้เก็บในท้องเย็นไว้ รอจนใช้ได้ราคาแล้วค่อยเอามาขาย เป็นการช่วยผู้เลี้ยงไก่ไปส่วนหนึ่ง เราได้ช่วยมาแล้ว แต่พอราคาตกต่ำอย่างนี้พวกสมาคมเลี้ยงไก่เขาเห็นว่าอันตราย เขาก็ปรึกษากันเองว่า เอ๊ะ ถ้าเราเลี้ยงอย่างนี้ไปไม่รอด เขาก็เลยทำลายแม่ไก่เพื่อลดการผลิตลงไป เพราะสมาคมเขามีการถึงกันอยู่ เขาเลยลดการผลิตไก่ใช้ออกมา ใช้ส่วนหนึ่งก็จะพอดี ๆ กับตลาด ประกอบกับในช่วงใช้ไก่ถูก ปลาปนก็ถูก ถั่วเหลืองก็ถูก คนที่ทำถั่วเหลือง ทำปลาปน ก็ร้องเรียนว่า ถั่วถูก ปลาปนถูก

รัฐบาลเลยต้องไปดึงราคาข้าวเหลืองกับราคาปลายข้าวขึ้นมา ตรงนี้เป็น
ต้นทุนอาหารไก่ เพราะฉะนั้นเวลาเกิดอาหารไก่แพงขึ้นมาใช้เลย
ราคาขึ้นตามมาด้วย ท่านผู้มีเกียรติ อันนี้ผมเรียนให้ทราบว่าทำไมช่วงนี้
ใช้ราคาเป็นอย่างนี้ เพราะตามจากอาหารสัตว์ ตรงนี้เป็นที่น่าวิตก
เหมือนกัน ที่อาหารสัตว์บ้านเราแพง ทำให้รายได้จากการเกษตร
ของเราซึ่งเคยส่งไก่ไปขายเมืองนอกปีละ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ลดลง
อย่างน่าใจหาย และต่อไปก็คงจะเสียตลาดนี้ไป ขณะนี้รัฐบาลกำลัง
ดูแลว่าทำอย่างไรจะให้ไก่ไปขายต่างประเทศให้ได้ เพื่อจะได้ดึง
เงินตราเข้ามา และช่วยเกษตรกรที่เลี้ยงไก่นั้นได้มีโอกาสขายไก่
ในราคาที่อยู่ได้ที่สร้างฐานะ นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนทั้งหมด
ที่เกี่ยวข้องในการดูแลของกระทรวงพาณิชย์ ขาดตกบกพร่องประเด็นอื่น
ผมขอภัยด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณทรงธรรมก่อน

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้
ตอบผมอยู่ประเด็นหนึ่ง และกระผมก็สงสัยประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีพูดว่า
ที่ทำมาแล้วช่วยให้ราคามันสำปะหลังดีขึ้น ขณะนี้ก็โลกรั้มละ ๔๐ สตางค์
มันดีขึ้นได้อย่างไร เพราะว่า ๕ - ๖ บริษัทนั้นได้ซื้อเข้าสต็อกหมดแล้ว
เพราะฉะนั้นบริษัทอื่นก็ไม่ซื้อ ถึงได้โควตาโบนัสนี้ไปตั้งเยอะแยะ และ
ประเด็นที่ ๒ ท่านรัฐมนตรีไม่ได้ตอบผมเลย ที่ท่านเรียกเชิญสมาคมผู้ส่ง
มันสำปะหลังเข้าไปประชุมที่กระทรวง ท่านเป็นประธาน ท่านแจ้งบอกว่า
ท่านจะให้กู้เงินโดยอัตราดอกเบี้ยต่ำ ๓ เปอร์เซ็นต์ แต่มีข้อแม้ว่าผู้ค้า
มันนั้น จะต้องไปซื้อมันในราคาประกันก็โลกรั้มละ ๗๐ - ๗๕ สตางค์

ปรากฏว่าผู้ค้ำประกันรายอื่นซึ่งมี ๒๐ - ๓๐ รายนั้นเขาไม่ยอมทำ เขาไม่ยอมกู้ เพราะเขากู้แล้วเขาไม่รู้จะซื้อสินค้าอะไรไว้ที่ไหน เขาเก็บไว้ในสต็อก เขาก็ขายไม่ได้ เพราะไม่มีตลาด เพราะห้างบริษัทสต็อป (Stop) ไปหมดแล้ว ในจำนวน ๕ ล้านกว่าตัวนั้นที่จะต้องขาย อี.อี.ซี. เมื่อไม่ซื้อข้าวไว้ก็ยิ่งจะขายหนักไปอีก เพราะมันยังอยู่ในมือชาวไร่ ยังขายไม่ออก ผมก็อยากจะถามว่า ท่านทำไหมไม่ตอบตรงนี้ ผมพูดอย่างนี้ว่า ขณะนี้ท่านประธานที่เคารพ ผู้ค้ำประกันมีอีก ทั้งหมดประมาณ ๒๐ กว่าบริษัท พอได้รับทราบอย่างนี้เขาไม่ยอมร่วมมือ ไม่ยอมเอาเพราะเขาซื้อมาแล้ว เขาต้องเอามาเก็บ มาเก็บแล้วเขาไม่มั่นใจ สถานการณ์การค้ำประกันในโอกาสต่อไป เพราะมันต้องขายปี ๒๕๒๘ เพราะปี ๒๕๓๓ เต็มแล้ว เมื่อเป็นอย่างนี้เกษตรกรก็ขายไม่ได้ก็ต้องตกอยู่ในมือเกษตรกร แล้วท่านจะแก้ไขปัญหานี้อย่างไร เพราะท่านคิดว่าจะเอาเงินไปประกันราคานี้ ท่านจะเอาไปเก็บไว้ตรงไหน ผมอยากจะถามถึงได้อยากจะบอกว่า ทั้งรัฐบาลนี้จังหวัดไหน ปลุกมันนั้น ท่านยกมือด้วยนะครับ ก็ขอให้ประชาชนที่เลือกเข้ามาจำหน้าไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ ตอบผมหน่อยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเชียงราย คำถามของท่านที่บอกว่า ช่วยแล้วทำไมมันยังตกลงไป จริง ๆ แล้วผมเรียนในเบื้องต้นว่า มันมันจะต้องตกอยู่แล้ว เนื่องจากประชาคมยุโรปเป็นตลาดเดียวที่ใช้เงินของเราเป็นหลัก เขาเอาไปทดแทนอัญพิช เพราะว่าเขาซื้อข้าวบาเลย์เราไป สมมุติว่า ๑๐๐ บาทเขาสามารถจะซื้อมันเราได้แค่ ๘๐ เพอร์เซ็นต์ของราคาประกันอัญพิชใน อี.ซี. ในอดีตนั้นราคาอัญพิชใน อี.ซี. สูงมาก รัฐบาลเอาเงินไปอุดหนุน ราษฎรส่วนหนึ่งเขาทนไม่ไหว เขาก็ขอร้องว่า ขอให้การค้าพิชไร้อัญพิชของเขาเป็นไปตามธรรมชาติตลาดโลกเกิดอย่าเลิกอุดหนุนเสีย ก็ค่อย ๆ ลดการอุดหนุนว่า อย่างน้อยภายใน ๓ ปีต้องเลิกอุดหนุนให้ได้ ๒๕ เพอร์เซ็นต์เราประมาณ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ก็แล้วกัน เขาจะเริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ๒๕๓๖ เป็นต้นไป พอเริ่มมกราคม ๒๕๓๘ อัญพิชเก่า ๆ ที่มีอยู่นั้น พวกพ่อค้าเทขายใหญ่เลยครับ เพราะขึ้นสต็อกไว้นานขาดทุนแน่ เพราะรัฐบาลประกันราคาต่ำ เขารีบเทขาย ตรงนี้แหละ พอเทขายต่ำเท่าไร มันสำปะหลังเราก็ถอยไป ๒๐ เพอร์เซ็นต์ของมันจะถอยตามกันอยู่ เพราะมันจะสวนไม่ได้ ฉะนั้นจากตรงนี้ที่เขาประกาศในปี ๒๕๓๔ กับปี ๒๕๓๖ นี้จะเหลือ ๑๕๖ เขาเรียกว่า

อี.ซี.ยู. (ECU) อี.ซี.ยู.นี้เป็นระบบเงินตราพิเศษของกลุ่มตลาดร่วมยุโรป
ซึ่งแปลงเป็นดอลลาร์แล้วจะเหลือประมาณ ๕๐ กว่าจะซื้อพันธบัตรได้ประมาณ
๕๐ สตางค์เท่านั้นเอง แล้วปีต่อไปจะเหลือ ๕๐ สตางค์ แต่ว่าต้นทุนมันสาปะหลัง
เราที่ถกเถียงกันแล้วจบไม่จบบ้าง จบในราคา ๕๔ สตางค์ ต้นทุนเรา ๕๔
เพราะฉะนั้นตลาดมันยุโรปนี้ โดยต้นทุนแล้วจะเหลือแค่ ๕๔ สตางค์ต่ำกว่าต้นทุน
นี้ไม่หักค่าเรือนะครับ ถ้าหักค่าเรืออีก อะไรอีกยิ่งไปกันใหญ่เลย -----

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม วีระกร คำประกอบ สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานที่เคารพ
เรามีรัฐมนตรีในชุดนี้ด้วยกันทั้งสิ้น ๘๕ ท่าน เรายังไม่เคยมีสื่อมวลชน
แม้แต่หนึ่งสื่อพิมพ์เพียงฉบับเดียว หรือจะเป็น ที|วี| วิทยุที่จะกล่าว
ถึงรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งว่า เป็นผู้มีพฤติกรรมในการโกงกินชาติ
บ้านเมือง นับได้ว่าคุณอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นรัฐมนตรีท่านแรกที่ได้มีการ
กล่าวขวัญถึงในเรื่องนี้ อย่างน้อยโดยหนึ่งสื่อพิมพ์ที่ผมถือนี้ ๒ ฉบับ
ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ ซึ่งได้พูดถึงว่าโบนัสโควตา ๕๐๐ ล้าน
คุณอุทัยและ ๒ พ้อคำมันใหญ่ ภายในได้เขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนเกี่ยวกับ
ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ว่า ตั้งแต่เดือนมิถุนายน กรกฎาคม มีกลุ่มผู้ส่งออก
๒ รายใหญ่ที่ว่านี้ เร่งส่งออกโดยไม่ทราบเหตุผล จนกระทั่งมีประกาศ
ออกชัดเจนในเรื่องนี้แล้ว ทุกคนจึงได้เข้าใจ เป็นเรื่องที่เข้าใจยอมรับ
ได้ยาก แต่ต้องยอมรับว่าพ้อคำทั้ง ๒ รายนี้ฉลาดจริงที่รู้ใจนักการเมือง
ได้ล่วงหน้าประสบการณ์ของพ้อคำในวงการมันสาปะหลังไม่สามารถ

ทำให้คิดเป็นอย่างอื่นไปได้เลย เพราะเมื่อวงเงินกำไรกันที่มากกว่า ๕๐๐ ล้านบาทเช่นนี้ ย่อมจะมีเงินที่หล่นทับอายโม่งบางคนในท่าเตียน อัตราปกติของเรื่องฉาวโฉ่ที่ทำเตียนคราวนี้จึงประมาณได้ว่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ล้านบาท ส่วนใครคืออายโม่งคนนั้น คนที่ให้และรับย่อมรู้ดี ลองถามปลัดพชร อิศรเสนา นักปราชญ์คนโกงมันล่าปะหลังเจ้าเก่า คนนั้นคงจะได้ความจริง ท่านประธานที่เคารพ เรามีข้อกล่าวหาในวันนี้อาจชัดเจนนวรวมทั้งสิ้น ๓ ข้อหาด้วยกัน -

ในข้อหาที่ ๑ นั้น ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ทำการทุจริตต่อหน้าที่ เบียดบังเอาเงินเข้าพกเข้าห่อของตัวเอง ในข้อที่ ๑ นั้นก็คือ ตามประกาศของท่านรัฐมนตรี วันที่ ๓ พฤศจิกายน ในเรื่องของโคเวตามันที่จะส่งออกนอก อี.ซี. ๑ ส่วนจะได้โคเวตาซึ่งเป็นโคเวตาบอนัสถึง ๓.๘ ส่วน นับได้ว่าอาจหาญเหลือเกินในเรื่องนี้ ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ตอบข้อกล่าวหาข้อนี้อาจชัดเจนนวเท่าที่ควร ๑ ต่อ ๓.๘ นี้ ไม่เคยมียุคใดสมัยใดเลยที่จะทำหรือให้บอนัสกันมากมายขนาดนี้ บอนัสที่ให้กันในปี ๒๕๓๕ เมื่อปีกลายนี้ ท่านคงพอทราบดีว่าเขาให้กันอยู่ที่ ๑ ต่อ ๑.๓ ๑ ต่อ ๑.๕ ๑ ต่อ ๑.๗๕ และ ๑ ต่อ ๒ ซึ่งเป็นอัตราที่สูงที่สุดเมื่อปีกลายนี้ ท่านรัฐมนตรีอ้างว่าก็เพราะราคามันจาก อี.ซี. ตกลงมาเหลือประมาณ ๙๓ ซึ่งจริง ๆ แล้วจะสวิง (Swing) อยู่ในช่วง ๙๓ ถึง ๙๘ ดีเฉลี่ยในช่วงนี้ก็คือ ๙๕ เหรียญ และท่านก็บอกว่าเนื่องจากต้นทุนในประเทศ ๘๐ เหรียญ และราคานอก อี.ซี. ๕๐ เหรียญ

ท่านประธานที่เคารพ หากเราไม่มีพื้นฐานหรือเพื่อนสมาชิกที่ไม่มีพื้นฐานในเรื่องการคำนวณราคามัน ก็คงจะหลงเชื่อท่านรัฐมนตรีท่านนี้ได้ว่าการที่ให้โควตานอก อี.ซี. ๑ ต่อ ๓.๘ นั้น เป็นเรื่องที่ชอบธรรมเป็นเรื่องที่มันคุ้มค้ำมันสำปะหลังเหล่านั้นที่จะได้ไปถึง ๓.๘ ก็ยังเป็นอัตราที่ขาดทุน แต่ท่านประธานที่เคารพ ตามลักษณะของการคำนวณราคามันสดต่อมันอัดเม็ด ซึ่งผมเอาหลักการนี้มาจากสมาคมโรงงานผู้ผลิตมันสำปะหลังซึ่งได้คำนวณราคามันเส้นและมันอัดเม็ดไว้ โดยการคำนวณจากราคามันสดก็พอจะได้ดังนี้ ราคามันสดซึ่งมีแป้ง ๒๕ เปอร์เซ็นต์นั้น ในปัจจุบันนี้ทราบกันคืออยู่แล้วว่า ราคาอยู่ประมาณ ๕๐ กว่าสตางค์ถึง ๕๒ สตางค์ เฉลี่ยเอาที่ ๕๐ สตางค์ ผลิตมันเส้นได้ ๕๓ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นต้นทุนวัตถุดิบคือ ๑.๑๖ บาทหรือ ๑ บาท ๑๖ สตางค์ต่อ ๑ กิโลกรัม ค่าใช้จ่ายการผลิตและค่ารถบรรทุกจากแหล่งที่รับซื้อมายังโรงงานทำมันเส้นอีก ๑๕ สตางค์ รวมแล้วราคามันเส้นต้นทุนการผลิตก็คือ ๑ บาท ๓๑ สตางค์ จากมันเส้นเอามาทำมันอัดเม็ดนั้น ก็ปรากฏว่าต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการผลิตและค่าสูญเสียน้ำหนักในการผลิตอีกกิโลกรัมละ ๒๐ สตางค์ รวมแล้วราคามันอัดเม็ดคือ ๑ บาท ๕๑ สตางค์ต่อ ๑ กิโลกรัม นี่คือนั่นต้นทุนการผลิตการคิดราคามันอัดเม็ดโดยสมาคมโรงงานผู้ผลิตมันสำปะหลังแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ในการคำนวณราคามันอัดเม็ด ท่านประธานที่เคารพ นั้นหมายความว่าราคามันอัดเม็ดต่อ ๑ กิโลกรัม ๑ บาท ๕๑ สตางค์ ดังนั้นราคามันอัดเม็ดต่อ ๑ ตันก็คือ ๑,๕๑๐ บาท ต้นทุนมันอัดเม็ดในขณะนี้คือ ๖๐ เหรียญต่อ ๑ ตันไม่ใช่ ๘๐ เหรียญต่อ ๑ ตันดังที่ท่านรัฐมนตรีได้กล่าวอ้างเมื่อสักครู่นี้ท่านประธานที่เคารพ ดังนั้นผมใคร่ขอแสดงให้ท่านเห็นว่า การอนุมัติโควตา ๑ ต่อ ๓.๘ นี้จะเกิดประโยชน์อะไรกับพ่อค้าทั้ง ๖ รายนั้น ซึ่งบังเอิญรู้ใจรัฐมนตรีเหลือเกินเป็นจำนวน ๖ รายเท่านั้นในจำนวนเกือบ ๑๐๐ โรงงานมันอัดเม็ดที่เก็บสต็อกไว้ในโกดัง ท่านประธานที่เคารพ นี่คือนั่นตัวเลขที่อยากจะใคร่ให้ท่านได้เห็นชัดเจนว่า ตามราคาที่ท่านอู๋ทัก ได้กรุณากล่าวอ้าง เมื่อสักครู่ที่ว่าต้นทุน ๘๗ เหรียญ มันอัดเม็ดต้นทุน ๘๗ เหรียญส่งไปนอก อี.ซี. ๘๓ เหรียญ และส่งไปนอก อี.ซี. ในราคา ๕๐ เหรียญ และส่งไปยังประเทศ อี.ซี. ได้ ๘๓ เหรียญนั้น น่าจะเป็นอัตราส่วน ๖ ต่อ ๑ แต่เมื่อเรามาดูจริง ๆ แล้วข้อเท็จจริงก็คือ ราคาดันทุนมันอัดเม็ดจริง ๆ เพียง ๖๐ เหรียญ แต่ส่งไปนอก อี.ซี. ในราคา ๕๐ เหรียญ ขาดทุนตันละ ๑๐ เหรียญเมื่อขายไปนอก อี.ซี.

และท่านขายไปในตลาด อี.ซี. ราคาปัจจุบันซึ่ง เอฟ.โอ.บี. (FOB) ที่ท่าเรือกรุงเทพฯ นั้น ๘๕ เหรียญ ท่านประธาน ถ้าไม่เห็น ๑ ตัน คือ ๓๕ เหรียญ แล้วยังจะมาบอกว่า อันนี้พ่อค้าทั้ง ๖ รายแทบจะร้องไห้กันอยู่แล้ว ท่านประธาน คุณแล้วก็แปลกใจว่า ท่านรัฐมนตรีเอาตัวเลขอะไรมา ท่านเข้าใจไหมครับว่า เมื่อปีกลายนี้ นี่คือน้ำมันสำปะหลังเมื่อปีกลาย ซึ่งสมาคมเขาคำนวณไว้ก็คือ เมื่อหัวมันสด ๗๕ สตางค์ จะเป็นน้ำมันอัดเม็ดเพียงตันละ ๒,๑๐๐ บาท หรือโดยประมาณก็คือ ๘๐ เหรียญ นั่นท่านเอาราคา ๘๐ เหรียญ เมื่อราคามันสด ๗๕ สตางค์ นี่คือน้ำมันเมื่อปีกลายนี้ท่านหลงผิด ปีกลายนี้เราซื้อมันกัน ๗๕ สตางค์ ในต้น ๆ ปี ๗๕ สตางค์ เมื่อเดือนมกราคม เรามีราคาหัวมันสด ๗๕ สตางค์-----

แต่ไม่ใช่เดี๋ยวนี้ เดี๋ยวนี้คือ ๕๐ สตางค์ท่านก็รู้ดี รู้ดีกว่าใครหมดเลย เพราะชลบุรีเป็นจังหวัดปลูกมัน แล้วท่านเองก็อยู่ใกล้ชิดกับพวกพ่อค้ามัน ตลอดเวลา โดยเฉพาะบริษัท ที.เอส. นครหลวง ซึ่งเป็นญาติพี่น้องกันกับเจ้าของบริษัทค้าข้าว นครหลวง คุณวรพงศ์ พิษฐ์พงศ์ ซึ่ง ที.เอส. นครหลวงก็เป็นญาติกัน ท่านก็คุ้นเคยกันดีแล้วท่านจะบอกว่า ท่านไม่รู้เรื่องมันได้อย่างไร ในประเทศไทยผมว่าถ้าคุณอูทียไม่รู้เรื่องมัน ก็ถือได้ว่าไม่มีใครแล้วที่รู้เรื่องมัน เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นชัดเจนอย่างนี้ แล้วว่าแท้ที่จริงแล้วไม่ได้ขาดทุนดังที่ท่านว่าหรอกครับ ว่าจะต้องช่วย เขาจริง ๆ ถึง ๑ ต่อ ๖ แต่ช่วยเขาแค่ ๑ ต่อ ๓.๘ เขาขาดทุน ไม่จริง อันที่จริงแล้ว ๑ ต่อ ๑ ก็ยังกำไรเกินกว่าเหตุแล้ว เนื่องจาก มันสดในประเทศราคาตกต่ำ

อีกประการหนึ่งถ้าจะเห็นกันชัดเจน ให้เวลาการส่งมอบ ถึง ๒๗๐ วัน ไม่เคยปรากฏการณ์มาก่อน ๙ เดือนครับ ท่านประธาน ที่เคารพ ๙ เดือนนั้นครับ ราคามันนับวันมันดิ่งเหวลงอย่างนี้ มันดิ่งเหวลงอย่างนี้ตั้งแต่ต้นปีคือ ๗๐ สตางค์ เมื่อปีกลายนี้ราคามัน โดยเฉลี่ยคือ ๙๒.๒ สตางค์ ปีนี้ดิ่งเหวลงมาอย่างนี้ลงมาถึง ๕๐ กว่าสตางค์แล้วขึ้นไปเหยียบไปเป็น ๕๒ สตางค์อย่างนี้ แนวโน้มก็คือ อีก ๒๗๐ วันข้างหน้าราคาหัวมันสดมันจะตกไปถึงแค่ไหน ไม่มีใครตอบได้ แต่เอาว่าให้มันราคาขึ้นที่ ๕๐ สตางค์นี้แหละ โดยมีมือท่านอูทียี่แหละ เอาว่ายินตรงนี้ แต่ยี่ตรงนี้ก็กำไรไม่สิ้นสุดแล้วครับท่านประธาน ผมคำนวณดูแล้วว่าเมื่อเขาขายขาดทุน ๑ ตันนอก อี.ซี. ๑๐ เหรียญ แต่ได้เพิ่มกำไรอีก ๓๕ เหรียญต่อ ๓.๘ ตัน คือ ๑๓๓ เหรียญ โดย ๑๓๓ เหรียญนี้ก็คือเวลาส่งเข้า อี.ซี. ๓.๘ ตันจะได้กำไร ๑๓๓ เหรียญ หัก ๑๐ เหรียญที่ขาดทุนขึ้นต้นก็คือเหลือ ๑๒๓ เหรียญต่อ ๓.๘ ตัน สรุปแล้วทุก ๑ ตันที่ได้โควตาไป อี.ซี. บริษัททั้ง ๖ นี้ จะกำไรทันที ๓๒ เหรียญต่อ ๑ ตัน ทั้งหมด ๑.๗๕ ล้านบาท กลุ่ม ๖ บริษัทนี้จะมีกำไรถึง ๕๖ ล้านบาทเหรียญสหรัฐ รวมเป็นเงินไทย ทั้งสิ้น ๑,๔๐๐ ล้านบาท ไม่ใช่ชะตาชีวิตหรอกครับท่านประธาน ไม่ใช่ชะตาชีวิตจริง ๆ มันเป็นเรื่องที่เคียดกันมาก่อน ในขณะที่ทุกคนที่จะขายเพื่อรอโควตาส่งนอกรังไม่รู้เลยว่าโควตา อี.ซี. ที่ท่านจะ มอบให้ในปี ๒๕๓๗ นี้จะเป็นอัตราส่วนเท่าไร จะไปมีใครละครับที่จะ

ไปสต็อคโควตา ที่จะไปสต็อคหัวมันสดก็ดี หรือจะสต็อคมันเส้น มันอัดเม็ด
ไว้ก็ดี ในช่วงนี้โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงที่หลังตรวจสอบครั้งที่ ๘ มิถุนายน
มาแล้ว ท่านได้เซ็นคำสั่งย้อนไปว่าใครที่ส่งมันออกนอกตลาด อี.ซี.

ตั้งแต่วันที่ ๑๖ มิถุนายน เป็นต้นไป ผู้นั้นจะได้รับโควตา ๓.๘ เท่า
ท่านประธาน ตามจริง ๆ ถ้าท่านประธานไม่รู้มาก่อนว่าป็นีเขาจะให้

๑ ต่อ ๑ หรือ ๑ ต่อ ๑.๕ หรือ ๑ ต่อ ๑.๓ หรือจะให้ หรือไม่ให้
ก็ยังไม่รู้ จะให้เมื่อไรก็ยังไม่รู้ กลไกทุกอย่างอยู่ที่รัฐมนตรีพาณิชย์ทั้งสิ้น
ที่จะทำให้มันนั้นมันเป็นไป จะทำเมื่อไร จะให้เมื่อไร จะตรวจสอบสต็อคกี่ครั้ง
ก็ขึ้นอยู่กับท่านทั้งสิ้น -----

แต่การบริหารโดยการยกโคเวตามันที่จะไป อี.ซี. ทั้งหมดถึง ๑.๗๕ ล้านตัน ไปให้กับกลุ่มพ่อค้าผู้ส่งออกโดยดื้อ ๆ เอา ๓.๘ เอาจำนวนที่มีอยู่แล้ว ที่ส่งไปแล้วคือประมาณ ๘๖๐,๐๐๐ ไปหาร ๑.๗๕ ล้านตัน ออกมาเป็น ๓.๘ เอาไปเลย อีแบบนั้นผมว่ามันไม่ถูก ไม่เคยมียุคใดสมัยใดที่รัฐมนตรี จะมีความกล้าหาญชาญชัยทำกันถึงขนาดนี้ เห็น ๆ อยู่แล้วว่าหากทำอย่างนี้ ไม่เกิดประโยชน์เลย เกิดประโยชน์ตรงไหน ท่านได้ตอบสักคำหรือยังว่า การที่ท่านทำอย่างนี้ ยกโคเวตามันไปให้เขาดื้อ ๆ อย่างนี้ เกิดประโยชน์ อะไร ทำไม่ไม่ทำอย่างที่เขาเคยทำ ๆ กันมา คือแบ่งเป็นงวด ๆ แต่ละงวดก็กำหนดไปว่างวดนี้จะให้อัตราส่วนเท่าไร ก็ให้เขาไป ไม่เห็นมีใครเดือดร้อน แต่ท่านกลับเดือดร้อนที่จะต้องวิ่งเต้นในขณะที่ ปลดปล่อยผู้ปราบคนโกงมันไปเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านก็ได้ประกาศ ฉบับนี้ขึ้นมา เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน เมื่อสักครู่ท่านบอกว่า ท่านคง ไม่กล้าหาญถึงขนาดว่ารู้ว่าเขาจะอภิปรายไม่ไว้วางใจแล้ว จะมาเซ็น คำสั่งนี้ ถ้าหากมีความตั้งใจจะโกงจริง ๆ ผมหรือจะมากล้าเซ็นคำสั่ง ๓ พฤศจิกายน ผมว่าอันที่จริงท่านอยากจะเซ็นตั้งหลายวันแล้ว มันติดขัดที่มีคนมาคอยเป็นก้างขวางคอกันอยู่นี้แหละ จะเห็นได้ชัดเจน ไปจนถึงเรื่องข้าวว่า ในส่วนแรกนั้นเมื่อปีกลายนี้ ขอย้อนกลับไปเมื่อ ปีกลายนี้ ซึ่งจะทำให้ท่านเห็นได้ชัดเจนว่าพฤติกรรมของท่านรัฐมนตรี ท่านนี้ นับแต่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้มีพฤติกรรมที่ชัดเจนอย่างยิ่งที่สื่อให้เห็นถึงการช่วยเหลือพ่อค้า มาโดยตลอด พ่อค้าเหล่านั้นก็มักจะเกี่ยวเนื่องและเป็นพรรคพวกกันอยู่ สม่าเสมอ โดยเฉพาะมีชื่อที่เกี่ยวกับบริษัทนครหลวงก็ดี ถ้ามันก็ต้อง ขึ้นด้วย แสงทั้งหลายก็ดี ก็เห็นชัดเจนกันอยู่ว่าสิ่งเหล่านี้ เพราะ การได้ช่วยเหลือพรรคพวกในพรรคพวกด้วยกันเองนั้น จะบอกว่า ท่านโกงหรือไม่ ผมก็ตอบไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าพรรคพวกมันมีเงิน ได้เงินกันมาสักพันกว่าล้าน ๑,๕๐๐ ล้านบาท จากกำไรที่ส่งไป อี.ซี. งวดนี้ ถ้ามันไม่แบ่งให้เพื่อนด้วยกันมันก็ใจเย็นไปละครับ ท่านประธาน เมื่อปีกลายนี้ตั้งแต่เริ่มโครงการที่ต้องเข้าไปแทรกแซง ข้าวในประเทศในต้นปี เดือนพฤศจิกายนที่พรรคฝ่ายค้านได้ยื่นญัตติ เข้ามา ขอให้ท่านได้ทำการแทรกแซงตลาดนั้น ประมาณเดือนพฤศจิกายน ปีนั้นเอง ท่านก็ได้เริ่มทำการที่อยากจะยกระดับราคาข้าวในประเทศ

ท่านทำงาน ๆ ประกาศให้ผู้ส่งออกเอาข้าวมาขายให้กับกรมการค้าต่างประเทศ ความจริงท่านไม่ได้กำหนดว่าต้องเป็นผู้ส่งออกหรือจะเป็นโรงสี แต่ปรากฏว่าเป็นโรงสีทั้งสี่ที่เอาข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ มาขายในงวดแรก ท่านลองทายว่าข้าวงวดแรก ข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ที่เขาเอามาขายราคาเท่าไร ที่กรมการค้าต่างประเทศโดยท่านอยู่ที่นี้แหละ รับซื้อมาในงวดแรกเป็นข้าวขาว ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ท่านซื้อเข้ามาไม่มากไม่มาย ดีเป็นเงินดอลลาร์แล้วต้นละ ๒๕๕ เหรียญ จำไว้เลยตัวเลข ๒๕๕ เหรียญ แล้วหลังจากนั้นไม่กี่เดือน คือประมาณ ๒ เดือน ในเดือนมกราคม เมื่อปีเตอร์สันหรือจะเป็นยูโรอากิ หรือจะเป็นข้าวชัยพรก็ได้ซื้อข้าว ๑๕ เปอร์เซ็นต์เหมือนกันเปี้ยบเลย ในราคา ๑๘๐ เหรียญ ท่านก็ขาย ใครจะไม่รู้บ้างว่าข้าวจำนวน ๒๕๐,๐๐๐ ตัน ที่ส่งไปขายอิรักนั้น ได้มีการพุดกันในกลุ่มพ่อค้าอยู่แล้ว เพราะเป็นตลาดของข้าวชัยพรเขาโดยตรง ประเทศอิรักเป็นลูกค้าประจำของข้าวชัยพรเขา แล้วก็คงจะมีระแคะระคายกันอยู่แล้ว โดยเฉพาะท่านทั้งหลายที่อยู่ในกระทรวงพาณิชย์ก็คงจะต้องรู้กัน อยู่บ้างว่า ออร์เดอร์ลोनี่ มันมา ๒๕๐,๐๐๐ ตัน สิ่งซื้อมายัง ข้าวชัยพร ประเทศอิรักเขาสิ่งซื้อมานั้นมันอยู่ในราคา ๒๕๖ เหรียญ ท่านเห็นไหมว่ากลไกการโยนไปโยนเหมือนเขาโยนหินเล่นหินกันนั้น เห็นชัดเจนว่าข้าวกองเดียวมันทำกำไรได้ตั้ง ๒ ต่อ ๓ ต่อ ก็ไม่รู้บุญไปหล่นทับใครบ้าง ที่ช่วงแรกซื้อก็ซื้อให้มันแพงไว้ อ้างว่าซื้อนำตลาด ก็ซื้อ ๒๕๕ เหรียญ ข้าวขาวเหมือนกัน ข้าวขาว ๑๕ เปอร์เซ็นต์เหมือนกัน ซื้อเข้ามา ๒๕๕ เหรียญ เวลาเข้ามาขอซื้อกลับไป เจ้าเด็ชวเด็มนั่นแหละครับขอซื้อกลับไป ขายเขาไปได้ ๑๘๐ เหรียญ รู้ทั้งรู้ว่าเขาจะไปขายส่งต่ออิรัก ๒๕๖ เหรียญ ท่านประธาน รู้ทั้งรู้แต่รัฐบาลไทยอ้างอะไรไหม อ้างว่าค้าขายโดยตรงกับอิรักไม่ได้ กลัวจะกระเทือนสัมพันธ์ภาพกับอเมริกา

เพราะเขาเอ็มบาร์โก (Embargo) กันอยู่ แต่ปล่อยให้ตัวกลางอย่าง
ปีเตอร์สันกิต্ত หรือว่าจะเป็นยูโรอากิ ซึ่งจดทะเบียนเพียง ๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์
มาทำการซื้อขายข้าวตั้ง ๕๐ กว่าล้านดอลลาร์ ๕๑ ล้านดอลลาร์ อย่างนี้
ให้เขาทำได้ ผู้คนไม่มีหัวนอนปลายตีนจดทะเบียนบริษัทเพียง

๑๐,๐๐๐ ดอลลาร์หรือ ๒๕๐,๐๐๐ บาท ก็ซื้อขายข้าวกับท่านรัฐมนตรี
ท่านนี้ได้เงินถึง ๕๑ ล้านเหรียญสหรัฐ ท่านประธานครับ สอไหมครับ
อย่างนี้ รู้กันนะครับ ความจริงแล้วรัฐบาลจะทำอะไรก็ได้ จะมีลูกเล่น

มีอะไรก็เชิญเถอะครับ เรามีคณะกรรมการ ๘ คนอยู่แล้ว เข้าปรึกษา
คณะกรรมการ ๘ คนเลย ขายให้อิรักโดยตรงก็ได้ ๒๕๖ เหรียญ ทำไม

ไม่ทำ ทำไมจะต้องไปผ่านบริษัทนายหน้าทั้งหลายแหล่ทั้งปวงแล้วขาดทุน
ไปเท่าไร ท่านประธานลองคำนวณตัวเลขการเงินตัวนี้ดูไหมครับ ซื้อมา

๒๕๕ ขายไป ๑๕๐ ขาดทุนไปแล้ว ๒๕ ๒๕ หมอนี่ได้กำไรมาแล้ว

๒๕ เหรียญแล้วครับ หมอนี่คนที่โยนข้าวรุ่นแรกกำไรมาแล้ว ๒๕ เหรียญ
ไปกำไรต่อ ขายเขาไปอีกจาก ๑๕๐ มาเป็น ๒๕๖ อีก ๗๖ เหรียญ

รวมแล้วเป็น ๑๕๐ กว่าเหรียญ ท่านประธาน ข้าวตันเดียวกองเดียวกัน
ทำกำไรได้ตั้ง ๑๕๐ กว่าเหรียญ มันน่าสงสารชาวนาไทยไหมครับ

ผมว่ามันไม่ใช่ชะตากรรมของชาวนาไทยหรอกครับที่จะต้องไปเจอ
ประเภทราคาข้าวตกต่ำทั่วโลก หรือจะไปเจอราคาดามันที่โดน อี.ซี.

เซาบีบ ซึ่งท่านประธานก็คงจะรู้ว่าสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีพูดเมื่อสักครู่
เป็นข้ออ้างทั้งสิ้น อี.ซี. ประกาศลดราคาเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคมที่

ผ่านมานี้เองในช่วง ๓ ปีเขาจะทำคروฟ รีฟอร์ม (Crop reform)
หรือลดราคาพืชผลลงไป ๒๔ เปอร์เซ็นต์ใน ๓ ปี นั้นแปลว่าไม่ใช่

ปีเดียวลดฮวบฮาบลงไปถึง ๒๔ เปอร์เซ็นต์ ดังที่ท่านรัฐมนตรีได้
พยายามพูดให้สภาแห่งนี้เข้าใจจากราคาเมื่อปีกลายนี้ซึ่งเป็นราคา

โดยเฉลี่ยใครขอให้ท่านประธานได้เห็นสักนิดหนึ่งว่า ราคาโดยเฉลี่ย
เมื่อปีกลายนี้ เอฟ.โอ.บี. กรุงเทพฯ ๑๕๐ เหรียญ มันจะลดลงไป

ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์หรือจะเป็น ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มันก็ไม่หล่นตบตีกัน
มาจนถึง ๔๕ เหรียญในปัจจุบันหรอกครับ ถ้าหากว่ารัฐมนตรีท่านนี้มี

สมรรถภาพและไม่มีความสามารถพิเศษในการให้พวกพ่อค้าทั้งหลาย
ได้เดาใจท่านได้ถูก ท่านประธานเห็นไหมครับว่า พฤติกรรมของ

ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ช่วยเหลือกลุ่มบริษัทไม่ว่าจะเป็นกลุ่มบริษัทยูโรอากิ

ซึ่งเห็น ๆ อยู่แล้ว ถ้าไรกันประมาณ ๑๕๐ เหรียญต่อตัน ทั้งหมดถึง ๒๕๐,๐๐๐ ตัน คุณกันไปเถอะครับ แล้วก็อย่าลืมคุณด้วย ๒๕ เป็นเงินบาทไทยด้วยนะครับ ว่าพ่อค้าเหล่านั้นจะมีความสุขสนุกสนานเบิกบานใจที่ได้รู้จักกับท่านรัฐมนตรีท่านนี้เป็นอย่างดีแค่ไหน ท่านได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ว่า ถ้าอย่างนั้นรัฐมนตรีก็ไม่ต้องรู้จักพ่อค้าที่ไหน ถ้ารู้จักพ่อค้านั้นก็ต้องเลิกทำการค้าขายกันไปหมด ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าพ่อค้าเหล่านั้นไม่มีพฤติกรรมที่ใช้อำนาจหน้าที่หรือเที่ยวเคาใจรัฐมนตรีกันได้อยู่ก็คงไม่มีใครเอาเรื่องของท่านอุทัยมากล่าวขานกันในสภาแห่งนี้ แต่มันยังเถียงว่าอะไรที่เกี่ยวข้องครหลวง ถ้ามันก็ต้องขึ้นด้วยแสงหรือ ที.เอส. (TS) อะไรนี้ ถ้าไม่มันเคาใจรัฐมนตรีอุทัยผมถูกทุกทีเลย อันนี้ต่างหากที่ผมมองเห็นว่าสภาแห่งนี้ที่เขาบอกว่าท่านไม่มีความบริสุทธิ์ใจ ท่านไม่มีความสุจริตนั้น ก็เพราะว่าท่านเอื้ออำนวยผลประโยชน์ต่อพ่อค้า ใครก็รู้จักพ่อค้า ใครก็รู้จักนักธุรกิจ นักส่งออกทั้งหลายเหมือนกันหมด มันอยู่ที่ว่าคุณธรรมในจิตใจของคนที่เป็นเสนาบดี คนที่เป็นรัฐมนตรีท่านนั้นต่างหากว่ามีคุณธรรมมากน้อยแค่ไหนที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับพรรคพวก เพื่อนฝูงบนหยาดเหงื่อ บนความทุกข์ยาก บนคราบน้ำตาของพี่น้องประชาชน หากเป็นอย่างนั้นแล้วใครละครับ เขาจะมาไว้วางใจท่าน ท่านประธานที่เคารพ ก็ใคร่ขอกล่าวล่วงไปจนถึงเรื่องที่ยังคงเกี่ยวในเรื่องของการทุจริต เรื่องของหมูเมื่อสักครู่นี้ ก็นับได้ว่าท่านได้ชี้แจงดีพอสมควร แต่ก็อีกนั่นแหละครับ ในเมื่อประกาศนโยบายทั้งที่แล้วยังมีผู้คนอยู่รายเดียวเท่านั้นที่จะมารับความช่วยเหลือจากรัฐบาลก็ต้องถือว่าอย่าไปประกาศมันเสียดีกว่า เพราะเป็นการประกาศเพื่อช่วยเหลือบุคคลเพียงคนเดียว ไม่ได้มีนโยบายซึ่งจะนำไปปฏิบัติได้จริงก็เลิกไปเถอะครับ ทำแล้วดูไปมันก็เหมือนกับที่เขาว่าท่านตั้งใจที่จะช่วยเหลือบุคคลคนหนึ่งที่อยู่ใต้อาเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐมของท่าน -----

นอกเหนือจากนั้นยังมีเรื่องที่เราพูดกันในวันนี้ก็คือความไม่มีประสิทธิภาพของท่านรัฐมนตรีท่านนี้ ซึ่งไม่อาจที่จะสามารถทำงานตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา ท่านประธานครับ นโยบายข้อที่ ๘.๕.๑ เขียนไว้ว่า รัฐจะรักษาระดับสินค้าการเกษตรให้มีเสถียรภาพ มุ่งจัดการเอารัดเอาเปรียบเกษตรกรทั้งราคาปริมาณและคุณภาพ ท่านประธานที่เคารพในเรื่องที่ ๑ เห็นชัดเจนว่านับแต่ท่านผู้นี้ได้เข้ามาสู่การเป็นเสนาบดีกระทรวงพาณิชย์ ราคาสินค้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นของพี่น้องประชาชนผลิตขึ้นมาได้มันตกต่ำหูดไปหมด เริ่มตั้งแต่เรื่องข้าว เริ่มตั้งแต่เรื่องมัน ข้าวเปลือกนั้นไม่เคยมียุคใดสมัยใดที่ข้าวเปลือกจะมีราคาต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท ในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา นับได้ว่าเป็นรัฐมนตรีท่านแรกที่มีประสิทธิภาพมีความสามารถสูงสามารถดันราคาข้าวเปลือกไปเหลือ ๑,๖๐๐ - ๑,๗๐๐ บาทได้ในเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ในเรื่องของราคามันสำปะหลังนั้นอ้างเหลือเกินว่ามันเรื่องของ ครอบ รีฟอร์ม มันเป็นเรื่องของราคาตลาดโลกมันเป็นอย่างนั้น มันเป็นเรื่องของทางด้านโน้นเขาเป็นอย่างนั้นอย่างนี้แล้วราคาก็ตกต่ำมาก่อนที่ท่านจะเข้ามาเป็นรัฐมนตรี จะมีการปรับราคาพืช ธัญพืชในประเทศกลุ่มยุโรปให้ลดลง ๒๙ เปอร์เซ็นต์ในช่วงเวลา ๓ ปี แต่ท่านประธานครับตามเรื่องของราคามันสำปะหลังแล้วท่านจะเห็นได้ว่า ราคามันสดซึ่งเกษตรกรขายได้เมื่อปีกลายนี้ ปี ๒๕๓๕ จะอยู่ในช่วงของ ๘๐ กว่าสตางค์ ๘๘ สตางค์ ในต้นปีและมาถึง ๑ บาทในปลายปี ท่านคงเห็นชัดเจนนะครับว่า ไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้พูด ท่านประธานอาจจะสงสัย เอ๊ะ เมื่อมันก็พูดไปแล้ว มันคนละข้อหากันนะครับ ข้อหาแรกคือการทุจริตของท่าน ในข้อหานี้คือการไร้ประสิทธิภาพ ไร้สมรรถภาพของท่านรัฐมนตรีท่านนี้ที่ไม่สามารถที่จะทำงานได้บรรลุผลสำเร็จ และไม่สามารถที่จะทำตามนโยบายที่มอบไว้ต่อสภา เห็นชัดเจนว่าในช่วงที่ท่านเข้ามาเป็นรัฐมนตรีนั้น ราคาหัวมันสดไม่ได้ตกอย่างที่ท่านได้พูดไว้เมื่อสักครู่นี้ ตรงกันข้ามครับ กันยายน ๘๘ สตางค์ พฤศจิกายน ๙๓ สตางค์ แล้วธันวาคม ๑ บาท กับ ๑ สตางค์ นี่คือน้ำมันโดยเฉลี่ยในแต่ละเดือนที่โคราชหรือที่นครราชสีมา ท่านเห็นไหมครับว่า ค่ากล่าวอ้างของท่านรัฐมนตรีท่านนี้ที่บอกว่าราคามันนั้นตกมาก่อนหน้าที่ท่านจะเข้ามาเป็นรัฐมนตรีเสียอีก ฟังแล้วมันเป็นอย่างไรครับ มันไม่จริงนะครับ โกหกด้วยซ้ำไป มันเป็นเรื่องที่ว่าราคา

เขายืนพันกันมาในช่วง ๘๘ สตารางค์ ถึงประมาณ ๑ บาท โดยเฉลี่ยก็คือ ๙๒ สตารางค์เมื่อปีกลายนี้ แต่หลังจากที่ท่านคนนี้ได้เข้ามารับตำแหน่งการเป็น รัฐมนตรีพาณิชย์แล้ว ราคามันได้ตั้งจากเมื่อปลายปีประมาณ ๑ บาท ลงมา เหลือ ๗๐ สตารางค์ ๖๕ สตารางค์ ๖๒ สตารางค์ ๖๒ - ๕๗ - ๕๕ - ๕๓ - ๕๕ - ๕๓ แล้วก็เพิ่งจะกระดกไปเป็น ๕๘ เมื่อวันก่อนนี้ที่ท่านได้ประกาศ โควตามันลดลงกันไป ๓.๘ ๑ ต่อ ๓.๘ นั้น ราคาหัวมันได้ขึ้นมานิดหนึ่ง เอาใจท่านรัฐมนตรี คงเห็นชัดเจนว่าในส่วนของราคามันสาปะหลังที่ท่านได้พูด เมื่อสักครู่นี้ว่ามันตกมาก่อนที่ท่านจะเข้ามาเป็นรัฐมนตรีนั้นไม่เป็นความจริง

แต่นโยบายที่ท่านพยายามผลักดันตั้งแต่ท่านเข้ามารับตำแหน่งดูแลเรื่อง
มันสำปะหลังนี้ต่างหาก ที่มีส่วนผลักดันให้ราคามันถึงเหวลงไปเช่นนี้
จะว่ามีการปรับราคาของธัญพืชในยุโรป โดยมีการลด ๒๙ เพอร์เซ็นต์
ใน ๓ ปี มันก็ต้องลดปีละ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นจาก
๑๕๐ เหรียญโดยเฉลี่ยราคาปีกลายนี้ เอฟ.โอ.บี. มันก็ควรจะ
ลงมา ๑๐ เพอร์เซ็นต์ต่อ ๑ ปี ก็ควรจะมาเหลือเป็น ๑๓๕ เหรียญ
ในปีนี้ ตรงข้าม เอฟ.โอ.บี. เหลือเพียง ๙๕ เหรียญโดยเฉลี่ยในขณะที่
ท่านประธาน ประสิทธิภาพของท่านรัฐมนตรีท่านนี้ได้ออกคำสั่งจาก
การเช็คสต็อก ๗ งวด ลดมาเหลือ ๕ งวด ท่านอ้างว่าเพื่อให้มี
การส่งออกทีละมาก ๆ การเช็คสต็อกในช่วงที่ห่างกันนั้น
นั้นก็หมายความว่า ๓ เดือนมีการเช็คสต็อกกันหนหนึ่ง เพราะเหลือ
๕ ครั้ง ๓ เดือนนั้นก็ขึ้นกันเป็นช่วง ๆ คือพูดง่าย ๆ ว่า
ปีหนึ่งมันจะขึ้นกัน ๕ หน ตอนเช็คสต็อก ในขณะที่สมัยก่อนนี้ราคามัน
จะขึ้น ๗ หน ใน ๑ ปี เพราะในช่วงเช็คสต็อกมี ๗ หน มีการ
เช็คสต็อกที่ไรต้องมีการซื้อมันเข้าไปในสต็อกทุกครั้ง นี่เราไม่พูดถึง
สต็อกลม สต็อกอะไรกันทั้งสิ้น เพราะเราไม่อยากจะพูดถึง เราพูด
ในหลักการที่ว่า ไม่มีประสิทธิภาพจริงหรือไม่ ท่านประธาน แล้วมัน
เกิดประโยชน์อะไรที่ท่านไปลดเขาจาก ๗ มาเป็น ๕ ท่านอ้างว่า
การส่งออกทีละมาก ๆ จะช่วยพ่อค้าให้เขามีต้นทุนต่ำ แต่หาว่าไม่รู้
การที่ส่งออกทีละเยอะ ๆ ของไปกอง ไปลอยเรือขาย หรือ
ที่เรียกกันว่า แอฟโฟลท ไฟรช์ กันที่เนเธอร์แลนด์นั้น มันทำให้ของ
มีเยอะ คนซื้อใครเขาจะไปตั้งราคาให้สูง เพราะของเมื่อก่อนนี้
อาจจะเข้าไปที่ ๑๐,๐๐๐ ตัน พอท่านลดเช็คสต็อกลงที แล้วก็แจก
โบนัสกันที มันก็เพิ่มมากขึ้นจาก ๑๐,๐๐๐ ตัน ก็กลายเป็น ๑๕,๐๐๐ ตัน
๒๐,๐๐๐ ตันอย่างนี้ เป็นต้น ของเมื่อมีมากขึ้น ราคาย่อมต่ำลงเป็น
หลักการดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) ชธรรมดา ท่านอุทัย
กลับบอกว่าจะทำให้ราคามันดีขึ้น ท่านประธาน แล้วนโยบายเมื่อปีกลายนี้
เมื่อปลายปี ๒๕๓๖ คำว่า ปลายปี นั่นก็คือปลายปีการชุดมัน ๒๕๓๖
ในเดือนมิถุนายน ท่านอ้างว่าเหลือโควตาที่จะส่งออกเพียง ๑๕๐,๐๐๐ ตัน
ไม่พอที่จะแบ่ง ไม่พอที่จะจูงใจให้พ่อค้าซื้อมันเก็บเข้าสต็อก ท่านจึงได้ยืม

โควตาของปีหน้า คือปี ๒๕๓๗ นี้ไปใช้ในปีที่แล้วอีก ๕๐๐,๐๐๐ ตัน รวมแล้ว เป็น ๖๕๐,๐๐๐ ตัน เพื่อจะกระจายให้ทั่วถึง ท่านประธาน ท่านอ้างว่า ที่จำเป็นจะต้องยืมโควตามันมาอีกถึง ๕๐๐,๐๐๐ ตันนั้น เพราะยังมี อยู่ในดินอีก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าจังหวัดท่านประธานอาจจะไม่มีการปลูกมัน คงจะไม่ทราบว่าเดือนพฤษภาคม ซึ่งฝนลงนั้นก็แทบจะ เลิกชุดมันกันหมดแล้ว อย่างว่าแต่เดือนมิถุนายนเลย นั่นคือจังหวัด นครสวรรค์ มิถุนายน รับประทานไม่มีการชุดมันมาขายเด็ดขาด ผมได้ ลองถามเพื่อนสมาชิกซึ่งมาจากจังหวัดโคราชบ้าง ถามเพื่อนสมาชิก คุณสุวิทย์จากขอนแก่นบ้าง ถามว่าจังหวัดขอนแก่น จังหวัดโคราช เขาชุดมันขายกันเดือนมิถุนายนหรืออย่างไร ถึงจะต้องไปยืมโควตา ๕๐๐,๐๐๐ ตันมาช่วยโรงมันอัดเม็ดของคนบางคน หรือพ่อค้าส่งออก บางคน คุณสุวิทย์ก็ดี หรือเพื่อนจากโคราchkก็บอกว่าไม่มีการชุดแล้ว เดือนมิถุนายน คุณเอาโควตามาทำอะไร ไปยืมโควตามาทำอะไร แล้วปรากฏว่ามีผู้รู้ใจรัฐมนตรีอีกเช่นเคย สตีลคัมร่อไว้เลย เพราะจะไปซื้อมันช่วงนั้นไม่ทันอยู่แล้ว มันต้องมีการสต็อกกันล่วงหน้า ท่านประธานโควตาเหลืออยู่ ๑๕๐,๐๐๐ ตัน ถ้าคนไม่ทนายใจรัฐมนตรีถูก มันจะมาเก็บกันไว้ไหม เพราะว่าช่วงเดือนมิถุนายน ซื้อหัวมันสดก็ไม่มี จะขายกันแล้ว เพราะฝนตกแล้ว ฝนลงแล้วมันก็ต้องซื้อกันล่วงหน้า ตั้งแต่เดือนเมษายน พฤษภาคมกันมา แล้วถ้าไม่รู้ใจกันว่า รัฐมนตรี จะเพิ่มโบนัสให้อีก ๕๐๐,๐๐๐ ตัน ใครที่ไหนจะมาสต็อก ถ้าไม่ใช่คน รู้ใจกัน ท่านประธานเห็นไหมว่า พฤติการณ์ของท่านรัฐมนตรีท่านนี้ ไม่ได้ช่วยทำให้มันสดขึ้นราคาเลย เพราะมิถุนายนนั้นไม่ได้เป็นช่วงที่มีการชุดมันสดขึ้นอีกแล้ว แต่ท่านรัฐมนตรีท่านนี้ได้ประกาศเพิ่มโควตา ยืมโควตาจากปี ๒๕๓๗ ไปใช้ปี ๒๕๓๖ ๕๐๐,๐๐๐ ตัน จึงไม่เกิด ประโยชน์ที่จะดึงราคามันขึ้นแต่ประการใด หากไม่ใช่เพียงเพื่อช่วย พ่อค้าบางคนเท่านั้น ดังนั้นเห็นได้ชัดเจนว่า นอกจากจะไม่ช่วยทำให้ ราคามันสดในปี ๒๕๓๖ ปลายปีสูงขึ้นมาแล้ว ยังทำให้มันสาปะหลัง ในปี ๒๕๓๗ นี้มีปัญหา โควตาหายไป ๕๐๐,๐๐๐ ตัน แล้วจากที่ ยืม ๆ กันมาเมื่อ ๒ - ๓ ปีก่อนด้วย รวมแล้วโควตาหายไปไม่ใช่น้อย จาก ๕๒๐,๐๐๐ ตันต่อปี โดยเฉลี่ยเหลือเพียง ๕ ล้าน ๖ แสนตัน

ท่านจะเห็นได้ชัดเจนว่ามันหายไปเห็น ๆ อยู่แล้วประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ตัน
 ประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ตัน ส่วนหนึ่งก็คือที่ท่านรัฐมนตรียมไปปีที่แล้วนั้นละครับ
 ท่านประธานเห็นไหมว่า มันสำปะหลังที่ขุดกันในปีนั้นราคาถึงได้แพง
 ลงอย่างนี้ มาเงื่อนไขของของท่านที่ประกาศ ๑ ต่อ ๓.๘ ขึ้นมาอีก
 นั้นแปลว่าโบนัสโควตาหรือโควตาสำหรับผู้ส่งออกนอก อี.ซี. มันหมดแล้ว
 แล้วมันจะทำให้ราคามันขึ้นมาได้อย่างไร เอาละท่านบอกว่ายังเหลืออีก
 ๒.๕ ล้านตัน สำหรับเป็นโบนัสสำหรับการใช้คสดีค หรือพูดง่าย ๆ ว่า
 โควตาสำหรับการใช้คสดีคยังมีอีกตั้ง ๒,๕๓๑,๕๐๐ ตัน ดีเสีย ๒ ล้าน ๕ แสนตัน
 ท่านอาจจะพูดได้ว่ายังมีโควตาอีกแค่นั้น แต่ในส่วนของโบนัสโควตาหรือ
 โควตาสำหรับผู้ส่งออกนอก อี.ซี. มันหมดแล้ว มันก็เหลืออยู่นิดเดียวครับ
 ขนมันเหลือนิดเดียว จะให้โรงงานทั้งหมดหรือผู้ส่งออกทั้งหมด
 ตั้ง ๖๐ - ๗๐ รายมาแย่งมาแทะกันอยู่ ๒ ล้าน ๕ แสนตัน แล้วทำไม
 ไม่คิดบ้างว่า ๑ ล้าน ๗ แสนกว่า น่าจะเอามาแบ่งกระจายกันไป
 เพื่อช่วยเหลือสิ่งที่ท่านได้ทำผิดพลาดตั้งแต่ปีกลายแล้ว คือการขิมโควตา
 ไป ๕๐๐,๐๐๐ ตันในปีนี้ ปีนี้เหลือเพียง ๑,๗๕๐,๐๐๐ ตัน เป็นโบนัส
 ส่งออกหมดไปแล้ว ท่านประธานครับ ขอเรียนคำพูดท่านรัฐมนตรีอีก พิมพ์ใจชน
 ที่ชอบพูดเสมอว่า ถ้าอย่างนี้อ้ายพวกมีโบนัสก็ม้วนหางรับประทานครีบ
 ไปเลย งานนี้ไม่รู้ใครม้วนหางรับประทานครีบ ทั้งนี้ก็เพราะว่าโรงงานมัน
 อื่น ๆ ที่เขาจะส่งซึ่งคาดหมายกันโดยสมาคมผู้ส่งออกมันสำปะหลังได้
 คาดหมายกันไว้ว่า ในปีนี้จะมีการส่งออกมันไปนอกตลาด อี.ซี. โดย
 โควตาสูงใจหรือโควตาโบนัสนี้ กะคาดหมายกันไว้ตั้งแต่วันที่ ๗ กันยายน
 ได้ทำการคาดหมายไว้ว่า จะส่งออกนอกตลาด อี.ซี. ได้ถึง ๑.๒ ล้านตัน
 หรือ ๑ ล้าน ๒ แสนตันนี้ จึงเป็นอันมลายหายสิ้นไปในทันที เพราะเพียง
 ส่งออกไป ๕๖๐,๐๐๐ ตัน มันก็แจกโควตากันไปหมดเสียแล้ว แล้วมัน
 จะไปส่งออกนอก อี.ซี. ๑ ล้าน ๒ แสนตันได้อย่างไร เห็นชัดเจนว่า
 นโยบายท่านอุทัยนี้ทำให้การส่งออกมันนอก อี.ซี. นั้นหายไปทันทีเกือบ
 ๘๐๐,๐๐๐ ตัน หรือประมาณ ๗๕๐,๐๐๐ ตัน หายไปทันทีพอเปลี่ยนส่งออก
 ๕๖๐,๐๐๐ ตัน ไม่ใช่ล้าน ๒ แสนตันดังที่คาดหมายไว้ เพราะตามโควตา
 ๑,๗๕๐,๐๐๐ ตันนั้นหากกระจายกันไปตามโควตาโบนัสเดิมตาม
 อัตราส่วนเดิม คือประมาณ ๑ ต่อ ๑.๕ แล้วก็จะทำให้ส่งออกนอก อี.ซี.
 ได้อีก ๑ ล้าน ๒ แสนตัน ดังนั้นเห็นชัดเจนว่า นอกจากในเรื่องของ

การมีพฤติกรรมในทางทุจริตแล้ว ประสิทธิภาพและสมรรถภาพของการ
เป็นรัฐมนตรี เป็นเสนาบดีที่ดูราคาพืชผลการเกษตรเพื่อช่วยเหลือ
เกษตรกรรดังที่ท่านได้แถลงไว้ต่อสภานั้นไม่อาจบรรลุลงไปได้ตามที่ท่าน
ได้กล่าวไว้แต่ประการใด -----

ตรงกันข้าม การร่วมมือกับพ่อค้าได้ทำให้เกิดความชอกช้ำขึ้นในบรรดา
 ผู้ปลูกมันทั้งหลาย ชาวไร่มันสำปะหลังต้องขายมันสำปะหลังในราคา
 ๔๘ สตางค์ และนครสวรรค์เหลือเพียง ๔๐ สตางค์ และไม่ถึง ๔๐
 สตางค์เท่านั้น เนื่องจากอยู่ห่างไกลจากโรงงานแป้งมันที่โคราชพอสมควร
 ต้องหักค่าขนส่งไปเยอะ ท่านประธาน เราทนนไม่ได้ที่จะเห็นรัฐมนตรีท่านนี้
 ยังคงบริหารราชการบ้านเมืองอย่างนี้อยู่ ไม่ใช่เฉพาะการทุจริต ไม่ใช่
 เฉพาะความไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความสามารถเท่านั้น ความไร้ซึ่งคุณธรรม
 ยังมีในตัวท่านรัฐมนตรีท่านนี้อีก การสั่งพักราชการปลัดกระทรวงพาณิชย์
 คุณพชร อิศรเสนา ซึ่งท่านได้ผ่านร้อนผ่านหนาวการเป็นปลัดกระทรวง
 กระทรวงนี้ ผ่านการตรวจสอบของบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริตในบ้านเมือง
 มากี่หลายท่าน ไม่ว่าจะเป็นนายฯ ชวน หลีกภัย ไม่ว่าจะเป็นท่านนายฯ
 เปรม ติณสูลานนท์ ทุกท่านเหล่านี้ยังคงให้ความไว้วางใจไม่เคยมีใคร
 สั่งพักราชการปลัดพชรแม้แต่คนเดียว ถ้าหากท่านบอกว่า การทำหน้าที่ของ
 ปลัดพชร เป็นการกลั่นแกล้ง ก็ต้องให้ศาลพิพากษาถึงที่สุดสิครับ ว่าเขา
 กลั่นแกล้งผู้มาติดต่อกระทรวงพาณิชย์จริงหรือไม่ ไม่ใช่แต่เพียงมีผู้กล่าวหา
 ศาลประทับรับฟ้องต้องพักราชการตามกฎหมายของ ก.พ. ท่านเอากฎไหน
 มาว่า กฎ ก.พ. นั้นก็ขัดรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญบอกว่า ถ้าหากยังไม่สิ้นสุด
 ก็ต้องถือว่าผู้นั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ และท่านอ้างกฎ ก.พ. ข้อไหนที่จะไปพักราชการ
 อดยบอกว่า แค่ศาลประทับฟ้องก็ถือเป็นผิดแล้ว ถ้าอย่างนั้นผมว่าข้าราชการ
 ที่มีอยู่ทั่วประเทศคงหายไ้เป็นครึ่งแล้วท่านอู๋ฯ คงหายไ้เป็นครึ่งถ้าแค่
 โดนฟ้องปั๊บ ศาลประทับฟ้องปั๊บ สั่งพักราชการ ท่านคงต้องสรรหาข้าราชการ
 เข้ามาทดแทนหน้าที่คนที่ถูกฟ้องร้องเหล่านั้นมากมายนับแสนนับล้านคนแน่นอน
 คงเป็นเรื่องตลกมาก ๆ สำหรับท่านที่เป็นนักกฎหมายระดับนี้แล้ว มีคุณธรรม
 หรือไม่ก็ต้องวัดกันตรงนี้ รื้ออยู่แล้วว่ามันไม่พวักที่จะต้องไปทำ เขาถึงขนาดนั้น
 แต่อาจจะเป็นเพราะว่าการขัดขวางบางสิ่งบางอย่างของท่านอู๋ฯมาโดยตลอด
 ไม่ว่าจะเป็นนโยบายการแทรกแซงข้าวโดยช่วยเหลือพ่อค้าส่งออกเมื่อปีกลายนี้
 ซึ่งท่านพชรก็ได้เกษียณหนังสือไปว่า ไม่เหมาะที่จะซื้อข้าวคุณภาพดีจากพ่อค้า
 ส่งออก เพราะพ่อค้าส่งออกนั้นมีสต็อกอยู่ในโกดังของตัวเองอยู่ไม่ต่ำกว่า
 ๕๐๐,๐๐๐ ตัน เพราะฉะนั้นเมื่อท่านประกาศซื้อข้าวสารคุณภาพดี พ่อค้าส่งออก
 ซึ่งมีข้าวอยู่ในสต็อกก็เอาข้าวในสต็อกนั้นแหละมาขายท่าน มิได้เป็นการดึง
 ราคาแต่ประการใด นี่คือนหนังสือที่ผมเห็นท่านปลัดพชรทำถึงท่านรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงพาณิชย์ นั้นเป็นข้อที่ ๑ ซึ่งคงเห็นชัดเจนว่า ชัดความรู้สึก
 ของคนเป็นเสนาบดี แต่ด้วยความหวังดีต่อประเทศชาติบ้านเมืองว่า ไม่น่า
 ไปทำอย่างนั้น ไม่เกิดผลดีต่อชาวนาเลย ราคาข้าวไม่ได้ขึ้นเลย ซื้อจาก
 ผู้ส่งออกแล้วจะไปดีได้อย่างไร ผู้ส่งออกเขามีในสต็อกตั้ง ๕๐๐,๐๐ ตัน
 และทำหนังสือออกมาที่ ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ตัน เขาก็เอาของในสต็อก
 เขามาขายสิ ใครเขาจะไปซื้อจากชาวนามาส่งท่าน ก็รู้ ๆ กันอยู่
 เพราะฉะนั้นสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีได้ถูกขัดขวางจากท่านปลัดกระทรวงท่านนี้
 ในหลาย ๆ เรื่องด้วยกัน หรืออาจจะเป็นในเรื่องของการตั้งโควตามัน
 ที่ให้โควตาใบที่ ๑ ต่อ ๓.๘ นี่ก็คงเป็นได้ เพราะไม่อย่างนั้นไม่รอจน
 ปลดท่านปลัดพชรหรอก ถึงจะทำคำสั่ง ๑ ต่อ ๓.๘ ซึ่งถือเป็นคำสั่งอัปยศ
 ออกมาได้ เพราะปลัดกระทรวงคงจะไม่เล่นกับท่าน ท่านประธาน ความ
 ไรซึ่งคุณธรรมโดยอ้างข้าง ๆ คู ๆ อ้างกฏกติกาอะไรก็ไม่รู้ อ้างกฏ ก.พ.
 มาว่า กฏ ก.พ. ให้สิทธิในการไล่ออกจากราชการด้วยซ้ำไป นี่แค่
 พักราชการ นี่เบา ๆ ท่านประธานครับ กลับกลับเหลือเกิน ไร้คุณธรรม
 เหลือเกิน คนมีความรู้ความสามารถในแผ่นดินนี้ต้องถูกท่านอภัยพักราชการ
 เป็นประวัติค้างพริ้วในชีวิตการทำงานของท่าน -----

ซึ่งตลอดระยะเวลา ๑๐ กว่าปี ที่เป็นปลัดกระทรวงมา ไม่เคยมีนายกฯ
ไม่ว่าจะเป็นท่านนายกฯ เปรม หรือท่านนายกฯ ชวน ซึ่งถือว่าใจซื่อ
มือสะอาดแล้ว ได้มีการต่อว่าต่อขานมันแต่น้อย ตรงกันข้าม นายกฯ ชวน นั้น
ได้เคยกล่าวต่อสภาแห่งนี้ว่า ท่านรู้จักท่านปลัดเพชร ท่านปลัดกระทรวง
พาณิชย์เป็นอย่างดี เป็นอาจารย์ของผมเอง ท่านเป็นคนมีความ
ซื่อสัตย์สุจริต ไม่รู้จะฟังใครแล้วท่านประธาน คนหนึ่งก็บอกว่าศาล
ประทับรับฟ้อง ชี้โทษ พักราชการไป อีกท่านหนึ่งบอกว่าเป็นอาจารย์
ผมเอง เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต ท่านประธานครับ ผมคิดว่าความไร้ซึ่ง
คุณธรรมของท่านรัฐมนตรีท่านนี้ ไม่อาจที่จะไว้วางใจให้บริหาร
ชาติบ้านเมืองได้ต่อไป คนดี ๆ หหมดซึ่งกำลังใจ ขุนนางที่สอพลอ
ก็ได้ดิบได้ดี ขุนนางที่ตงเงินก็ถูกไล่ฆ่า ถูกประหารชีวิตกันไปแบบนั้น
บ้านเมืองคงจะอยู่ไม่ได้

ดังนั้นท่านประธานที่เคารพ ผมขอสรุปว่า ในวันนี้
เรามีข้อหาจกรรจ์ต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ๓ ข้อหาด้วยกัน
๑. ทุจริตต่อหน้าที่ ๒. ไม่มีประสิทธิภาพทำให้ราคาพืชผลการเกษตรตกต่ำ
มาตลอดเวลา ๓. ไร้ซึ่งคุณธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจำคำพูด
ของท่านรัฐมนตรีอยู่ที่นี่ได้เสมอว่า ท่านมักจะพูดถึงข้อดีของระบบประชาธิปไตย
ว่าคนเป็นรัฐมนตรีคนเป็นเสนาบดีก็ยังต้องเอาอกเอาใจชาวบ้าน เพราะนี่คือ
ระบบประชาธิปไตย อำนาจอยู่ที่ประชาชน ประชาชนได้เลือกตัวแทน
ของเขามาในสภา ประชาชนได้แต่งตั้งตัวแทนเข้ามาเพื่อควบคุม
การบริหารราชการแผ่นดิน แล้วท่านก็ได้บอกว่ายานานนี้เป็นอำนาจ
ของประชาชน อำนาจนี้ประชาชนมอบหมายให้เรา来做หน้าที่กัน
ตรงนี้ หากรัฐมนตรีท่านใดไม่สามารถที่จะบริหารแผ่นดินให้เกิด
ประโยชน์สุขกับประชาชนในชาติบ้านเมืองนี้ได้ รัฐมนตรีท่านนั้น
ก็สมควรจะลาออก ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่า ความเป็นนักประชาธิปไตย
ของท่านรัฐมนตรีอยู่ที่นี่ ผมมั่นใจว่าท่านนี้คงจะไม่รอให้ประชาชน
มาแห่ล้อมรอบกระทรวงพาณิชย์เพื่อขับไล่ท่าน เมื่อข้าวในปิ่น
ราคาตกต่ำ หรือเมื่อมันสำปะหลังลงมาเหลือเพียง ๓๐ สตางค์
แต่ผมเชื่อเหลือเกินว่า ท่านจะมีความเป็นนักประชาธิปไตย ที่จะพิจารณา
ตัวเองในข้อกล่าวหาของฝ่ายค้าน และหากท่านพิจารณาแล้วเห็นว่า
ท่านไม่สามารถที่จะบริหารชาติบ้านเมืองนี้ได้แล้ว ขอได้โปรดเถอะครับ

ไม่ต้องรอถึงวันขมมือ หรือหลังขมมือกันแล้ว ท่านจะลาออกจากการ
เป็นรัฐมนตรี ก็จะเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนสรรเสริญท่านตลอดไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

* นายอภัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเวลาท่านประธานสักนาทีเดียว ไม่ถึงด้วยซ้ำไป
คือเนื่องจากเกรงว่าสมาชิกจะคลาดเคลื่อนในข้อเท็จจริงที่ท่านผู้มีเกียรติ
จากนครสวรรค์ได้พูดไป เกี่ยวกับเรื่องราคาขายข้าว ๑๘๕ เหรียญ

กับที่บริษัทอโรากิ ไปขายให้อิรัก ๒๕๐ กว่าเหรียญ ท่านบอกว่า

เป็นราคา^{หน้า}ค่าจ้างมหาศาลที่กำไรจำนวนมาก ขอกราบเรียนว่าตัวเลขตรงนี้
มันอาจจะคลาดเคลื่อน ถ้าท่านฟังแล้วไม่ทราบว่าราคานั้นขายกันอย่างไร
เราขายเงินสด เอฟ.โอ.บี นะครับ ส่วนบริษัทที่เอาไปแล้วทราบภายหลัง
ว่าไปขาย ตามที่ท่านได้พูดมันบวกค่าขนส่งด้วย แล้วขายเป็นเงินเชื่อครับ
บวกความเสี่ยงในการชำระหนี้ด้วย เพราะใครก็รู้ว่าอิรักอยู่ในฐานะ
ที่ถูกอายัด ไม่ทราบว่าปีไหนจะได้รับการชำระหนี้ ตรงนี้ก็ขอเรียนให้ทราบ
ว่ามันมีความต่างกันถึง ๕๐ กว่าเหรียญเป็นอย่างต่ำ ส่วนที่ท่านปลัดพร
ที่สมัครพรรคการเมือง แล้วพูดท่านเองว่าผมไม่มีคุณธรรมนั้น ขอกราบเรียน
ด้วยความเสียใจว่า ไม่น่าจะมาเกิดในยุคผม แต่บังเอิญว่ามันมีกฎหมาย
มาก่อนที่ผมจะเป็นรัฐมนตรี เขียนไว้ชัดเจนในกฎหมายข้าราชการพลเรือน
ในมาตรา ๑๐๗ ว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้อง
คดีอาญา ต้องหาว่ากระทำผิดความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดประมาท
หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่
หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาก็ได้ แต่กรณีท่านปลัดพรนั้น
ผมได้กรุณาถอนกระทั่งศาลสั่งว่ามีมูล นี่กราบเรียนให้ท่านสมาชิกทราบว่า
ไม่แต่เพียงถูกฟ้องผมก็พักไป และที่ท่านได้กราบเรียนเป็นท่านเองว่า
ผมปลดท่านปลัดออก เพราะท่านปลัดเป็นคนตรงคงจะขวางการ
โกงกินรัฐมนตรี ขอโทษเถอะครับ ท่านปลัดก็อยู่มาก่อนผมเข้าไป
ก็เห็นมีการโกงกินกันไปก่อน ตรงจริงแล้วปราบได้จริง คงจับคนโกงใน
กระทรวงพาณิชย์ติดตะรางมาเยอะแล้ว ไม่ต้องรอให้ถูกยึดทรัพย์

หอรอกครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ
เนื่องจากว่าเราได้ใช้เวลาการอภิปรายมา ๔ ชั่วโมงแล้ว ผมได้รับการ
ประสานจากท่านผู้ประสานงานฝ่ายค้าน แล้วก็จากฝ่ายรัฐบาลว่า จะขอยุติ
การอภิปรายเพียงเท่านี้ แล้วก็จะเริ่มประชุมต่อในวันพรุ่งนี้เวลา
๐๙.๓๐ นาฬิกา ผมขอปิดประชุมวันนี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

ผู้ตรวจงานการประชุม

ฐานิสำ แก้วสฤติย์

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

กมลมาศ ทั้งสุภติ

สุภปภา หนองพงษ์

สติมา จันทร์ไพจิตร

เพทาย พันธุ์ตั้ง

จิรภา จันทร์เกาะ

จงถนอม พลัดเสนา

สุจิตรา อรุณ

รัชฎา มีคุณ

วิภาวรรณ นิลบรรจง

กัลยา พิมพ์เสน

ประทีป รักเมือง

สายชล ไทยรวมมิตร

ชนิกา ศรีสมวงศ์

สมบัติ จันทร์ไพจิตร

บังอร แก่นกุล

อัมพา กันทิโกวิทย์

พัชรี ไซคำพา

วัณนี อุดมภักดี

นัยนา เปรมประพันธ์

อุษารัตน์ เกิดโสตร์ศรี

จิราพร พจน์วิชัย

เสาวลักษณ์ พลัดเสนา

ประภาลักษณ์ ปุนบุตรดา

ปวีญา กองสงฆ์

เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ

พุทธชาติ พรหมพราว

วัชรวิ วีระกิจน้อย

วิภา สัตตวัตรกุล

สาวิตรี อมรตานนท์

นิวรา น้ำดอกไม้

รัศมี บานเย็น

วีรพร กิจกนกสร

ครุณี อ่ำเมือง

กนกวรรณ อรรถสิทธิ์

รสรินทร์ กนกอุดม

อารีรัตน์ พัฒนโคกนพวงศ์

กรรณา พิมพ์สุวรรณ

พรเทพ ไชยสงวนสุข

เยาวภา เนื่องพิมพ์

กรรณิกา บุญชัย

ชุตินา ทองมา

นภา วีรยุทธโกศล

สันทนา ทรัพย์พูนผล